

ທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ປີ 2019

ອົງການຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດມະຫາພາກອາຊຽນ+3

ມີນາ 2019

ໝາຍເຫດ: ການຄົ້ນຄວ້າ, ການຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ຂໍ້ສະຫຼຸບຕ່າງໆທີ່ນຳສະເໜີໃນບົດລາຍງານສະບັບນີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນທັດສະນະຄວາມຄິດເຫັນຂອງອົງການຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດມະຫາພາກອາຊຽນ+3 (AMRO) ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເປັນຂອງສະມາຊິກ. ທັງ AMRO ແລະ ບັນດາປະເທດສະມາຊິກຈະບໍ່ມີສ່ວນຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກັບຜົນໄດ້ຮັບຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນຂອງການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນພາຍໃນເອກະສານສະບັບນີ້.

ຄຳສະຫງວນສິດ: ບົດລາຍງານສະບັບນີ້ໄດ້ຮັບການແປຈາກຕົ້ນສະບັບພາສາອັງກິດ. ເຖິງແມ່ນວ່າຂໍ້ຄວາມຕ່າງໆໃນສະບັບແປຈະໄດ້ຮັບການກວດແກ້ຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງການແປແລ້ວ, ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຕົ້ນສະບັບພາສາອັງກິດ ແລະ ສະບັບພາສາລາວ, ແມ່ນໃຫ້ອີງໃສ່ຕົ້ນສະບັບພາສາອັງກິດເປັນຫຼັກ.

ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ ຂຽນໂດຍອົງການຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດມະຫາພາກອາຊຽນ+3 (AMRO) ໃຊ້ສໍາລັບກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກ AMRO ແລະ ຖືກທົບທວນໂດຍຄະນະກຳມະການບໍລິຫານ. ການຕີຜິມເຜີຍແຜ່ດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກຄະນະກຳມະການບໍລິຫານຂອງ AMRO. ການຕີຄວາມໝາຍ ຫຼື ການສະຫຼຸບໃດໆ ທີ່ສະແດງອອກໃນບົດລາຍງານສະບັບນີ້ ບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງຄວາມຄິດເຫັນຂອງສະມາຊິກ AMRO. ໂດຍການເອີ້ນຊື່ ຫຼື ການອ້າງອີງເຖິງຂອບເຂດ ຫຼື ພື້ນທີ່ຜູ້ມີສາດສະເພາະໃດໜຶ່ງ, ຫຼື ໂດຍການໃຊ້ຄຳວ່າ “ສະມາຊິກ” ຫຼື “ປະເທດ” ໃນບົດລາຍງານສະບັບນີ້, AMRO ບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈຝຶຈາລະນາບັນຫາໃດໆໃນແງ່ທາງດ້ານກົດໝາຍ ຫຼື ສະຖານະພາບອື່ນໆຂອງອະນາເຂດ ຫຼື ພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງ.

ບໍ່ມີຂໍ້ຄວາມໃດໆໃນບົດລາຍງານສະບັບນີ້ຈະຖືເປັນຂໍ້ຈຳກັດ ຫຼື ຍົກເວັ້ນດ້ານອະພິສິດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ AMRO ເຊິ່ງທັງໝົດນັ້ນສະຫງວນໄວ້ສະເພາະ.

ຂໍ້ມູນໃນການຄົ້ນຄວ້າແມ່ນໄດ້ກວມເອົາໄລຍະເວລາຮອດວັນທີ 31 ມີນາ 2019, ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ຖືກລະບຸໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

© 2019 ອົງການຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດມະຫາພາກອາຊຽນ+3

ISSN: 25297449

ຜິມທີ່ ປະເທດສິງກະໂປ

ອົງການຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດມະຫາພາກອາຊຽນ+3
10 Shenton Way, #15-08 MAS Building
Singapore 079117
enquiry@amro-asia.org
www.amro-asia.org

ສາລະບານ

ສາລະບານ	iii
ຄຳນຳ	ix
ຄຳຂອບໃຈ	xi
ຄຳຫຍໍ້ ແລະ ໂຕຫຍໍ້.....	xiii
ສະຫຼຸບບັນຫາທີ່ພົ້ນເດັ່ນ	xv
ພາກທີ 1. ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ທ່າອ່ຽງທາງເສດຖະກິດມະຫາພາກ.....	2
ທ່າອ່ຽງທາງເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນຕໍ່ກັບສະພາບການປ່ຽນແປງເສດຖະກິດຂອງໂລກ	3
ການແຜ່ລາມຂອງຜົນກະທົບທາງເສດຖະກິດຈາກການປົກປ້ອງດ້ານການຄ້າ	15
ການສະໜັບສະໜູນຈາກການປ່ຽນແປງຂອງນະໂຍບາຍເງິນຕາໂລກ	28
ຂໍ້ສະເໜີທາງດ້ານນະໂຍບາຍ	37
ກ່ອງເອກະສານ 1.1: ການປ່ຽນແປງຕົວຂັບເຄື່ອນຂອງການຂະຫຍາຍຕົວເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ.....	12
ກ່ອງເອກະສານ 1.2: ປະສິດທິພາບຂອງການສົ່ງອອກເຄື່ອງໃຊ້ເອເລັກໂຕຼນິກໃນພາກພື້ນ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍໃນຕໍ່ໜ້າ.....	20
ກ່ອງເອກະສານ 1.3: ຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງການຄ້າລະຫວ່າງ ສ.ອາເມລິກາ ແລະ ສປ.ຈີນ: ຜົນກະທົບຕໍ່ກັບພາກພື້ນໂດຍຜ່ານຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໂລກ (GVCs)	237
ກ່ອງເອກະສານ 1.4: ຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງການຄ້າລະຫວ່າງ ສ. ອາເມລິກາ ແລະ ສປ.ຈີນ: ຜົນກະທົບຕໍ່ກັບການເຕີບໂຕເສດຖະກິດພາກພື້ນໃນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ.....	25
ກ່ອງເອກະສານ 1.5: ການແນະນຳວົງຈອນການປະເມີນຊັບສິນສຳລັບເສດຖະກິດປະເທດອາຊຽນ+3	44
ກ່ອງເອກະສານ 1.6: ການປະເມີນຕາມກົດເກນແບບ Taylor ຂອງ AMRO ສຳລັບອາຊຽນ-4	46
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ I: ຕົວຊີ້ວັດທາງການເງິນ ແລະ ເສດຖະກິດມະຫາພາກທີ່ສຳຄັນທີ່ໄດ້ເລືອກເຜີ້ນ	47
ເອກະສານອ້າງອີງ.....	49
ພາກທີ 2. ຫົວຂໍ້: ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ສຳລັບເສດຖະກິດໃໝ່.....	51
ການປັບຄືນຄວາມສົມດູນ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນພາຍຫຼັງວິກິດການທາງການເງິນອາຊີ: ສາມາດປັບໂຕສຳລັບການຢຸດຕິດຳເນີນງານໄລຍະໜຶ່ງ	52
ການກ້າວສູ່ເສັ້ນທາງຂອງການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່: ຄວາມສຽງທີ່ເປັນແຮງຕ້ານ (Headwinds) ແລະ ຄວາມສຽງທີ່ເປັນແຮງຊູ້ (Tailwinds) ທາງເສດຖະກິດ.....	55
ເສດຖະກິດໃໝ່, ຂໍ້ຈຳກັດຕ່າງໆຍັງແມ່ນອັນເກົ່າ? ຄວາມແຕກໂຕນກັນ 3 ປະການຕໍ່ກັບຂີດຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່.....	71

ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນຕ່າງໆ: ອາຊຽນ+3 ສຳລັບ ອາຊຽນ+3	85
ຂໍ້ສະຫຼຸບ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳທາງດ້ານນະໂຍບາຍ	95
ກ່ອງເອກະສານ 2.1 ການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງເສດຖະກິດໃໝ່, ໂຄງສ້າງທາງດ້ານປະຊາກອນໃໝ່, ແລະ ຂະແໜງການ ບໍລິການ	68
ກ່ອງເອກະສານ 2.2 ການລົງທຶນທາງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ຄວາມໝາຍຄວາມສຳຄັນຂອງການຂະຫຍາຍຕົວໃນພາກພື້ນ	837
ກ່ອງເອກະສານ 2.3 ການເຊື່ອມຈອດອາຊຽນ ແລະ ຂໍ້ລິເລີ່ມໜຶ່ງແລວທາງ-ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ: ຈິ່ງໃຫ້ດອກໄມ້ຮ້ອຍດອກເບ້ງບານ	92
ເອກະສານອ້າງອີງ.....	102

ລາຍການຮູບພາບ

ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ຄາດໝາຍເສດຖະກິດມະຫາພາກ

ຮູບພາບ 1.1.	ແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງທົ່ວໂລກ	5
ຮູບພາບ 1.2	ອາຊຽນ+3: ວົງຈອນປະເມີນມູນຄ່າທາງທຸລະກິດ, ສິນເຊື້ອ ແລະ ຊັບສິນ	7
ຮູບພາບ 1.3.	ການສຳຫຼວດ PMI ຂອງກິດຈະກຳທາງເສດຖະກິດໂລກປະຈຳລາຍເດືອນ	8
ຮູບພາບ 1.4.	ລາຍຈ່າຍການລົງທຶນທົ່ວໂລກ	9
ຮູບພາບ 1.5.	ການຜະລິດທົ່ວໂລກ: ການສັ່ງຊື້ໃໝ່ ແລະ ຄາດໝາຍຂອງເງື່ອນໄຂສະພາບທາງທຸລະກິດ	9
ຮູບພາບ 1.6.	ອາຊຽນ+3: ປະສິດທິພາບການສົ່ງອອກສິນຄ້າ	9
ຮູບພາບ 1.7.	ອາຊຽນ-4 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ: ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນປະເທດ	9
ຮູບພາບ 1.8.	ສປ.ຈີນ: ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນປະເທດ	9
ຮູບພາບ 1.9.	ເສດຖະກິດພາກພື້ນທີ່ຖືກເລືອກເຜີ້ນ: ການຄາດຄະເນດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິ	10
ຮູບພາບ 1.10.	ອາຊຽນ-5 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ: ເງິນທຶນລົງທຶນສຸດທິຈາກຕ່າງປະເທດ	11
ຮູບພາບ 1.11.	ອາຊຽນ-4 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ: ດັດສະນີຄວາມກົດດັນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ	11
ຮູບພາບ 1.12.	ຊ່ອງທາງການສົ່ງສັນຍານທີ່ສຳຄັນຂອງການປົກປ້ອງການຄ້າໃນພາກພື້ນ	16
ຮູບພາບ 1.13.	ການສົ່ງອອກຂອງ ສປ.ຈີນ ໄປທີ່ ສ. ອາເມລິກາໂດຍອີງຕາມໝວດຂອງພາສີ	17
ຮູບພາບ 1.14.	ການສົ່ງອອກຂອງ ສປ.ຈີນ ໄປທີ່ ສະຫະພາບ ເອີຣົບ	17
ຮູບພາບ 1.15.	ກຸ່ມເສດຖະກິດທີ່ຖືກເລືອກເຜີ້ນ: ປະສິດທິພາບການສົ່ງອອກພາກພື້ນ	17
ຮູບພາບ 1.16.	ທີ່ມາຂອງການເພີ່ມມູນຄ່າຂອງການສົ່ງອອກຂອງ ສປ.ຈີນ ໄປທີ່ ສ. ອາເມລິກາ	18
ຮູບພາບ 1.17.	ການສຳຫຼວດແຜນການລົງທຶນຂອງ ບໍລິສັດ ສະຫະພາບ ເອີຣົບ ແລະ ສ. ອາເມລິກາ ໃນ ສປ.ຈີນ	19
ຮູບພາບ 1.18.	ດັດສະນີການຊື້-ຂາຍຮຸ້ນທີ່ຖືກເລືອກເຜີ້ນ: ປະຕິກິລິຍາຕໍ່ກັບຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງການຄ້າລະຫວ່າງ ສ.ອາເມລິກາ ແລະ ສປ. ຈີນ	29
ຮູບພາບ 1.19.	ກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່: ດັດສະນີສະພາບທາງການເງິນ	29
ຮູບພາບ 1.20.	ກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ໃນພາກພື້ນ: ຕົ້ນທຶນການກູ້ຢືມໄລຍະຍາວ	30
ຮູບພາບ 1.21.	ອາຊຽນ+3: ດັດສະນີຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງການເງິນ	30
ຮູບພາບ 1.22.	ອາຊຽນ+3: ຄວາມຜຽງຜໍຂອງຄັງສາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ	31
ຮູບພາບ 1.23.	ກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່: ຄວາມຜັນຜວນຂອງຮຸ້ນ ແລະ ການເໜັງຕີງຂຶ້ນລົງຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍຜັນທະບັດ ລັດຖະບານ	32
ຮູບພາບ 1.24.	ຄຳແນະນຳການຊື້-ຂາຍລ່ວງໜ້າຂອງທະນາຄານກາງ ສ.ເມລິກາ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງຂອງຕະຫຼາດຕໍ່ທິດທາງ ນະໂຍບາຍ ໃນ ປີ 2019-2020 ແລະ ຕໍ່ໜ້າ	32
ຮູບພາບ 1.25.	ອາຊຽນ-4 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ: ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຕະຫຼາດຕໍ່ກັບຄວາມສ່ຽງການຊຳລະໜີ້ຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງ	34
ຮູບພາບ 1.26.	ກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ທີ່ຖືກເລືອກເຜີ້ນ: ຄຳມາດຖານຕົວຊີ້ວັດ ERPD Matrix ໃນການປະເມີນການເຂົ້າເຖິງ ການລະດົມທຶນຂອງລັດຖະບານໃນຕະຫຼາດທຶນ	34
ຮູບພາບ 1.27.	ກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່: ຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງຖານະເສດຖະກິດພາຍນອກ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງງົບປະມານ ປີ 2018	35

ຮູບພາບ 1.28.	ກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ໃນພາກພື້ນ: ລວມຍອດກະແສທຶນໄຫຼເຂົ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດ	35
ຮູບພາບ 1.29.	ກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່: ການປະເມີນມູນຄ່າຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ	35
ຮູບພາບ 1.30.	ອາຊຽນ-5 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ: ອັດຕາການໄຫຼເຂົ້າເງິນທຶນສູ່ຕະຫຼາດຮຸ້ນ ແລະ ຕະຫຼາດພັນທະບັດໃນພາກພື້ນ	36
ຮູບພາບ 1.31.	ອົງປະກອບດ້ານນະໂຍບາຍຂອງ AMRO: ການປະເມີນທ່າທຳແນະນຳ ແລະ ນະໂຍບາຍໃນປະຈຸບັນ	39
ຮູບພາບ 1.32.	ເສດຖະກິດປະເທດອາຊຽນ+3 ທີ່ຖືກເລືອກເຜີ້ນ: ດຸນງົບປະມານ	40
ຮູບພາບ 1.33.	ເສດຖະກິດປະເທດອາຊຽນ+3 ທີ່ຖືກເລືອກເຜີ້ນ: ອັດຕາສ່ວນໜີ້ສາທາລະນະຕໍ່ GDP	40
ຮູບພາບ 1.34.	ອາຊຽນ-4 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ: ອັດຕາດອກເບ້ຍຕົວຈິງທຽບກັບ ການປະເມີນກົດເກນແບບ Taylor	41
ຮູບພາບ 1.35.	ອາຊຽນ-4 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ: ອັດຕາເງິນເຜີ້ຕົວຈິງທຽບກັບເປົ້າໝາຍຂອງອັດຕາເງິນເຜີ້	42
ຮູບພາບ 1.1.1.	ອາຊຽນ+3: ປະສິດທິພາບການເຕີບໂຕໃນອະດີດ, 1990–2018.....	12
ຮູບພາບ 1.1.2.	ບັນດາຕົວຂັບເຄື່ອນຂອງການເຕີບໂຕພາກພື້ນ: ວິທີການທີ່ເຄີຍປະຕິບັດ ທຽບກັບ ວິທີການ ປັບປຸງການນຳເຂົ້າຂອງຕົວເລກບັນຊີລາຍໄດ້ແຫ່ງຊາດ, 2016	13
ຮູບພາບ 1.1.3.	ບັນດາຕົວຂັບເຄື່ອນຂອງການເຕີບໂຕຂອງພາກພື້ນ: ໂຄງປະກອບຕົ້ນຕໍຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນຕາມລາຄາຄົງທີ່.....	13
ຮູບພາບ 1.1.4.	ອາຊຽນ-4 ແລະ ສສ. ຫວຽດນາມ: ວິວັດທະນາການຂອງ GDP ໂດຍຄິດໄລ່ຕາມອົງປະກອບທີ່ປັບປຸງຕົວເລກການນຳເຂົ້າ	14
ຮູບພາບ 1.2.1.	ອັດຕາສ່ວນການຂາຍສານເຄື່ອງຊັກນຳໄຟຟ້າ (semiconductor) ທົ່ວໂລກ	21
ຮູບພາບ 1.2.2.	ກຸ່ມເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນທີ່ຖືກເລືອກເຜີ້ນ: ການສົ່ງອອກເຄື່ອງເອເລັກໂຕຼນິກ	21
ຮູບພາບ 1.2.3.	ດັດສະນີ (PMIs) ກ່ຽວກັບຈຳນວນການສົ່ງອອກງວດໃໝ່ຂອງເຄື່ອງເອເລັກໂຕຼນິກທົ່ວໂລກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີຂອງອາຊີ.....	21
ຮູບພາບ 1.2.4.	ເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ: ຄວາມສົນໃຈ ແລະ ອັດຕາການສົ່ງອອກເຄື່ອງເອເລັກໂຕຼນິກ	21
ຮູບພາບ 1.2.5.	ການຄາດຄະເນປະລິມານການຈັດສົ່ງໂທລະສັບມືຖືທົ່ວໂລກ.....	22
ຮູບພາບ 1.3.1.	ອັດຕາການສົ່ງອອກພາກພື້ນຂອງການຄ້າທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກມາດຕະການການປົກປ້ອງການຄ້າຂອງ ສ.ອາເມລິກາ ເຊິ່ງມີເປົ້າໝາຍໂດຍກົງຕໍ່ການສົ່ງອອກຂອງ ສປ.ຈີນ.	23
ຮູບພາບ 1.3.2.	ອາຊຽນ+3: ການສົ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ສຳຄັນ, 2017	24
ຮູບພາບ 1.4.1.	ສະຖານະການທາງການຄ້າທີ່ບໍ່ຝັງປະສົງ: ຜົນກະທົບທີ່ແນ່ນອນທີ່ໄດ້ຖືກປະເມີນກ່ຽວກັບການເຕີບໂຕຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນຕາມລາຄາຄົງທີ່, 2019-2020.....	26
ຮູບພາບ 1.4.2.	ການເຂົ້າຮ່ວມໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໂລກຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສ່ວນແບ່ງມູນຄ່າເພີ່ມໃນການສົ່ງອອກໄປຍັງ ສ.ອາເມລິກາ ແລະ ສປ.ຈີນ	26
ຮູບພາບ 1.4.3.	ສະຖານະການພື້ນຖານ ແລະ ການຄ້າທີ່ບໍ່ຝັງປະສົງ: ຜົນກະທົບໄລຍະຍາວທີ່ໄດ້ຖືກປະເມີນກ່ຽວກັບການເຕີບໂຕຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນຕາມລາຄາຄົງທີ່ ແລະ ການຜະລິດອຸດສາຫະກຳຕາມຂະແໜງການ.....	27
ຮູບພາບ 1.5.1.	ວົງຈອນການປະເມີນມູນຄ່າຊັບສິນທີ່ມີແບບແຜນ.....	45

ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະການເຊື່ອມຕໍ່ສຳລັບເສດຖະກິດໃໝ່

ຮູບພາບ 2.1.	ຄວາມສຳຄັນທາງເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ: ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນເບື້ອງຕົ້ນ ໃນປີ 1998, 2018, 2035	52
ຮູບພາບ 2.2	ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງກາຍະພາບ ແລະ ດ້ານການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງພາກພື້ນ.....	56

ຮູບພາບ 2.3	ການສະແດງແຜນຜັງຂອງ “ເສດຖະກິດໃໝ່”: ການຜະລິດ ແລະ ການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການທີ່ມີປະສິດທິພາບສູງຂຶ້ນ.....	57
ຮູບພາບ 2.4	ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າການບໍລິການ	57
ຮູບພາບ 2.5	ສ່ວນແບ່ງຂອງການບໍລິການໃນລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ	58
ຮູບພາບ 2.6	ການວ່າຈ້າງງານໃນຂະແໜງບໍລິການ	58
ຮູບພາບ 2.7	ສາຍພົວພັນລະຫວ່າງການພັດທະນາຂະແໜງບໍລິການ ແລະ ຕົ້ນທຶນມະນຸດ, 2017.....	58
ຮູບພາບ 2.8	ການເດີນທາງຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວມາຍັງອາຊຽນອີງຕາມກຸ່ມປະເທດ.....	60
ຮູບພາບ 2.9	ກຸ່ມນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ໃຊ້ຈ່າຍສູງທີ່ສຸດຂອງໂລກ	60
ຮູບພາບ 2.10	ການທ່ອງທ່ຽວຂາອອກກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ	60
ຮູບພາບ 2.11	ນັກທ່ອງທ່ຽວຊາວຈີນທີ່ໝູ່ມນ້ອຍທີ່ມັກເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວແບບເຄິ່ງທົວ ຫຼື ແບບດ້ວຍໂຕເອງ	61
ຮູບພາບ 2.12	ອາຊຽນ+3: ປະຊາກອນຕົວເມືອງ	64
ຮູບພາບ 2.13	ອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ – ສ່ວນຮ້ອຍຂອງປະຊາກອນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຂດຊານເມືອງ	64
ຮູບພາບ 2.14	ປະຊາກອນຊົນຊັ້ນກາງຂອງໂລກ.....	65
ຮູບພາບ 2.15	ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຊົນຊັ້ນກາງ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີ: ປະເພດຄວາມຕ້ອງການທາງອະສັງຫາລິມະຊັບ	65
ຮູບພາບ 2.16	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍການບໍລິໂພກຂອງຊົນຊັ້ນກາງ	66
ຮູບພາບ 2.17	ຄູ່ການຄ້າ 10 ອັນດັບທຳອິດຂອງອາຊຽນ	67
ຮູບພາບ 2.18	ສ່ວນແບ່ງມູນຄ່າເພີ່ມການສົ່ງອອກຂອງອາຊຽນທີ່ຄິດໄລ່ໂດຍອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງພາກພື້ນ	67
ຮູບພາບ 2.19	ຄວາມຕ້ອງການໃນການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນເສດຖະກິດພາກພື້ນອາຊຽນ+3	71
ຮູບພາບ 2.20	ເສດຖະກິດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ທີ່ໄດ້ຖືກເລືອກເຜີ້ນ: ຄຸນະພາບພື້ນຖານໂຄງລ່າງການຂົນສົ່ງທາງອາກາດ.....	72
ຮູບພາບ 2.21	ເສດຖະກິດພາກພື້ນອາຊຽນ: ຄວາມບໍ່ພຽງພໍໃນການລົງທຶນ-ການອອມ	74
ຮູບພາບ 2.22	ລວມຍອດໜີ້ຕ່າງປະເທດຕາມມູນຄ່າຕົວຈິງໃນກຸ່ມປະເທດ CLMV	76
ຮູບພາບ 2.23	ໜີ້ລັດຖະບານທັງໝົດໃນກຸ່ມປະເທດ CLMV	76
ຮູບພາບ 2.24	ອາຊຽນ-4 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ: ການລົງທຶນຄິດເປັນສ່ວນຮ້ອຍລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ	78
ຮູບພາບ 2.25	ຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃນກຸ່ມເສດຖະກິດພາກພື້ນອາຊຽນ+3	78
ຮູບພາບ 2.26	ອັດຕາການໄຫຼເຂົ້າຂອງເງິນທຶນໃນພາກພື້ນອາຊຽນ-5 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ.....	79
ຮູບພາບ 2.27	ຄວາມແຕກໂຕນໃນການພັດທະນາຕົ້ນທຶນມະນຸດ.....	81
ຮູບພາບ 2.28	ຄວາມພ້ອມຂອງພະນັກງານທີ່ມີທັກສະ ແລະ ການຈັດລະດັບຄວາມຮູ້.....	81
ຮູບພາບ 2.29	ອາຊຽນ+3: ການຈັດອັນດັບໂລກໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ, ການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ.....	81
ຮູບພາບ 2.30	ອາຊຽນ+3: ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງລັດຖະບານໂດຍລວມຕໍ່ກັບຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ.....	81
ຮູບພາບ 2.31	ຄວາມອາດສາມາດສຳລັບການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ນະວັດຕະກຳ, ພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ແລະ ການປຽບທຽບກັບປະເທດຕ່າງໆ	82
ຮູບພາບ 2.32	ກອບທາງກົດໝາຍ, ພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ແລະ ຕົວປຽບທຽບທີ່ຖືກຄັດເລືອກ.....	82
ຮູບພາບ 2.33	ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາຂອງປະເທດຍີ່ປຸ່ນ.....	86
ຮູບພາບ 2.34	ການລົງທຶນພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງ ສປ.ຈີນ ຈັດອີງຕາມພາກພື້ນ	86
ຮູບພາບ 2.35	ການລົງທຶນພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງ ສປ.ຈີນ ໃນພາກພື້ນອາຊຽນຈັດອີງຕາມຂະແໜງການ.....	86

ຮູບພາບ 2.36	ການລົງທຶນໃນໂຄງການໃໝ່ພາຍໃນຂະແໜງ “ເສດຖະກິດໃໝ່” ໃນກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນອາຊຽນ-8 ຈັດອີງຕາມພາກພື້ນ ແລະ ປະເທດທີ່ເປັນແຫຼ່ງທຶນ	87
ຮູບພາບ 2.37	ຈຳນວນ FDI ໃນພາກພື້ນອາຊຽນ: ພາກພື້ນ ແລະ ປະເທດທີ່ເປັນແຫຼ່ງທຶນທີ່ຖືກເລືອກເຝັ້ນ.....	87
ຮູບພາບ 2.38	ການລົງທຶນໂດຍກົງພາຍນອກຂອງ ສປ.ຈີນ ໃນພາກພື້ນອາຊຽນ: 7 ຂະແໜງການທີ່ໃຫຍ່ສຸດ	87
ຮູບພາບ 2.39	ການລົງທຶນໃນໂຄງການໃໝ່ໃນກຸ່ມ ອາຊຽນ-8 ຈັດອີງຕາມພາກພື້ນ ແລະ ປະເທດທີ່ເປັນແຫຼ່ງທຶນ: ທັງໝົດຂະແໜງ ການ	87
ຮູບພາບ 2.40	ການລົງທຶນໃນໂຄງການໃໝ່ໃນຂະແໜງການບໍລິການແບບດັ່ງເດີມໃນ ກຸ່ມອາຊຽນ-8 ຈັດອີງຕາມພາກພື້ນ ແລະ ປະເທດທີ່ເປັນແຫຼ່ງທຶນ: ທັງໝົດຂະແໜງການ	87
ຮູບພາບ 2.41	ຂອບສັນຍາການບໍລິການອາຊຽນ	90
ຮູບພາບ 2.42	ຍີ່ຫໍ້ສິນຄ້າຂອງກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3 ທີ່ຖືກຄັດເລືອກ	91
ຮູບພາບ 2.1.1	ຂະແໜງຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ນັກລົງທຶນອະສັງຫາລິມະຊັບ ຫຼື ວາງແຜນຈະເຂົ້າຮ່ວມການດຳເນີນງານໃນ ປີ 2019.....	68
ຮູບພາບ 2.1.2	ຂະແໜງສະເພາະທີ່ນັກລົງທຶນອະສັງຫາລິມະຊັບ ຫຼື ວາງແຜນຈະເຂົ້າຮ່ວມການດຳເນີນງານໃນ ປີ 2019.....	68
ຮູບພາບ 2.1.3	ສະຖານີຮັບພັດສະດຸໃນສປ.ຈີນ ທີ່ຈັດສົ່ງແບບ “ປາຍທາງສຸດທ້າຍ” (Last Mile)	69
ຮູບພາບ 2.1.4	ການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດໃນຂະແໜງການອະສັງຫາລິມະຊັບໃນພາກພື້ນ	70
ຮູບພາບ 2.1.5	ປະລິມານການຊື້ຂາຍອີງຕາມປະຫວັດຜູ້ຊື້.....	70
ຮູບພາບ 2.1.6	ເງິນທຶນຂ້າມປະເທດໄປທີ່ກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ+3 ທີ່ຖືກຄັດເລືອກ	70
ຮູບພາບ 2.2.1	ການໃຊ້ຈ່າຍພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນປີ 2015 ແລະ ສ່ວນຕ່າງລະຫວ່າງຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ການສະໜອງຕໍ່ປີ	83
ຮູບພາບ 2.2.2	ການຈຳລອງການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນທີ່ສູງກວ່າລະດັບພື້ນຖານ	83
ຮູບພາບ 2.3.1	ແຜນແມ່ບົດການເຊື່ອມຈອດອາຊຽນ 2025	92
ຮູບພາບ 2.3.2	ການຄອບຄຸມຂອງຂໍ້ລິເລີ່ມໜຶ່ງແລວທາງ-ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ.....	93
ຮູບພາບ 2.3.3	ຜົນກະທົບການລົງທຶນທັງໝົດ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຊ່ວຍໜູນຂອງການລົງທຶນພາກເອກະຊົນໃນກຸ່ມອາຊຽນ-4, ການປ່ຽນແປງນັບແຕ່ປີ 2019–2020 (ການຈຳລອງສະຖານະການ)	93

ຕາຕະລາງ

ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ທ່າອ່ຽງທາງເສດຖະກິດມະຫາພາກ

ຕາຕະລາງ 1.1.	ການຄາດຄະເນຂອງ AMRO ຕໍ່ກັບອັດຕາເງິນເຝີ້ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງ GDP, 2019–2020	6
ຕາຕະລາງ 1.4.1.	ໄລຍະສັ້ນ: ສົມມຸດຕິຖານສະຖານະການທາງການຄ້າທີ່ບໍ່ພົງປະສົງ.....	25
ຕາຕະລາງ 1.6.1.	ອາຊຽນ-4: ຂໍ້ກຳນົດກົດເກນຂອງ Taylor.....	46
ຕາຕະລາງ 1.6.2.	ອາຊຽນ-4 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ: ຜົນການປະເມີນຕາມກົດເກນຂອງ Taylor.....	46

ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ສຳລັບເສດຖະກິດໃໝ່

ຕາຕະລາງ 2.1.	ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຕ້ອງການຈັດຕາມບັນດາຂະແໜງການເສດຖະກິດ	56
ຕາຕະລາງ 2.2	ບັນດາສະໜາມບິນໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ ທີ່ໃຫ້ບໍລິການເກີນຄວາມອາດສາມາດ.....	61
ຕາຕະລາງ 2.3	ການຝຶກຈາລະນາທາງເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນ: ຂັ້ນຕອນທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງບັນດາໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ.....	75
ຕາຕະລາງ 2.1.1	ເມືອງທີ່ຢູ່ໃນໂຄງການທົດລອງຂອງເຄື່ອນຍ້າຍເມືອງອັດສະລິຍະຂອງກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ	69
ຕາຕະລາງ 2.3.1	ກຸ່ມເສດຖະກິດອາຊຽນທີ່ຖືກຄັດເລືອກ: ກຳລະນິສັກສາຂໍ້ລິເລີ່ມໜຶ່ງແລວທາງ-ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ.....	98

ຄຳນຳ

ຈາກຜົນສຳເລັດຂອງເອົາຈີນເຖິງປະຈຸບັນ, AMRO ໄດ້ສືບຕໍ່ປັບປຸງການເຜີຍແຜ່ ແລະ ການຕີຜົມວຽກງານການຄ້າ ແລະ ການຕິດຕາມເຜົາລະວັງເສດຖະກິດມະຫາພາກ. ພາຍຫຼັງການເປີດໂຕບົດລາຍງານ *AREO 2017* ໃນເດືອນພຶດສະພາ 2017 ແລະ ການຕີຜົມບົດລາຍງານການປະເມີນສະພາບເສດຖະກິດມະຫາພາກປະຈຳປີ ຂອງຫຼາຍປະເທດສະມາຊິກໃນໄລຍະບິດັ່ງກ່າວ, ພວກເຮົາໄດ້ສືບຕໍ່ເຜີຍແຜ່ບັນດາບົດລາຍງານການປະເມີນເສດຖະກິດມະຫາພາກ ຂອງປະເທດສະມາຊິກໃນປີ 2018 ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຂອງສະມາຊິກ AMRO. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ພະນັກງານ AMRO ໄດ້ເພີ່ມກິດຈະກຳຂຽນບົດຄົ້ນຄວ້າຫົວຂໍ້ສະເພາະ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອໃຫ້ການວິເຄາະທັນເວລາ ແລະ ມີເນື້ອຫາກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນດາເສດຖະກິດຂອງສະມາຊິກ, ພ້ອມທັງສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ສາທາລະນາຊົນທົ່ວໄປຊາບ. ສິ່ງທີ່ເປັນກຳລັງໃຈໃນການເຮັດວຽກແມ່ນ ການຜິດເຜີຍແຜ່ສະພາບເສດຖະກິດພາກພື້ນລາຍເດືອນ ແລະ ການຂຽນຫົວຂໍ້ສັ້ນສະເພາະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເສດຖະກິດພາກພື້ນ ເຜີຍແຜ່ລົງໃນເວັບໄຊຂອງ AMRO ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການຕອບຮັບຈາກຜູ້ຕິດຕາມເປັນຢ່າງດີ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ປັບປຸງຂອບ ແລະ ຊຸດເຄື່ອງມືການວິເຄາະເສດຖະກິດຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອບັນລຸຜົນປະໂຫຍດໃນການສະໜັບສະໜູນພວກເຮົາ ຕໍ່ຂອບກົນໄກສະໜອງສະພາບຄ່ອງດ້ານຄັງສຳຮອງ ເພື່ອສ້າງສະເຫຼ່ຍລະພາບດ້ານການເງິນຂອງພາກພື້ນ ໂດຍຜ່ານການດຳເນີນການເຜົາລະວັງເສດຖະກິດພາກພື້ນ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ລິເລີ່ມຂຽນໃໝ່ ເປັນກົນໄກຫລາຍຝ່າຍ (CMIM). ໃນສະບັບນີ້, ບົດລາຍງານ *AREO 2019* ຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ນຳສະເໜີວິຈອນການປະເມີນມູນຄ່າຕະຫຼາດອະສັງຫາລິມະຊັບ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ ການປະເມີນຕົວແບບຈຳລອງກິດເກນຂອງ Taylor ສຳລັບບາງເສດຖະກິດກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນ ອາຊຽນ+3 ທີ່ໄດ້ຖືກເລືອກ, ພັດທະນາຕາມຜູ້ຖາມຂອບວຽກງານເຜົາລະວັງຂອງ AMRO, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໂດຍມີການພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອບເຄື່ອງມືຕົວຊີ້ວັດເສດຖະກິດມະຫາພາກ (ERP Matrix). ເຄື່ອງມືວິເຄາະໃໝ່ເຫຼົ່ານີ້ ກຳລັງຊ່ວຍປັບປຸງການປະເມີນຄວາມສ່ຽງທາງເສດຖະກິດຂອງປະເທດສະມາຊິກຕາມລຳດັບ, ໂດຍສາມາດວິເຄາະໂດຍສົມທຽບລະຫວ່າງປະເທດໃຫ້ມີຄວາມສົມບູນຂຶ້ນຕື່ມ. ທີ່ສຳຄັນຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ເຄື່ອງມືເຫຼົ່ານັ້ນ ຊ່ວຍພະນັກງານ AMRO ໃນການປະເມີນທ່າທິທາງດ້ານນະໂຍບາຍໃນປະຈຸບັນ ແລະ ນຳສະເໜີຂໍ້ແນະນຳທາງນະໂຍບາຍໃຫ້ແກ່ອົງການກຳນົດນະໂຍບາຍກ່ຽວຂ້ອງ ໃນປະເທດສະມາຊິກ.

ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດພາກພື້ນຍັງຄົງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ເຖິງແມ່ນວ່າໂຕຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕໂລກຂຶ້ນຜູ້ຖາມແມ່ນກຳລັງສະລົໂຕກໍ່ຕາມເມື່ອທຽບກັບ ປີ 2018, ແລະ ຄາດວ່າໂຕຂັບເຄື່ອນການຈະສົ່ງເສີມພຽງເລັກນ້ອຍໃຫ້ແກ່ການເຕີບໂຕພາກພື້ນດັ່ງກ່າວ ໃນປີ 2019-2020. ການສູນເສຍແຮງລົມຢູ່ຈາກການຄ້າໂລກ, ການຖີດຖອຍຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກ ຕໍ່ກັບ ການເຕີບໂຕຂອງພາກພື້ນສາມາດເຫັນໄດ້ຊັດເຈນຂຶ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນທາງດ້ານເງິນຕາທີ່ປັບປຸງໃນບັນດາເສດຖະກິດພັດທະນາແລ້ວເມື່ອບໍ່ນານມານີ້ ສາມາດຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄດ້. ຕະຫຼາດໂລກປະສົບກັບການຜັນຜວນທີ່ຮຸນແຮງຫລາຍຄັ້ງໃນປີທີ່ຜ່ານມາ, ເຊິ່ງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຂອງການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດ, ແຕ່ວ່າເງື່ອນໄຂທາງເງິນຕາທີ່ຜ່ອນຄາຍລົງເມື່ອໄວ້ງນີ້ ໃນທ່າມກາງກະແສທິດສະດີແບບ Dovish ທີ່ມີແນວໂນ້ມຈະຖືກຮັບຮອງໂດຍ ທະນາຄານກາງ ສ. ອາເມລິກາ (U.S. Federal Reserve) ແລະ ທະນາຄານກາງເອີຣົບ (ECB). ຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍພາກພື້ນຈຳເປັນຕ້ອງກຽມພ້ອມເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ຜົນໄດ້ຜົນເສຍໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງມືດ້ານນະໂຍບາຍທີ່ມີຄວາມຍືດຢຸນ, ແລະ ປັບປຸງພວກມັນຕາມແຕ່ສະຖານະການ ແລະ ເງື່ອນໄຂສະເພາະຂອງແຕ່ລະປະເທດ. ເຖິງແມ່ນວ່າໂອກາດໄລຍະສັ້ນສຳລັບພາກພື້ນຄາດວ່າຈະຄ່ອຍໆອ່ອນໂຕລົງກໍ່ຕາມ, ແຕ່ວ່າຜູ້ຖາມເສດຖະກິດໄລຍະຍາວແມ່ນຍັງຄົງປົກກະຕິ.

ການຄົ້ນຄວ້າຫົວຂໍ້ສະເພາະຂອງປີນີ້ ຄື “ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ສຳລັບເສດຖະກິດໃໝ່”. ບົດດັ່ງກ່າວແມ່ນສືບຕໍ່ມາຈາກການຂຽນຫົວບົດສະເພາະໃນບົດລາຍງານ *AREO 2017*, ເຊິ່ງປະເມີນການເຊື່ອມໂຍງທາງເສດຖະກິດ ແລະ ການປັບຄືນຄວາມສົມດຸນໃນພາກພື້ນ ພາຍຫຼັງວິກິດການເງິນອາຊີ (Asian Financial Crisis), ແລະ ອີກພາກໃນບົດລາຍງານ *AREO 2018*, ເຊິ່ງເນັ້ນໃສ່ບັນດາໂຕຂັບເຄື່ອນຂອງການເຕີບໂຕ ແລະ ຍຸດທະສາດທີ່ພາກພື້ນໄດ້ໃຊ້ເພື່ອຮັກສາຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ການເຕີບໂຕແບບຍືນຍົງ. ໂດຍພາບລວມ, ພາກພື້ນໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນໄລຍະສອງທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ດ້ວຍຍຸດທະຍາດ “ການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ” ກໍ່ຄືຜູ້ຖາມທີ່ສຳຄັນໃນປະເທດສ່ວນໃຫຍ່. ບົດລາຍງານ *AREO* ສະບັບນີ້ຍັງໄດ້ວິເຄາະກ່ຽວກັບ ວິທີທີ່ກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ສາມາດຮັບເອົາເສດຖະກິດໃໝ່ (New Economy) ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນດຳເນີນໃນໄລຍະຕໍ່ໄປຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ ໂດຍການເພີ່ມຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່, ບັນຫາສິ່ງທ້າທາຍສຳຄັນ 3 ຢ່າງ ໃນຂົງເຂດວຽກງານດັ່ງກ່າວ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາເຫຼົ່ານັ້ນ.

ໃນຂະນະທີ່ການປ່ຽນແປງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີໄປສູ່ລະດັບສູງຂຶ້ນ ແມ່ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນມາແດ່ແລ້ວ, ແລະ ຈະສືບຕໍ່ໄປໃນຕໍ່ໜ້າ, ຈະຍັງສືບຕໍ່ ແຕ່ການປ່ຽນແປງໄປສູ່ຍຸກການໃຫ້ບໍລິການເປັນສິ່ງທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ ຈຶ່ງຈຳເປັນຈະໄດ້ພິຈາລະນາຄືນໃໝ່ວ່າ ຄວາມອາດສາມາດທີ່ຕ້ອງການພັດທະນາແມ່ນດ້ານໃດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ລັກສະນະໃດທີ່ຈຳເປັນ. ບັນດາການລົງທຶນທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ແລະ ຮັກສາການເຕີບໂຕໃຫ້ຍືນຍົງລວມມີ: ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່; ຊັບພະຍາກອນມະນຸດທີ່ເຮັດວຽກກັບເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່, ແລະ ລະບົບເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງສໍາລັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໃໝ່ (Value Chains) ທີ່ມີຄວາມສະລັບຊັບຊ້ອນ ແລະ ກ້າວເປັນສາກົນຫລາຍຂຶ້ນ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ບັນດາປະເທດເສດຖະກິດກໍາລັງພັດທະນາ ໄດ້ປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍສໍາຄັນ 3 ດ້ານ ໃນການສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ; ຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນທີ່ສູງຂຶ້ນເນື່ອງຈາກມີອັດຕາການອອມທີ່ຕໍ່າ; ຂໍ້ຈຳກັດຂອງຄັງສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຈາກຄວາມຕ້ອງການເພື່ອສໍາຮອງຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຈາກການຜັນຜວນຂອງກະແສທຶນ; ຄວາມແຕກໂຕນຂອງບັດໄຈຕ່າງໆ ທີ່ກໍາລັງສະທ້ອນຄວາມຈຳເປັນເພື່ອປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ, ທຶນມະນຸດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່. ທ້າຍສຸດ, ພວກເຮົາໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນວ່າ ການແກ້ໄຂບັນຫາສ່ວນໃຫຍ່ສາມາດດໍາເນີນການຈາກພາຍໃນພາກພື້ນ ໂດຍການນໍາໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດຈາກຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານຊັບພະຍາກອນຂອງພາກພື້ນ, ແລະ ໂດຍການເພີ່ມຂຶ້ນຄວາມສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ ໂດຍຜ່ານການເຊື່ອມໂຍງໃພາກພື້ນໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ທ່ານ ດຣ. ໂຮ ອີ ຄໍ (Hoe Ee Khor)
ຫົວໜ້ານັກເສດຖະສາດ AMRO

ຄຳຂອບໃຈ

ບົດລາຍງານສະບັບນີ້ ໄດ້ກະກຽມຂຶ້ນໂດຍການປະເມີນ ຂອງພະນັກງານ AMRO ກ່ຽວກັບທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ ໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາສັ້ນ ເຊິ່ງລວມມີ ຄວາມສ່ຽງ, ຄວາມອ່ອນໄຫວ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ ທີ່ກຳລັງປະເຊີນຕໍ່ກັບພາກພື້ນ, ແລະ ນະໂຍບາຍທີ່ຕອບໂຕ້ໂດຍອົງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດຂອງປະເທດຕ່າງໆ. ການປະເມີນໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບົນພື້ນຖານການວິເຄາະຂອງທີມງານຕິດຕາມເຜົ່າລະວັງເສດຖະກິດພາກພື້ນ ແລະ ສັງລວມເອົາການ ຕິດຕາມເຜົ່າລະວັງສະພາບເສດຖະກິດມະຫາພາກຂອງທີມງານຮັບຜິດຊອບໂຕະຂອງແຕ່ລະປະເທດສະມາຊິກ. ບົດລາຍງານສະບັບນີ້ ໄດ້ຖືກສົ່ງໃຫ້ ຄະນະກຳມະການບໍລິຫານໃນປະເທດສະມາຊິກ ເພື່ອປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບສະພາບການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ບັນຫາທາງນະໂຍບາຍທີ່ສະມາຊິກພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ກຳລັງປະເຊີນຢູ່.

ບົດລາຍງານສະບັບນີ້ ໄດ້ຖືກກະກຽມໂດຍທີມງານຕິດຕາມເຜົ່າລະວັງທາງການເງິນ ແລະ ເສດຖະກິດພາກພື້ນ ເຊິ່ງຊື່ນຳໂດຍ ທ່ານ ນ. ລີ ລຽນ ອົງ (Li Lian Ong), ແລະ ໄດ້ຖືກທົບທວນເນື້ອໃນໂດຍຫົວໜ້ານັກເສດຖະສາດຂອງ AMRO, ທ່ານ ດຣ. ໂຮອີ ຄໍ (Hoe Ee Khor). ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບຄຳຊີ້ນຳຈາກ ທ່ານ ດຣ. ຈຸນຮົງ ຈາງ (Junhong Chang) ຜູ້ອຳນວຍການ AMRO ແລະ ຄະນະຜູ້ບໍລິຫານອະວຸໂສຂອງ AMRO.

ຜູ້ປະກອບສ່ວນທີ່ສຳຄັນຕໍ່ພາກ “ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດມະຫາພາກຂອງກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນອາຊຽນ+3” ມີຄື ທ່ານ ແອັນໂທນີ ຕັນ (Anthony Tan) (ນຳພາ), ທ່ານ ເອັດມັອນ ຈູ (Edmond Choo) ແລະ ທ່ານ ນ. ວັນເນ ຊຸດ (Vanne Khut). ຜູ້ປະກອບສ່ວນທີ່ສຳຄັນຕໍ່ພາກສຶກສາຫົວຂໍ້ພິເສດ “ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ສຳລັບເສດຖະກິດໃໝ່” ໄດ້ແກ່ ທ່ານ ຊຸນຢົງ ຜູ (Suan Yong Foo) (ນຳພາ) ແລະ ທ່ານ ນ. ວັນເນ ຊຸດ (Vanne Khut); ທ່ານ ນ. ຊານຫຼິງ ລຳ (San Ling Lam) (ທີ່ປຶກສາ) ໃນການກະກຽມບົດ. ສຳລັບຜູ້ປະກອບສ່ວນຂຽນຫົວບົດອື່ນໆ ໄດ້ແກ່ ທ່ານ ນ. ມະລິຈັນ ຈຽມສີສຸລາດ (Malichanh Chiemsisoulath), ທ່ານ ນ. ລໍຣາ ກາເບຍລາ (Laura Grace Gabriella), ທ່ານ ຈັສຕິນ ລິມ (Justin Lim), ທ່ານ ໄຊມັອນ ລິວ (Simon Liu), ທ່ານ ນ. ເຫວີຍ ຊຸນ (Wei Sun) ແລະ ທ່ານ ນ. ມາເດີລິນ ວິນຸຍາ (Madeleine Vinuya).

ພ້ອມກັນນັ້ນ, ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ ຍັງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ປ້ອນຂໍ້ມູນຈາກເພື່ອຮ່ວມງານຜູ້ອື່ນໆຂອງທີມງານຕິດຕາມເຜົ່າລະວັງ ລວມມີ ທ່ານ ຊິງຮຸນ ລຸກ ອົງ (Seung Hyun (Luke) Hong), ທ່ານ ສຸມິໂອະ ອິຊິກະວະ (Sumio Ishikawa), ທ່ານ ເຈ ຍິງ ລີ (Jae Young Lee), ທ່ານ ແມັດທິວ ຍິວ (Matthew Yiu), ທ່ານ ໄຊພັດ ພູນພັດພິບູນ (Chaipat Poonpatpibul), ທ່ານ ອັບດຸນໂຣມັນ (Abduruohman), ທ່ານ ຈິນໂຮ ຊອຍ (Jinho Choi), ທ່ານ ນ. ທັນຢະສອນ ເອກອະພິຣັກ (Tanyasorn Ekpirak), ທ່ານ ເປົາໂລ ເອີນັນໂດ (Paolo Hernando), ທ່ານ ຊຽງໂກວ ເຈີຣີ ຮ່ວງ (Xianguo (Jerry) Huang), ທ່ານ ຈີເວິນ ຈຽວ (Zhiwen Jiao), ທ່ານ ເຫວິນຫຼິງ ລີ (Wenlong Li), ທ່ານ ແດນ ລູ (Dan Lu), ທ່ານ ຣູເປີໂຕ ປາໂກຣາ ມາຈູກາ (Ruperto Pagaura Majuca), ທ່ານ ມູຮັມມັດ ເຜີດາອຸສ ມຸດຕາກິນ (Muhammad Firdauz Muttaqin), ທ່ານ ນ. ທີ ຄິມ ກຸກ ຫງວຽນ (Thi Kim Cuc Nguyen), ທ່ານ ນ. ໄດອານາ ເດລ ໂຣຊາຣີໂອ (Diana del Rosario), ທ່ານ ເຈດ ວິຊະຢານິນ (Jade Vichyanond), ທ່ານ ນ. ວັນວິສາ ວໍລະນິກຸນກິດ (Wanwisa Vorrantikulkij) ແລະ ທ່ານ ຍິງຮອນ ຍິງ (Yang-Hyeon Yang), ເຊິ່ງນຳມາເຊິ່ງກັນກັບເພື່ອນຮ່ວມງານທ່ານອື່ນໆຂອງ AMRO.

ພ້ອມກັນນັ້ນ, ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວຍັງໄດ້ຮັບການໃຫ້ຄຳຄິດເຫັນຕ່າງໆ ຈາກຄະນະທີ່ປຶກສາຂອງ AMRO, ທີ່ເປັນປະທານໂດຍ ທ່ານ ບັນດິດ ນິຈາຖາວອນ (Bandid Nijathaworn) ໃນການລາຍງານຄັ້ງ ວັນທີ 7 ມີນາ 2019 ທີ່ ຫ້ອງການ AMRO. ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວຄຳຂອບໃຈບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມສຳມະນາຮ່ວມລະຫວ່າງ AMRO ແລະ IMF ທີ່ໄດ້ຈັດຂຶ້ນ ຢູ່ທີ່ ບາງກອກ ໃນວັນທີ 22 ມັງກອນ 2019 ສຳລັບຄຳຄິດເຫັນ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີຕ່າງໆ ຕໍ່ກັບຮ່າງເບື້ອງຕົ້ນຂອງບົດສຶກສາຫົວຂໍ້ພິເສດໃນບົດລາຍງານສະບັບນີ້.

ທ່ານ ເອັດມັອນ ຈູ (Edmond Choo) ປະສານງານການຜະລິດ ແລະ ການເຜີຍແຜ່. ທ່ານ ນ. ຮວງ ລານ ວູ (ຟິງກື້) (Huong Lan Vu) (Pinky) ແລະ ທ່ານ ນ. ເຈຍອີ ຈາງ (Jiayi Zhang) ຊ່ວຍດ້ານການສື່ສານ ແລະ ເຜີຍແຜ່ປະຊາສຳພັນ; ທ່ານ ນ. ເຜັດ ປາງ (Faith Pang) ຊ່ວຍໃນການຕິດຕໍ່ປະສານງານກັບບັນດາອົງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດທີ່ເປັນສະມາຊິກ.

ທ້າຍສຸດນີ້, ມຸມມອງທັດສະນະຕ່າງໆ ທີ່ສະແດງໃນບົດລາຍງານສະບັບນີ້ ເປັນຂອງພະນັກງານ AMRO ແລະ ບໍ່ໄດ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບ ບັນດາສະມາຊິກແຕ່ຢ່າງໃດ.

ຄຳຫຍໍ້ ແລະ ໂຕຫຍໍ້

ADB	ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ	ASEAN	ສະມາຄົມປະຊາຊາດອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້
AEs	ກຸ່ມເສດຖະກິດທີ່ມີຄວາມຈະເລີນ	ASEAN (ex-SG)	ກຸ່ມອາຊຽນບໍ່ລວມ ສິງກະໂປ
AFC	ວິກິດການທາງດ້ານການເງິນອາຊີ	ASEAN+2	ກຸ່ມອາຊຽນ+ສປ.ຈີນ (ລວມມີຮົງກົງ) ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ
BIS	ທະນາຄານດ້ານການຊໍາລະສະສາງສາກົນ	ASEAN+3	ກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນ+ສປ.ຈີນ (ລວມມີ ຮົງກົງ), ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ
BOJ	ທະນາຄານກາງ ຍີ່ປຸ່ນ	ASEAN-4	ມາເລເຊຍ, ໄທ, ອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ຝີລິບປິນ
BOT	ທະນາຄານແຫ່ງ ປະເທດໄທ	ASEAN-5	ມາເລເຊຍ, ໄທ, ອິນໂດເນເຊຍ, ຝີລິບປິນ ແລະ ສສ.ຫວຽດນາມ
CAPEX	ລາຍຈ່າຍການລົງທຶນ	ASEAN-6	ກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນ-5 ແລະ ສິງກະໂປ
CPI	ດັດສະນີລາຄາຜູ້ບໍລິໂພກ	ASEAN-8	ກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນບໍ່ລວມ ບູໄນ ແລະ ສິງກະໂປ
CBO/CPB	ສຳນັກງານງົບປະມານລັດຖະສະພາ/ສຳນັກງານການວິເຄາະນະໂຍບາຍເສດຖະກິດເພີ່ມຂຶ້ນ	Plus-3	ສປ.ຈີນ, ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ
DBU	ຫົວໜ່ວຍທະນາຄານພາຍໃນປີ	BCLM	ບູໄນ ດາຣູຊາລາມ, ກຳປູເຈຍ, ສປປລາວ ແລະ ມຽນມາ
DXY	ເງິນໂດລາ ສ. ເມລິກາ ແບບວົງກວ້າງ	BRICS / LatAM	ເບຼຊິນ, ລັດເຊຍ, ອິນເດຍ, ສປ.ຈີນ, ອາຟຼິກາໃຕ້/ອາເມລິກາໃຕ້
EMs	ຕະຫຼາດເກີດໃໝ່	CLMV	ກຳປູເຈຍ, ສປປລາວ, ມຽນມາ ແລະ ສສ.ຫວຽດນາມ
EIA	ການບໍລິຫານຂໍ້ມູນພະລັງງານ ສ.ເມລິກາ	BN	ບູໄນ ດາຣູຊາລາມ
ECB	ທະນາຄານກາງເອີຣົບ	CN	ປະເທດສປ.ຈີນ
EPFR	ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈກອງທຶນບໍລິຫານການລົງທຶນເກີດໃໝ່	HK	ເຂດປົກຄອງພິເສດຮົງກົງ, ສປ.ຈີນ ¹
FCY	ສະກຸນເງິນຕ່າງປະເທດ	ID	ອິນໂດເນເຊຍ
FDI	ການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດ	JP	ຍີ່ປຸ່ນ
U.S. Fed	ທະນາຄານກາງ ສ. ອາເມລິກາ	KH	ກຳປູເຈຍ
FOMC	ຄະນະກຳມະການຕະຫຼາດການເງິນເປີດການຊື້-ຂາຍ	KR	ສ. ເກົາຫຼີ
FX	ອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕ່າງປະເທດ	LA, Lao PDR	ສປປ ລາວ
G3	ສ. ອາເມລິກາ, ກຸ່ມປະເທດເອີຣົບ ແລະ ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ	MM	ມຽນມາ
GDP	ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ	MY	ມາເລເຊຍ
GFC	ວິກິດການທາງເງິນໂລກ	PH	ຝີລິບປິນ
GFCF	ການສະສົມຊັບສິນຄົງທີ່	SG	ສິງກະໂປ
GNI	ລາຍໄດ້ແຫ່ງຊາດມວນລວມ	TH	ໄທ
GST	ອາກອນບໍລິການ ແລະ ສິນຄ້າ	VN	ສສ. ຫວຽດນາມ
GVC	ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໂລກ	AU	ອົສຕຣາລີ
HICP	ດັດສະນີລາຄາຜູ້ບໍລິໂພກທີ່ເປັນເອກະພາບ	AT	ອິດຕິດ
ICR	ອັດຕາສ່ວນຄວາມສາມາດຊໍາລະຄອກເບ້ຍ	CY	ໄຊປຼຸຊ
IEA	ສຳນັກງານພະລັງງານລະຫວ່າງປະເທດ	BE	ເບັນຊິກ
IIF	ສະຖາບັນການເງິນລະຫວ່າງປະເທດ	BR	ເບຼຊິນ
ILO	ອົງການແຮງງານສາກົນ	DE	ເຢຍລະມັນ
IMF	ກອງທຶນການເງິນສາກົນ	EE	ເອສໂຕນີ
LCY	ສະກຸນເງິນທ້ອງຖິ່ນ	ES	ແອສປາຍ
MAS	ທະນາຄານກາງສິງກະໂປ	EU	ສະຫະພາບເອີຣົບ
NAFTA	ຂໍ້ຕົກລົງເຂດການຄ້າເສລີ ອາເມລິກາເໜືອ	FI	ແຝງລັງ
NEER	ອັດຕາແລກປ່ຽນສະເລ່ຍ	FR	ຝຣັ່ງ
NFC	ບໍລິສັດທີ່ບໍ່ແມ່ນສະຖາບັນການເງິນ	IT	ອິຕາລີ
REER	ອັດຕາແລກປ່ຽນທີ່ແທ້ຈິງ	MX	ແມັກຊິກໂກ
ODA	ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ	NL	ໂຮນລັງ
ODI	ການລົງທຶນໂດຍກົງໄປຕ່າງປະເທດ	PT	ປ່ອກຕູຍການ
OECD	ອົງການເພື່ອການພັດທະນາ ແລະ ຮ່ວມມືທາງເສດຖະກິດ	RU	ລັດເຊຍ
OPEC	ອົງການບັນດາປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກນໍ້າມັນ	SK	ສະໂລວາກີ
OTC	ຮູບແບບການຊື້ຂາຍກັນເອງໂດຍກົງ	SP	ແອສປາຍ
PBC	ທະນາຄານແຫ່ງສປ.ຈີນ	TR	ຕວກກີ
PCE	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍບໍລິໂພກສ່ວນບຸກຄົນ	U.K	ອັງກິດ
PMI	ດັດສະນີຜູ້ຈັດການຝ່າຍຈັດຊື້	U.S.	ສ. ອາເມລິກາ
PPI	ດັດສະນີລາຄາຜູ້ຜະລິດ	ZA	ອາຟຼິກາໃຕ້
RBA	ທະນາຄານກາງອົດສະຕາລີ	AUD	ສະກຸນເງິນໂດລາ ອົສຕຣາລີ
SGP	ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການເຕີບໂຕ ແລະ ສະເຫຼ່ຍລະພາບຂອງເສດຖະກິດ	BND	ສະກຸນເງິນໂດລາ ບູໄນ
SITC	ການຈຳແນກການຄ້າສາກົນທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ	BRL	ສະກຸນເງິນເຣລ ເບຼຊິນ
SOEs	ລັດວິສາຫະກິດ	CHF	ສະກຸນເງິນຝຣັ່ງສະວິດ
UMP	ນະໂຍບາຍເງິນຕາທີ່ບໍ່ເປັນທາງການ	EUR	ສະກຸນເງິນເອີໂຣ
UNCTAD	ການປະຊຸມສະຫະປະຊາຊາດດ້ານການຄ້າ ແລະ ການພັດທະນາ	GBP	ສະກຸນເງິນປອນສະເຕລິງ/ປອນ
USMCA	ຂໍ້ຕົກລົງດ້ານການຄ້າລະຫວ່າງ ສ.ອາເມລິກາ-ແມັກຊິກໂກ-ການາດາ	HKD	ສະກຸນເງິນໂດລາຮົງກົງ
VAT	ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ	IDR	ສະກຸນເງິນຣູປີ ອິນໂດເນເຊຍ
		JPY	ສະກຸນເງິນເຢນຍີ່ປຸ່ນ

¹For brevity, "Hong Kong, China" is referred to as "Hong Kong" in the text.

WEO	ທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດໂລກຂອງIMF	KHR	ສະກຸນເງິນຣຽວ ກຳປູເຈຍ
WTO	ອົງການການຄ້າໂລກ	KRW	ສະກຸນເງິນວອນ ສ. ເກົາຫຼີ
3MMA	ຄ່າສະເລ່ຍການເໜັງຕີງທຸກ 3 ເດືອນ	MXN	ສະກຸນເງິນເປໂຊ ແມັກຊິກໂກ
4wma	ຄ່າສະເລ່ຍການເໜັງຕີງທຸກ 4 ເດືອນ	MYR	ສະກຸນເງິນອິງກິດ
bps	ຈຸດພື້ນຖານ	PHP	ສະກຸນເງິນເປໂຊ ຟິລິບປິນ
EBITDA	ລາຍໄດ້ກ່ອນດອກເບ້ຍ, ພາສີ, ຄ່າຫຼຸ້ຍຫ້ຽນ ແລະ ຄ່າຕັດຈຳໜ່າຍ	RMB	ສະກຸນເງິນຢວນ
FY	ປີງົບປະມານ	RUB	ສະກຸນເງິນຣູເບິລ
mb/d	ລ້ານບາເລວຕໍ່ມື້	SGD	ສະກຸນເງິນໂດລາສິງກະໂປ
m-o-m	ເດືອນຕໍ່ເດືອນ	THB	ສະກຸນເງິນບາດ
PPP	ຄວາມເທົ່າທຽມກັນຂອງກຳລັງການຊື້	TRY	ສະກຸນເງິນລີຣ່າ (ຕວກກີ)
q-o-q	ໄຕມາດຕໍ່ໄຕມາດ	USD	ສະກຸນເງິນໂດລາ (ສ.ອາເມລິກາ)
SA	ການປັບລະດູການ	VND	ສະກຸນເງິນດິງ (ສສ. ຫວຽດນາມ)
s.w.d.a.	ການປັບລະດູການ ແລະ ມີເຮັດວຽກ	ZAR	ສະກຸນເງິນແຣນ(ອາຟິກາໃຕ້)
SAAR	ອັດຕາລາຍຍີ່ປີຕາມລະດູການ		
y-o-y	ປີຕໍ່ປີ		
YtD	ປີເຖິງມື້		

ສະຫຼຸບບັນຫາທີ່ພົ້ນເດັ່ນ

ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ທ່າອ່ຽງທາງເສດຖະກິດມະຫາພາກ

ພວກເຮົາຄາດວ່າ ເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຍັງສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງແຂງແຮງ ເຖິງແມ່ນວ່າ ໂດຍລວມຄວາມສ່ຽງທົ່ວໂລກຈະມີແນວໂນ້ມເພີ່ມທະວີ ໂດຍມີແຮງລົມຕ້ານຈາກພາຍນອກເພີ່ມສູງຂຶ້ນໃນປະເທດ ເສດຖະກິດເກີດໃໝ່, ການອຶ່ມຕົວຂອງວົງຈອນທຸລະກິດໃນກຸ່ມປະເທດອຸດສາຫະກຳຂະໜາດໃຫຍ່ G3, ການສະລໍໂຕຂອງ ວົງຈອນການໃຊ້ຈ່າຍໃນການລົງທຶນທາງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ລາຍຈ່າຍການລົງທຶນ, ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຈາກຂັດແຍ້ງ ທາງການຄ້າທີ່ຍັງບໍ່ສາມາດຕົກລົງໄດ້ ລ້ວນແຕ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າໂຕຂັບເຄື່ອນຕ່າງໆຂອງການເຕີບໂຕເສດຖະກິດໂລກມີທ່າທົຼດ ລົງໃນໄລຍະປີ 2019-2020. ສໍາລັບປະເທດເສດຖະກິດທີ່ເປີດກວ້າງ ແລະ ອີງໃສ່ການຄ້າຫລາຍນັ້ນ, ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກການຫຼຸດລົງຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກ ຢ່າງຊັດເຈນຂຶ້ນ. ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ເຮັດວຽກຢ່າງໜັກໃນໄລຍະຜ່ານມາ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ພື້ນຖານເສດຖະກິດ; ແລະ ສ່ວນຫຼາຍ ແມ່ນຢູ່ໃນໄລຍະການຂອງວົງຈອນທຸລະກິດ, ເຊິ່ງການເຕີບໂຕແມ່ນໃກ້ຄຽງກັບແນວໂນ້ມໃນໄລຍະຍາວທີ່ຄາດການໄວ້ເຊິ່ງມີ ຊ່ອງຫວ່າງຜົນຜະລິດທີ່ໃກ້ຄຽງກັບລະດັບເທົ່າສູນ ແລະ ອັດຕາເງິນເຝີ້ຢູ່ໃນເປົ້າໝາຍຂອງນະໂຍບາຍ ຫຼື ໃກ້ຄຽງກັບແນວໂນ້ມ ໄລຍະຍາວ. ເຖິງແມ່ນວ່າພື້ນທີ່ໃນການດໍາເນີນນະໂຍບາຍຂອງບັນດາປະເທດເສດຖະກິດສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໄດ້ຮັດແຄບລົງກໍ່ ຕາມ, ແຕ່ຜູ້ກໍານົດນະໂຍບາຍ ກໍ່ຍັງສາມາດນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືຕ່າງໆ ແລະ ທຶນທີ່ໄດ້ສະສົມເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນບັນດາຜົນ ກະທົບຕ່າງໆ ແລະ ຈັດການຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ທີ່ເກີດຈາກການຝັ່ງພາອາໄສດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ.

ບັນດາຕະຫຼາດການເງິນ ໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຜັນຜວນອີກຄັ້ງໃນເຄິ່ງປີຫຼ້າຂອງປີ 2018, ເຊິ່ງຜົນກະທົບສ່ວນໃຫຍ່ມາຈາກ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທາງດ້ານການຄ້າໂລກ. ການປະສົມປະສານກັນຂອງຕົ້ນທຶນການກູ້ຢືມທີ່ສູງຂຶ້ນ ແລະ ການແຂງຄ່າຂອງ ສະກຸນເງິນໂດລາສະຫະລັດ ໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ເກີດມີຄວາມກົດດັນທາງການເງິນໃນກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ ໂດຍສະເພາະຢ່າງ ຍິ່ງກັບປະເທດທີ່ມີເສດຖະກິດອ່ອນໄຫວ ເຊິ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການເທຂາຍຫຼັກຊັບໃນກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດ ໃໝ່ຮຸນແຮງຂຶ້ນ. ສະພາບການເງິນໂລກທີ່ມີຄວາມກົດດັນຂຶ້ນສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນຢູ່ອາຊີ, ໂດຍສະເພາະ ອິນໂດເນ ເຊຍ ແລະ ຝິລິບປິນ ເຊິ່ງພົບວ່າຕົ້ນທຶນການກູ້ຢືມຂອງພວກເຂົາສູງຂຶ້ນຢ່າງຮຸນແຮງ. ການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນຈາກພາກພື້ນ ດັ່ງກ່າວຄິດເປັນຈໍານວນເງິນ 6 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ໃນຊ່ວງເດືອນກັນຍາ ຫາ ເດືອນຕຸລາ ເນື່ອງຈາກບັນດານັກລົງທຶນ ຕ່າງປະເທດໄດ້ເທຂາຍຮຸ້ນຂອງພວກເຂົາອອກ.

ການປັບຄາດໝາຍທີ່ສໍາຄັນຂອງນະໂຍບາຍເງິນຕາໃນບັນດາເສດຖະກິດທີ່ສໍາຄັນຕ່າງໆໃນໄລຍະມໍ່ໆຜ່ານມານີ້ ອາດຊ່ວຍ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນຕໍ່ກັບການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນ. ໃນໄລຍະຕົ້ນປີ 2019, ການອ່ອນຕົວລົງຂອງຕົວຊີ້ວັດທາງ ເສດຖະກິດ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງວ່າເສດຖະກິດໂລກຈະສະລໍໂຕລົງໃນວົງກວ້າງ (ລວມທັງ ສປ.ຈີນ) ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕະຫຼາດ ການເງິນມີຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຫຼາຍຂຶ້ນ. ນອກຈາກນີ້, ການປ່ຽນທິດທາງນະໂຍບາຍຂອງ ທະນາຄານກາງ ສ. ອາເມລິກາ (U.S. Fed) ແລະ ທະນາຄານກາງເອີຣົບ (European Central Bank) - ເຊິ່ງກ່ອນໜ້ານີ້ໄດ້ເລີ່ມມີການດໍາເນີນ ນະໂຍບາຍເງິນຕາເພື່ອກັບສູ່ພາວະປົກກະຕິ - ໄດ້ສົ່ງຜົນສະທ້ອນແບບບໍ່ຕັ້ງໃຈຕໍ່ຄວາມວິຕົກກັງວົນວ່າເສດຖະກິດໂລກໂດຍ ທົ່ວໄປຈະມີການສະລໍໂຕ ເຊິ່ງສົ່ງຜົນໃຫ້ຕະຫຼາດການເງິນມີຄວາມຜັນຜວນຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ໃນ ອະນາຄົດຂ້າງໜ້າ ການຜ່ອນຄາຍສະພາບການເງິນທົ່ວໂລກຈະສາມາດສະໜັບສະໜູນການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໄດ້

ຕາບໃດທີ່ເຫັນວ່າມີສັນຍານທີ່ດີໃນທິດທາງນະໂຍບາຍ ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ບັນດາຕະຫຼາດການເງິນບໍ່ຕ້ອງປະເຊີນກັບຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ຄາດຄິດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ພື້ນຖານທາງເສດຖະກິດຂອງພວກເຮົາ ຄາດການວ່າ ກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຈະມີການເຕີບໂຕໃນຈັງຫວະທີ່ຊ້າລົງ ພຽງເລັກນ້ອຍໃນຊ່ວງປີ 2019-2020 ທຽບໃສ່ປີ 2018, ແຕ່ວ່າທິດທາງການຂະຫຍາຍຕົວຈະປະເຊີນກັບຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ເຖິງແມ່ນວ່າທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດຈະອ່ອນໄຫວລົງກວ່າເກົ່າກໍ່ຕາມ, ແຕ່ວ່າພື້ນຖານການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນນີ້ຍັງຄົງມີຄວາມໝັ້ນທ່ຽງ. ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນຄາດວ່າຢູ່ທີ່ 5.1% ໃນຊ່ວງປີ 2019-2020 (5.3% ໃນປີ 2018) ໂດຍພິຈາລະນາຈາກຜົນກະທົບໄລຍະສັ້ນທີ່ໄດ້ປະເມີນໄວ້ຈາກມາດຕະການກົດກັນທາງການຄ້າທີ່ໄດ້ດໍາເນີນມາແລ້ວ. ອັດຕາເງິນເຜີ້ທົ່ວໄປຄາດວ່າຈະຄົງໂຕຢູ່ທີ່ປະມານ 2% ເຊັ່ນດຽວກັນກັບປີ 2018. ພວກເຮົາໄດ້ປັບປຸງການຄາດຄະເນການເຕີບໂຕເສດຖະກິດ ສປ.ຈີນ ຂຶ້ນເປັນ 6,3% ສໍາລັບ ປີ 2019 (ທຽບກັບ 6.2% ໃນການລາຍງານ ເດືອນມັງກອນ 2019) ແລະ 6.2% ສໍາລັບ ປີ 2020. ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດຍີ່ປຸ່ນ ຄາດວ່າຈະຍັງຄົງທີ່ຢູ່ 0.6% ໃນປີ ງົບປະມານ 2019 ກ່ອນທີ່ຈະຫຼຸດລົງເຫຼືອ 0.5% ໃນ ປີງົບປະມານ 2020. ການຄາດຄະເນຂອງການເຕີບໂຕສໍາລັບ ກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນ ແມ່ນຄົງຮັກສາຢູ່ທີ່ 5.1%, ໂດຍຈະປັບໂຕຂຶ້ນເລັກນ້ອຍ ຢູ່ທີ່ 5.2% ໃນປີ 2020.

ພາກພື້ນຈະຖືກທົດສອບຢ່າງບໍ່ໜ້າສົງໄສໃນທ່າມກາງແຮງລົມຕ້ານຈາກການສະລົ່ມໂຕຂອງການຄ້າໂລກ. ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທາງການຄ້າທີ່ປົນອ້ອມຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບສູງ ແລະ ຄວາມສ່ຽງໃນການເພີ່ມຂຶ້ນຄວາມຂັດແຍ່ງທາງການຄ້າທີ່ທະວີຄຸນທີ່ບໍ່ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນລົງໄດ້ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າຂອງການແຈລະຈາງການຄ້າ ລະຫວ່າງ ສປ.ຈີນ ແລະ ສ.ອາເມລິກາ ແລ້ວກໍ່ຕາມ. ຄວາມສ່ຽງຈາກການກົດກັນທາງການຄ້າຈະຖືກສົ່ງຜ່ານມາຍັງພາກພື້ນໂດຍຜ່ານການສົ່ງອອກ ແລະ ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າທົ່ວໂລກ (GVCs) ເຊິ່ງຜົນກະທົບຕ່າງໆອາດສາມາດເພີ່ມຂຶ້ນໄດ້ຈາກຜົນກະທົບການສົ່ງຜ່ານຮອບທີ່ 2 ກໍ່ຄືການສະລົ່ມໂຕຂອງການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດໂລກ. ກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດພາກພື້ນທີ່ມີອັດຕາສ່ວນການສົ່ງອອກໄປຍັງ ສປ.ຈີນ ໃນລະດັບສູງ ແລະ ຢູ່ໃນກົນໄກຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າທົ່ວໂລກ ແລະ ພົ່ງພາຄວາມຕ້ອງການຈາກພາຍນອກແມ່ນຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ, ເຊິ່ງຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼາຍໃນໄລຍະສັ້ນ. ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ, ເສດຖະກິດທີ່ເປີດກວ້າງ ແລະ ພົ່ງພາການສົ່ງອອກເຊັ່ນ: ເຂດປົກຄອງພິເສດ ຮົງກົງ, ສ. ເກົາຫຼີ, ມາເລເຊຍ, ສິງກະໂປ ແລະ ໃນບາງປະເທດໄດ້ແກ່ ສສ. ຫວຽດນາມ ລ້ວນແລ້ວແຕ່ມີຄວາມສ່ຽງ.

ສະພາບການທີ່ບໍ່ພົ້ນໄປຂອງພວກເຮົາ ແມ່ນຄາດວ່າ ການຍົກລະດັບການຕອບໂຕທີ່ເທົ່າທຽມກັນໃນຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງການຄ້າ ໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ມີການຫຼຸດລົງທີ່ 0.4% ໃນການເຕີບໂຕເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນທີ່ຄາດຄະເນໂດຍພື້ນຖານ. ໃນສະຖານະການທີ່ຮຸ່ນແຮງນີ້, ທັງ ສປ.ຈີນ ແລະ ສ. ອາເມລິກາ ຈະກໍານົດອັດຕາພາສີ 25% ສໍາລັບການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າທັງໝົດລະຫວ່າງສອງປະເທດ. ໃນການດໍາເນີນຊ່ວງໄລຍະສັ້ນໆ, ຜົນກະທົບທີ່ປະເມີນໄດ້ຕໍ່ກັບການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ ສໍາລັບເສດຖະກິດໃດໜຶ່ງສະເພາະໃນພາກພື້ນ ອາດຈະຫຼາຍຂຶ້ນໃນອັດຕາທີ່ແນ່ນອນ, ສູງເຖິງ -1.0%. ບໍ່ໜ້າແປກໃຈທີ່ທັງ ສປ.ຈີນ ແລະ ສ. ອາເມລິກາ ຈະຢູ່ໃນສະຖານະທີ່ເສຍຫາຍ, ແລະ ຈະຫຼາຍກວ່ານີ້ຖ້າຫາກມາດຕະການທີ່ບໍ່ແມ່ນການເພີ່ມອັດຕາພາສີ ຈະຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ຜົນກະທົບທີ່ແນ່ນອນອາດຈະນ້ອຍກວ່າສໍາລັບ ສ. ອາເມລິກາ (ຢູ່ທີ່-0.3%) ໃນຊ່ວງໄລຍະ 2019-2020, ເມື່ອທຽບກັບ ສປ.ຈີນ (ຢູ່ທີ່-0.6%), ແຕ່ວ່າ ຜົນກະທົບໂດຍສັງລວມຈະມີຂະໜາດໃຫຍ່ກວ່າສໍາລັບປະເທດທີ່ກ່າວທໍາອິດ (ຢູ່ທີ່ 13% ຂອງການເຕີບໂຕສະເລ່ຍ ໃນຊ່ວງ 2019-2020) ເມື່ອທຽບກັບປະເທດທີ່ກ່າວມາທີ່ສອງ (ຕໍ່າກວ່າ ຢູ່ທີ່ 10%).

ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມສ່ຽງໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ໃນແງ່ການວາງນະໂຍບາຍໃນພາກພື້ນມີຄວາມພິງພໍໃຈໃນລະດັບໜ້ອຍ ແລະ ບໍ່ສາມາດເມີນເສີຍຕໍ່ໄປໄດ້. ສະມາຊິກບາງປະເທດໄດ້ດຳເນີນມາດຕະການນະໂຍບາຍແບບລ່ວງໜ້າ ຫຼື ແບບຈັດສັນເຄື່ອງມືຕ່າງໆໄວ້ກ່ອນ (Frontloaded) ເພື່ອຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມກັງວົນຂອງຕະຫຼາດການເງິນ. ໃນບາງປະເທດໄດ້ມີການດຳເນີນນະໂຍບາຍທາງເງິນຕາແບບເຂັ້ມງວດຫຼາຍຂຶ້ນ ເພື່ອຮັກສາສະເຫຼຍລະພາບທາງລາຄາທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ແລະ ສະກັດກັ້ນການສ້າງຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສະເຫຼຍລະພາບທາງການເງິນ ທີ່ມາຈາກການມີອັດຕາດອກເບ້ຍຕໍ່າເປັນເວລາດົນ. ນອກຈາກນີ້, ຍັງມີການດຳເນີນມາດຕະການອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ການຢຸດຕິໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ເນັ້ນການນຳເຂົ້າ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນແຮງກົດດັນຕໍ່ການຂາດດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິ. ໃນດ້ານງົບປະມານ, ການເງິນພາກລັດທີ່ເຂັ້ມແຂງ ມີສ່ວນຊ່ວຍໃຫ້ນະໂຍບາຍການເງິນມີບົດບາດຕ້ານກັບວົງຈອນເສດຖະກິດໄດ້ດີໃນລະດັບໜຶ່ງ ເຖິງວ່າຈະຍັງຈຳກັດກໍ່ຕາມ. ເສດຖະກິດຂອງປະເທດສະມາຊິກຍັງໄດ້ນຳເອົານະໂຍບາຍການເງິນແບບຂະຫຍາຍຕົວມາໃຊ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ຫຼື ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຈຳກັດ ກໍ່ໄດ້ມີການຈັດລຳດັບຄວາມສຳຄັນຂອງລາຍຈ່າຍພາກລັດຄືນໃໝ່ ເຖິງແມ່ນວ່າພາກພື້ນຈະມີພື້ນທີ່ໃນການດຳເນີນນະໂຍບາຍການເງິນໂດຍລວມທີ່ຈຳກັດກໍ່ຕາມ. ຫຼັງຈາກທີ່ເສດຖະກິດໄດ້ສະລົໂຕລົງຈາກທີ່ເຄີຍເຕີບໂຕໃນອັດຕາສູງກວ່າແນວໂນ້ມ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບແຮງກະຕຸ້ນຈາກສະພາວະການເງິນໂລກທີ່ເຂົ້າເຖິງຢ່າງງ່າຍດາຍ, ບັນດາປະເທດສະມາຊິກໃນພາກພື້ນໃນຫຼາຍປ່ອນ ກຳລັງຢູ່ໃນໄລຍະສະລົໂຕຂອງສິນເຊື້ອ ແລະ ບາງປະເທດໄດ້ມີມາດຕະການຊຸກຍູ້ໂດຍຜ່ານມາດຕະການຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງເສດຖະກິດມະຫາພາກທີ່ເຂັ້ມງວດເພື່ອກະຕຸ້ນການປ່ອຍສິນເຊື້ອ.

ສຳລັບໄລຍະກາງເຖິງໄລຍະຍາວ, ຍັງມີຄວາມຈຳເປັນຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອສະໜັບສະໜູນທ່າອ່ຽງການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດພາກພື້ນ ແລະ ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ. ການຈັດບູລິມະສິດທາງດ້ານນະໂຍບາຍໄລຍະຍາວ ເຊັ່ນ: ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ, ການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ມີໝາກຜົນ ແລະ ການພັດທະນາຂອງຕະຫຼາດທຶນພາຍໃນໃຫ້ມີຄວາມເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນຕື່ມ ຄວນຈະເປັນບູລິມະສິດສຳລັບທິດທາງການເຕີບໂຕຍ່ຂະຫຍາຍຕົວຂອງພາກພື້ນໃນຕໍ່ໜ້າ. ເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວເປັນຢ່າງດີໃນໄລຍະສອງທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ ດ້ວຍແຜນຍຸດທະສາດ "ການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ" ເຊິ່ງເປັນເສົາຄໍ້າສຳຄັນໃນຫຼາຍໆປະເທດ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການປ່ຽນແປງໄປສູ່ຍຸກການໃຫ້ບໍລິການແມ່ນຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ ແລະ ບັນຫາການລົງທຶນໃນຂົງເຂດທີ່ຕ້ອງການ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ການຂະຫຍາຍໂຕຍືນຍົງ ຍັງຈະຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຮັບການແກ້ໄຂ.

ຫົວຂໍ້: ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ສໍາລັບເສດຖະກິດໃໝ່

ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ ຈະເປັນບຸລິມະສິດສໍາລັບກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ເພື່ອກ້າວໄປສູ່ການເປັນ "ເສດຖະກິດໃໝ່" ແລະ ເລີ່ມດໍາເນີນການໃນຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປຂອງແນວທາງການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຂອງພວກເຂົາ. ໂດຍລວມແລ້ວ, ກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ໄດ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວເປັນຢ່າງດີໃນໄລຍະສອງທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາດ້ວຍແຜນຍຸດທະສາດ "ການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ" ທີ່ເປັນເສົາຄໍ້າສໍາຄັນໃນຫຼາຍໆປະເທດ. ໃນຂະນະການພັດທະນາໃນຂອບເຕັກໂນໂລຊີຍັງໄດ້ຖືກຍົກລະດັບຂຶ້ນ ແລະ ຈະຍັງສືບຕໍ່, ແຕ່ການປ່ຽນແປງໄປສູ່ຍຸກການໃຫ້ບໍລິການເປັນສິ່ງທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ ຈຶ່ງຈໍາເປັນຈະໄດ້ຄິດຄົ້ນຄົ້ນໃໝ່ວ່າ ຄວາມອາດສາມາດທີ່ຕ້ອງການພັດທະນາແມ່ນດ້ານໃດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ລັກສະນະໃດແດ່ທີ່ຈໍາເປັນ. ປະເດັນໜຶ່ງທີ່ປະກົດຂຶ້ນເຊິ່ງຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນຄື ການລົງທຶນໃນລະດັບຕໍ່າກວ່າທີ່ຄວນຈະເປັນ (underinvestment) ເຊິ່ງຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ກໍ່ຈະສົ່ງຜົນຕໍ່ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ. ພາກການຄົ້ນຄວ້າຫົວຂໍ້ພິເສດໃນບົດລາຍງານທ່າອ່ຽງສະພາບເສດຖະກິດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 (AREO) ປີ 2019 ນີ້ໄດ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນໂດຍຕໍ່ຍອດຈາກພາກສຶກສາພິເສດໃນບົດ AREO 2017 ເຊິ່ງມີເນື້ອໃນກ່າວເຖິງການເຊື່ອມໂຍງທາງເສດຖະກິດ ແລະ ການປັບປຸງຄືນຄວາມສົມດຸນຂອງເສດຖະກິດໃນລະດັບພາກພື້ນ ພາຍຫຼັງວິກິດການທາງການເງິນອາຊີ (Asian Financial Crisis) ແລະ ພາກສຶກສາພິເສດໃນບົດ AREO 2018 ເຊິ່ງມີເນື້ອໃນກ່າວເຖິງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ.

ບັດໄຈຫຼັກ 3 ປະການທີ່ຈະເປັນຕົວຂັບເຄື່ອນບັນດາບຸລິມະສິດຂອງການເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດໃນພາກພື້ນສໍາລັບໄລຍະກາງຫາໄລຍະຍາວ. ບັດໄຈທີ 1 ແມ່ນ ການປະຕິວັດອຸດສາຫະກຳຄັ້ງທີ 4 (4IR) ຫຼື ການປະຕິຮູບທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ນໍາໄປສູ່ການຜະລິດແບບອັດຕະໂນມັດ, ການຫຼຸດບົດບາດຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳໃນການຂັບເຄື່ອນເສດຖະກິດ ແລະ ການເພີ່ມບົດບາດຂອງຂະແໜງບໍລິການ. ບັດໄຈທີ 2 ແມ່ນ ການເຂົ້າສູ່ສັງຄົມຂອງຜູ້ສູງອາຍຸ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງຊົນຊັ້ນກາງຢ່າງໄວວາ ທີ່ຈະເນັ້ນການປ່ຽນແປງໄປສູ່ການປະຢັດແຮງງານ, ຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດບິນຜື້ນຖານທາງທັກສະ ແລະ ຄວາມຮູ້, ແລະ ກະຕຸ້ນຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນພາກພື້ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນສິນຄ້າອຸປະໂພກບໍລິໂພກ ແລະ ການບໍລິການຕ່າງໆ ເຊິ່ງລວມມີ ການປັບປຸງທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ການບໍລິການທີ່ຮອງຮັບ ຫຼື ໃຫ້ບໍລິການຮູບແບບໃໝ່, ແລະ ຄວາມຕ້ອງການການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ດີກວ່າ. ບັດໄຈທີ 3, ນະໂຍບາຍການປົກປ້ອງທາງການຄ້າຂອງໂລກຕາເວັນຕົກ, ຄວບຄູ່ໄປກັບການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດພາກພື້ນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການສຸດທ້າຍ, ເຊິ່ງຈະເປັນແຮງດຶງ ແລະ ແຮງຢູ່ຕ້ານຕໍ່ການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ.

ປະເທດທີ່ກໍາລັງພັດທະນາ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ ຈະຕ້ອງປະສົບກັບຄວາມທ້າທາຍທີ່ສະຫຼັບສັບຊ້ອນໃນການລົງທຶນໃນໄລຍະຍາວໃນດ້ານທີ່ປະເທດນັ້ນໆບໍ່ມີທຶນພຽງພໍ ເຊິ່ງມີ ການລົງທຶນທາງຜື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ຕົ້ນທຶນມະນຸດ (ແຮງງານ) ແລະ ຊັບສິນທີ່ບໍ່ສາມາດຈັບຕ້ອງໄດ້ອື່ນໆ ທີ່ຊ່ວຍເພີ່ມສັກກະຍະພາບຂອງການຜະລິດຂອງປະເທດ. ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຢ່າງໄວວາໃນກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຈະສ້າງຄວາມຕ້ອງການທາງຜື້ນຖານໂຄງລ່າງໃໝ່ ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງເຖິງການຂາດແຄນທຶນໃນການລົງທຶນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ນອກຈາກນີ້, ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຝ້າອາກາດຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ປະເທດທີ່ມີຜື້ນຖານໂຄງລ່າງອ່ອນແອ ມີຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດການເຕີບໂຕໃນລະດັບຫຼຸດລົງ.

ຄວາມທ້າທາຍທີ່ສໍາຄັນ 3 ປະການຕໍ່ກັບການພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ ໄດ້ແກ່ຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນ, ການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ບັດໄຈຕ່າງໆ. "ຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນ" ແມ່ນຄວາມຂາດແຄນລະຫວ່າງສິ່ງ

ທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການລົງທຶນພາຍໃນປະເທດ (ລວມມີ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງພາກລັດ) ມີຫຼາຍກວ່າເງິນອອມພາຍໃນປະເທດ. "ຄວາມແຕກໂຕນການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ" ໝາຍເຖິງຂໍ້ຈຳກັດທາງການເງິນທີ່ກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດເກີດໃໝ່ ແລະ ປະເທດກຳລັງພັດທະນາກຳລັງປະເຊີນຢູ່ ເພາະຕ້ອງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກການໄຫຼອອກຂອງກະແສທຶນຢ່າງກະທັນຫັນ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງສະສົມຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດຈຳນວນຫຼາຍ. "ຄວາມແຕກໂຕນຂອງປັດໄຈຕ່າງໆ" ແມ່ນບັນດາຂໍ້ຈຳກັດອື່ນໆທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງການເງິນ ເຊິ່ງໝາຍເຖິງຄວາມສາມາດໃນການດຳເນີນໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ (ເມື່ອການສະໜອງທຶນມີຄວາມຜ່ອມ ແລະ ຮັບປະກັນ) ທີ່ຕ້ອງການການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານໂຄງການທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ການເພີ່ມບຸກຄະລາກອນທີ່ຈຳເປັນໃນຈຳນວນພຽງພໍ, ແລະ ມີຄວາມຊຳນິຊຳນານ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ນຳໃຊ້ໄດ້.

ເພື່ອຈັດການກັບຄວາມບໍ່ພຽງພໍຂ້າງເທິງນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3, ແລະ ເພິ່ງພາອາໄສເຄືອຂ່າຍປ້ອງກັນວິກິດການທາງການເງິນຂອງພາກພື້ນ, ຄວບຄູ່ກັບການພັດທະນາຄວາມຊຳນິຊຳນານທາງອາຊີບ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສະຖາບັນຕ່າງໆ. ນອກຈາກນີ້, ກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດອາຊຽນ+3 ຍັງມີຄວາມສາມາດໃນການລົງທຶນໄລຍະຍາວຫຼາຍຂຶ້ນ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ທົ່ວພາກພື້ນ. ກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ຂອງ ອາຊຽນ+3 ຄວນສືບຕໍ່ໃຫ້ມີເກນມາດຖານ ເພື່ອນຳເອົາແນວທາງປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງປະເທດທີ່ພັດທະນາເຊິ່ງຍັງເປັນແຮງຂັບເຄື່ອນທີ່ສຳຄັນຂອງການລົງທຶນໃນການຖ່າຍທອດບົດຮຽນທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການປ່ຽນແປງໄປສູ່ "ເສດຖະກິດໃຫມ່" ສຳລັບກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນ. ຂໍ້ລິເລີ່ມຊຽງໃໝ່ແບບຫຼາຍຝ່າຍ (Chiang Mai Initiative Multilateralization) ແມ່ນຜະລິດຕະພັນລວມຂອງພາກພື້ນ ທີ່ສະໜອງກົນໄກການຊ່ວຍເຫຼືອສະພາບຄ່ອງທາງການເງິນສຳລັບກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ+3. ຄວາມຫຼາກຫຼາຍໃນລະດັບການພັດທະນາຂອງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ຄວາມຊຳນິຊຳນານ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີໃນກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດອາຊຽນ+3 ໄດ້ເປີດໂອກາດໃຫ້ມີຂອບການຮ່ວມມື ແລະ ການປະສານງານໃກ້ຊິດກັນຍິ່ງຂຶ້ນ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພຽງພໍຂອງປັດໄຈຕ່າງໆຂອງເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍ່ຊ່ວຍສະໜັບສະໜູນການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນພາຍໃນພາກພື້ນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບສູງສຸດ. ສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ, ພາກພື້ນຄວນຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີຂໍ້ລິເລີ່ມຕ່າງໆ ເພື່ອການເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ໃນພາກພື້ນໃຫ້ໃກ້ຊິດກັນຫຼາຍຂຶ້ນໃຫ້ສືບຕໍ່ດຳເນີນໄປໃຫ້ມີຄວາມຄືບໜ້າຕໍ່ເນື່ອງ.

ພາກທີ 1. ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ທ່າອ່ຽງທາງເສດຖະກິດມະຫາພາກ

ກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຍັງຄົງຂະຫຍາຍຕົວໃນໃນການປະເຊີນຄວາມສ່ຽງທົ່ວໂລກທາງດ້ານລົບ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກພາຍນອກທີ່ຮຸນແຮງກວ່າເກົ່າສໍາລັບປະເທດເສດຖະກິດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່. ການອົມຕົວຂອງວົງຈອນທຸລະກິດໃນກຸ່ມປະເທດອຸດສາຫະກຳຂະໜາດໃຫຍ່ G3, ການສະລໍໂຕຂອງວົງຈອນການໃຊ້ຈ່າຍໃນການລົງທຶນທາງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ລາຍຈ່າຍການລົງທຶນ, ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຈາກຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງການຄ້າທີ່ຍັງບໍ່ສາມາດຕົກລົງໄດ້ ລ້ວນແຕ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າໂຕຂັບເຄື່ອນຕ່າງໆຂອງການເຕີບໂຕເສດຖະກິດໂລກມີທ່າທົ່ວລົງໃນໄລຍະປີ 2019-2020. ນັບຕັ້ງແຕ່ກາງປີ 2018, ຕະຫຼາດທົ່ວໂລກປະສົບກັບຄວາມຜົນຜວນອີກຄັ້ງ ຈາກຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທາງດ້ານການຄ້າໂລກ ແລະ ອັດຕາການດອກເບ້ຍທີ່ສູງຂຶ້ນ, ຕອກຢ້າດ້ວຍຄວາມວຸ່ນວາຍທາງການເງິນໃນບາງປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ທີ່ບໍ່ມັກຄວາມສ່ຽງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນະໂຍບາຍການເງິນລ່າສຸດມີບົດບາດສໍາຄັນໃນກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດທີ່ສໍາຄັນເຊິ່ງນໍາໄປສູ່ການຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາດອກເບ້ຍທົ່ວໂລກ ແລະ ນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ ຄວນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນສໍາລັບການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ. ການກຳນົດນະໂຍບາຍໃນປະຈຸບັນສໍາລັບກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດພາກພື້ນໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວ ອາດຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງມີການປັບປຸງຄືນໃໝ່, ໂດຍສະເພາະໃນຂະແໜງການເງິນ ແລະ ງົບປະມານ, ແຕ່ວ່ານະໂຍບາດ້ານຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງເສດຖະກິດມະຫາພາກໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນພຽງພໍແລ້ວ.

ທ່າອ່ຽງທາງເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນຕໍ່ກັບສະພາບການປ່ຽນແປງເສດຖະກິດຂອງໂລກ

ກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ໄດ້ປະເຊີນກັບການຫຼຸດລົງຂອງປັດໃຈທີ່ເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດສາມາດເຕີບໂຕໄດ້ໄວຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກບັນຫາຄວາມຕ້ອງການຈາກພາຍນອກ ແລະ ແຮງລົມຕ້ານທີ່ເກີດຈາກຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງການຄ້າໃນປະຈຸບັນ, ແຕ່ຄາດວ່າເສດຖະກິດພາກພື້ນຍັງມີຄວາມໝັ້ນທ່ຽງ. ພາຍຫຼັງການເຕີບໂຕທີ່ສູງກວ່າແນວໂນ້ມເປັນເວລາຍາວນານ, ບັນດາກິດຈະກຳທາງເສດຖະກິດໃນກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດພັດທະນາແລ້ວ (G3 economies) ກຳລັງຄືນໄປສູ່ການເຕີບໂຕຕາມທ່າແຮງຂອງພວກເຂົາ, ໃນຂະນະວົງຈອນການລົງທຶນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີຂອງໂລກ ແມ່ນກຳລັງສະລໍໂຕລົງຈາກຈຸດສູງສຸດຂອງປີທີ່ຜ່ານມາ. ແຮງຜັກດັນໃນວົງກວ້າງໃນການເຕີບໂຕຂອງ G3 ສາມາດສ້າງຄວາມປະຫຼາດໃຈໃຫ້ກັບຜົນໄດ້ຜົນເສຍ, ເນື່ອງຈາກແຮງຜັກດັນການເຕີບໂຕສາມາດຖືກຫຼຸດຜ່ອນລົງໂດຍບັນດາປັດໄຈຜິດປົກກະຕິຕ່າງໆ (ເຊັ່ນ: ການໃຊ້ຈ່າຍທາງທຸລະກິດທີ່ອ່ອນໄຫວລົງກວ່າເກົ່າໃນ ສ. ອາເມລິກາ, ການປັບແກ້ກົດໝາຍປ່ອຍອາຍຸຜິດຈາກພາຫະນະສະບັບໃໝ່ໃນປະເທດເຢຍລະມັນ, ແລະ ຜົນກະທົບຈາກແຜນການປັບຂຶ້ນອາກອນຊິມໃຊ້ທີ່ຈົງໃຈໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນ). ບັນດາການພັດທະນາທາງການຄ້າສາມາດເປັນໃບໃຜທີ່ຍັງເຊື່ອຊ້ອນຢູ່-ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີຄວາມຄືບໜ້າໃນການເຈລະນາລະຫວ່າງ ສ. ອາເມລິກາ-ສປ.ຈີນ ກໍ່ຕາມ, ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຕະຫຼອດເຖິງລະບົບການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດ ແລະ ຄວາມບໍ່ໄວເນື້ອເຊື່ອໃຈຂອງການເພີ່ມຂຶ້ນພາສີຕອບໂຕ້ເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນລະຫວ່າງ ສ. ອາເມລິກາ ແລະ ຄູ່ຄ້າລາຍໃຫຍ່ (ສປ.ຈີນ, ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ສະຫາພາບເອີຣົບ) ສາມາດການເປັນແຮງກົດໜ່ວງກິດຈະກຳທາງເສດຖະກິດ.

ຕະຫຼາດການເງິນທົ່ວໂລກປະສົບກັບຄວາມຜັນຜວນໃນໄລຍະເຄິ່ງຫຼັງຂອງປີ 2018, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໄດ້ແຮງໝູນໂດຍຄວາມບໍ່ແນ່ນອນດ້ານການຄ້າໂລກ, ແລະ ເພີ່ມຂະໜາດຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນຈາກສະພາບເງື່ອນໄຂທາງການເງິນທີ່ເຂັ້ມງວດກວ່າເກົ່າໃນ ສ. ອາເມລິກາ. ເສດຖະກິດຂອງ ສ. ອາເມລິກາ ແລະ ການແຂ່ງໂຕຂອງຄ່າເງິນໂດລາສະຫະລັດ ເຮັດໃຫ້ກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດໃໝ່ອ່ອນແອຂຶ້ນ ຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມບໍ່ສົມດຸນທາງເສດຖະກິດມະຫາພາກ. ຄວາມສັບສົນວຸ່ນວາຍໃນ ປະເທດ ອາກຊັງຕິນ ແລະ ຕວກກີ ໄດ້ສົ່ງຜົນໄປເຖິງກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດໃໝ່ ແລະ ຄວາມບໍ່ຝໍໃຈທີ່ມີແນວໂນ້ມຮຸນແຮງຂຶ້ນຕໍ່ກັບກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດໃໝ່ທີ່ມີການຂາດດຸນສອງເທົ່າ, ຕະຫຼອດເຖິງກຸ່ມປະເທດທີ່ມີຜື້ນຖານເສດຖະກິດມະຫາພາກທີ່ແຂງແຮງ. ເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້, ຄວາມວິຕົກກັງວົນກ່ຽວກັບແນວໂນ້ມທີ່ຕົກຕໍ່າອາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ ໃນ ສ.ອາເມລິກາ ແລະ ເອີຣົບ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການສະລໍໂຕທີ່ຮຸນແຮງ ໃນ ສປ.ຈີນ ເຮັດໃຫ້ຕະຫຼາດສິບຕໍ່ບໍ່ໝັ້ນຄົງ.

ໃນຊ່ວງໄລຍະໃກ້, ບັນດາຄວາມສ່ຽງທີ່ກຳລັງປະເຊີນໃນພາກພື້ນ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມາຈາກພາຍນອກ, ເຊິ່ງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສ່ຽງທົ່ວໂລກ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຕອນທ້າຍຢູ່ ສປ. ຈີນ. ໃນແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໂລກຂອງ AMRO (AMRO's Global Risk Map), ຄວາມສ່ຽງຈາກການປົກປ້ອງການຄ້າໄດ້ຮັກສາໃນລະດັບປານກາງ ໃນສະຖານະທີ່ມີການລາຍງານຂອງຄວາມຄືບໜ້າຂອງການເຈລະຈາລະຫວ່າງ ສ. ອາເມລິກາ ແລະ ສປ. ຈີນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການເຕີບໂຕໃນກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດ G3 ທີ່ຫຼຸດລົງຈາກການຄາດການໄວ້ກໍ່ໄດ້ປັບເພີ່ມຂຶ້ນ (ຈາກຄວາມເປັນໄປໄດ້ລະດັບຕໍ່າຫາລະດັບປານກາງ) ເນື່ອງຈາກບັນດາຜົນກະທົບທີ່ນຳມາຈາກປັດໄຈທີ່ຜິດປົກກະຕິ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ຂ້າງເທິງອາດສາມາດຂະຫຍາຍອອກໄດ້. ຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ຂອງ (ຄວາມສ່ຽງຕອນທ້າຍ) ການສະລໍໂຕລົງເສດຖະກິດກະທັນຫັນໃນ ສປ. ຈີນ ໄດ້ຫັນປ່ຽນຈາກໄລຍະກາງໄປສູ່ໄລຍະສັ້ນ, ເນື່ອງຈາກບັນຫາເສດຖະກິດທີ່ຮຸນແຮງຕໍ່ກັບການສົ່ງອອກເຊິ່ງອາດຈະຮຸນແຮງຂຶ້ນຈາກຂະບວນການຫຼຸດໜີ້ສິນພາຍໃນປະເທດ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານພູມິລັດຖະສາດໄດ້ຫຼຸດລົງ, ຈາກຄວາມວິຕົກກັງວົນໃນທັນທີທັນໃດຕໍ່ກັບການ

ປັບປຶງມາເປັນຄວາມສ່ຽງຕອນທ້າຍໃນໄລຍະກາງ, ໃນຂະນະຄວາມສ່ຽງທາງການເງິນ ແລະ ທາງການຄ້າ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ (ຮູບພາບ 1.1).

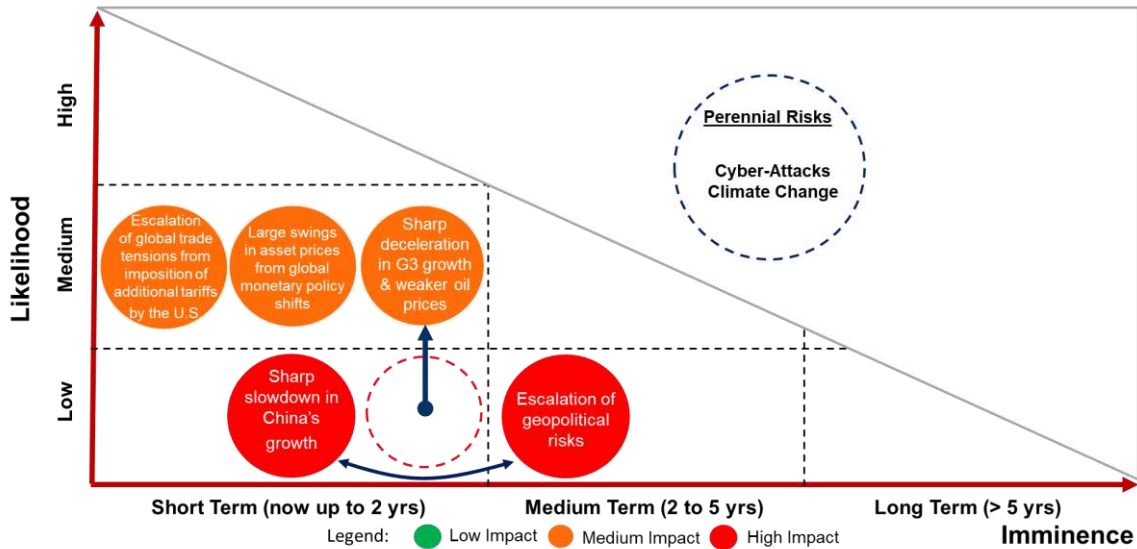
ພື້ນຖານແມ່ນກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຈະເຕີບໂຕຢູ່ທີ່ຈັງວະບາດກ້າວນ້ອຍໆ. ເຖິງແມ່ນວ່າທ່າອ່ຽງທາງເສດຖະກິດອ່ອນໄຫວກວ່າເກົ່າກໍ່ຕາມ, ແຕ່ວ່າພື້ນຖານການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນນີ້ຍັງຄົງມີຄວາມໝັ້ນທ່ຽງ. ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນຄາດວ່າຢູ່ທີ່ 5,1% ໃນຊ່ວງປີ 2019-2020, ຕໍ່າລົງຢ່າງຊ້າໆປະມານ 5.3% ໃນປີ 2018, ໂດຍການລວມຜົນກະທົບໄລຍະສັ້ນທີ່ໄດ້ປະເມີນໄວ້ ຈາກມາດຕະການປ້ອງກັນການຄ້າທີ່ໄດ້ດໍາເນີນມາແລ້ວ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ ການດໍາເນີນນະໂຍບາຍທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍບາງອົງການກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ໃນພາກພື້ນ (ຕາຕະລາງ 1.1). ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນໄດ້ນໍາສະເໜີຕໍ່ກັບທິດທາງການເຕີບໂຕເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນໃນສະພາບການຂອງແຮງກົດດັນຂອງການເຕີບໂຕທົ່ວໂລກທີ່ຊ້າລົງ. ອັດຕາເງິນເຜີ້ທົ່ວໄປທີ່ຄາດວ່າຈະຄົງທີ່ປະມານ 2%.

ສິ່ງທີ່ເປັນກໍາລັງໃຈ, ກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມີທ່າແຮງທີ່ດີ, ດ້ວຍສັນຍານທີ່ຕໍ່າຂອງການສ້າງຄວາມບໍລິມຸດນພຽງເລັກໜ້ອຍຂອງເສດຖະກິດມະຫາພາກ. ເສດຖະກິດຫຼາຍປະເທດຍັງຄົງຢູ່ໃນຊ່ວງໄລຍະກາງຂອງວົງຈອນທຸລະກິດ, ເຊິ່ງການເຕີບໂຕ ແມ່ນໃກ້ຄຽງແນວໂນ້ມໄລຍະຍາວ ພ້ອມກັບຊ່ອງວ່າງຂອງຜົນຜະລິດໃກ້ຄຽງກັບຈຸດຕໍ່າສຸດ ແລະ ອັດຕາເງິນເຜີ້ພາຍໃນຍັງຢູ່ເປົ້າໝາຍນະໂຍບາຍ ຫຼື ໃກ້ໆກັບແນວໂນ້ມໄລຍະຍາວ (ຮູບພາບ1.2)³. ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດແມ່ນມີພື້ນຖານທີ່ແຂງແຮງຂຶ້ນສໍາລັບກຸ່ມປະເທດກໍາລັງພັດທະນາ, ໂດຍສະເພາະ ກໍາປູເຈຍ ແລະ ສສ.ຫວຽດນາມ. ສໍາລັບຜູ້ສິ່ງອອກສິນຄ້າວັດຖຸດິບບາງປະເທດ, ໂດຍສະເພາະ ບູໄນ ແລະ ມຽນມາ, ເຊິ່ງການເຕີບໂຕກໍາລັງເພີ່ມຂຶ້ນ, ແຕ່ວ່າບັນດາເສດຖະກິດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຢູ່ໃນຊ່ວງເລີ່ມຕົ້ນຂອງວົງຈອນທຸລະກິດ ແລະ ແຮງກົດດັນຂອງອັດຕາເງິນເຜີ້ທີ່ຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ. ປະເທດ ຍີ່ປຸ່ນ ເປັນສະມາຊິກປະເທດດຽວທີ່ເສດຖະກິດໄດ້ຖືກປະເມີນວ່າຢູ່ໃນໄລຍະທ້າຍຂອງວົງຈອນທຸລະກິດ, ເຊິ່ງມີການເຕີບໂຕໃກ້ຄຽງກັບທ່າແຮງຂອງຕີນ, ໂດຍສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນການເພີ່ມຄ່າຈ້າງແຮງງານຂຶ້ນຕໍ່າ ແລະ ສະພາວະເງື່ອນໄຂຕະຫຼາດແຮງງານທີ່ເຂັ້ມງວດຂຶ້ນ ດ້ວຍອັດຕາສ່ວນງານຕໍ່ຜູ້ສະໜັກທີ່ສູງເປັນປະຫວັດຕິການ. ບັນດາເສດຖະກິດທັງໝົດອາດຢູ່ໃນໄລຍະຝື່ນຝູ ຫຼື ບໍ່ກໍ່ຢູ່ໃນໄລຍະການສະລໍ່ໂຕຂອງວົງຈອນສິນເຊື້ອ, ໂດຍຊື່ໃຫ້ເຫັນຫຼັກຖານເລັກໜ້ອຍຂອງການເກີດຝອງສະບູໃນຂະແໜງສິນເຊື້ອ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ການປະເມີນມູນຄ່າຊັບສິນທົ່ວພາກພື້ນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງເປັນສ່ວນໃຫຍ່, ຍົກເວັ້ນ ສປ.ຈີນ ແລະ ຮົງກົງ, ທີ່ຂ້ອນຂ້າງໝັ້ນຄົງ.⁴

³ເບິ່ງ AMRO (2018a) ສໍາລັບປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ໃຊ້ໃນການປະເມີນວົງຈອນ.

⁴ເບິ່ງ ສ່ວນທີ່ 4 ສໍາລັບລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການປະເມີນວົງຈອນຊັບສິນ (Property Valuation Cycle) ສໍາລັບປຶກສາຫາລືເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບຮອບວຽນໃນເນື້ອໃນຂອງຄໍາແນະນໍາທາງນະໂຍບາຍຂອງພະນັກງານ.

ຮູບພາບ 1.1. ແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໂລກ (Global Risk Map)
(ຕິດຜັນໃນ ເດືອນເມສາ 2018)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO.

ຄວາມສ່ຽງໄລຍະສັ້ນ

- ການເພີ່ມຂຶ້ນຄວາມເຄັ່ງຕຶງການຄ້າໂລກຈາກການກຳນົດອັດຕາພາສີເພີ່ມເຕີມໂດຍສ. ອາເມລິກາ (ລະດັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ລະດັບປານກາງ; ຜົນກະທົບລະດັບສູງ) ສະຖານະການທີ່ມີຄວາມຮຸນແຮງເພີ່ມຂຶ້ນ, ຂໍ້ຕົກລົງດ້ານການຄ້າລະຫວ່າງສ.ອາເມລິກາ ແລະ ຄູ່ຄ້າລາຍໃຫຍ່ຂອງຕົນຖືວ່າບໍ່ມີການເປີດເຜີຍ. ຫຼັງຈາກ ສ. ອາເມລິກາ ໄດ້ດຳເນີນການເພີ່ມພາສີນຳເຂົ້າທີ່ມີຢູ່ຈາກ 10% ເປັນ 25% ຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຂອງສປ.ຈີນ ທີ່ມີມູນຄ່າ 200 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ, ແລະ ເກັບຄຳພາສີເພີ່ມ 25% ຕໍ່ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຂອງຈີນທີ່ເຫຼືອທັງຫມົດ. ໃນສະຖານະການນີ້, ສ. ອາເມລິກາ ກໍ່ຍັງກຳນົດອັດຕາພາສີນຳເຂົ້າລົດໃຫຍ່. ຜົນກະທົບສາມາດຂະຫຍາຍໂຕອອກໄດ້, ເນື່ອງຈາກຄວາມສ່ຽງສາມາດສົ່ງຜົນຕໍ່ກັບການເຕີບໂຕທີ່ອ່ອນລົງໃນກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດ G3. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ພວກເຮົາປະເມີນຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຄວາມຮຸນແຮງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນດັ່ງກ່າວ ຍັງຄົງບໍ່ມີການປ່ຽນແປງເນື່ອງຈາກຄວາມຄືບໜ້າໃນການເຈລະຈາຍກຳລັງດຳເນີນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.
- ການແກ່ວ່ງໂຕໃນລາຄາຊັບສິນຈາກການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍເງິນຕາທົ່ວໂລກ (ລະດັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ລະດັບປານກາງ, ຜົນກະທົບລະດັບປານກາງ). ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການແກ່ວ່ງໂຕໃນລາຄາຊັບສິນຂະໜາດໃຫຍ່ ໃນສະພາບການທີ່ການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍເງິນຕາໃນປະເທດເສດຖະກິດພັດທະນາແລ້ວໄດ້ຫຼຸດລົງ. ນະໂຍບາຍເງິນຕາປະຈຸບັນທີ່ໜຸນຢູ່ໃນບັນດາປະເທດເສດຖະກິດຫຼັກຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນຕໍ່ເງິນທຶນໜຸນວຽນຈາກພາກພື້ນ. ການໜຸນໄປສູ່ການໂນ້ມອຽງທາງທິດສະດີ Dovich ໂດຍທະນາຄານກາງສ. ອາເມລິກາ (U.S. Federal Reserve) ແລະ ທະນາຄານກາງເອີຣົບ (ECB) ເຊິ່ງທັງສອງ ທະນາຄານກາງດັ່ງກ່າວ ແມ່ນໄດ້ຢູ່ໃນໄລຍະດຳເນີນນະໂຍບາຍເງິນຕາໃນແບບປົກກະຕິ-ຄວນຈະດຳເນີນນະໂຍບາຍສະໜັບສະໜູນສຳລັບການເຕີບໂຕ. ກອງປະຊຸມຂອງເດືອນມີນາ 2019, ຄະນະກຳມະການນະໂຍບາຍເງິນຕາຂອງທະນາຄານກາງສ.ອາເມລິກາ (FOMC) ຄາດການວ່າຈະບໍ່ມີການຂຶ້ນອັດຕາດອກເບ້ຍອີກໃນປີ 2019 ແລະ 2020, ເມື່ອທຽບກັບກອງປະຊຸມຂອງເດືອນທັນວາ 2018, ທີ່ໄດ້ບົ່ງຊີ້ວ່າຈະມີການເພີ່ມອັດຕາດອກເບ້ຍສອງຄັ້ງໃນປີ 2019 ແລະ ອີກຄັ້ງ ໃນປີ 2020. ການແກ່ວ່ງໂຕ ຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍ ລະດັບ 0.5% ໃນທ່າທີ່ດ້ານນະໂຍບາຍແມ່ນເປັນຈຸດປ່ຽນແປງທີ່ຫຼາຍທີ່ສຸດໃຫຍ່ສຸດນັບຕັ້ງແຕ່ທະນາຄານກາງ ສ.ອາເມລິກາເລີ່ມຕົ້ນໃຫ້ມີການວາງແຜນນະໂຍບາຍໃນຕົ້ນປີນີ້. ໂດຍສະເພາະ, ປະຈຸບັນ ທະນາຄານກາງເອີຣົບ (ECB) ໄດ້ເລື່ອນເວລາຂອງການເພີ່ມອັດຕາດອກເບ້ຍຄັ້ງທຳອິດໃນທ້າຍປີ 2020.
- ການສະລົກຕະຫຼົກຂອງການເຕີບໂຕຂອງສປ.ຈີນ (ລະດັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ລະດັບຕໍ່າ, ຜົນກະທົບລະດັບສູງ). ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຫຼາຍກວ່າພາບລວມຂອງການສົ່ງອອກສິນຄ້າໃນໄລຍະໃກ້, ເຊິ່ງອາດສົ່ງຜົນກັບຂະບວນການພັດທະນາພາຍໃນປະເທດ, ແມ່ນຄວາມສ່ຽງຈາກແຮງລົມຍູ້ (short-term tail risk) ຕອນທ້າຍໄລຍະສັ້ນ ສຳລັບການເຕີບໂຕຂອງສປ.ຈີນ.
- ການຫຼຸດລົງຢ່າງກະທັນຫັນໃນການເຕີບໂຕຂອງກຸ່ມປະເທດ G3 ແລະ ລາຄານຳມັນທົ່ວໂລກທີ່ອ່ອນໄຫວລົງ (ລະດັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ລະດັບປານກາງ, ຜົນກະທົບລະດັບປານກາງ). ຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ການເຕີບໂຕຂອງກຸ່ມປະເທດ G3 ອາດຕໍ່າກວ່າທີ່ຄາດການໄວ້, ເນື່ອງຈາກຜົນກະທົບຈາກປັດໃຈສ່ຽງທີ່ຜິດປົກກະຕິ, ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ການຫຼຸດລົງຂອງປັດໄຈທີ່ເປັນແຮງລົມຍູ້ (Tailwinds) ຈາກການກະຕຸ້ນງົບປະມານ (ສ. ອາເມລິກາ), ຄວາມອ່ອນແອທີ່ຂະຫຍາຍໂຕອອກໄປເປັນຜົນຂອງແຮງກົດດັນ ຈາກກົດໝາຍຂອງມາດຕະຖານການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວສະບັບໃໝ່ ໃນ ປະເທດເຍຍລະມັນ (ເຂດເອີຣົບ), ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຈາກສະຖານະການທີ່ ສະຫະລາດຊະອານາຈັກ ອັງກິດຈະອອກຈາກສະຫະພາບເອີຣົບໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຕົກລົງ (Cliff-Edged Brexit) (ສະຫະລາຊະອານາຈັກ) ແລະ ຜົນ

ກະທົບດ້ານລົບໄລຍະຍາວຈາກການປັບຂຶ້ນອັດຕາອາກອນຊົມໃຊ້ໃນທ້າຍປີ 2019 (ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ). ພ້ອມກັນນັ້ນ, ການສະລິໂຕຂອງການເຕີບໂຕກະທັນຫັນໃນສປ.ຈີນອາດສົ່ງຜົນໃຫ້ລາຄານໍ້າມັນໂລກອ່ອນໂຕລົງ.

ຄວາມສ່ຽງໄລຍະກາງ

- e. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານພູມິລັດຖະສາດ (*ຄວາມເປັນໄປໄດ້ລະດັບຕໍ່າ, ຜົນກະທົບລະດັບປານກາງ*). ຄວາມສ່ຽງທາງພູມິລັດຖະສາດໄດ້ຍ້າຍຈາກຄວາມສ່ຽງຕອນທ້າຍຊ່ວງໄລຍະສັ້ນ ໄປຫາ ຄວາມສ່ຽງຕອນທ້າຍຊ່ວງໄລຍະກາງ ຫຼັງຈາກການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເຄັ່ງຕຶງໃນແຫຼມເກົາຫຼີແລະເນື່ອງຈາກຈຸດສຸມໄດ້ປ່ຽນແປງໄປສູ່ຄວາມສ່ຽງດ້ານການຄ້າ.

ຕາຕະລາງ 1.1. ການຄາດຄະເນຂອງ AMRO ຕໍ່ກັບອັດຕາເງິນເຝີ້ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງ GDP, 2019-2020

	ມູນຄ່າການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່			ອັດຕາເງິນເຝີ້		
	(ຄິດເປັນເປີເຊັນຕໍ່ປີ)			(ຄິດເປັນເປີເຊັນຕໍ່ປີ)		
	2018	2019 p/	2020 p/	2018	2019 p/	2020 p/
ກຸ່ມປະເທດ ASEAN+3	5.3	5.1	5.0	2.0	2.1	1.9
ບູຣໄນ	0.1	2.1	2.0	0.1	0.4	0.5
ກຳປູເຈຍ	7.2	7.1	7.0	2.5	2.8	3.0
ສປ. ຈີນ	6.6	6.3	6.2	2.1	2.2	1.8
ຮິງກົງ	3.0	2.7	2.7	2.4	2.5	2.3
ອິນໂດເນເຊຍ	5.2	5.1	5.1	3.1	3.5	3.5
ຍີ່ປຸ່ນ(ບົງບປະມານ)	0.6	0.6	0.5	0.8	0.8	0.7
ສ. ເກົາຫຼີ	2.7	2.6	2.6	1.5	1.0	1.4
ສປປ ລາວ	6.5	6.6	6.9	2.0	2.2	2.5
ມາເລເຊຍ	4.7	4.6	4.7	1.0	1.6	2.2
ມຽນມາ (ບົງບປະມານ)	7.3	7.3	7.4	5.0	4.5	4.5
ຟິລິບປິນ	6.2	6.4	6.6	5.2	3.0	3.0
ສິງກະໂປ	3.2	2.5	2.6	0.4	1.1	1.5
ໄທ	4.1	3.8	3.7	1.1	1.0	1.0
ສສ. ຫວຽດນາມ	7.1	6.6	6.7	3.5	3.8	3.7

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ແລະ ການປະເມີນໂດຍພະນັກງານອົງການ AMRO.

ໝາຍເຫດ: ສໍາລັບຍີ່ປຸ່ນ, ຂໍ້ມູນຂອງມູນຄ່າການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່ປີ 2018, 2019 ແລະ 2020 ໂດຍອ້າງອິງສິ້ນສຸດບົງບປະມານ ເດືອນ ມີນາ 2019, 2020 ແລະ 2021, ຕາມລໍາດັບ. ສໍາລັບ ມຽນມາ, ເລີ່ມແຕ່ປີ 2018, ມູນຂອງມູນຄ່າການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່ແມ່ນອ້າງອິງຕົ້ນບົງບປະມານ ໃນເດືອນຕຸລາ. ສໍາລັບເສດຖະກິດທີ່ຂໍ້ມູນ 2018 ຍັງບໍ່ທັນມີຂໍ້ມູນ, ຂໍ້ມູນໄດ້ອ້າງອິງຈາກການປະເມີນຂອງອົງການ AMRO. ສໍາລັບປະເທດອິນໂດເນເຊຍ, ຂໍ້ມູນຂອງອັດຕາເງິນເຝີ້ແມ່ນອ້າງອິງຈາກຕົວເລກສິ້ນປີ.

ຮູບພາບ 1.2 ອາຊຽນ+3: ວົງຈອນການປະເມີນມູນຄ່າທາງທຸລະກິດ, ສິນເຊື້ອ ແລະ ອະທັງສາລິມະຊັບ

		Business Cycle					Property Valuation Cycle
		Early	Mid	Late	Downturn		
Credit Cycle	Recovery		Indonesia			Low	
			Malaysia Thailand			Moderate	
			China			High	
		Brunei Myanmar	Cambodia			-	
	Expansionary						
	Slowing		Philippines Singapore Vietnam	Japan		Moderate	
			Korea Hong Kong			High	
			Lao PDR			-	
	Contractionary						

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການປະເມີນໂດຍພະນັກງານອົງການ AMRO.

ໝາຍເຫດ: ໃນກໍລະນີຂອງ ສ.ເກົາຫຼີ, ການວິເຄາະກ່ຽວກັບການປະເມີນອະສັງຫາລິມະຊັບແມ່ນເນັ້ນໜັກທີ່ນະຄອນຫຼວງເຊອນ ແລະ ບັນດາພື້ນທີ່ອ້ອມຂ້າງ, ເຊິ່ງໄດ້ເກັບກຳການເຕີບໂຕປີຕໍ່ປີທີ່ສູງໃນດ້ານລາຄາ.

ສໍາລັບເສດຖະກິດທີ່ອີງໃສ່ການຄ້າ ແລະ ເປີດກວ້າງຫຼາຍນັ້ນ, ຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກທີ່ຫຼຸດລົງ ຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ການເຕີບໂຕຂອງພາກພື້ນຫຼຸດລົງ ເຊິ່ງຈະເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນຂຶ້ນໃນຊ່ວງປີ 2019-2020. ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໂລກ ຕັ້ງແຕ່ປີ 2016 ໄດ້ເປັນຜົນດີຕໍ່ກັບພາກພື້ນດ້ວຍແຮງກະຕຸ້ນທາງການຄ້າທີ່ເປັນບວກ ເຊິ່ງເປັນແຮງຊຸກຍູ້ທີ່ແຂງແຮງສໍາລັບການເຕີບໂຕ (ຮູບພາບ 1.3). ວົງຈອນຂາຊື່ນໃນການລົງທຶນ ໃນກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດ G3, ໂດຍສະເພາະແມ່ນໄດ້ເພີ່ມຄວາມຕ້ອງການທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ການສົ່ງອອກຂອງພາກພື້ນ. ໃນອະນາຄົດຂ້າງໜ້າ, ຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະອ່ອນໂຕລົງ, ບໍ່ສະເພາະແຕ່ເນື່ອງຈາກຜົນກະທົບຂອງມາດຕະການພາສີ, ແຕ່ຍັງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງການໝູນຂອງວົງຈອນການລົງທຶນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທົ່ວກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດ G3 (ຮູບພາບ 1.4).

ໜຶ່ງໃນຄວາມວິຕົກກັງວົນຫຼັກຄືຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຜົນກະທົບ “ການຢຸດສະຫຼັກຂອງການສົ່ງອອກ” ໃນປີ 2019. ການສໍາຫຼວດຂະແໜງການຜະລິດສິນຄ້າຂອງດັດສະນີ PMI ທີ່ມີຄວາມຖີ່ສູງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມສ່ຽງນີ້, ອັນເນື່ອງມາຈາກການສົ່ງອອກ/ການຜະລິດທີ່ສູງໃນປີ 2018 ເຊິ່ງໄດ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງການຈັດສັນກຽມພ້ອມລ່ວງໜ້າກ່ອນການເພີ່ມຄວາມຂັດແຍ່ງທາງການຄ້າທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໄດ້. ບັນດາໂຕຊີ້ວັດລ່ວງໜ້າຂອງການສົ່ງອອກ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງທາງທຸລະກິດໃນຂະແໜງການຜະລິດສິນຄ້າເລີ່ມຫຼຸດໜ້ອຍລົງນັບຕັ້ງແຕ່ໂຕມາດທີ 4 ຂອງປີ 2018 ເຊິ່ງເປັນທ່າອ່ຽງທີ່ອ່ອນໂຕລົງຢ່າງແຮງ (ຮູບພາບ 1.5). ການສົ່ງອອກລະດັບພາກພື້ນ ລວມທັງຮູບແບບທາງປະລິມານ ແລະ ມູນຄ່າ ໄດ້ມີການຫຼຸດລົງໃນ ເດືອນພະຈິກ 2018 ແລະ ຫົດໂຕລົງໃນເດືອນທັນວາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການສົ່ງອອກໄດ້ຟື້ນໂຕຂຶ້ນພຽງເລັກນ້ອຍໃນເດືອນມັງກອນ (ຮູບພາບ 1.6).

ດ້ວຍການສະລໍໂຕຂອງຂະແໜງເສດຖະກິດພາຍນອກ, ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດພາກພື້ນຈະຂຶ້ນກັບຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນ. ສໍາລັບຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນຂອງພາກພື້ນຍັງຄົງສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍໂຕຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໂດຍອີງຕາມການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດທີ່ເຂັ້ມແຂງ ໃນປີ 2017 (ກ່ອງເອກະສານ 1.1). ການບໍລິໂພກພາກເອກະຊົນຍັງຄົງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ໂດຍໄດ້ຮັບແຮງສະໜັບສະໜູນຈາກຕະຫຼາດແຮງງານທີ່ໜັ້ນຄົງທາງດ້ານໂຄງສ້າງແລະການເຕີບໂຕຂອງລາຍໄດ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ແລະເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນຫຼາຍຂະແໜງການເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນອາຊຽນ, ແຕ່ວ່າພາກລັດຍັງຄົງສືບຕໍ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ (ຮູບພາບ 1.7). ການລົງທຶນໃນກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດເກີດໃໝ່ຂອງພາກພື້ນອາຊຽນຫຼາຍແຫ່ງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກບັນດາໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງພາກລັດ (ຕົວຢ່າງ: ໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂະໜາດໃຫຍ່ໃນປະເທດໄທ; ການລິເລີ່ມໂຄງການ “ສ້າງ ສ້າງ ສ້າງ (Build Build Build)” ໃນ ຝີລິບປິນ; ແລະ ໂຄງການການລົງທຶນກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນ ອິນໂດເນເຊຍ), ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ການລົງທຶນໃນພາກເອກະຊົນມີການແຂ່ງຂັນກັນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ໃນ ສປ.ຈີນ ບັນດາໂຕຊີ້ວັດຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນປະເທດຂອງພາກເອກະຊົນກໍ່ມີການເພີ່ມສູງຂຶ້ນ (ຮູບພາບ 1.8).

ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມຕ້ອງການຂອງການສົ່ງອອກຈະຫຼຸດລົງກວ່າເກົ່າ, ແຕ່ວ່າບັນດາສະຖານະທາງບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິຂອງກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດພາກພື້ນອາຊຽນ ຄາດວ່າຍັງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນຊ່ວງປີ 2019-2020. ດັ່ງນັ້ນ, ຂະແໜງເສດຖະກິດພາຍນອກທີ່ແຂງແຮງຂອງພາກພື້ນອາຊຽນ ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຈໍາແນກບັນດາກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດເກີດໃໝ່ຈາກບັນດາປະເທດທີ່ຕັ້ງຢູ່ພາຍນອກພາກພື້ນອາຊຽນ (AMRO, 2018b). ປະເທດໄທ ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ ຄາດວ່າຈະມີຍອດຂອງເງິນບັນຊີເກີນດຸນໜັ້ນຄົງ, ພ້ອມກັນນັ້ນ, ມາເລເຊຍ ແລະ ສປ. ຈີນ ຄວນຈະສະແດງຍອດເງິນບັນຊີເກີນດຸນຂອງຕົນ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະມີມູນຄ່າທີ່ນ້ອຍກໍ່ຕາມ. ການຂາດດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິຂອງ ອິນໂດເນເຊຍ ຖືກຄາດວ່າຈະຫຼຸດນ້ອຍລົງ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບແຮງໜູນຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການຫຼຸດການນໍາເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງເສີມການສົ່ງອອກ, ແລະ ການຄາດຄະເນລາຄານໍ້າມັນທີ່ຫຼຸດລົງ (ໂດຍເປັນຜູ້ນໍາເຂົ້າສຸດທິ); ການຂາດດຸນທາງບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິຂອງ ຝີລິບປິນຄວນຈະໄດ້ຮັບການຈັດການໃຫ້ໄດ້, ກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມບໍ່ສົມດຸນພາຍນອກໃນ ອາກຊັງຕິນ ແລະ ຕວກກີ (ຮູບພາບ 1.9). ອີກດ້ານໜຶ່ງ, ຍີ່ປຸ່ນຄວນສືບຕໍ່ຮັກສາດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິທີ່ໜັ້ນຄົງຕໍ່ໄປຈາກຍອດລາຍຮັບຫຼັກທີ່ໜັ້ນຄົງ.

ຮູບພາບ 1.3. ການສໍາຫຼວດ PMI ຂອງກິດຈະກຳທາງເສດຖະກິດໂລກປະຈໍາລາຍເດືອນ

Economies	2015				2016				2017												2018				2019			Change from Prev Month						
	Mar	Jun	Sep	Dec	Mar	Jun	Sep	Dec	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul		Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	Jan
Global																																		0.0
Developed Markets																																		-0.4
U.S.																																		-0.6
U.K.																																		3.0
Eurozone																																		-1.8
Emerging Markets																																		0.4
China																																		0.9
Hong Kong*																																		-0.4
Japan																																		0.3
Korea																																		1.6
ASEAN																																		0.6
Indonesia																																		1.1
Malaysia																																		-0.4
Philippines																																		-0.4
Singapore*																																		2.0
Thailand																																		0.4
Myanmar																																		-0.7
Vietnam																																		0.7

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຕະຫຼາດ IHS; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO.

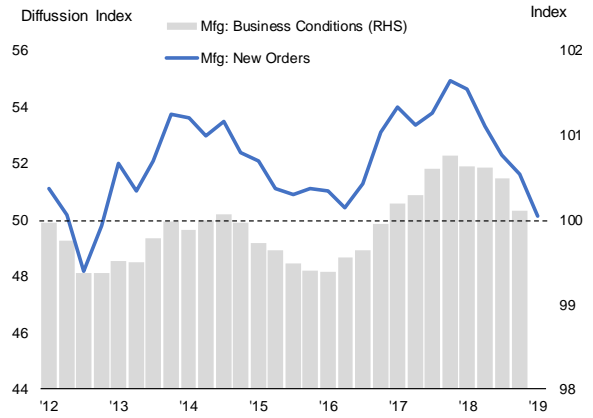
ໝາຍເຫດ: ແຖບສີແດງສະແດງວິທີການອ່ານທີ່ຫ່າງຈາກ 50 (ຈຸດທີ່ເປັນກາງ). ການອ່ານຄ່າແຖບສີແດງຫຼາຍຂຶ້ນ, ແມ່ນມີຄ່າຕໍ່າລົງກວ່າ 50; ການອ່ານຄ່າແຖບຂຽວຫຼາຍຂຶ້ນ, ແມ່ນມີຄ່າສູງກວ່າ 50. PMIs ສໍາລັບຮົງກົງ, ສປ.ຈີນ ແລະ ສິງກະໂປແມ່ນສະແດງເຖິງ PMIs ຂອງເສດຖະກິດທັງໝົດ.

ຮູບພາບ 1.4. ລາຍຈ່າຍການລົງທຶນທົ່ວໂລກ
(ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ, ຄ່າສະເລ່ຍການເໜັງຕີງທຸກ 3 ເດືອນ)

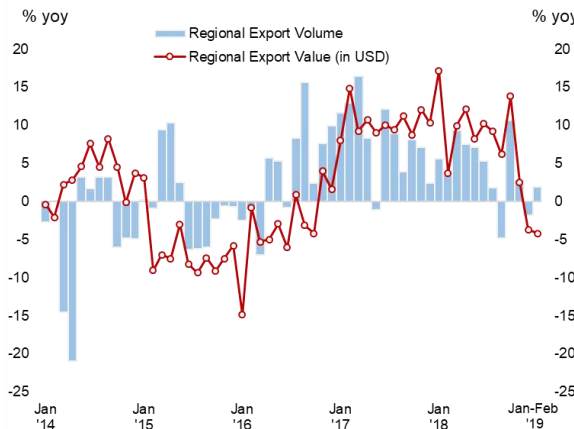
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການວິເຄາະແບບ Haver; ອີງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO

ຮູບພາບ 1.5. ການຜະລິດທົ່ວໂລກ: ການສັ່ງຊື້ໃໝ່ ແລະ ຄາດໝາຍຂອງເງື່ອນໄຂສະພາບທາງທຸລະກິດ

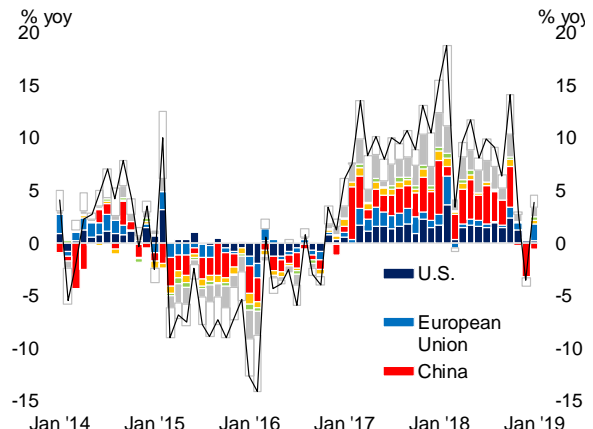

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການວິເຄາະຂອງ Haver.

ຮູບພາບ 1.6. ອາຊຽນ+3: ປະສິດທິພາບການສົ່ງອອກສິນຄ້າ
ປະລິມານ ແລະ ມູນຄ່າ (ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ) ມູນຄ່າອີງຕາມປາຍທາງ (ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການວິເຄາະຂອງ Haver; ອີງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO

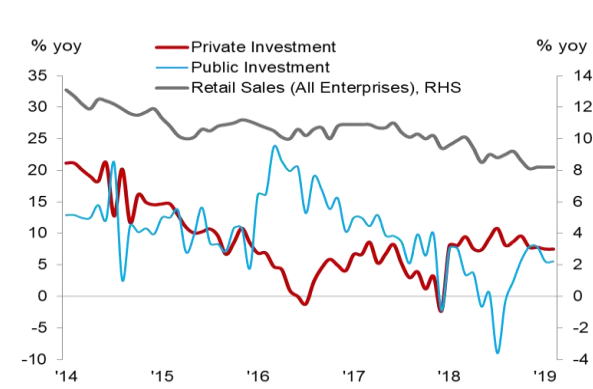
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການວິເຄາະຂອງ Haver; ອີງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO

ຮູບພາບ 1.7. ອາຊຽນ+4 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ: ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນປະເທດ
(ຄິດເປັນເປີເຊັນໄຕມາດຕໍ່ໄຕມາດ)

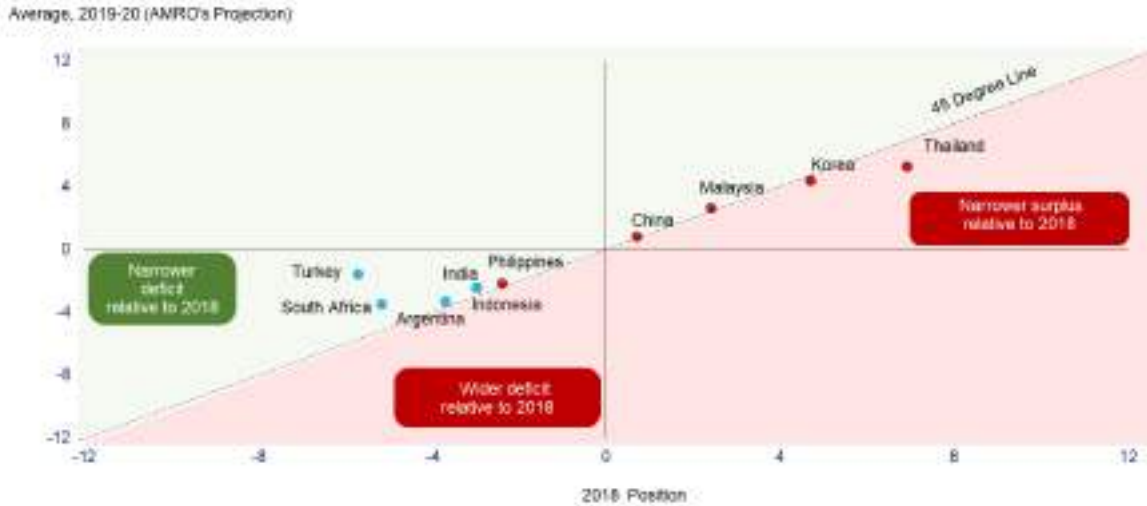
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອີງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO.

ຮູບພາບ 1.8. ສປ. ຈີນ: ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນປະເທດ
(ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອີງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO.

ຮູບພາບ 1.9. ເສດຖະກິດພາກພື້ນທີ່ຖືກເລືອກເຜີນ: ການຄາດຄະເນດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (ຄ່າສະເລ່ຍລະຫວ່າງ 2019-2020)

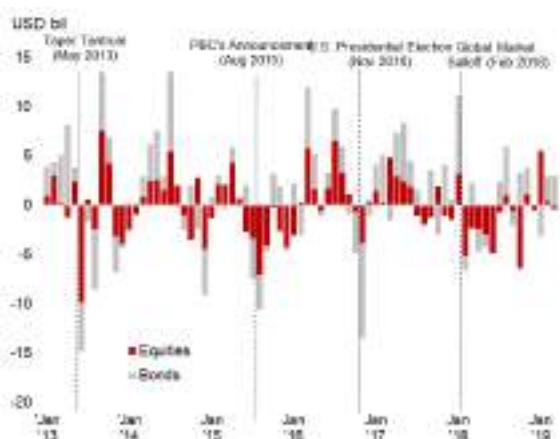
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ແລະ ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO.

ພ້ອມກັນນັ້ນ, ປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ລະດັບພາກພື້ນໄດ້ສະແດງອັດຕາການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນສຸດທິຂອງນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ໃນປີ 2018. ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບອັດຕາການໄຫຼເຂົ້າຂອງເງິນທຶນຕ່າງປະເທດສຸດທິ 35 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດໃນຕົ້ນທຶນຫຼັກຊັບໃນປີ 2017, ບັນດາເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນອາຊຽນ-5 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ ກໍ່ໄດ້ປະສົບກັບການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນສຸດທິສະສົມ 3.8 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2018. ທັງໝົດນັ້ນລວມມີການໄຫຼເຂົ້າຂອງເງິນທຶນສຸດທິສະສົມ 17 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ເຂົ້າໃນຕະຫຼາດພັນທະບັດ, ການໄຫຼອອກສຸດທິທີ່ເກືອບບຸກ 10 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດຈາກຕາສານຮຸ້ນໃນໄລຍະຈາກເດືອນກຸມພາເດືອນເມສາ, ແລະ ບວກເພີ່ມ 8.4 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ໃນຊ່ວງກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ທີ່ໄດ້ເຫຂາຍຫຼັກຊັບໃນຊ່ວງປາຍເດືອນເມສາ, ກ່ອນການກັບຄືນສູ່ການໄຫຼສຸດທິໃນເດືອນສິງຫາ (ຮູບພາບ 1.10). ການໄຫຼອອກໃນຕາສາງໜຶ່ງສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເກີດຂຶ້ນຈາກການປັບຄວາມດຸ່ນດ່ຽງການລົງທຶນໃນຫຼັກຊັບໂດຍບັນດານັກລົງທຶນ, ເນື່ອງຈາກຄວາມຢ້ານກົວຂອງການຜື່ນຜົນສູງຂຶ້ນຕາມແນວທາງຂອງ ທະນາຄານກາງ ສ.ອາເມລິກາ ໃນເດືອນກຸມພາປີ 2018. ສະຖານະການດັ່ງກ່າວມັນໄດ້ເພີ່ມທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນຈາກຄວາມຄັດແຍ້ງທາງດ້ານການຄ້າແລະຄວາມຜັນຜວນຂອງຕະຫຼາດໃນບາງກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ສະຖານະການການໄຫຼຂອງເງິນທຶນໃນ ສປ.ຈີນ ຂ້ອນຂ້າງມີການຂະຫຍາຍໂຕໂດຍມີອັດຕາການໄຫຼເຂົ້າທີ່ຕໍ່ເນື່ອງທັງສ່ວນຂອງພັນທະບັດ ແລະ ຮຸ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການຂັດແຍ້ງທາງດ້ານການຄ້າກັບສ.ອາເມລິກາກໍ່ຕາມ, ສ່ວນໜຶ່ງກໍ່ແມ່ນຍ້ອນການຖ່ວງນ້ຳໜັກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ ສປ.ຈີນທີ່ປະກາດໃຊ້ໃນດັດສະນີອ້າງອີງຂອງກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດພາກພື້ນອາຊີເກີດໃໝ່ຂອງບໍລິສັດ MSCI ແລະ ບາງດັດສະນີພັນທະບັດຂອງບໍລິສັດ JP Morgan and Bloomberg.

ກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນອາຊຽນ ຄວນສືບຕໍ່ສ້າງການຄຸ້ມກັນຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ບໍ່ແນ່ນອນທົ່ວໂລກເພີ່ມຂຶ້ນໃນອານາຄົດ. ມາຮອດດຽວນີ້, ລະດັບຄວາມກົດດັນແມ່ນຕໍ່າກວ່າສະຖານະການເຫດການຄວາມກົດດັນທີ່ຜ່ານມາ, ເຊັ່ນໃນເມື່ອພາກພື້ນປະສົບກັບການຖອນເງິນຄືນຢ່າງໄວວາຂອງກອງທຶນບໍລິຫານການລົງທຶນຈໍານວນ 23.4 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ໃນເດືອນຕຸລາພາຍຫຼັງເຫດການ Taper Tantrum ໃນປີ 2013. ດັດຊະນີຄວາມກົດດັນຂອງຕະຫຼາດແລກປ່ຽນໄດ້ຄິດໄລ່ສໍາລັບກຸ່ມປະເທດ

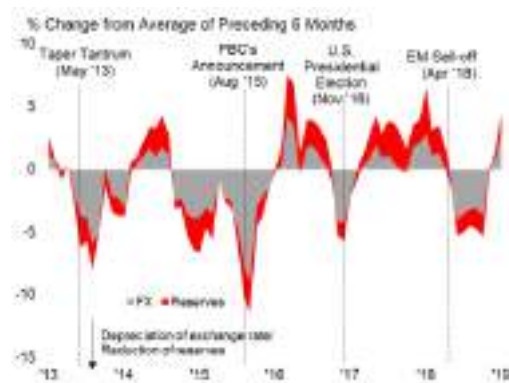
ອາຊຽນ-4 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ ເຊິ່ງຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າພາກພື້ນສາມາດຕອບສະໜອງຕໍ່ຕົວແປຕ່າງໆດ້ານເສດຖະກິດພາຍນອກຈາກການຍອມໃຫ້ອັດຕາແລກປ່ຽນຂອງພວກເຂົາສາມາດປັບຕົວ ດ້ວຍການນໍາໃຊ້ທຶນສໍາຮອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍກຳນົດໄວ້ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຜັນຜວນ (ຮູບພາບ 1.11).

ຮູບພາບ 1.10. ອາຊຽນ-5 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ: ເງິນທຶນລົງທຶນສຸດທິຈາກຕ່າງປະເທດ (ຕໍ່ໂດລາສະຫະລັດ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO.
 ໝາຍເຫດ: ກຸ່ມອາຊຽນ-5 ລວມມີ ອິນໂດເນເຊຍ, ມາເລເຊຍ, ຟີລິບປິນ, ໄທແລະສສ.
 ຫວຽດນາມ

ຮູບພາບ 1.11. ອາຊຽນ-4 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ: ດັດຊະນີຄວາມກົດດັນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ^{1/} (ຄິດເປັນເປີເຊັນຈາກການສະເລ່ຍຂອງ 6 ເດືອນກ່ອນໜ້ານີ້)

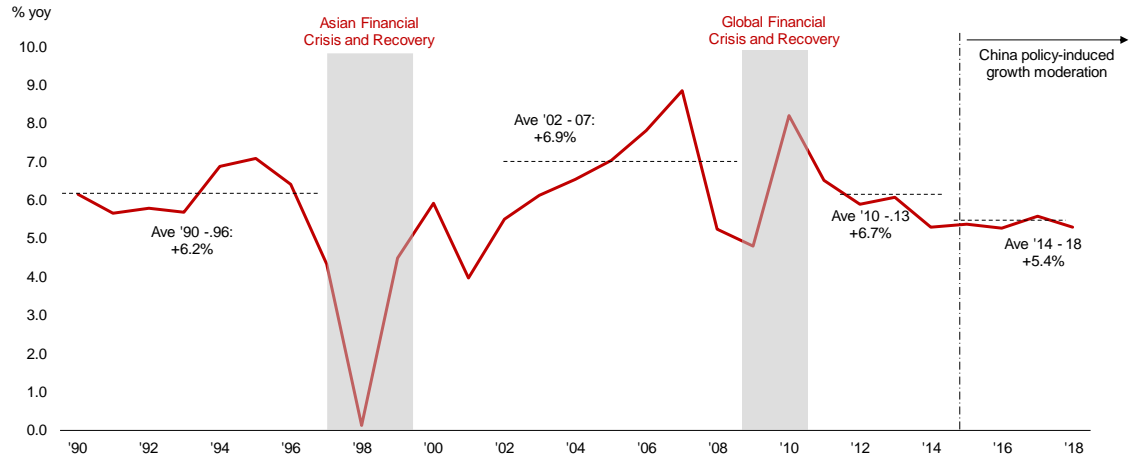
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO.
 ໝາຍເຫດ: ກຸ່ມອາຊຽນ-4 ລວມມີ ອິນໂດເນເຊຍ, ມາເລເຊຍ, ຟີລິບປິນແລະໄທ
^{1/}EMPI ຄືຜົນລວມຂອງການປ່ຽນແປງຄັງສໍາຮອງ ແລະ ສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຂອງເດືອນໃດເດືອນໜຶ່ງສະເພາະກ່ອນໜ້ານີ້ 6 ເດືອນ

ກ່ອງເອກະສານ 1.1: ການປ່ຽນແປງຕົວຂັບເຄື່ອນຂອງການຂະຫຍາຍຕົວເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ

ກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ມີການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດສູງໂດຍສະເພາະໃນຊ່ວງໄລຍະສາມທົດສະວັດຜ່ານມາ, ອັນເນື່ອງມາຈາກການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳຢ່າງໄວວາ ແລະ ການເຊື່ອມສານເຂົ້າກັບເສດຖະກິດໂລກ.^{1/} ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດນັ້ນກໍ່ໄດ້ຫຼຸດລົງໂດຍສະເລ່ຍປະມານ 6% ຕໍ່ປີມາຢູ່ທີ່ປະມານ 5% ຕໍ່ປີພາຍຫຼັງ GFC, ເຊິ່ງໄດ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມທ້າທາຍຂອງລັກສະນະມູນສັນຖານໂລກ ແລະ ປະຈຸບັນເໝາະກັບຊ່ວງເວລາຂອງການເຕີບໂຕທີ່ຊ້າລົງໃນ ສປ.ຈີນ, ເຊິ່ງຢູ່ໄລຍະການປັບຄືນຄວາມສົມດູນ (ຮູບພາບ 1.1.1). ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ເປັນແຮງຂັບເຄື່ອນຂອງການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດໃນຮູບແບບ "ການປັບຄືນສຸດຄວາມປົກກະຕິ (new normal)", ໂດຍສະເພາະ, ແມ່ນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມຕ້ອງການແລະການປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ເຊິ່ງໃນທາງກັບກັນຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດ?

ຮູບພາບ 1.1.1. ອາຊຽນ+3: ປະສິດທິພາບການເຕີບໂຕໃນອະດີດ, 1990-2018

(ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO

ວິທີການທົ່ວໄປຂອງການບັນຊີລາຍໄດ້ແຫ່ງຊາດແມ່ນມັກໃຊ້ເພື່ອກຳນົດໂຕຂັບເຄື່ອນ (ຫຼືແຫຼ່ງທີ່ມາ) ຂອງການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ. ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວພວກເຂົາຈະແຍກສ່ວນປະກອບຂອງ GDP ອອກໂດຍມີການບໍລິໂພກທາງເອກະຊົນ, ການບໍລິໂພກພາກລັດ, ການລົງທຶນຕົວຈິງໃນຊັບສິນຄົງທີ່ (ການລົງທຶນ) ແລະ ການສົ່ງອອກສຸດທິ. ຈຸດດີຂອງວິທີການນີ້ແມ່ນການສົ່ງອອກສຸດທິໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນສ່ວນປະກອບສຸດທິຂອງການຄ້າຕ່າງປະເທດໃນການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ. ຂໍ້ຈຳກັດຄືການບໍ່ໄດ້ມີສ່ວນປະກອບທີ່ແທ້ຈິງຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກ ແລະ ພາຍໃນປະເທດໃນການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ ເພາະວ່າການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນປະເທດບໍ່ໄດ້ຖືກລຶບອອກຈາກແຕ່ລະອົງປະກອບຂອງຄວາມຕ້ອງການ, ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດມີການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນເກີນມູນຄ່າຕົວຈິງໃນໂຄງປະກອບການເພີ່ມມູນຄ່າທັງໝົດ. ໃນສະພາບການນີ້, ວິທີການທາງເລືອກເພື່ອການປະເມີນການປະກອບສ່ວນ ສຸດທິຂອງອົງປະກອບຄວາມຕ້ອງການທີ່ສຳຄັນຕໍ່ກັບການເຕີບໂຕຂອງ GDP (ທີ່ເອີ້ນວ່າວິທີກັດປັດການນຳເຂົ້າ "Import-Adjusted") ແມ່ນເພື່ອໃຊ້ລະບຸການປ່ຽນແປງບັນດາໂຕຂັບເຄື່ອນຂອງການເຕີບໂຕໃນພາກພື້ນໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງຍິ່ງຂຶ້ນ.

ເຕັກນິກຂອງໂຄງສ້າງການຜະລິດສະສົມແບບຮັບເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ (CPS) ໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ-4 ແລະ ສສ.ຫວຽດນາມ ໂດຍນຳໃຊ້ຕາຕະລາງຂໍ້ມູນຂອກ-ຂາເຂົ້າ (IO), ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີການຂອງ Kranendonk ແລະ Verbruggen (2008).^{2/} ເຕັກນິກ CPS ແມ່ນປະເມີນການນຳເຂົ້າເນື້ອໃນຂອງສິນຄ້າແລະບໍລິການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຕ່ລະອົງປະກອບຂອງຄວາມຕ້ອງການສຸດທ້າຍສຳລັບການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຄວາມແຕກຕ່າງກັນລະຫວ່າງອົງປະກອບຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນສຸດທ້າຍທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງ ແລະເນື້ອໃນການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຂອງມັນແມ່ນຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຂັບເຄື່ອນການປະກອບສ່ວນທັງໝົດຂອງແຕ່ລະອົງປະກອບຂອງຄວາມຕ້ອງການໃນມູນຄ່າ GDP ທັງໝົດ. ການປຽບທຽບລະຫວ່າງວິທີການແບບທົ່ວໄປ ແລະ ວິທີການ 'Import-Adjusted' ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ສຳຄັນລະຫວ່າງວິທີການປັບປຸງ

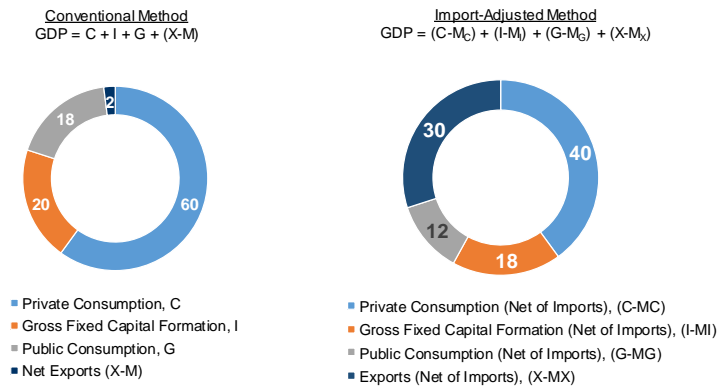
ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະ ແບບທົ່ວໄປໃນການກຳນົດພາລະບົດບາດຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກ ກັບ ພາຍໃນເພື່ອຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນລະດັບພາກພື້ນ (ຮູບພາບ 1.1.2).

ການປະຍຸກໃຊ້ວິທີການແບບ Import-Adjusted ເຂົ້າກັບອົງປະກອບຂອງຄວາມຕ້ອງການຂອງການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ໃນໄລຍະສັ້ນ, ວົງຈອນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຄ້າໂລກໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນກາງປີ 2016 ໄດ້ຊ່ວຍກະຕຸ້ນການເຕີບໂຕດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນປະເທດ. ພາຍຫຼັງການຄ້າໂລກ ທີ່ ຫຼຸດລົງເປັນເວລາຍາວນານ, ການແກວ່ງຂຶ້ນຂອງວົງຈອນໃນປະຈຸບັນຂອງການຄ້າໂລກໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກພາກພື້ນ, ເນື່ອງຈາກລະດັບການເປີດກວ້າງທາງການຄ້າທີ່ສູງຂຶ້ນ. ຕົວຢ່າງທີ່ດີແມ່ນກໍລະນີຂອງປະເທດຍີ່ປຸ່ນທີ່ຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກປະເທດ ແມ່ນໄດ້ປະກອບສ່ວນໜຶ່ງສ່ວນສາມຂອງມູນຄ່າ GDP ທົ່ວໝົດໃນປີ 2017, ຈາກສ່ວນແບ່ງທີ່ຄ່ອນຂ້າງນ້ອຍຫລາຍໃນປີ 2016 (ຮູບພາບ 1.1.3). ດັ່ງນັ້ນ, ວົງຈອນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຄ້າໂລກໄດ້ສົ່ງເສີມແຮງຂັບເຄື່ອນຂອງການເຕີບໂຕເສດຖະກິດທີ່ສົມດຸນໃນລະດັບພາກພື້ນນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 2017, ເຊິ່ງຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນແຮງກົດດັນຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນປະເທດ.

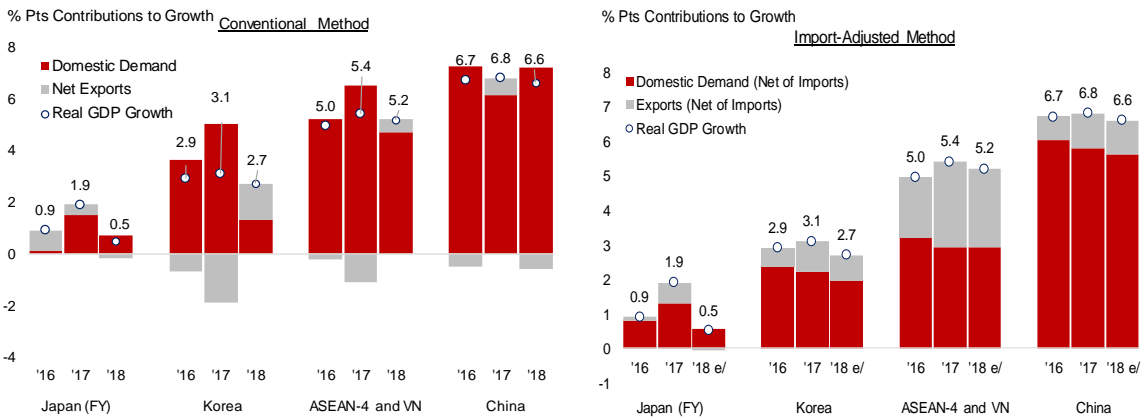
ຮູບພາບ 1.1.2. ບັນດາຕົວຂັບເຄື່ອນຂອງການເຕີບໂຕພາກພື້ນ: ວິທີການທີ່ເຄີຍປະຕິບັດ ທຽບກັບ ວິທີການປັບປຸງການນຳເຂົ້າ (Import-Adjusted) ຂອງຕົວເລກບັນຊີລາຍໄດ້ແຫ່ງຊາດ, 2016

(ຄິດເປັນເປີເຊັນທາງ GPS ຂອງກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນອາຊຽນ+3)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: OECD; ແລະ ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO.
ໝາຍເຫດ: ການປ່ຽນແປງພາຍໃນຮຸ້ນແມ່ນຈະບໍ່ສະແດງ.

ຮູບພາບ 1.1.3. ບັນດາຕົວຂັບເຄື່ອນຂອງການເຕີບໂຕພາກພື້ນ: ໂຄງປະກອບຕົ້ນຕໍຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນຕາມລາຄາຄົງທີ່ (ຄິດເປັນເປີເຊັນ)

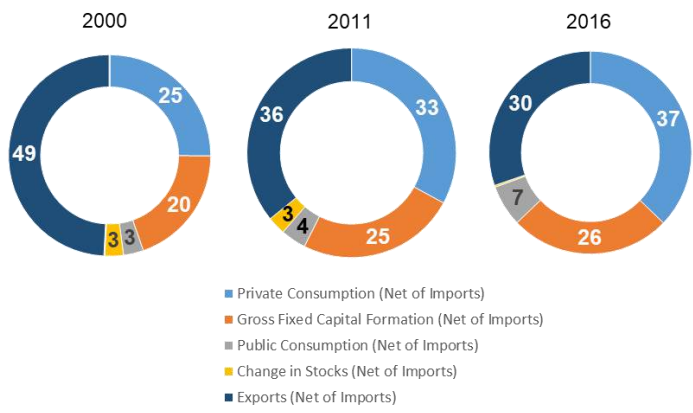
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: OECD; ແລະ ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: OECD; ແລະ ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO.

- ໃນໄລຍະຍາວ, ການປ່ຽນແປງຈາກຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກໄປສູ່ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນປະເທດຈະເປັນໂຕຂັບເຄື່ອນທີ່ສໍາຄັນຂອງການເຕີບໂຕໃນລະດັບພາກພື້ນ. ໂດຍສະເພາະ:
 - ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກຍັງຄົງເປັນໂຕຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕທີ່ສໍາຄັນ, ການສະໜັບສະໜູນເພື່ອການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມໃນພາກພື້ນດັ່ງກ່າວໄດ້ຫຼຸດລົງ. ສ່ວນແບ່ງຂອງການສົ່ງອອກສິນຄ້າ (ມູນຄ່າທັງໝົດຂອງການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ) ໃນມູນຄ່າທັງໝົດໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ, ເຊິ່ງຈຸດສູງສຸດຢູ່ທີ່ປະມານ 40-50% ໃນປີ 2000-2010, ເຊິ່ງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງການເຕີບໂຕຢ່າງໄວວາໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງທົ່ວໂລກໃນລະດັບພາກພື້ນ. ມັນຫຼຸດລົງຢ່າງຈະແຈ້ງຢູ່ທີ່ 30% ໃນປີ 2017, ເນື່ອງຈາກການຄ້າໂລກຕົກຕໍ່າລົງຈາກວິກິດການທາງການເງິນໂລກ (GFC) ແລະ ວິກິດການໜີ້ສິນຂອງພາກລັດໃນເອີຣົບ. ໂດຍອີງຕາມແນວໂນ້ມ, ບໍລິສັດທີ່ມຸ່ງເນັ້ນທາງດ້ານການສົ່ງອອກ (ໂດຍສະເພາະແມ່ນລັດວິສາຫະກິດຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຂຶ້ນກັບຂະແໜງການສົ່ງອອກສິນຄ້າ) ອາດຈະປະສົບກັບການສະລໍໂຕທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ (ຮູບພາບ 1.1.4). ຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງການຄ້າທົ່ວໂລກໃນປະຈຸບັນ ມີທ່າການເພີ່ມຂຶ້ນຈາກໄພຮຸກຄາມຂອງມາດຕະການກົດກັ້ນທາງການຄ້າ ເຊິ່ງອາດສົ່ງຜົນກະທົບເພີ່ມຂຶ້ນຕໍ່ຂະແໜງການສົ່ງອອກ.
 - ໃນຂະນະທີ່ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງການຄ້າໂລກອາດສົ່ງຜົນກະທົບໃນທາງລົບຕໍ່ການສົ່ງອອກຂອງພາກພື້ນໃນໄລຍະສັ້ນ, ການປັບຄືນຄວາມສົມດູນຂອງບັນດາໂຕຂັບເຄື່ອນຂອງການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດພາຍຫຼັງ GFC ຕໍ່ກັບຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນປະເທດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນເຊິ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ມີແຮງກະຕຸ້ນການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດໃນລະດັບພາກພື້ນ. ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ, ການບໍລິໂພກຂອງເອກະຊົນ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງມູນຄ່າທຶນຄົງທີ່ (ການລົງທຶນ) ໄດ້ກະຕຸ້ນການເຕີບໂຕໃນເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນອາຊຽນ-4 ແລະ ສສ. ຫວຽດນາມ ໃນປີທີ່ຜ່ານມາ (ຮູບພາບ 1.1.4). ຕົວຢ່າງ, ການລິເລີ່ມໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ໃນ ໄທ (ເຊັ່ນ: ເຂດຊາຍແດນເສດຖະກິດທາງທິດຕາເວັນອອກ) ແລະ ໂຄງການ ສ້າງ ສ້າງ ສ້າງ (Build, Build, Build) ໃນ ຝີລິບປິນ ແມ່ນມີຈຸດປະສົງເພື່ອປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງກາຍະພາບໃນຂະນະທີ່ສົ່ງເສີມການເຊື່ອມໂຍງ. ການຄວາມສົມດູນຄືນໃໝ່ຂອງການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດໄປສູ່ແຫຼ່ງທີ່ມາຈາກປັດໄຈພາຍໃນປະເທດຈະມີຄວາມສໍາຄັນໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາທີ່ສະພາບແວດລ້ອມພາຍນອກບໍ່ເອື້ອອໍານວຍໃຫ້.

ພ້ອມກັນນັ້ນ, ອົງປະກອບຂອງບັນດາການສົ່ງອອກສິນຄ້າໄດ້ປ່ຽນແປງໄປຕາມໄລຍະເວລາ ໂດຍມີການສົ່ງອອກສິນຕາມຄວາມຕ້ອງການສຸດທ້າຍໄດ້ມີສ່ວນແບ່ງເພີ່ມຂຶ້ນໃນການເຕີບໂຕຂອງການສົ່ງອອກສິນຄ້າມູນຄ່າເພີ່ມໃນລະດັບພາກພື້ນ. ສ່ວນແບ່ງຂອງການສົ່ງອອກສິນຄ້າມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ກໍານົດສໍາລັບພາກພື້ນທີ່ຂະຫຍາຍໂຕຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ (ຈາກ 35% ໃນປີ 2011 ເຖິງ 45% ໃນປີ 2016), ເຊິ່ງສະທ້ອນເຖິງການບໍລິໂພກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນລະດັບພາກພື້ນ. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນພາກພື້ນ ແລະ ປະກົດການການດູດກືນເອົາການສົ່ງອອກສິນຄ້າມູນຄ່າເພີ່ມສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງການກົດກັ້ນການຄ້າຕໍ່ກັບ GVCs ທີ່ມຸ່ງເນັ້ນໄປສູ່ຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກພາກພື້ນ.

ຮູບພາບ 1.1.4. ອາຊຽນ-4 ແລະ ສສ. ຫວຽດນາມ: ວິວັດທະນາການຂອງ GDP ໂດຍຄິດໄລ່ຕາມອົງປະກອບທີ່ປຸງປຸງຕົວເລກການນໍາເຂົ້າ
(ຄິດເປັນເປີເຊັນຂອງ ກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນອາຊຽນ-4 ແລະ GPS ຂອງ ສສ. ຫວຽດນາມ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: OECD; ແລະ ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO.

1/ ຍົກເວັ້ນວິກິດການຊ່ວງປີ 1997-98 ແລະ 2008-2009.
2/ ຕາຕະລາງ IO ສໍາລັບແບບບົດຜິກຫັດນີ້ມີທີ່ມາຈາກ OECD. ຜົນຮັບເບື້ອງຕົ້ນອາດແຕກຕ່າງຈາກຕາຕະລາງ IO ທີ່ເປັນທາງການຈາກອົງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ

ການແຜ່ລາມຂອງຜົນກະທົບທາງເສດຖະກິດຈາກການປົກປ້ອງດ້ານການຄ້າ

ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທາງການຄ້າທົ່ວໂລກຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບສູງຢູ່ທ່າມກາງຄວາມສ່ຽງການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຂັດແຍ່ງທາງການຄ້າ ເຊິ່ງອາດປັນຜົນໃຫ້ເສດຖະກິດໂລກສະລົ່ມໂຕ. ຄວາມຕຶງຄຽດຈາກມາດຕະການປົກປ້ອງທາງການຄ້າຂອງ ສ.ອາເມລິກາ ໄດ້ ຫຼຸດຜ່ອນລົງເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້ໂດຍອີງຕາມຄວາມຄືບໜ້າຂອງການເຈລະຈາການຄ້າລະຫວ່າງ ສ.ອາເມລິກາ ແລະ ສປ.ຈີນ⁵. ເຖິງ ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ສ.ອາເມລິກາ ຍັງບໍ່ຕົກລົງເຫັນດີກ່ຽວກັບຂໍ້ຕົກລົງສະບັບໃໝ່ກັບຄູ່ຄ້າທີ່ສໍາຄັນຂອງຕົນ, ກໍ່ຄື ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ສະຫະພາບເອີຣົບ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນຂອງຂໍ້ຕົກລົງລະຫວ່າງ ສ.ອາເມລິກາ-ເມັກຊິໂກ-ການາດາ ໃນວັນທີ 30 ພະຈິກ 2018 ທາງການຄ້າໂດຍອີງຕາມສະພາມິຕິບັນຍັດຂອງແຕ່ລະປະເທດທີ່ຍັງຄົງເປັນສິ່ງທີ່ທ້າທາຍ. ທັງປະເທດການາດາ ແລະ ເມັກຊິໂກໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຍົກເລີກອັດຕາພາສີທີ່ມີຢູ່ໃນອຸດສາຫະກຳເຫຼັກ ແລະ ອາລູມິນຽມທີ່ຖືກກຳນົດໂດຍ ສ.ອາເມລິກາ ແມ່ນໃຫ້ຖືກຍົກເລີກກ່ອນທີ່ຂະບວນການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນໃດໆຈະເລີ່ມຂຶ້ນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ທ່ານ ປະທານາທິບໍດີ Trump ແມ່ນມີໄລຍະເວລາ 90 ວັນເພື່ອຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ ພາຍຫຼັງການຢືນບົດລາຍງານການສືບສວນພາສີ ອັດຕະໂນມັດໃນມາດຕາ 232 ໂດຍກະຊວງການຄ້າ ສ.ອາເມລິກາ, ເຊິ່ງອາດຈະເນັ້ນໜັກດ້ານຜົນປະໂຫຍດແຫ່ງຊາດທາງດ້ານ ຍຸດທະສາດຕໍ່ທຳນຽບຂາວ (White House) ໃນວັນທີ 17 ກຸມພາ 2019.

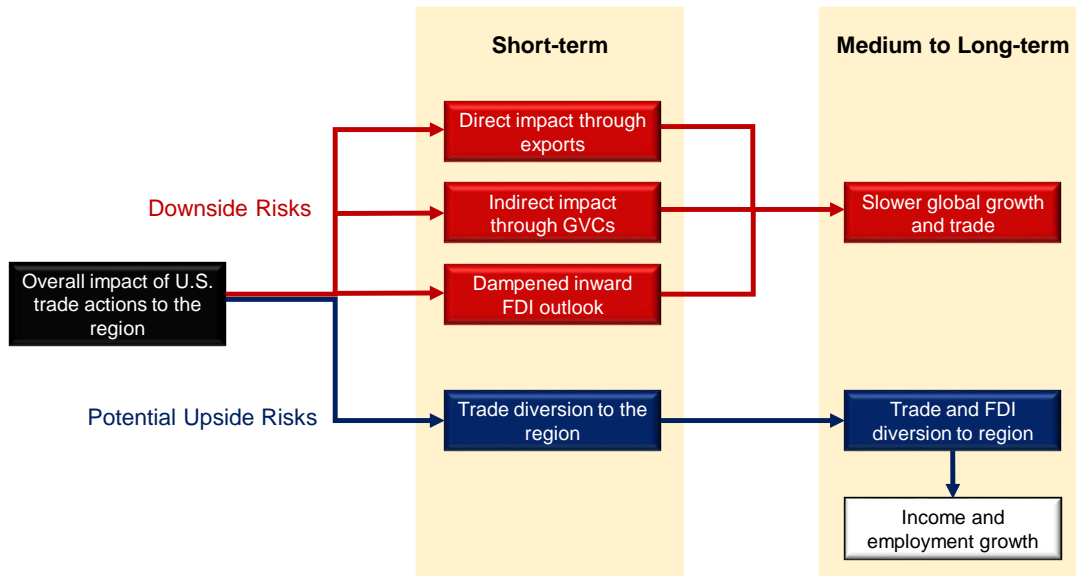
ການສົ່ງຜ່ານທາງດ້ານຄວາມສ່ຽງຈາກຄວາມຕຶງຄຽດທາງການຄ້າລະຫວ່າງ ສ.ອາເມລິກາ ແລະ ສປ.ຈີນ ກັບພາກພື້ນທີ່ອາດຈະໄດ້ ຮັບການຝ່າຈາລະນາໃນຊ່ວງຂອງທັງຂອບເຂດຊ່ວງໄລຍະສັ້ນ ແລະ ຊ່ວງໄລຍະກາງໄລຍະຍາວ. ໃນໄລຍະສັ້ນ, ຊ່ວງທາງການສົ່ງ ຜ່ານດ້ານຄວາມສ່ຽງປະກອບດ້ວຍ (1) ການສົ່ງອອກ (ທາງກົງ), (2) ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໂລກ GVCs (ທາງອ້ອມ) ແລະ (3) ຄວາມຫມັ້ນໃຈ (ທາງອ້ອມ). ພ້ອມກັນນັ້ນ, ກໍ່ຍັງມີຄວາມສ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນໃນຊ່ວງໄລຍະສັ້ນ, ເນື່ອງຈາກຜົນກະທົບການປ່ຽນແທນ ທີ່ມີທ່າແຮງ (ຫຼື ຜົນກະທົບຈາກການຫັນເຫທິດການຄ້າ) ຈາກ ສປ.ຈີນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຜົນກະທົບໃນໄລຍະສັ້ນເຫຼົ່ານີ້ ກໍ່ ສາມາດຂະຫຍາຍໂຕຂຶ້ນຈາກຜົນກະທົບທີ່ສອງໃນຊ່ວງໄລຍະກາງແລະໄລຍະຍາວ ຖ້າຫາກວ່າທັງການເຕີບໂຕເສດຖະກິດໂລກ ແລະ ການຄ້າໂລກຊ້າລົງ (ຮູບພາບ 1.12). ການໂຮມໂຕກັນຂອງຜົນກະທົບທີ່ປ່ຽນແທນຂອງຊ່ວງໄລຍະສັ້ນ ແລະ ຜົນກະທົບ ການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດ (FDI) ຂອງຊ່ວງໄລຍະກາງແລະຍາວຕໍ່ກັບພາກພື້ນທີ່ຈະອາດສົ່ງຜົນດີຕໍ່ບາງບັນກຸ່ມປະເທດ ເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນອາຊຽນ.

ການສົ່ງອອກສິນຄ້າຂອງ ສປ.ຈີນ ໄປ ສ.ອາເມລິກາ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທາງລົບຈາກມາດຕະການດ້ານພາສີ. ບັນດາການສົ່ງອອກ ງວດທຳອິດ ແລະ ງວດທີ່ສອງທີ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບອັດຕາພາສີ (34 ຕື້ ແລະ 16 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ຕາມລຳດັບ) ເຊິ່ງໄດ້ຫຼຸດລົງຢ່າງໄວວາ ຫຼັງຈາກອັດຕາການເກັບພາສີນຳເຂົ້າຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (ຮູບພາບ 1.13). ພ້ອມກັນນັ້ນ, ການສົ່ງອອກຂອງ ສປ.ຈີນ ກັບ ສະຫະພາບເອີຣົບ ໄດ້ຫຼຸດລົງຫຼາຍນັບຕັ້ງແຕ່ໂຕມາດ ທີ່ 4 ຂອງປີ 2018 (ຮູບພາບ 1.14). ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງບັນຫາຄວາມຕຶງ

⁵ຄວາມຕຶງຄຽດທາງການຄ້າລະຫວ່າງ ສ.ອາເມລິກາ ແລະ ສປ.ຈີນໄດ້ເພີ່ມສູງຂຶ້ນໃນກາງ ເດືອນມິຖຸນາ 2018 ໂດຍ ສ.ອາເມລິກາ ໄດ້ປະກາດອັດຕາພາສີ 25% ສໍາລັບການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າມູນຄ່າ 50 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ຈາກ ສປ.ຈີນ. ຊຸດທຳອິດ (ມູນຄ່າ 34 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ) ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນວັນທີ 6 ກໍລະກົດ 2018, ໃນຂະນະທີ່ຊຸດທີ່ສອງ (ມູນຄ່າ 16 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ) ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນວັນ ທີ 23 ສິງຫາ 2018. ຕາມດ້ວຍການຕອບໂຕ້ຈາກ ສປ.ຈີນ ຢ່າງໄວວາ. ໃນວັນທີ 18 ກັນຍາ 2018 ສ.ອາເມລິກາ ໄດ້ສະຫຼຸບບັນຊີລາຍການສິນຄ້ານຳເຂົ້າຂອງ ສປ.ຈີນ ມູນຄ່າ 200 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ສໍາລັບການເກັບພາສີເພີ່ມ 10%, ມີຜົນຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 24 ກັນຍາ 2018. ໂດຍລວມແລ້ວ, ສ.ອາເມລິກາ ໄດ້ຮຽກພາສີຈາກເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງການນໍາເຂົ້າຈາກ ສປ.ຈີນ. ໃນການຕອບໂຕ້ຂອງ ສປ.ຈີນ ສໍາລັບ ການເອີ້ນເກັບພາສີເພີ່ມຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າຈາກ ສ.ອາເມລິກາ ໄດ້ນຳເອົາອັດຕາພາສີ 85% ຂອງການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າທັງໝົດຈາກ ສ.ອາເມລິກາ. ສ.ອາເມລິກາ ໄດ້ສົ່ງສັນຍານການເພີ່ມຂຶ້ນອັດຕາພາສີ ສໍາລັບການນໍາເຂົ້າມູນຄ່າ 200 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ຂອງການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າໃນເດືອນກັນຍາ 2018 ເຖິງ 25% ໃນ ເດືອນມັງກອນ 2019, ເຖິງແມ່ນວ່າ, ປະຈຸບັນ, ຄວາມຕຶງຄຽດໄດ້ຍຸດຕິລົງຊົ່ວຄາວ ເປັນໄລຍະເວລາ 90 ວັນ ຫຼັງຈາກການເຈລະຈາລະຫວ່າງຜູ້ນຳທັງ 2 ປະເທດນັບຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 1 ທັນວາ 2018.

ຄຽດທາງການຄ້າໃນປີທີ່ຜ່ານມາ, ການປະເມີນຜົນເບື້ອງຕົ້ນຂອງ AMRO ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ພາກພື້ນໂດຍການນໍາໃຊ້ຮູບແບບການພັດທະນາແບບຍືນຍົງທົ່ວໂລກ (GVAR) ທີ່ໄດ້ສະແດງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ກັບ ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຂອງ ສ.ອາເມລິກາ ແລະ ສປ.ຈີນ ຢູ່ທີ່ລະດັບ 0.2-0.4 ໃນຊ່ວງໄລຍະ 3 ປີຂ້າງໜ້າ (AMRO, 2018).

ຮູບພາບ 1.12. ຊ່ອງທາງການສົ່ງສັນຍານທີ່ສໍາຄັນຂອງການປົກປ້ອງທາງການຄ້າໃນພາກພື້ນ

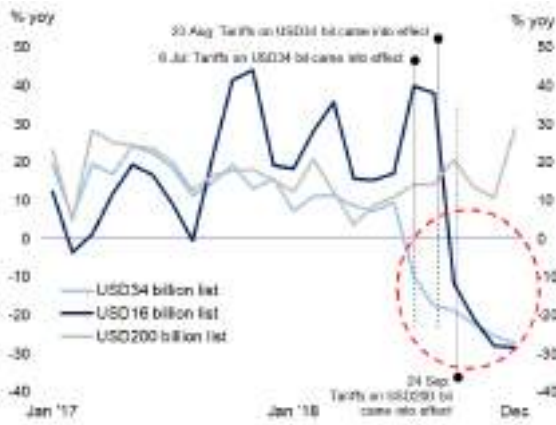

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ພະນັກງານ AMRO.

ການຫຼຸດລົງຂອງການສົ່ງອອກສິນຄ້າໃນພາກພື້ນແມ່ນຂະຫຍາຍຂຶ້ນ. ເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນທີ່ມີການສົ່ງອອກສິນຄ້າຂະໜາດໃຫຍ່ໂດຍກົງໄປຍັງສປ.ຈີນ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ ການສົ່ງສິນຄ້າທາງອ້ອມໂດຍຜ່ານຕ່ອງໂສ້GVCsທີ່ແນ່ໃສ່ທິດທາງຄວາມຕ້ອງການຢູ່ພາຍນອກພາກພື້ນ, ອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼາຍໃນໄລຍະສັ້ນ (ຮູບພາບ 1.15). ບັນດາການສົ່ງອອກສິນຄ້າຈາກ ສ.ເກົາຫຼີ ແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນເສຍຈາກການສະລໍ່ໂຕຂອງການສົ່ງອອກຂອງສປ.ຈີນ ແລະ ກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດທີ່ເປີດກວ້າງ ແລະ ອາໄສການຄ້າອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ຮົງກົງ, ສປ.ຈີນ, ສ.ເກົາຫຼີ, ມາເລເຊຍ, ສິງກະໂປແລະບາງປະເທດກໍ່ຄືສສ.ຫວຽດນາມ ແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງເປັນພິເສດ. ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ, ການສົ່ງຕໍ່ຜົນກະທົບໂດຍກົງຂອງປະເທດກໍາປູເຈຍ ກັບ ສປ.ຈີນ ໂດຍຜ່ານທາງ GVCs ແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ. ຜົນກະທົບຕໍ່ພາກພື້ນນີ້ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ສຸດໃນຊ່ວງທໍາອິດຂອງການເກັບພາສີນໍາເຂົ້າຂອງ ສ.ອາເມລິກາ ຕໍ່ ສປ.ຈີນ ເນື່ອງຈາກມູນຄ່າທີ່ສູງຂຶ້ນຂອງພາກພື້ນໃນຜະລິດຕະພັນທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ, ແຕ່ວ່າການເກັບພາສີດັ່ງກ່າວຄວນຈະມີຂະໜາດນ້ອຍລົງໃນຮອບໜ້າ. ການຂົນສົ່ງໂດຍຜ່ານ GVCs ໄປຍັງພາກພື້ນແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນເນື່ອງຈາກວ່າແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສິນຄ້າ ສປ.ຈີນ ມີຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງມູນຄ່າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນເຄື່ອງໃຊ້ເອເລັກໂຕຼນິກແລະ ໜຶ່ງສ່ວນສີ່ຂອງມູນຄ່າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນການສົ່ງອອກເຄື່ອງຈັກໄປຍັງ ສ. ອາເມລິກາ ຈາກຕ່າງປະເທດ, ລວມທັງຈາກບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ (ກ່ອງເອກະສານ 1.2 ແລະ 1.3). ມີມູນຄ່າທີ່ນ້ອຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງມູນຄ່າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຕໍ່ກັບ ການສົ່ງອອກເຄື່ອງເອເລັກໂຕຼນິກຂອງ ສປ.ຈີນ ມີແຫຼ່ງມາຈາກ ສປ.ຈີນ, ໃນຂະນະທີ່ໜຶ່ງສ່ວນສີ່ຂອງມູນຄ່າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແມ່ນມີແຫຼ່ງມາຈາກ ຍີ່ປຸ່ນ, ສ.ເກົາຫຼີ ແລະບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ (ຮູບພາບ 1.16). ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ເກືອບສາມສ່ວນສີ່ຂອງມູນຄ່າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງເຄື່ອງຈັກແມ່ນມີແຫຼ່ງມາຈາກພາຍໃນປະເທດ ແລະ ໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງພາກພື້ນ. ໃນຮອບໜ້າຂອງມາດຕະການໃນການເກັບພາສີນໍາເຂົ້າ ຂອງ ສ. ອາເມລິກາ ແມ່ນຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນເດືອນກັນຍາ, ເຊິ່ງມູນຄ່າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນພາຍໃນປະເທດຈາກ ສປ.ຈີນ ແມ່ນສູງ

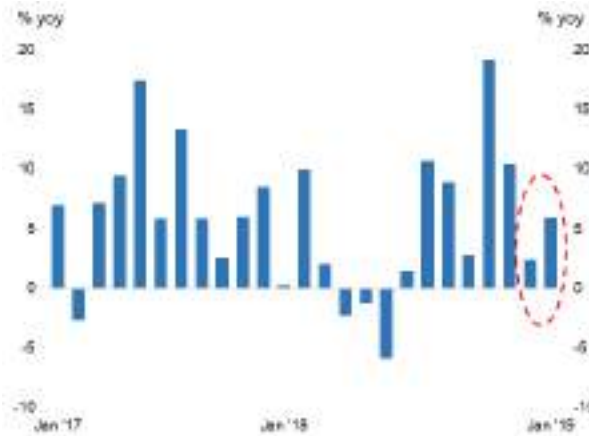
ຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ (ສິນຄ້າ ແລະ ການຜະລິດພື້ນຖານ ເຊັ່ນ: ເຄື່ອງຕັດຫຍິບ, ປລາສຕິກ, ໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງຕົກແຕ່ງ) ແມ່ນແຕກຕ່າງຈາກຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ກ່ອນໜ້ານີ້.

ຮູບພາບ 1.13. ການສົ່ງອອກຂອງ ສປ.ຈີນ ໄປທີ່ ສ. ອາເມລິກາ ອີງຕາມໜວດຂອງພາສີ (ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: USITC; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO

ຮູບພາບ 1.14. ການສົ່ງອອກຂອງ ສປ.ຈີນ ໄປທີ່ ສະຫະລາຊະອິນ (ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການແຫ່ງຊາດ; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO.

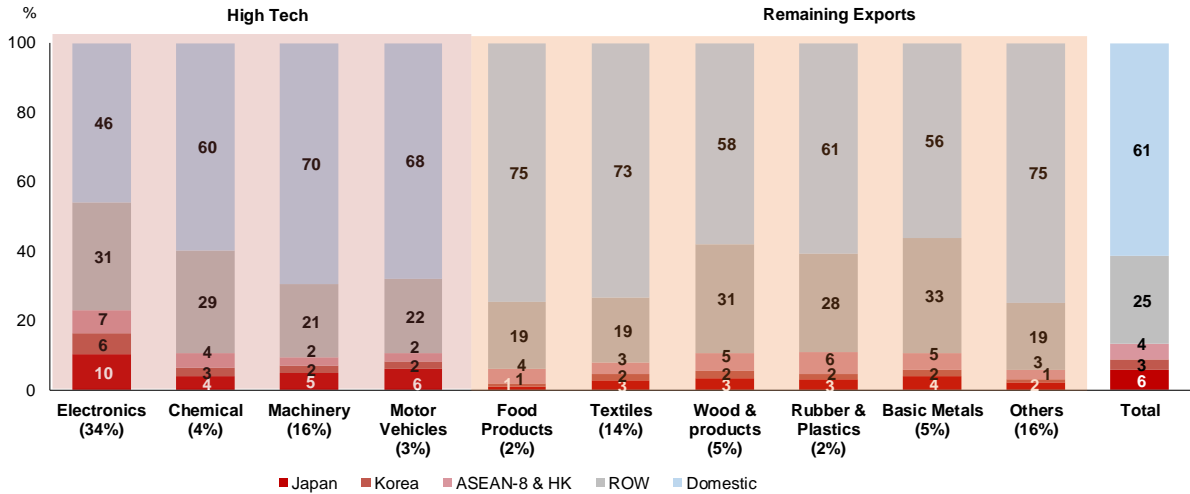
ຮູບພາບ 1.15. ກຸ່ມເສດຖະກິດທີ່ຖືກເລືອກເຜີ້ນ: ປະສິດທິພາບການສົ່ງອອກພາກພື້ນ (ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)

	2018												2019			
	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	Jan	Feb		
China	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Red	China
Hong Kong	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Hong Kong
Korea	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Korea
Japan	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Japan
Malaysia	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Malaysia
Singapore	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Singapore
Thailand	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Thailand
Philippines	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	-	Philippines
Indonesia	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Indonesia
Vietnam	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Green	Vietnam

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO.

ໝາຍເຫດ: ແຖບສີແດງສະແດງວິການການອ່ານທີ່ຢູ່ຫ່າງຈາກຈຸດເຄິ່ງກາງ. ການອ່ານຄ່າແຖບສີແດງຫຼາຍຂຶ້ນ, ການອ່ານຄ່າທີ່ເປັນລົບກໍ່ຫຼາຍຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ; ການອ່ານຄ່າແຖບຂຽວຫຼາຍຂຶ້ນ, ການອ່ານຄ່າທີ່ເປັນບວກກໍ່ຫຼາຍຂຶ້ນ

ຮູບພາບ 1.16. ທີ່ມາຂອງການເພີ່ມມູນຄ່າຂອງການສົ່ງອອກຂອງ ສປ.ຈີນ ໄປທີ່ ສ.ອາເມລິກາ
(ຄິດເປັນເປີເຊັນຂອງການສົ່ງອອກສິນຄ້າທັງໝົດ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການວິເຄາະຂອງ Haver; OECD TIVA; ແລະ ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO

ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນແຖວແນວຕັ້ງອະທິບາຍເຖິງອັດຕາສ່ວນຂອງທີ່ມາການເພີ່ມມູນຄ່າຂອງການສົ່ງອອກຂອງ ສປ.ຈີນ ໃນຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ, ດ້ວຍ "ການສົ່ງອອກພາຍໃນ" ທີ່ອະທິບາຍເຖິງການເພີ່ມມູນຄ່າຈາກ ສປ.ຈີນ. ຄ່າເປີເຊັນທີ່ຢູ່ໃນວົງເລັບ ສະແດງເຖິງສ່ວນແບ່ງຂອງການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນໄປຍັງ ສ.ອາເມລິກາ ໃນປີ 2017.

ໃນໄລຍະຍາວ, ການປັບແກ້ການຫຼຸດພາສີຈະຂຶ້ນກັບວ່າຜູ້ຜະລິດໃນ ສປ.ຈີນ ສາມາດປ່ຽນແປງການຜະລິດພາຍນອກຂອງປະເທດໄດ້ຫຼືບໍ່. ການຕອບສະໜອງດັ່ງກ່າວຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ການປັບແກ້ໂຄງສ້າງຕ່ອງໂສ້ຄວາມຕ້ອງການລະດັບພາກພື້ນ, ແລະ ອາດຈະຂຶ້ນກັບມາດຕະການພາສີແບບຖາວອນ ຫຼື ຊົ່ວຄາວ ແລະ, ຖ້າໃນຮູບແບບທຳອິດ, ແມ່ນຂຶ້ນກັບຂອບເຂດທີ່ພວກເຂົາສາມາດສົ່ງຕໍ່ໄປສູ່ຜູ້ບໍລິໂພກ ຫຼື ຮັບພາລະໂດຍຜູ້ຜະລິດ. ຫລັງຈາກນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ອັດຕາສ່ວນຜົນກຳໄລ ແລະ ຖານະຂອງບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິອອນແອລິງສຳລັບບັນດາຜູ້ຜະລິດ, ເຊິ່ງອາດຈະບໍ່ມີຄວາມຍືນຍົງໃນໄລຍະຍາວ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ຜົນກະທົບທັງໝົດຂອງການຂຶ້ນອັດຕາພາສີ ຂອງ ສ.ອາເມລິກາ ຕໍ່ກັບຂີດຄວາມສາມາດການແຂ່ງຂັນທາງດ້ານລາຄາຂອງການສົ່ງອອກຂອງ ສປ.ຈີນ ອາດຈະໄດ້ຮັບການຊຶດເຊີຍພຽງບາງສ່ວນໂດຍການຫຼຸດຄ່າເງິນຢວນ (RMB). ອີກວິທີການໜຶ່ງ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ສູງຂຶ້ນ ອາດສາມາດຖືກສົ່ງໄປຫາບັນດາຜູ້ສະໜອງໃນພາກພື້ນ, ເຊິ່ງສິ່ງຜົນໃຫ້ເກີດການສົ່ງຕໍ່ຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ກັບບັນດາເສດຖະກິດເຫຼົ່ານັ້ນ.

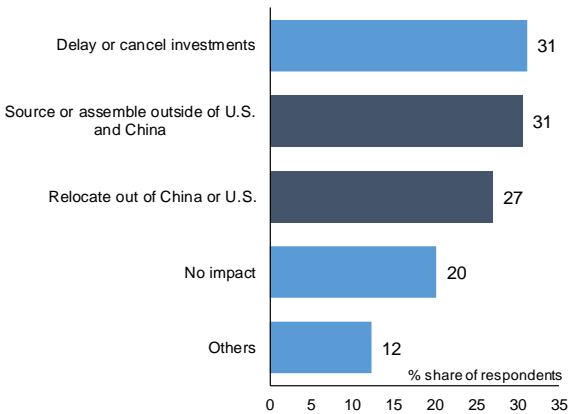
ການສຳຫຼວດຂອງບໍລິສັດ ສ. ອາເມລິກາ ແລະ ເອີຣົບ ໃນ ສປ.ຈີນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການຂັດແຍ່ງດ້ານການຄ້າລະຫວ່າງ ສ. ອາເມລິກາ ແລະ ສປ.ຈີນ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ແຜນການລົງທຶນໃນ ສປ.ຈີນ, ແລະ ພາກພື້ນອາຊຽນທີ່ອາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ. ດັ່ງນັ້ນ, ບໍລິສັດບາງແຫ່ງກໍກຳລັງວາງແຜນສຸກເສີນສຳລັບການຍົກຍ້າຍການຜະລິດ, ໂດຍທີ່ພາກພື້ນອາຊຽນເປັນຈຸດຫມາຍປາຍທາງໂຕເລືອກອັນດັບຕົ້ນໆ. ການສຳຫຼວດລ່າສຸດໂດຍສະພາການຄ້າ ສ.ອາເມລິກາ ໃນ ສປ.ຈີນ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເກືອບຫນຶ່ງສ່ວນສາມຂອງບໍລິສັດ ສ.ອາເມລິກາ ທີ່ດຳເນີນງານໃນປະເທດ ແມ່ນມີການວາງແຜນທີ່ຈະອອກຈາກການປະກອບກິດຈະການ ແລະ ການຈ້າງງານພາຍນອກ ທັງ ສ.ອາເມລິກາ ແລະ ສປ.ຈີນ, ຫຼື ຍ້າຍທີ່ຕັ້ງທີ່ໃໝ່ຢ່າງສົມບູນ, ເຊິ່ງພາກພື້ນອາຊຽນກໍເປັນຕົວເລືອກທີ່ດີທີ່ສຸດ (ຮູບພາບ 1.17). ພ້ອມກັນນັ້ນ, ການສຳຫຼວດທີ່ຄ້າຍຄືກັນໂດຍສະພາການຄ້າຂອງສະຫະພາບ ເອີຣົບ ໃນ ສປ.ຈີນ ຍັງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຫຼາຍກວ່າ 15% ຂອງ ບໍລິສັດເອີຣົບທີ່ໄດ້ຮັບການສຳຫຼວດແມ່ນມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະປ່ຽນຜູ້ສະໜອງ ຫຼື ຍ້າຍການຜະລິດອອກຈາກ ສ.ອາເມລິກາ ແລະ ສປ.ຈີນ. ແລະ ເປັນສິ່ງສະແດງຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ,

ຕົວເລກການລົງທຶນທັງໝົດໃນບັນດາໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດໃນ ມາເລເຊຍ ແມ່ນໄດ້ບັນລຸເຖິງລະດັບສູງສຸດໃນປີ 2018. ສະຫຼຸບວ່າ, ການຍົກຍ້າຍຖານການຜະລິດໃໝ່ຢ່າງເຕັມຮູບແບບອາດຈະດຳເນີນໄປເທື່ອລະນ້ອຍ ແລະ ອາດຈະໃຊ້ເວລາດົນກວ່າຈະສຳເລັດ ເນື່ອງຈາກຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຫຼາຍຢ່າງໂດຍຜ່ານຂະບວນການປັບປຸງທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

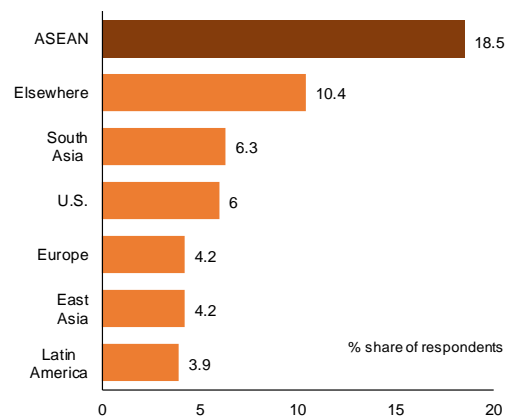
ສະຖານະການທີ່ມີຄວາມມ່ວນສະຫງົບ (ທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ) ຂອງພວກເຮົາ, ເຊິ່ງຄາດການວ່າການຍົກລະດັບການຕອບໂຕ້ທາງການຄ້າທີ່ມີຄວາມເຄັ່ງຕຶງກວ່າເກົ່າ, ສະຖານະການດັ່ງກ່າວຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນຜົນກະທົບຈະຖືກສະສົມໂດຍຂຶ້ນຢູ່ກັບຂອບເຂດການພິຈາລະນາ. ໃນສະຖານະການແບບນີ້, ທັງ ສ. ອາເມລິກາ ແລະ ສປ. ຈີນ ຈະກຳນົດອັດຕາພາສີ 25% ຕໍ່ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທັງໝົດເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ (ກ່ອງເອກະສານ 1.4). ໃນການດຳເນີນໄລຍະສັ້ນ, ຜົນກະທົບຕໍ່ການເຕີບໂຕຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ (GDP) ຂອງ ເສດຖະກິດແຕ່ລະປະເທດອາດຈະມີຂະໜາດໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນໄລຍະທີ່ແນ່ນອນ, ໂດຍປະມານສູງຂຶ້ນຢູ່ທີ່ -0.1%. ຜົນກະທົບທີ່ແນ່ນອນອາດມີຂະໜາດທີ່ຂ້ອນຂ້າງນ້ອຍສຳລັບ ສ.ອາເມລິກາ (ຢູ່ທີ່ -0.3%) ເມື່ອທຽບກັບ ສປ. ຈີນ (ຢູ່ທີ່ -0.6%), ໃນຊ່ວງໄລຍະປີ 2019-2020, ແຕ່ຜົນກະທົບສຳພັນແມ່ນຈະໃຫຍ່ຂຶ້ນກວ່າເກົ່າສຳລັບ ສ.ອາເມລິກາ (ຢູ່ທີ່ -13% ຂອງການເຕີບໂຕສະເລ່ຍ ປີ 2019-2020) ປຽບທຽບກັບ ສປ. ຈີນ (ຢູ່ທີ່ -9.6%). ໃນໄລຍະຍາວ, ການຕັ້ງຄ່າໃໝ່ຂອງຕ່ອງໂສ້ຄວາມຕ້ອງການ/ການຜະລິດລະດັບພາກພື້ນ ອາດຈະເຫັນບາງປະເທດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ-ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງໃນກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນ, ໃນຂະນະທີ່ ສປ. ຈີນ ຈະພົບເຫັນບາງຂະແໜງການມີການຫຼຸດໂຕລົງ.

ຮູບພາບ 1.17. ການສຳຫຼວດແຜນການການລົງທຶນຂອງບັນດາບໍລິສັດຂອງສະໜະພາບ ເອີຣົບ ແລະ ສ.ອາເມລິກາ ໃນ ສປ.ຈີນ (ຄິດເປັນເປີເຊັນຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ)

ຜົນກະທົບຂອງຄວາມຕຶງຄຽດທາງການຄ້າລະຫວ່າງ ສ.ອາເມລິກາ ແລະ ສປ.ຈີນ ຕໍ່ກັບຍຸດທະສາດທາງທຸລະກິດ

ຈຸດໝາຍປາຍທາງທີ່ຮັບຄວາມນິຍົມສຳລັບການຍົກຍ້າຍ, ຫຼື ການພິຈາລະນາຍົກຍ້າຍຄືນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສະພາຫ້າການຄ້າອາເມລິກາໃນສປ. ຈີນ ແລະ ຊຽງໄຮ້ (AmCham China; AmCham Shanghai); ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO ໝາຍເຫດ: ອີງຕາມຜົນວິເຄາະຈາກ 430 ບໍລິສັດທັງຮ້ານ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນກິດຈະການລະຫວ່າງເດືອນສິງຫາ ແລະ ເດືອນກັນຍາ 2018

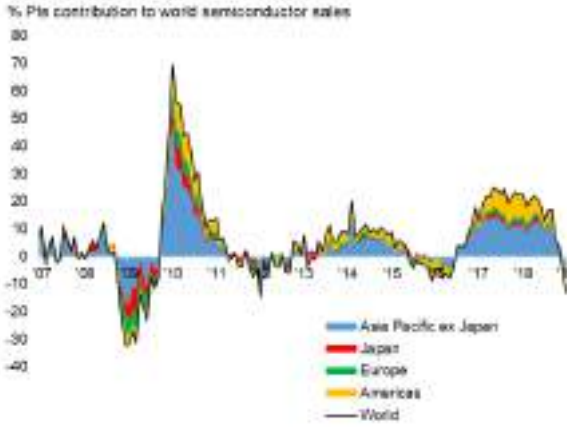
ກ່ອງເອກະສານ 1.2: ປະສິດທິພາບຂອງການສົ່ງອອກເຄື່ອງໃຊ້ເອເລັກໂຕຼນິກໃນພາກພື້ນ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍໃນຕໍ່ໜ້າ

ການຜະລິດ ແລະ ຂະແໜງການສົ່ງອອກແມ່ນເຄື່ອງມືຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບທະວີບອາຊີ.^{1/} ເສດຖະກິດຂອງຫຼາຍປະເທດໃນອາຊີ, ໂດຍຜ່ານຮູບແບບການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດທີ່ເນັ້ນການລົງທຶນ ເພື່ອການສົ່ງອອກແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຕີບໂຕຂອງຄວາມຊຳນານທາງການຄ້າແບບທາງຕັ້ງ, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງໃນຂະແໜງເອເລັກໂຕຼນິກ. ສ່ວນແບ່ງຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງຂະແໜງເອເລັກໂຕຼນິກໃນການສົ່ງອອກທີ່ຜະລິດທັງໝົດຂອງພາກພື້ນ (ສະເລ່ຍປະມານ 30%) ເຊິ່ງໝາຍເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງຂະແໜງການນີ້. ໃນຂະນະທີ່ພາກພື້ນໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກການເພີ່ມວົງຈອນເຕັກໂນໂລຊີລະດັບໂລກນັບຕັ້ງແຕ່ທ້າຍປີ 2016, ຈຸດສຸດຍອດການເຕີບໂຕຂອງຂອງການສົ່ງອອກສິນຄ້າເອເລັກໂຕຼນິກໄດ້ອ່ອນໂຕລົງໃນຊຸມເດືອນທີ່ຜ່ານມາ:

- ບັນດາໂຕຂັບເຄື່ອນຂອງເສດຖະກິດພາຍນອກໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງແຂງແຮງໃນກາງປີ 2016, ພາຍຫຼັງຊ່ວງໄລຍະເວລາຂອງການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດທີ່ຊ້າທີ່ແກ່ຍາວ. ດ້ວຍການຜື່ນຕົວຂອງຮອບວຽນແບບຍືນຍົງໃນບັນດາປະເທດເສດຖະກິດລະດັບສູງທີ່ສໍາຄັນ, ຄວາມແກ່ວຽງຕົວຂາຂຶ້ນທີ່ລໍຄອຍມາດົນ ຂອງວົງຈອນການລົງທຶນໃນເຕັກໂນໂລຊີແລະລາຍຈ່າຍການລົງທຶນໂລກ ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດແຮງກະຕຸ້ນຢ່າງແຂງແຮງຕໍ່ການຄ້າໂລກໃຫ້ກັບມາມີຊີວິດຊີວາອີກຄັ້ງ. ການສົ່ງອອກທົ່ວໂລກຂອງສິນຄ້າເອເລັກໂຕຼນິກ^{2/}, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ບັນດາຊັ້ນສ່ວນ ແລະ ອົງປະກອບໂທລະສັບມືຂອງເຄື່ອງຈັກເອເລັກໂຕຼນິກທີ່ສະໜັບສະໜູນການສົ່ງອອກທັງໝົດ (ຮູບພາບ 1.2.)^{3/}. ຄວາມຕ້ອງການທີ່ໄວ້ໃຈໄດ້ແມ່ນການໄດ້ຮັບແຮງຊຸກຍູ້ຈາກການຂາຍໂທລະສັບມືຖືທີ່ສູງຂອງບໍລິສັດລະດັບສາກົນຂະໜາດໃຫຍ່ເຊັ່ນ: ບໍລິສັດ Apple Inc. ("Apple") ເຊິ່ງສິ່ງຜົນໃຫ້ເກີດການຫຼັ່ງໄຫຼທາງບວກທີ່ສໍາຄັນໃນພາກພື້ນ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພາກພື້ນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເປັນຖານການຜະລິດຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນໂລກສໍາລັບບໍລິສັດ Apple-ເຊິ່ງພາກພື້ນນີ້ກວມເອົາ 44% ຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າທົ່ວໂລກຂອງບໍລິສັດ Apple ໃນປີ 2017, ເຊິ່ງເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 47% ໃນ ປີ 2018.^{4/}
- ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນປີ 2018, ໄລຍະຈຸດສູງສຸດຂອງການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຂອງບັນດາການສົ່ງອອກສິນຄ້າເອເລັກໂຕຼນິກທີ່ສໍາຄັນໃນພາກພື້ນທີ່ສະລົງໂຕຢ່າງໄວວາ (ຮູບພາບ 1.2.2). ແນວໂນ້ມດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກສັງເກດເຫັນໂດຍທົ່ວໄປໃນບັນດາຜູ້ມີບົດບາດລະດັບພາກພື້ນທີ່ສໍາຄັນເຊັ່ນໃນ ສ. ເກົາຫຼີ, ຝີລິບປິນ, ໄທ ແລະ ສສ. ຫວຽດນາມ^{5/}. ໃນຂະນະທີ່ການເຕີບໂຕໂດຍທັງໝົດຍັງຄົງແຂງແຮງ, ເຊິ່ງມາຈາກພື້ນຖານທີ່ສູງ, ລະດັບທີ່ອ່ອນຕົວລົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເລີ່ມສົ່ງຜົນຕໍ່ກິດຈະກຳທາງເສດຖະກິດ. ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ຜະລິດກັນກອງ, ໂຕຊີ້ວັດທີ່ສໍາຄັນ ເຊັ່ນ: ການສົ່ງອອກເປັນງວດໄດ້ສົ່ງຕາມຄ່າດັດສະນີຍ່ອຍຂອງ PMI ສໍາລັບຂະແໜງເຕັກໂນໂລຊີຂອງທະວີບອາຊີທີ່ໄດ້ຫຼຸດລົງຫຼາຍໃນຊຸມເດືອນທີ່ຜ່ານມາ, ເຊິ່ງໄດ້ຊີ້ໄປໃນທ່າອ່ຽງສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍຂຶ້ນສໍາລັບຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ສົ່ງອອກ (ຮູບພາບ 1.2.3).

ຄວາມສ່ຽງທີ່ເຊື່ອມຢ່າງທັນທີທັນໃດໃນຂະແໜງການນີ້ ແມ່ນມາຈາກມາດຕະການກົດກັນທາງການຄ້າ ເຊິ່ງການເກັບພາສີທາງດ້ານສິນຄ້າເອເລັກໂຕຼນິກ (ແລະ ຜະລິດຕະພັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ) ອາດສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕ້ອງການໄດ້ຖ້າຫາກພາສີເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຫາຜູ້ບໍລິໂພກ. ຜົນຜະລິດທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີລະດັບສູງ ເປັນໜຶ່ງໃນການສົ່ງອອກຂອງ ສປ.ຈີນ ທີ່ມີການກຳນົດເປົ້າໝາຍຈາກການບໍລິຫານຂອງ ສ.ອາເມລິກາ ໃນຮອບທີ່ສອງລ້າສຸດຂອງການເກັບພາສີການຄ້າ, ແລະ ອຸປະກອນເອເລັກໂຕຼນິກທີ່ເປັນພື້ນຖານສໍາລັບການສົ່ງອອກສິນຄ້າເຫຼົ່ານີ້. ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຫຼຸດລົງສໍາລັບການສົ່ງອອກສິນຄ້າເອເລັກໂຕຼນິກຂອງພາກພື້ນຈະມີຜົນກະທົບໂດຍກົງຕໍ່ການເຕີບໂຕຖ້າຫາກບໍລິສັດຕ່າງໆຕ້ອງໄດ້ຫຼຸດການໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື ສະລິການລົງທຶນ. ເນື່ອງຈາກການສົ່ງອອກສິນຄ້າເອເລັກໂຕຼນິກແມ່ນກວມເອົາສັດສ່ວນທີ່ສໍາຄັນໃນການສົ່ງອອກສິນຄ້າທັງໝົດຂອງບາງເສດຖະກິດ (ເຊັ່ນ: ຝີລິບປິນ, ສິງກະໂປ ແລະ ຫວຽດນາມ) ຫຼື ບໍ່ ກໍ່ຄິດໄລ່ເປັນສັດສ່ວນຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ຕິດພັນກັບຄ່າຂອງ GDP ຂອງພວກເຂົາ (ເຊັ່ນ: ມາເລເຊຍ, ຫວຽດນາມ ແລະ ສິງກະໂປ), ບັນດາເສດຖະກິດເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະອ່ອນໄຫວຕໍ່ກັບການກະທົບກະເທືອນຈາກການຫຼຸດລົງຂອງຄວາມຕ້ອງການຂະໜາດໃຫຍ່, ລວມທັງປະກົດການຜົນສະທ້ອນຈາກການສົ່ງຊື້ຄັ້ງທີສອງ (ຮູບພາບ 1.2.4).

ຮູບພາບ 1.2.1. ອັດຕາສ່ວນການຂາຍສານເຄື່ອງຊັກນໍ້າໄຟຟ້າທົ່ວໂລກ
(ຄະແນນຄິດເປັນເປີເຊັນ)

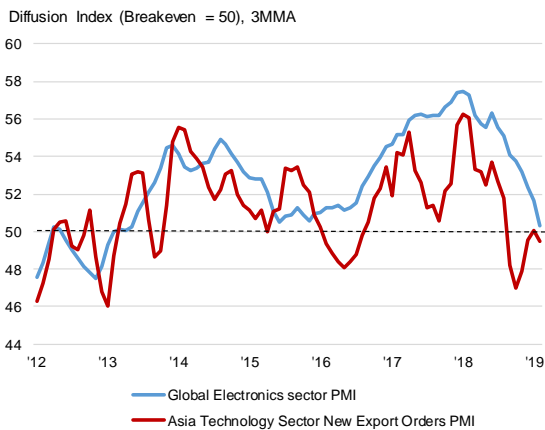
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສະຖິຕິການຄ້າສານເຄື່ອງຊັກນໍ້າໄຟຟ້າທົ່ວໂລກ; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO.

ຮູບພາບ 1.2.2. ກຸ່ມເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນທີ່ຖືກເລືອກເຜີນ: ການສົ່ງອອກເຄື່ອງເອເລັກໂຕຼນິກ
(ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ, ຄ່າສະເລ່ຍເໜັງຕີງ 3 ເດືອນ)

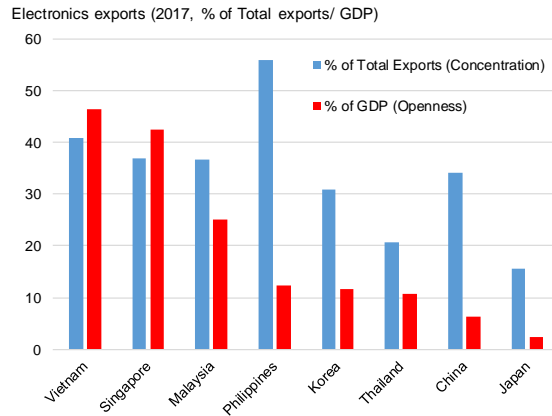
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO.
ໝາຍເຫດ: ກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດປະກອບມີ ປະເທດ ຢີ່ປຸ່ນ, ສ. ເກົາຫຼີ, ມາເລເຊຍ, ຟິລິບປິນ, ສິງກະໂປ, ໄທ ແລະ ສສ. ຫວຽດນາມ.

ຮູບພາບ 1.2.3. ດັດສະນີ (PMIs) ກ່ຽວກັບຈໍານວນການສົ່ງອອກງວດໃໝ່ຂອງເຄື່ອງເອເລັກໂຕຼນິກທົ່ວໂລກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີຂອງອາຊີ^{1/}
(ດັດສະນີການກະຈັດກະຈາຍ, ຄ່າສະເລ່ຍເໜັງຕີງ 3 ເດືອນ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: IHS Markit; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO
ໝາຍເຫດ: ການອ່ານຄ່າທີ່ສູງ 50 ໝາຍເຖິງການປັບປຸງຈາກເດືອນກ່ອນ. ໃນຂະນະທີ່ການອ່ານຄ່າຕໍ່າກວ່າ 50 ໝາຍເຖິງການລຸດຜົນ

ຮູບພາບ 1.2.4. ເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ: ຄວາມສົນໃຈ ແລະ ອັດຕາການສົ່ງອອກເຄື່ອງເອເລັກໂຕຼນິກ, 2017
(ຄິດເປັນເປີເຊັນຂອງການສົ່ງອອກທັງໝົດຕໍ່ GDP)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: UN Comtrade; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO

ຈາກການຄາດພາບລວມໃນໄລຍະຍາວ, ຊ່ວງໄລຍະເວລາຂອງຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງການຄ້າທີ່ຍຶດເຍື້ອສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຕ້ອງໄສ້ການສະໜອງການບໍລິໂພກພາຍໃນພາກພື້ນ ຍ້ອນຄວາມຈໍາເປັນໃນການຈັດການຄືນຕ້ອງໄສ້ການຜະລິດ ແລະ ການແຈກຢາຍ ແລະ ຈໍາໜ່າຍ. ຜົນກະທົບດ້ານລົບຂອງອັດຕາການເກັບພາສີຂອງ ສ.ອາເມລິກາ ໃນ ສປ.ຈີນ ຈະສະທ້ອນໄປຕາມຕ້ອງໄສ້ GVCs ໃນພາກພື້ນ ເນື່ອງຈາກອົງປະກອບການຜະລິດໃນພາກພື້ນທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນແມ່ນນອນຢູ່ໃນການການສົ່ງອອກສິນຄ້າເອເລັກໂຕຼນິກຂອງ ສປ.ຈີນ. ໂດຍການຍົກເອົາໂທລະສັບຫຍໍ້ຍີ່ຫໍ້ iPhone ຂອງ ບໍລິສັດ Apple ໃນຂະນະທີ່ໄດ້ຖືກອອກແບບໃນ ສ.ອາເມລິກາ, ຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວແມ່ນຖືກປະກອບ ແລະ ຜະລິດເປັນສ່ວນໃຫຍ່ຢູ່ໃນໂຮງງານໃນອາຊີເຊິ່ງມີແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຊັ້ນສ່ວນຈາກພາຍໃນພາກພື້ນແຫ່ງນີ້. ດັດຊະນີການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ GVC ໃນພາກພື້ນແມ່ນສູງ, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງສໍາລັບ ສ.ເກົາຫຼີ (62), ມາເລເຊຍ (60) ແລະ ສິງກະໂປ (62)^{6/}.

ດັ່ງນັ້ນ, ລະບົບຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງ ເຊິ່ງເຊື່ອມສານຢ່າງເລິກເຊິ່ງກັບການຜະລິດເຄື່ອງເອເລັກໂຕຣນິກຂອງ ສປ.ຈີນ ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທາງລົບຖ້າ ຫາກຄວາມຕ້ອງການໃນການສົ່ງອອກຂອງ ສປ.ຈີນ ຫຼຸດລົງ^{7/}.

ນອກເໜືອຈາກຜົນກະທົບຂອງການກົດກັນທາງດ້ານການຄ້າແລ້ວ, ຄວາມອື່ມ ໂຕຂອງຄວາມຕ້ອງການຂອງໂທລະສັບມືຖືທົ່ວໂລກສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມ ຕ້ອງການສໍາລັບການສົ່ງອອກສິນຄ້າເອເລັກໂຕຣນິກໃນລະດັບໃດໜຶ່ງ. ບໍລິສັດຂໍ້ ມູນຂ່າວສານສາກົນ (IDC) ໄດ້ປະເມີນວ່າການເຕີບໂຕຂອງຍອດຂາຍ ໂທລະສັບມືຖືທົ່ວໂລກຈະຫຼຸດລົງ 4.1% ໃນປີນີ້ ແລະ ຈະເຕີບໂຕໂດຍສະເລ່ຍ ຢູ່ທີ່ 1.9% ຕໍ່ປີ ໃນອີກ 4 ປີຂ້າງໜ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການເປີດໂຕໂທລະສັບ ທີ່ໃຊ້ລະບົບ 5G ໃນປີນີ້ກໍຕາມ (ຮູບພາບ 1.2.5). ເຖິງຢ່າງກໍຕາມ, ໃນໄລຍະ ຍາວອາດຈະມີຄວາມຕ້ອງການເພີ່ມຂຶ້ນສໍາລັບຜະລິດຕະພັນທາງດ້ານເອ ເລັກໂຕຣນິກໃຫມ່ ພ້ອມກັບກະແສທາງດ້ານອຸດສະຫະກຳ 4.0 ທີ່ເລັ່ງຄວາມໄວ ໂດຍການນໍາໃຊ້ປັນຍາປະດິດ (Artificial Intelligence), ເຊິ່ງຈະເປັນສື່ນໍາ ສົ່ງຂໍ້ຄວາມແບບອັດຕະໂນມັດ. ພາຍໃຕ້ສະຖານະການແບບນີ້, ພາກພື້ນອາດຈະ ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດອັນໃຫຍ່ຫຼວງດ້ວຍຕ່ອງໂສ້ອຸປະທານເອເລັກໂຕຣນິກ ແບບຄົບວົງຈອນ. ດັ່ງນັ້ນ, ລັດຖະບານຄວນສືບຕໍ່ນະໂຍບາຍທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ ເສດຖະກິດຂອງພວກເຂົາມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈໍາເປັນ ແລະ ທັກສະທີ່ຈໍາເປັນ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແນວໂນ້ມທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງເຕັກໂນໂລຊີເຫຼົ່ານີ້.

ຮູບພາບ 1.2.5. ການຄາດຄະເນປະລິມານການຈັດສົ່ງໂທລະສັບມືຖືທົ່ວໂລກ (ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ບໍລິສັດຂໍ້ມູນຂ່າວສານສາກົນ (IDC); ການຄິດໄລ່ ຂອງພະນັກງານ AMRO.

1/ ການສົ່ງອອກສິນຄ້າຍັງຄົງເປັນໂຕຂັບເຄື່ອນທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດສໍາລັບບັນດາກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນທີ່ (ເບິ່ງໃນກ່ອງເອກະສານ 1.1 ກ່ຽວກັບການຂັບເຄື່ອນຂອງການເຕີບໂຕເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ). ອີງໃສ່ແນວຄິດ ເພີ່ມມູນຄ່າແມ່ນການປັບປຸງການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ, ການສົ່ງອອກສິນຄ້າອອກປະມານ 30-45% ຂອງການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຈາກ 2016, ໂດຍບໍ່ມີຈາລະນາເຖິງຂະໜາດຂອງເສດຖະກິດ.

2/ ການຈັດປະເພດຂອງຜະລິດຕະພັນເອເລັກໂຕຣນິກໃນກ່ອງຂໍ້ມູນນີ້ອ້າງອີງເຖິງລະຫັດໂຕເລກລະຫັດສິນຄ້າແບບ HS 4 ຫຼັກ 8471-8473 ແລະ 8501-8548 ແລະ ໃຊ້ກັບຜູ້ສົ່ງອອກທັງໝົດ.

3/ ອີງຕາມການ IMF (2018), ການຜະລິດສິນສ່ວນອົງປະກອບໂທລະສັບມືຖືຄິດເປັນສັດສ່ວນ 17.4% ແລະ 15.9% ຂອງການສົ່ງອອກສິນຄ້າຂອງປະເທດມາເລເຊຍແລະສິງກະໂປຕາມລຳດັບ, ທີ່ຈຸດສູງສຸດຂອງຕົນໃນ ເດືອນຕຸລາ ປີ 2017.

4/ ອີງຕາມລາຍຊື່ຜູ້ສະໜອງສິນຄ້າ ປີ 2017 ແລະ 2018 ຂອງບໍລິສັດ Apple, ພາກພື້ນ (ລວມທັງ ສປ.ຈີນ, ຮົງກົງ, ຍີ່ປຸ່ນ, ສ.ເກົາຫຼີ ແລະ ສິງກະໂປ) ເປັນທີ່ຕັ້ງຂອງສໍານັກງານໃຫຍ່ຜູ້ສະໜອງສິນຄ້າລະຫັດ 88 ແລະ 94 ຕາມລຳດັບ. ຈໍານວນສໍານັກໃຫຍ່ຜູ້ສະໜອງສິນຄ້າຂອງ Apple ທັງໝົດຍັງຄົງຢູ່ທີ່ປະມານ 200 ຕະຫຼອດໝົດປີ.

5/ ຜູ້ສົ່ງອອກສິນຄ້າເອເລັກໂຕຣນິກຫຼັກສໍາລັບພາກພື້ນແມ່ນ ສປ.ຈີນ, ຍີ່ປຸ່ນ, ເກົາຫລີ, ມາເລເຊຍ, ຝີລິບປິນ, ສິງກະໂປ, ໄທ ແລະ ສສ.ຫວຽດນາມ.

6/ ຂໍ້ມູນສໍາລັບປີ 2011. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຖານຂໍ້ມູນ TiO OECD, ເດືອນທັນວາ ປີ 2016

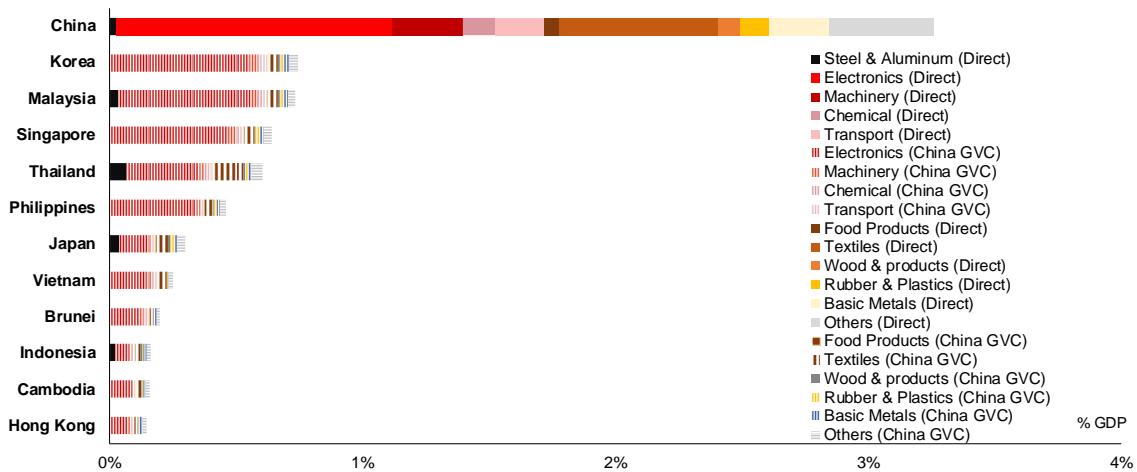
7/ ເບິ່ງທີ່ ກ່ອງເອກະສານ 1.3 ສໍາລັບການປຶກສາຫາລືເພີ່ມເຕີມ

ກ່ອງເອກະສານ 1.3: ຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງການຄ້າລະຫວ່າງ ສ.ອາເມລິກາ ແລະ ສປ.ຈີນ: ຜົນກະທົບຕໍ່ກັບພາກພື້ນໂດຍຜ່ານຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໂລກ(GVCs)

ລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຕະຫລາດໂລກ ສະແດງຊ່ອງທາງທີ່ສໍາຄັນ (ທາງອ້ອມ) ເຊິ່ງຜ່ານຄວາມຂັດແຍ່ງທາງການຄ້າລະຫວ່າງ ສ.ອາເມລິກາ ແລະ ສປ.ຈີນ ທີ່ຮັບຮູ້ໄດ້ຈາກພາກສ່ວນທີ່ເຫຼືອຂອງກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ+3. ຜົນກະທົບຂອງອັດຕາຜາສີໂດຍກົງທີ່ຄາດການແມ່ນໄດ້ມາຈາກການສັ່ງລວມຂໍ້ມູນຂອງມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ຍັງເຫຼືອຈາກຜົນກະທົບທີ່ສິ່ງຕໍ່ມາຈາກການດໍາເນີນມາດຕະການທາງການຄ້າຂອງ ສ.ອາເມລິກາ ຕໍ່ກັບການສິ່ງອອກຂອງ ສປ.ຈີນ ໄປຍັງປະເທດອື່ນໆ (ແຕ່ງແຖບສີໃນຮູບພາບ 1.3.1). ເວົ້າງ່າຍໆກໍ່ວ່າ, ມູນຄ່າເພີ່ມຈາກຕ່າງປະເທດຂອງການສິ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍແມ່ນຖືກຫັກອອກຈາກການສິ່ງອອກສິນຄ້າທັງໝົດເພື່ອໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຂອງຜາສີທັງໝົດ. ຕົວຢ່າງ: ຜົນກະທົບທາງກົງຂອງການສືບສວນພາກ 301 ຂອງ ສ.ອາເມລິກາ ກ່ຽວກັບການສິ່ງອອກສິນຄ້າຂອງ ສປ.ຈີນ (ແຖບສີແດງເຂັ້ມ) ບໍ່ລວມມູນຄ່າເພີ່ມຈາກຕ່າງປະເທດຂອງເຄື່ອງໃຊ້ເອເລັກໂຕຼນິກຈາກ ສປ.ຈີນ, ເຄື່ອງຈັກ, ການສິ່ງອອກອຸປະກອນສານຂົນສົ່ງບາງຈໍານວນ. ການເພີ່ມມູນຄ່າຈາກຕ່າງປະເທດ, ເຊິ່ງເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຈາກບັນດາປະເທດເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ, ໂດຍຈະຖືກເພີ່ມເຂົ້າໄປໃນຜົນກະທົບກ່ຽວກັບການສິ່ງອອກສິນຄ້າຂອງເສດຖະກິດເຫຼົ່ານັ້ນເມື່ອມັນມີການສິ່ງຕໍ່ຜົນກະທົບໂດຍຜ່ານ GVCs.

ການສິ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການດໍາເນີນມາດຕະການທາງການຄ້າຂອງ ສ.ອາເມລິກາ ເຊິ່ງມາເຖິງປັດຈຸບັນ ແມ່ນຄິດເປັນຮ້ອຍລະຫັ່ງຂອງ GDP ໃນເສດຖະກິດລະດັບພາກພື້ນຕາມລໍາດັບ (ຍົກເວັ້ນ ສປ.ຈີນ). ເຖິງແມ່ນວ່າການສິ່ງອອກຂອງ ສປ.ຈີນ ທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍທັງຫມົດແມ່ນເທົ່າກັບ 4.3% ຂອງ GDP ໃນ ສປ.ຈີນ, ມູນຄ່າເພີ່ມພາຍໃນຂອງ ສປ.ຈີນ ໃນກຸ່ມການສິ່ງອອກທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ ແມ່ນຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງ 3.3% ຂອງ GDP, ເມື່ອມູນຄ່າເພີ່ມຈາກຕ່າງປະເທດໃນການສິ່ງອອກສິນຄ້າ ແມ່ນຖືກຫັກອອກ. ສ.ເກົາຫຼີ ອາດຈະປະຊຶມກັບຜົນກະທົບທາງດ້ານການສິ່ງອອກເນື່ອງຈາກການເຊື່ອມໂຍງການຄ້າກັບ ສປ.ຈີນ ໂດຍຜ່ານ GVCs ແລະ ຜ່ານຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາເຊັ່ນ: ເຄື່ອງໃຊ້ເອເລັກໂຕຼນິກແລະ ລົດໃຫຍ່. ໃນບັນດາປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນອາຊຽນ, ຜົນກະທົບແມ່ນຮ້າຍແຮງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າສໍາລັບ ມາເລເຊຍ ແລະ ສິງກະໂປ, ແຕ່ວ່າກຸ່ມປະເທດຂະໜາດນ້ອຍໄດ້ແກ່ ກໍາປູເຈຍ ແລະ ອິນໂດເນເຊຍ ແມ່ນບໍ່ຮ້າຍແຮງປານໃດ.

ຮູບພາບ 1.3.1. ອັດຕາການສິ່ງອອກພາກພື້ນຂອງການຄ້າທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກມາດຕະການການປົກປ້ອງການຄ້າຂອງ ສ.ອາເມລິກາ ເຊິ່ງມີເປົ້າໝາຍໂດຍກົງຕໍ່ການສິ່ງອອກຂອງ ສປ.ຈີນ.
(ຄິດເປັນເປີເຊັນຂອງ GDP ຂອງກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດ ຕາມລໍາດັບ)

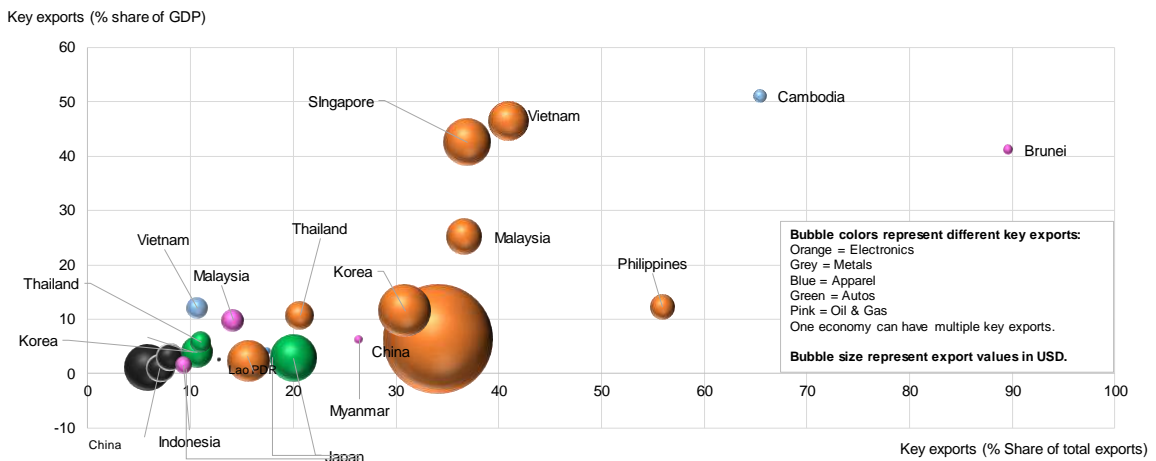

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: OECD; ແລະ ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO.
ໝາຍເຫດ: ຄວາມສ່ຽງທີ່ລວມເອົາຜົນກະທົບໂດຍຜ່ານ GVCs.

ໃນບັນດາການສິ່ງອອກຂອງ ສປ.ຈີນ ທີ່ນອນໃນເປົ້າໝາຍຂອງ ສ.ອາເມລິກາ, ເຄື່ອງໃຊ້ເອເລັກໂຕຼນິກ ແລະ ລົດໃຫຍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນ GVCs ຢ່າງແຜ່ຫຼາຍຕະຫຼອດທັງກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນອາຊຽນ+3, ເຊິ່ງສາມາດຂະຫຍາຍຜົນກະທົບດ້ານລົບໄດ້. ຈາກບົດບາດທີ່ສໍາຄັນຂອງ ສປ.ຈີນ ໃນເຄືອຂ່າຍການຜະລິດເຄື່ອງໃຊ້ເອເລັກໂຕຼນິກ, ຜົນກະທົບຂອງອັດຕາຜາສີຂອງ ສ.ອາເມລິກາ ຕໍ່ກັບການສິ່ງອອກສິນຄ້າເຄື່ອງໃຊ້ເອເລັກໂຕຼນິກຂອງ ສປ.ຈີນ ໃນພາກພື້ນອາດຈະມີຄວາມສໍາຄັນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ເຄື່ອງໃຊ້ເອເລັກໂຕຼນິກຍັງເປັນການສິ່ງອອກທີ່ສໍາຄັນໃນຫຼາຍປະເທດ-ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ສ.ເກົາຫຼີ, ມາເລເຊຍ, ຟິລິບປິນ, ສິງກະໂປ ແລະ ສສ.ຫວຽດນາມ- ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ການຜະລິດກັບຜູ້ຜະລິດເຄື່ອງໃຊ້ເອເລັກໂຕຼນິກຂອງ ສປ.ຈີນ

ແມ່ນຍັງມີຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ (ຮູບພາບ 1.3.2). ເຖິງແມ່ນວ່າການດຳເນີນການຂອງ ສ.ອາເມລິກາ ຈະບໍ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ການສົ່ງອອກສິນຄ້າເຄື່ອງໃຊ້ເອເລັກໂຕຼນິກຂອງ ສປ.ຈີນ, ແຕ່ການດຳເນີນການຂອງ ສ.ອາເມລິກາ ກ່ຽວກັບລົດໃຫຍ່ທີ່ມີເປົ້າໝາຍເປັນຜູ້ຜະລິດທີ່ບໍ່ແມ່ນ ບໍລິສັດ ສ. ອາເມລິກາ ອາດຈະມີຜົນກະທົບໂດຍກົງຕໍ່ ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ, ແລະ ອາດເກີດຂຶ້ນໂດຍຜ່ານການເຊື່ອມໂຍງກັບ GVC ແລະ ແຮງກະທົບຕໍ່ຄວາມຫມັ້ນໃຈໃນການລົງທຶນຄັ້ງທີສອງຕໍ່ ໄທ, ເຊິ່ງເປັນສູນກາງທີ່ສຳຄັນສຳລັບການຜະລິດລົດໃຫຍ່ພາກພື້ນອາຊຽນ.

ຮູບພາບ 1.3.2. ອາຊຽນ+3: ການສົ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ສຳຄັນ, 2017
(ຄິດເປັນເປີເຊັນຂອງ GDP, ບັນດາການສົ່ງອອກທັງໝົດ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: UN Comtrade; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO

ໝາຍເຫດ: ລະຫັດໂຕເລກ HS 4 ຫຼັກ ທີ່ສອດຄ່ອງກັນສຳລັບແຕ່ລະຜະລິດຕະພັນ: ເຄື່ອງເອເລັກໂຕຼນິກ (8471-8548), ໂລຫະ (7201-8113), ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ (6101-6217), ລົດໃຫຍ່ (8702-8709), ແລະນໍ້າມັນແລະກາສ (2709-2713). ແຜນພາບອາດສະແດງໃຫ້ເຫັນຫຼາຍກວ່າການສົ່ງອອກທີ່ສຳຄັນອັນໜຶ່ງຕໍ່ເສດຖະກິດ. ຂະໜາດເພີ່ມຂຶ້ນສະແດງເຖິງມູນຄ່າການສົ່ງອອກໃນສະກຸນເງິນໂດລາສະຫະລັດ.

**ກ່ອງເອກະສານ 1.4: ຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງການຄ້າລະຫວ່າງ ສ. ອາເມລິກາ ແລະ ສປ.ຈີນ:
ຜົນກະທົບຕໍ່ກັບການເຕີບໂຕເສດຖະກິດພາກພື້ນໃນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ**

ຜົນກະທົບບົ່ມຊ້ອນ ໃນໄລຍະຍາວ ແລະ ສັ້ນ ຕໍ່ການເຕີບໂຕ ຂອງພາກພື້ນ ໂດຍຜ່ານສາຍພົວພັນທີ່ເຄັ່ງຕຶງ ລະຫວ່າງຂະແໜງການລົງທຶນ ແລະ ການຄ້າ ແມ່ນໄດ້ຖືກຄາດການໄວ້. ການຈຳລອງດຳເນີນການໂດຍໃຊ້ຕົວແບບເສດຖະກິດໂລກຂອງ Oxford Economics (OE) ແລະ ຕົວແບບການຄ້າແບບ Global Trade Analysis Project (GTAP):

- ສຳລັບການປະເມີນໄລຍະສັ້ນເຖິງສອງປີ, ຕົວແບບ OE ແມ່ນຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອປະເມີນຜົນກະທົບຂອງ "ສະຖານະການການຄ້າທີ່ບໍ່ຟົງປະສົງ" ໂດຍຂຶ້ນກັບການເຊື່ອມໂຍງຄວາມສຳພັນທາງປະຫວັດສາດ ແລະ ຄວາມສຳພັນທາງທິດສະດີ ໃນກຸ່ມຕົວແບບເສດຖະກິດທີ່ສຳຄັນ. ສົມມຸດຖານຂອງສະຖານະການໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນ ຕາຕະລາງ 1.4.1.
- ສຳລັບການປະເມີນໄລຍະຍາວ, ຮູບແບບ GTAP ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງການຄ້າ ແລະ ຮູບແບບການຜະລິດໃນພາກພື້ນໃນລະດັບຂະແໜງການທີ່ອີງໃສ່ຖານຂໍ້ມູນອອກ-ຂໍ້ມູນເຂົ້າລະດັບໂລກ. ການພິຈາລະນາຜົນກະທົບຕອບຮັບທີ່ທາງດ້ານຜົນກະທົບຕ່າງໆໂດຍຜ່ານຂະແໜງເສດຖະກິດໃນກວ່າງຂວາງໄລຍະຍາວ^{1/}

ຕາຕະລາງ 1.4.1. ໄລຍະສັ້ນ: ສົມມຸດຖານສະຖານະການທາງການຄ້າທີ່ບໍ່ຟົງປະສົງ

ສະຖານະການ	ສ.ອາເມລິກາ	ສປ.ຈີນ
ຜົນຖານ (ປະຈຸບັນ)	ກຳນົດອັດຕາພາສີ 25% ສຳລັບ 50 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ໂດຍບວກ ພາສີ 10% ສຳລັບ 200 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຈາກ ສປ.ຈີນ	ກຳນົດອັດຕາພາສີ 25% ສຳລັບ 50 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ໂດຍບວກ ພາສີ 5%-10% ສຳລັບ 60 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຈາກ ສ. ອາເມລິກາ
ສະຖານະການການຄ້າທີ່ບໍ່ຟົງປະສົງ	ກຳນົດອັດຕາພາສີ 25% ສຳລັບການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທັງໝົດ ຈາກ ສປ.ຈີນ	ກຳນົດອັດຕາພາສີ 25% ສຳລັບການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທັງໝົດ ຈາກ ສ. ອາເມລິກາ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Oxford Economics;ແລະ ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO

ໃນໄລຍະສັ້ນ, ເສດຖະກິດທັງໝົດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທາງລົບຖ້າຫາກວ່າສະຖານະການການຄ້າທີ່ບໍ່ຟົງປະສົງທີ່ເປັນໂຕເປັນຕົ້ນຂຶ້ນມາ. ທັງ ສ. ອາເມລິກາ ແລະ ສປ.ຈີນຈະອິດທິນກັບການສູນເສຍທາງເສດຖະກິດຈາກການເກັບພາສີເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ແລະ ອາດມີທ່າແຮງໃນການເສຍຫຼາຍຂຶ້ນຖ້າຫາກມີມາດຕະການທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີເພີ່ມເຕີມຈະຖືກນຳມາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ; ບັນດາຂະແໜງເສດຖະກິດອື່ນໆ ອາດຈະບໍ່ລອດພົ້ນໄປໄດ້. ຜົນກະທົບໃນໄລຍະສັ້ນພາຍໃຕ້ສະຖານະການຄ້າທີ່ບໍ່ຟົງປະສົງແມ່ນມີຄັ້ງລຸ່ມນີ້:

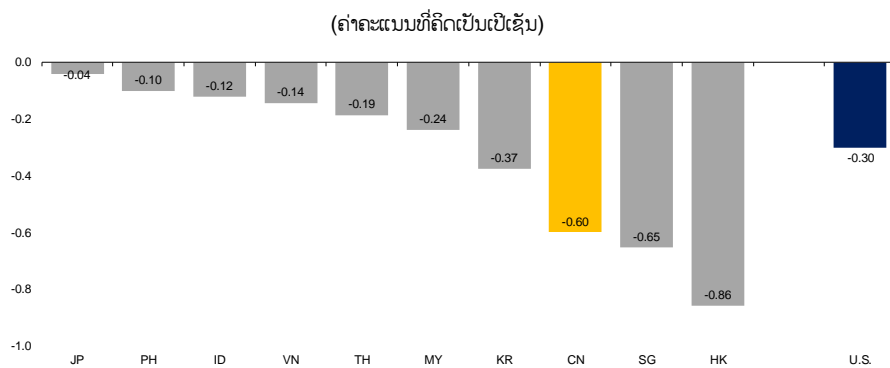
- ຈະມີຜົນກະທົບທາງລົບຢ່າງຊັດເຈນໄປທົ່ວຂົງເຂດເສດຖະກິດຂອງປະເທດຕ່າງໆ, ໂດຍປະເມີນເຖິງ -1.0% ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ແນ່ນອນ (ຮູບພາບ 1.4.1). ຜົນກະທົບໃນຊ່ວງປີ 2019-2020 ຈະມີຂະໜາດຂ້ອນຂ້າງນ້ອຍສຳລັບ ສ. ອາເມລິກາ (-0.3%) ທຽບກັບ ສປ. ຈີນ (-0.6 %).
- ກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດທີ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບການຄ້າ ແລະ ເປີດກວ້າງ ເຊັ່ນ: ຮົງກົງ ແລະ ສິງກະໂປ ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼາຍທີ່ສຸດພາຍໃຕ້ສະຖານະການນີ້ (-0.6ເຖິງ -0.9%ຂອງ ການເຕີບໂຕທາງ GDP), ຕາມມາດ້ວຍ ສ.ເກົາຫຼີ (-0.4% ຂອງການເຕີບໂຕທາງ GDP). ຜົນກະທົບຈະມີຂະໜາດນ້ອຍລົງສຳລັບກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນອາຊຽນ-5, ເຊິ່ງປະມານຢູ່ທີ່ລະຫວ່າງ -0.1 ຫາ -0.2%ໃນຊ່ວງໄລຍະ 2019-2020.
- ກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດພາກພື້ນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນ GVC ຫຼາຍຂຶ້ນ ທີ່ມຸ່ງເນັ້ນໄປສູ່ຄວາມຕ້ອງການສຸດທ້າຍຢູ່ນອກພາກພື້ນ (ໃນກໍລະນີນີ້, ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫລາດ ສ. ອາເມລິກາ) ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບເພີ່ມຂຶ້ນ (ຮູບພາບ 1.4.2).
- ການເຕີບໂຕເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ ຄາດການໃນໄລຍະປີ 2019-20 ແມ່ນຈະຫລຸດລົງ 0.4% ຕໍ່າກວ່າ ຜົນຖານທີ່ຄາດການ (ຫລຸດລົງຈາກ 5.1 % ລົງມາ 4.7 %).

ໃນໄລຍະຍາວ, ຈະມີທັງຜູ້ຊະນະ ແລະ ຜູ້ເສຍຈາກສະຖານະການການຄ້າທີ່ບໍ່ຟົງປະສົງ ທີ່ມາຈາກການປັບປ່ຽນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງ/ການຜະລິດ. ຜົນກະທົບໃນໄລຍະຍາວພາຍໃຕ້ສະຖານະການດັ່ງກ່າວ (ຮູບ 1.4.3) ແມ່ນມີດັ່ງນີ້^{1/}:

- ຜົນກະທົບທີ່ກໍ່ໂຕຂຶ້ນຈາກການລົງທຶນ/ການຄ້າ ຈາກການສົ່ງອອກ ຂອງ ສປ ຈີນ ຕໍ່ກັບພາກພື້ນ ແມ່ນຈະເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນໃນຂະແໜງກິນຈັກ ແລະ ເອເລັກໂຕຼນິກ, ເຊິ່ງມີສັດສ່ວນເກືອບເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງມູນຄ່າການຄ້າສອງຝ່າຍລະຫວ່າງ ສປ. ຈີນ ແລະ ສ. ອາເມລິກາ, ແລະ ຂະແໜງອາໄຫຼ່.

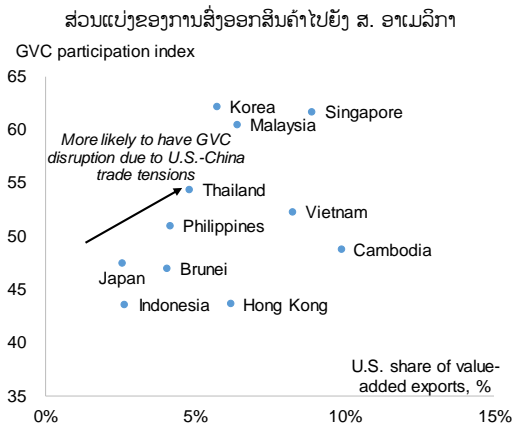
- ຫຼັງຈາກທີ່ມີການຍ້າຍຖານການຜະລິດເຄື່ອງເອເລັກໂຕຼນິກ ແລະ ເຄື່ອງຈັກແລ້ວ, ເຫັນວ່າຂະແໜງການດັ່ງກ່າວເຮັດໃຫ້ການຜະລິດໃນ ສປ.ຈີນ ຫຼຸດລົງຢ່າງກ້າວກະໂດດ; ການຜະລິດຂອງ ສ.ເມລິກາ ໃນຂະແໜງການນີ້ຈະໄດ້ຮັບຜົນຕອບແທນພຽງເລັກຫນ້ອຍ; ປະເທດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນຕອບແທນເພີ່ມຂຶ້ນແມ່ນ ສິງກະໂປ, ມາເລເຊຍ ແລະ ໄທ.
- ການຫຼຸດລົງໃນການຜະລິດເຄື່ອງອາໄຫຼ່ຂອງ ສປ. ຈີນ ຈະສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງການຜະລິດທີ່ສູງຂຶ້ນໃນ ສສ.ຫວຽດນາມ ແລະ ກຳປູເຈຍ.
- ໃນຂະແໜງການອື່ນໆ, ການຜະລິດເຄມີຜັ່ນ ຈະຫຼຸດລົງໃນທົ່ວພາກພື້ນ, ໃນຂະນະທີ່ການຜະລິດການບໍລິການຈະຫຼຸດລົງໃນ ສ.ອາເມລິກາ, ສປ.ຈີນ, ສິງກະໂປ ແລະ ກຳປູເຈຍ ເຊິ່ງອາດເປັນໄປໄດ້ວ່າຍ້ອນຜົນສະທ້ອນໄລຍະສອງຈາກການຫຼຸດລົງຂອງຄວາມຕ້ອງການໃນ ສ. ອາເມລິກາ ແລະ ສປ.ຈີນ, ແລະ ຈາກປະເທດອື່ນໆຕາມລຳດັບ.

ຮູບພາບ 1.4.1. ສະຖານະການທາງການຄ້າທີ່ບໍ່ຝຶງປະສົງ: ຜົນກະທົບທີ່ແນ່ນອນທີ່ໄດ້ຖືກປະເມີນກ່ຽວກັບການເຕີບໂຕຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນຕາມລາຄາຄົງ ທີ່, 2019-2020

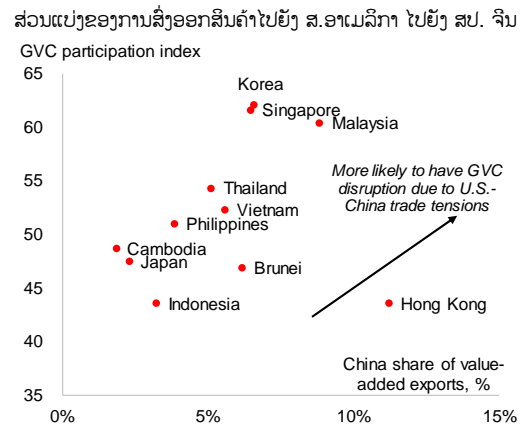
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Oxford Economics; ແລະ ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO.

ຮູບພາບ 1.4.2. ການເຂົ້າຮ່ວມໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໂລກຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສ່ວນແບ່ງມູນຄ່າເພີ່ມໃນການສົ່ງອອກໄປຍັງ ສ. ອາເມລິກາ ແລະ ສປ. ຈີນ

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: OECD TIVA; ແລະ ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO.

ໝາຍເຫດ: ດັດຊະນີການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ GVC ແມ່ນຜົນລວມຂອງການເຊື່ອມໂຍ່ງໄປຂ້າງໜ້າ ແລະ ຖອຍກັບ, ຍິ່ງໂຕເລກມີຄ່າສູງຂຶ້ນເທົ່າໃດ, ເສດຖະກິດກໍ່ຈະໄປລວມໂຕກັນຢູ່ໃນ GVCs.

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: OECD TIVA; ແລະ ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO.

ໝາຍເຫດ: ດັດຊະນີການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ GVC ແມ່ນຜົນລວມຂອງການເຊື່ອມໂຍ່ງໄປຂ້າງໜ້າ ແລະ ຖອຍກັບ, ຍິ່ງໂຕເລກມີຄ່າສູງຂຶ້ນເທົ່າໃດ, ເສດຖະກິດກໍ່ຈະໄປລວມໂຕກັນຢູ່ໃນ GVCs.

ຮູບຜາບ 1.4.3 ສະຖານະການພື້ນຖານແລະການຄ້າທີ່ບໍ່ພົງປະສົງ: ຜົນກະທົບໄລຍະຍາວທີ່ໄດ້ຖືກປະເມີນກ່ຽວກັບການເຕີບໂຕຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນຕາມລາຄາຄົງທີ່ ແລະ ການຜະລິດອຸດສາຫະກຳຕາມຂະແໜງການ

Economy	Change in Real GDP Growth (Percentage Points)		Change in Industrial Production, Selected Sectors (Percentage points)								
	Base	Adverse	Adverse Scenario								
	Long-term		Total	Electronics & Machinery	Automotive	Agriculture	Clothing	Chemicals	Metal	Services	Others
China	0.5	-0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
U.S.	0.5	-0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
Hong Kong	0.5	-0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
Korea	0.5	-0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
Japan	0.5	-0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
Singapore	0.5	-0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
Malaysia	0.5	-0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
Indonesia	0.5	-0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
Thailand	0.5	-0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
Philippines	0.5	-0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
Vietnam	0.5	-0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
Cambodia	0.5	-0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
Brunei	0.5	-0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
Laos	0.5	-0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
Rest of World	0.5	-0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5

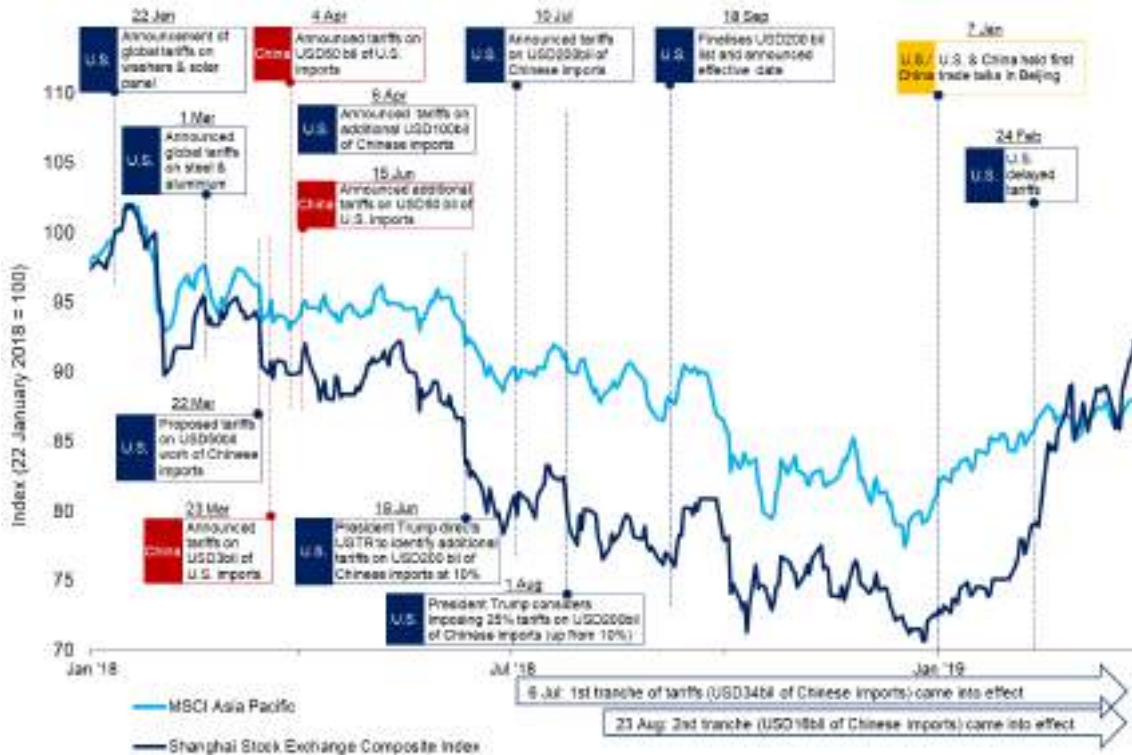
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO ໂດຍໃຊ້ຖານຂໍ້ມູນລຸ້ນທີ່ 9 ຂອງ GTAP
 ໝາຍເຫດ: ແຖບສີແດງເຂັ້ມໃນແຜນຜັງຄວາມຮ້ອນທີ່ສະແດງເຖິງຜົນກະທົບທາງລົບທີ່ສໍາຄັນຫຼາຍ, ແຖບສີເຫຼືອງທີ່ສະແດງເຖິງຜົນກະທົບລະດັບປານກາງ ຫຼື ນ້ອຍ; ໃນຂະນະແຖບສີຂຽວສະແດງເຖິງຜົນກະທົບທາງບວກທີ່ສໍາຄັນຈາກສະຖານະການທາງການຄ້າ. ຜົນໄດ້ຮັບແມ່ນຊັບອກ, ເນື່ອງຈາກການປະເມີນໄດ້ໃຊ້ຕາຕະລາງຂໍ້ມູນຂາອອກ-ຂາເຂົ້າລະດັບໂລກ, ເຊິ່ງບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງເກັບກໍາການປ່ຽນແປງລໍາສຸດໃນໂຄງສ້າງທາງເສດຖະກິດຂອງແຕ່ລະປະເທດ.

1/ "ໄລຍະຍາວ" ແມ່ນການເຄື່ອນຍ້າຍຈາກສະຖານະຄົງທີ່ໜຶ່ງໄປຫາອີກສະຖານະອື່ນ, ແລະຂອບຂອງໄລຍະເວລານັ້ນປ່ຽນແປງຕາມການຕອບສະໜອງຂອງຜູ້ຜະລິດແລະອຸດສາຫະກຳ.

ການສະໜັບສະໜູນຈາກການປ່ຽນແປງຂອງນະໂຍບາຍເງິນຕາໂລກ

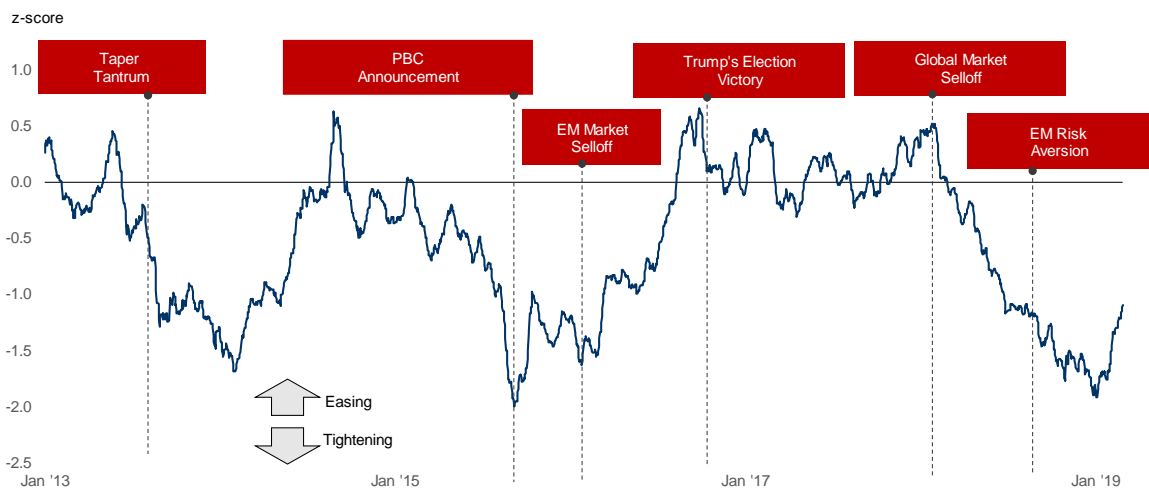
ການປັບຄາດໝາຍທີ່ສໍາຄັນຂອງນະໂຍບາຍເງິນຕາໃນບັນດາເສດຖະກິດທີ່ສໍາຄັນຕ່າງໆ ອາດຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນຕໍ່ກັບການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນ. ໃນຕົ້ນປີ 2019, ການອ່ອນຕົວລົງຂອງຕົວຊີ້ວັດທາງເສດຖະກິດ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງວ່າເສດຖະກິດໂລກຈະສະລໍໂຕລົງໃນວົງກວ້າງ (ລວມທັງ ສປ.ຈີນ) ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕະຫຼາດການເງິນມີຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຫຼາຍຂຶ້ນ. ການປ່ຽນແປງເມື່ອຕົ້ນປີນີ້ທີ່ຜ່ານມາ ໄດ້ນໍາໄປສູ່ການຄະຕິທາງດ້ານນະໂຍບາຍການເງິນແບບ Dovish ໂດຍທະນາຄານກາງ ສ.ອາເມລິກາ (U.S. Fed) ແລະ ທະນາຄານກາງເອີຣົບ (ECB)-ເຊິ່ງກ່ອນໜ້ານີ້ໄດ້ເລີ່ມມີການດໍາເນີນນະໂຍບາຍການເງິນເພື່ອກັບສຸພາວະປົກກະຕິ (Normalization)- ໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ຕະຫຼາດບໍ່ສາມາດບັນລຸຕາມຄາດໝາຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດມີຄວາມວິຕົກກັງວິນວ່າເສດຖະກິດຈະມີການສະລໍໂຕ ເຊິ່ງສົ່ງຜົນໃຫ້ຕະຫຼາດການເງິນມີຄວາມຜັນຜວນຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ໃນອະນາຄົດຂ້າງໜ້າ ການຜ່ອນຄາຍສະພາບການເງິນທົ່ວໂລກຈະສາມາດສະໜັບສະໜູນການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໄດ້ ຕາບໃດທີ່ເຫັນວ່າມີສັນຍານທີ່ດີໃນການວາງແນວທາງນະໂຍບາຍ ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ບັນດາຕະຫຼາດການເງິນບໍ່ຕ້ອງປະເຊີນກັບຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ຄາດຄິດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ນະໂຍບາຍທາງເງິນຕາທີ່ແບບງ່າຍ ທີ່ນໍາໃຊ້ຍາວນານເປັນຜິເສດຂອງທະນາຄານຂອງຍີ່ປຸ່ນ ກໍາລັງຊ່ວຍເພື່ອສະໜັບສະໜູນບັນດາຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານການເງິນຂະໜາດໃຫຍ່ໃນພາກພື້ນໂດຍຜ່ານການໃຫ້ກູ້ຢືມຈາກທະນາຄານຍີ່ປຸ່ນ. ນັບຕັ້ງແຕ່ກາງປີ 2018, ຄວາມແປປວນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ເນື່ອງຈາກຄວາມຕຶງຄຽດທາງການຄ້າໂລກໄດ້ທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນຈາກຄວາມວຸ່ນວາຍທາງການເງິນໃນກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ບາງແຫ່ງ. ການປະກາດອັດຕາຟາສີໃໝ່ ແມ່ນເພີ່ມແຮງກະທົບໃນຕະຫຼາດທຸ້ນໃນພາກພື້ນ, ເຊິ່ງປະສົບກັບການຫລຸດລົງໂດຍຄ່າສະເລ່ຍຫຼຸດລົງ 100 ຈຸດ ໃນການປະກາດແຕ່ລະຄັ້ງ (ຮູບພາບ 1.18). ແຕ່ເປັນຄວາມໂຊກດີ, ທີ່ຄວາມຊັກຊ້າຂອງຊ່ອງຫວ່າງໃນເວລາລະຫວ່າງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການປະກາດການຂຶ້ນຟາສີໄດ້ມີໄລຍະໃຫ້ຕະຫຼາດມີການປັບຕົວ, ຫຼຸດຜ່ອນການແກ່ວ່ງໂຕຂະໜາດໃຫຍ່, ຄວາມຜັນຜວນກະທັນຫັນຂອງລາຄາຊັບສິນ. ການແຂງຄ່າຂອງເງິນໂດລາ ສ. ອາເມລິກາ ແລະ ຜົນກໍາໄລທີ່ຄົງທົນໃນພັນທະບັດລັດຖະບານຂອງ ສ.ອາເມລິກາ ໂດຍມີການໝູນຫລັງຂອງເສດຖະກິດຂອງ ສ.ອາເມລິກາ ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ເຊິ່ງໄດ້ສົ່ງເສີມສະພາວະການເງິນໂລກຄວາມຮັດກຸມຂຶ້ນຕື່ມ ແລະ ການຫຼີກລ່ຽງໂດຍມີການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນທ່າມກາງສະພາບຄວາມວຸ່ນວາຍໃນ ປະເທດອາກຊັງຕິນ ແລະ ຕວກກີ (ຮູບພາບ 1.19). ຄວາມກົດດັນທາງດ້ານການເງິນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ໃນປີ 2018 ໄດ້ສົ່ງຜົນສະທ້ອນໄປທົ່ວພາກພື້ນ ແລະ ຫຼາຍປະເທດ ທີ່ຢູ່ໃນການບີບຮັດຂອງຕະຫຼາດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ການສົ່ງຜົນກະທົບໄປສູ່ເສດຖະກິດອື່ນ ທາງເສດຖະກິດຈາກສະພາບການເງິນໂລກທີ່ມີຄວາມກົດດັນຂຶ້ນສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນໂດຍສະເພາະ ອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ຝິລິບປິນ, ເຊິ່ງປະສົບກັບການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຮຸນແຮງໃນຕົ້ນທຶນການກູ້ຢືມຂອງຕະຫຼາດພັນທະບັດ (ຮູບພາບ 1.20). ການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນຈາກພາກພື້ນດັ່ງກ່າວຄິດເປັນຈໍານວນເງິນ 6 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດໃນຊ່ວງເດືອນກັນຍາ ຫາ ເດືອນຕຸລາ ປີ 2018 ເນື່ອງຈາກບັນດານັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດໄດ້ເຫຂາຍຮຸ້ນຂອງພວກເຂົາອອກ. ດັດສະນີວັດແທກຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງການເງິນຂອງ AMRO ໄດ້ຍືນຍັນວ່າຜູ້ກໍານົດທາງນະໂຍບາຍໄດ້ນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືດ້ານອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາ ແລະ ຄັງສໍາຮອງເພື່ອດູດຊຶມເອົາພາລະຄວາມກົດດັນຂອງຕະຫຼາດ, ເຊິ່ງໄດ້ມີການຫຼຸດລົງຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ (ຮູບພາບ 1.21). ໃນດ້ານຂອງການປ້ອງກັນ, ເງິນທຶນສໍາຮອງລະຫວ່າງປະເທດຂອງພາກພື້ນຍັງຄົງພຽງພໍຈາກໂຕຊີ້ວັດທາງໂຕເລກຂອງການກຸ້ມການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະ ໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດໄລຍະສັ້ນ. ໃນເດືອນທັນວາ 2018, ຄັງສໍາຮອງເງິນຕາລະຫວ່າງປະເທດຂອງພາກພື້ນແມ່ນສາມາດກຸ້ມໄລຍະເວລາ 8 ເດືອນ ຂອງການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະ ໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດໄລຍະສັ້ນ ຈໍານວນ 3 ເທົ່າ, ໂດຍລວມແລ້ວເຖິງແມ່ນວ່າການຄຸ້ມຄອງຈະປ່ຽນແປງໄປຕາມເສດຖະກິດຂອງແຕ່ລະປະເທດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນທາງດ້ານໜີ້ສິນ (ຮູບພາບ 1.22).

ຮູບພາບ 1.18. ດັດສະນີການຊື້-ຂາຍຮຸ້ນທີ່ຖືກເລືອກເຜີນ: ປະຕິກິລິຍາຕໍ່ກັບຄວາມຄັ້ງຕຶງທາງການຄ້າລະຫວ່າງ ສ.ອາເມລິກາ ແລະ ສປ. ຈີນ (ດັດສະນີປະຈຳວັນທີ່ 22 ມັງກອນ 2018 = 100)

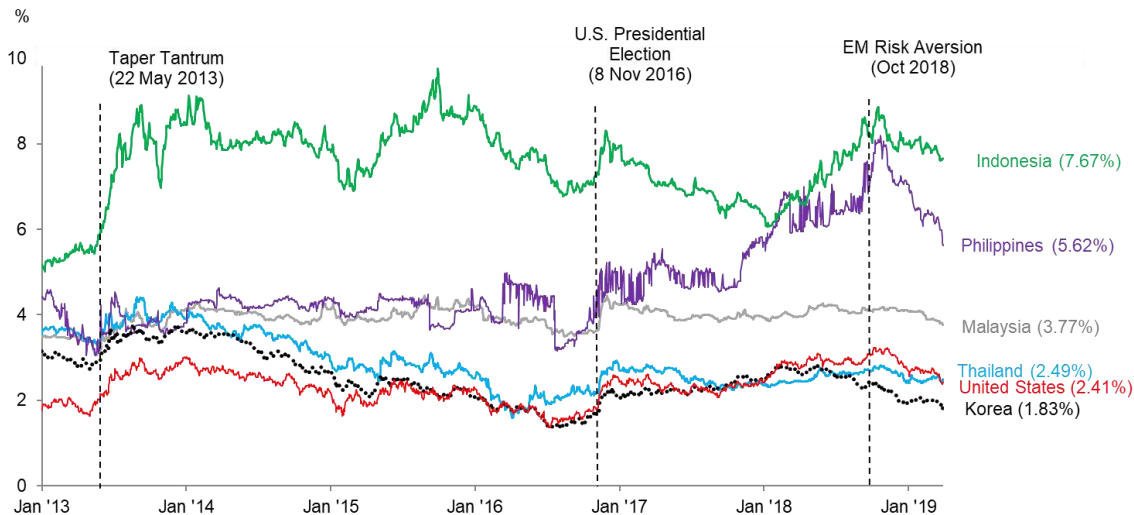
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ, ແລະ ການຄາດຄະເນຂອງພະນັກງານ AMRO.

ຮູບພາບ 1.19. ກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່: ດັດສະນີສະພາບທາງການເງິນ (ໜ່ວຍວັດຄ່າຄະແນນແບບ z-score)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: JPMorgan; ແລະ ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO.

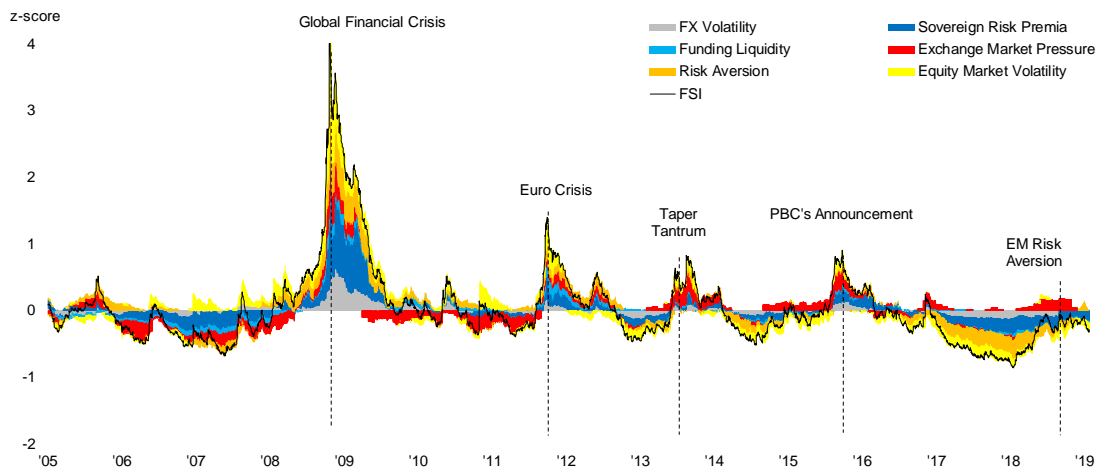
ຮູບພາບ 1.20. ກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ໃນພາກພື້ນ: ຕົ້ນທຶນການກູ້ຢືມໄລຍະຍາວ^{1/}
(ຄິດເປັນເປີເຊັນ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ບັນດາທະນາຄານກາງຂອງແຕ່ລະປະເທດ.

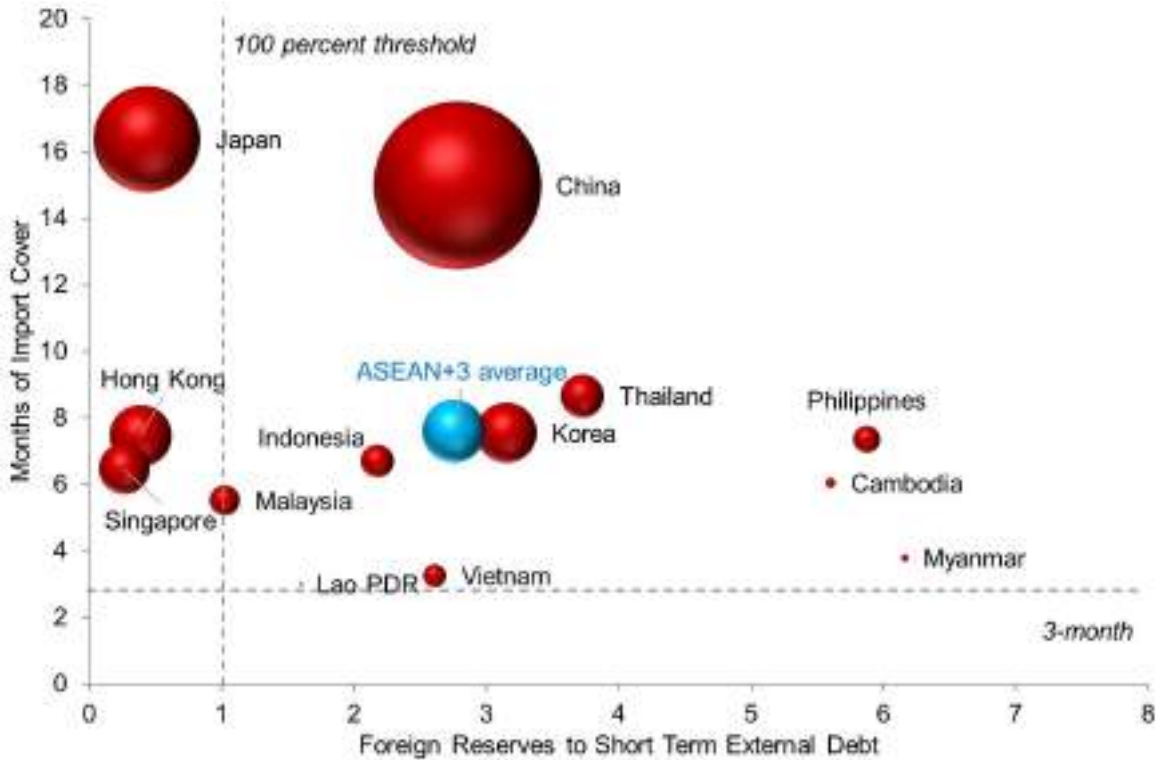
1/ ພັນທະບັດລັດຖະບານທີ່ມີອາຍຸ 10 ປີຂຶ້ນໄປ.

ຮູບພາບ 1.20. ອາຊຽນ+3: ຕັດສະນີຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງການເງິນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອີງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ແລະ ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO.

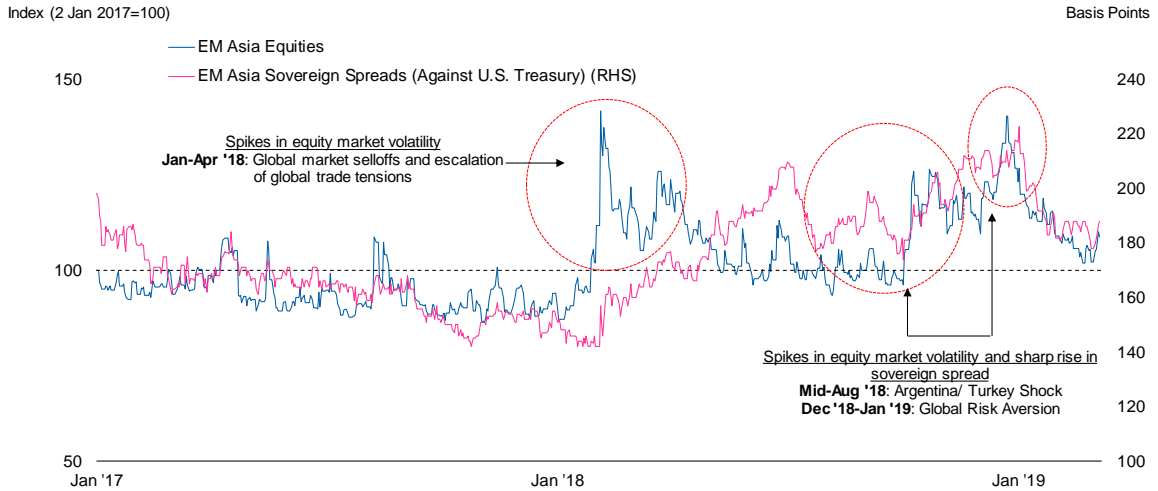
ຮູບພາບ 1.22. ອາຊຽນ+3: ຄວາມພຽງພໍຂອງຄັງສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ
(ຈໍານວນເດືອນ ກຸ່ມການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ, ໄລຍະເວລາຂອງການກຸ່ມໜີ້ສິນຕາງປະເທດໄລຍະສັ້ນ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການ IMF; ອົງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO.
ໝາຍເຫດ: ອົງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ມີລາສຸດ

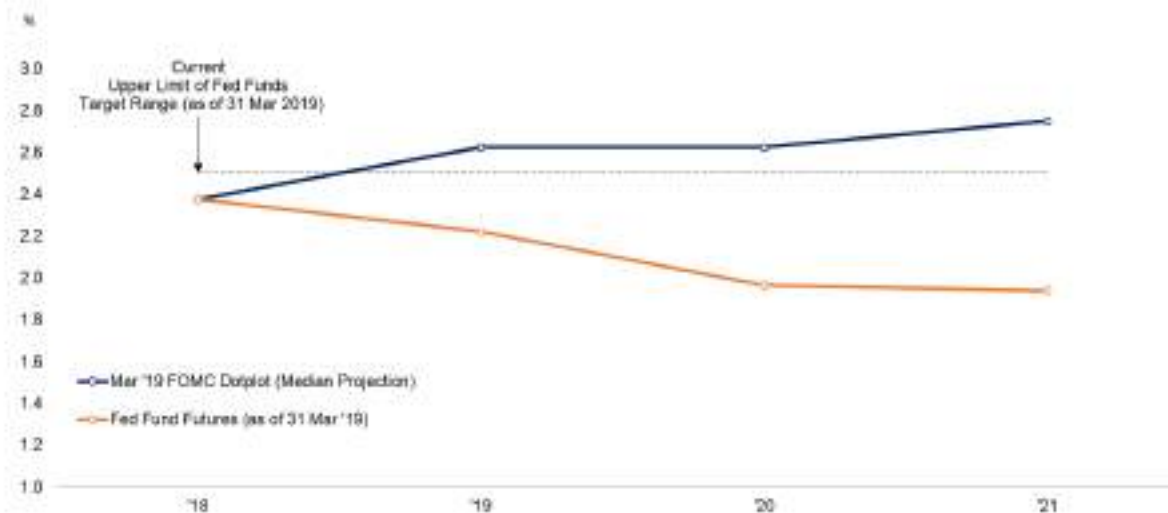
ຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນການປັບປ່ຽນນະໂຍບາຍໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມຄວາມເຫັນໂດຍລວມຂອງຕະຫລາດການເງິນ ເນື່ອງຈາກວ່າ ການປັບປ່ຽນດ້ານນະໂຍບາຍແບບ Dovish ໃນໄລຍະຜ່ານມາມຸ່ງໜ້າ ຂອງທະນາຄານກາງ ສ. ອາເມລິກາ ແລະ ທະນາຄານກາງ ຂອງ ເອີຣົບ, ສະຖານະການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຮອບເກືອບປີ ໄດ້ປົ່ງບອກວ່າ ຕະຫລາດ ການເງິນຕ່າງໆແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບໄປລ່ວງໜ້າເສັ້ນສະແດງດ້ານນະໂຍບາຍ ເພື່ອກຳນົດລາຄາຄວາມສ່ຽງທີ່ຍັງເຊື່ອງຊ້ອນໃນ ເສດຖະກິດໂລກ - ຕະຫລາດຮຸ້ນ ແມ່ນໄດ້ມີບໍລິມາດຊື້ຂາຍເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ສ່ວນຕ່າງຂອງຜົນທະບັດລັດຖະບານໄດ້ຂະຫຍາຍ ກວ້າງອອກໃນໄລຍະດັ່ງກ່າວ (ຮູບພາບ 1.23). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທັງສອງເຫດການດັ່ງກ່າວ ໄດ້ກ້າວໄປສູ່ທິດທາງດຽວກັນ ຂອງ ອັດຕາດອກເບ້ຍ ສໍາລັບປີ 2019, ພາຍຫລັງ ທະນາຄານກາງ ສ.ອາເມລິກາ (Fed) ໄດ້ດັດປັບອັດຕາດອກເບ້ຍລົງໃນຂໍ້ ແນະນຳຊື້ຂາຍລ່ວງໜ້າໃນ ກອງປະຊຸມຄະນະກຳມະການຕະຫຼາດເປີດ (FOMC) ຂອງທະນາຄານກາງ ໃນເດືອນ ມີນາ 2019. ເຊິ່ງເວົ້າໄດ້ວ່າ, ບັນດາສະມາຊິກ FOMCສ່ວນໃຫຍ່ຍັງຄົງມີທິດທາງການປັບອັດຕາດອກເບ້ຍຂຶ້ນແບບຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ ໃນປີ 2020, ໃນຂະນະທີ່ຕະຫລາດຄາດຫວັງການຫລຸດອັດຕາດອກເບ້ຍ.

ຮູບພາບ 1.23. ກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່: ຄວາມຜັນຜວນຂອງຮຸ້ນ ແລະ ການເໜັງຕີງຂຶ້ນລົງຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍພັນທະບັດລັດຖະບານ (ດັດສະນີ ວັນທີ 2 ມັງກອນ 2017 = 100, ຈຸດພື້ນຖານ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການວິເຄາະຂອງ Haver; ແລະ ການຄຳນວນຂອງພະນັກງານ AMRO.

ຮູບພາບ 1.24. ຄຳແນະນຳການຊື້-ຂາຍລ່ວງໜ້າຂອງທະນາຄານກາງ ສ.ເມລິກາ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງຂອງຕະຫຼາດຕໍ່ທິດທາງນະໂຍບາຍ ໃນ ປີ 2019-2020 ແລະ ຕໍ່ໜ້າ (ຄິດເປັນເປີເຊັນ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານກາງສ.ອາເມລິກາ; ແລະ ການວິເຄາະຂອງ Haver.

ບັນດາຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍພາກພື້ນຄວນຈະສາມາດຄຸ້ມຄອງບັນດາຄວາມສ່ຽງໄດ້ດີຂຶ້ນ ຈາກການປ່ຽນແປງໄປນະໂຍບາຍເງິນຕາທົ່ວໂລກໃນເວລານີ້. ອັດຕາເງິນເຜີ້ໃນ ສ.ອາເມລິກາ ຍັງຄົງບໍ່ຮ້າຍແຮງ, ເຖິງແມ່ນວ່າການເຕີບໂຕ ຢູ່ໃນແນວໂນ້ມລະດັບສູງ ແລະ ຕະຫຼາດແຮງງານຍັງຄົງຮັດໂຕ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜົນຕອບແທນໃນໄລຍະຍາວຈຶ່ງຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ, ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງຊ່ວຍອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ໃນພາກພື້ນປັບຕົວຕໍ່ກັບການປັບແກ້ນະໂຍບາຍຂອງທະນາຄານກາງ ສ.ອາເມລິກາ;

ຜ່ອມກັນນັ້ນ, ຕົ້ນທຶນໃນການກູ້ຢືມທີ່ຕໍ່າລົງຈະມີຄວາມສໍາຄັນສໍາລັບການສົ່ງເສີມການເຕີບໂຕ ເພື່ອສູ້ກັບພາວະແຮງລົມຕ້ານ ຕ່າງໆທີ່ຄາດຈະເກີດຂຶ້ນ. ຢັ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ຜູ້ກໍານົດນະໂຍບາຍພາກພື້ນໄດ້ພັດທະນາເຄື່ອງມືທາງນະໂຍບາຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນຫລາຍ ຂຶ້ນເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ (ຕົວຢ່າງ: ການພັດທະນາຕະຫຼາດພັນທະບັດ; ໂດຍປະສານກັບບັນດາເຄື່ອງມືຮັກສາສະເຫຼຍລະພາບມະຫາ ພາກ) ແລະ ມີບາງຜູ້ທີ່ທາງດ້ານນະໂຍບາຍທີ່ສາມາດນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນສະຖານະການຕ່າງໆ. ເລື່ອງທີ່ຄາດເດົາໄດ້ຂ້ອນຂ້າງຊັດເຈນ ແມ່ນຜົນກະທົບຕໍ່ລາຄານໍ້າມັນໂລກຈາກການຫຼຸດການຜະລິດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງ OPEC ແລະ ການຂວ້າມບາດຂອງ ສ.ອາເມລິກາ ຕໍ່ກັບ ປະເທດເວເນຊູເອລາ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ນັກລົງທຶນໃນປະເທດຕະຫຼາດໃໝ່ຂອງພາກພື້ນ ເຮັດໃຫ້ບາງປະເທດເກີດມີອາການເໜັງຕີງຂຶ້ນຮຸນແຮງດ້ານ ອັດຕາແລກປ່ຽນ ແລະ ມີການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນ. ໃນທາງດ້ານບວກ, ນັກລົງທຶນທົ່ວໂລກມີຄວາມສາມາດໃນການໃຈ້ແຍກ ຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ຕ່າງໆໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ທຽບໃສ່ກ່ອນໜ້າເຫດການການເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ຕະຫຼາດທຶນ ແລະ ຕະຫຼາດການເງິນ ໃນປີ 2013 (2013 Taper Tantrum), ແລະ ບັນດາຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ໃນພາກພື້ນ ແມ່ນໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກຄວາມພະຍາຍາມ ໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຕໍ່ກັບປັດໄຈພື້ນຖານມະຫາພາກຂອງພວກເຂົາ (ພາບ 1.25). ຕົວຢ່າງ, ບັນດາຕະຫຼາດດັ່ງກ່າວ ເບິ່ງ ຄືວ່າກໍາລັງປະເມີນຜົນດໍາເນີນງານຂອງແຕ່ລະປະເທດ ໂດຍສົມທຽບກັບຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ໃນພາກພື້ນອື່ນ ທີ່ລະດັບດຽວກັນກັບ ພວກເຂົາ, ໂດຍມີ ອິນໂດເນເຊຍ ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີທີ່ມີການປັບປຸງດີຂຶ້ນດ້ານທັດສະນະການເບິ່ງບັນຫາ (ຮູບພາບ 1.26). ແຕ່ວ່າ, ໃນຂະນະທີ່ຂະແໜງການພາຍນອກ ແລະ ງົບປະມານຂອງກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ໃນພາກພື້ນເບິ່ງຄືວ່າມີຄວາມແຂງແຮງດີກ ວ່າກຸ່ມເສດຖະກິດຕະຫລາດເກີດໃໝ່ໃນພາກພື້ນອື່ນໆ (ຮູບພາບ 1.27), ຄວາມສ່ຽງຂອງການຍຸດເຊົາກະທັນຫັນ ຫຼື ການຖອນ ຄືນອອກຂອງກະແສເງິນທຶນຍັງຄົງມີຢູ່. ບັນດາຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ໃນພາກພື້ນ (ສປ.ຈີນ, ເສ.ເກົາຫຼີ, ກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນ ອາຊຽນ-4 ແລະ ສສ.ຫວຽດນາມ) ໄດ້ສະສົມການໄຫຼເຂົ້າຂອງການລົງທຶນທີ່ບໍ່ແມ່ນການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດ (FDI) (ໃນການລົງທຶນຊື້ຮຸ້ນ ແລະ ການທະນາຄານ) ໂດຍສະເລ່ຍຕໍ່ປີມີຈໍານວນ 170 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ລະຫວ່າງປີ 2010-2017. ໂດຍບໍ່ລວມເອົາ ສປ.ຈີນ, ຈໍານວນເງິນແມ່ນຢູ່ສະເລ່ຍທີ່ 60 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ປີ (ຮູບພາບ1.28).

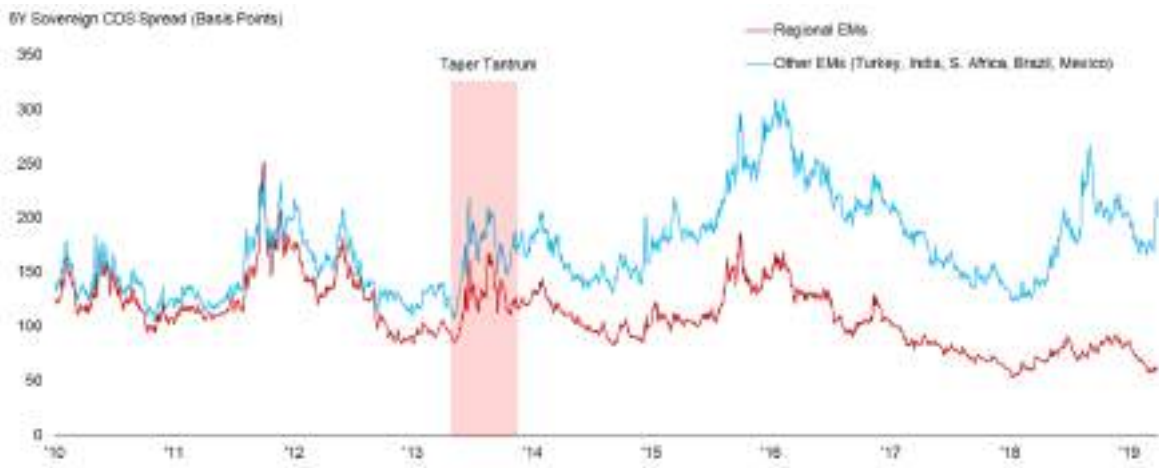
ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ມູນຄ່າການປະເມີນມູນຄ່າຊື້ຂາຍໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບໃນພາກພື້ນປະຈຸບັນແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນໜ້ອຍກວ່າໄລຍະຜ່ານມາ, ໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກການດັດແກ້ທີ່ສໍາຄັນໃນການລົງທຶນຊັບສິນປະເພດນີ້ໃນອະນາຄົດ. ກ່ອນໄລຍະວິກິດການເງິນ ໂລກ (GFC) ແລະ ໃນໄລຍະຜົນກະທົບຕໍ່ຕະຫຼາດທຶນ ແລະ ຕະຫຼາດການເງິນໃນປີ 2013 (2013 Taper Tantrum), ບັນດາຮຸ້ນຂອງຕະຫຼາດທີ່ເກີດໃໝ່ລວມທັງພາກພື້ນ, ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຈາກຈຸດຂອງການປະເມີນມູນຄ່າຊື້ຂາຍຈາກຈຸດຂອງການຊື້ຂາຍ ຢ່າງໜ້າແໜ້ນເຊິ່ງສູງກວ່າແນວໂນ້ມປະຈຸບັນກັບຊ່ວງເວລາຂອງການເຕີບໂຕທີ່ແຂງແຮງເປັນພິເສດ ແລະ ການໄຫຼເຂົ້າຂອງເງິນ ທຶນ. ປະຈຸບັນ, ການປະເມີນມູນຄ່າຮຸ້ນໄດ້ຫຼຸດລົງຈາກຈຸດສູງສຸດ, ແລະ ຢູ່ທີ່ປະມານຄ່າສະເລ່ຍໄລຍະຍາວໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ເຊິ່ງ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງການດັດປັບຮຸນແຮງ (ຮູບພາບ1.29).

ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ບັນດາຕະຫລາດພັນທະບັດລັດຖະບານຂອງພາກພື້ນ, ເຊິ່ງຍັງຄົງເປັນໜ້າຕົງດູດສໍາລັບນັກລົງທຶນທົ່ວໂລກ ເຊິ່ງແຕກຕ່າງ ຈາກກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດໃໝ່ໃນພາກພື້ນອື່ນໆ ສາມາດກັບກາຍເປັນຄວາມອ່ອນແອ. ເຖິງແມ່ນວ່າ, ບັນດາປະເທດກຸ່ມສະມາຊິກ ພາກພື້ນອາຊຽນ-5 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ ຈະມີປະລິມານການໄຫຼອອກສຸດທິສະສົມ ຢູ່ທີ່ 3.8 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດໃນປີ 2018 ກໍ່ຕາມ, ສັງ ລວມແລ້ວ, ການໄຫຼເຂົ້າຂອງເງິນທຶນໃນຕະຫຼາດໜີ້ສິນແມ່ນມີການຂະຫຍາຍຕົວຫຼາຍເຖິງວ່າຈະມີການຜັນຜວນຂອງຕະຫລາດ

(ພາບ 1.30). ແລະ ໃນຂະນະທີ່ການໃຫ້ບໍລິມາດລວມຂອງໜີ້ສິນເປັນສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໃນພາກພື້ນໄດ້ຫຼຸດລົງນັບຕັ້ງແຕ່ການເກີດວິກິດການທາງການເງິນໃນອາຊີ (Asian Financial Crisis), ພາກພື້ນດັ່ງກ່າວໄດ້ສະສົມບໍລິມາດໜີ້ເປັນຈຳນວນຫຼາຍໃນສະກຸນເງິນທ້ອງຖິ່ນ (ທັງພາກເອກະຊົນ ແລະ ພາກລັດ).

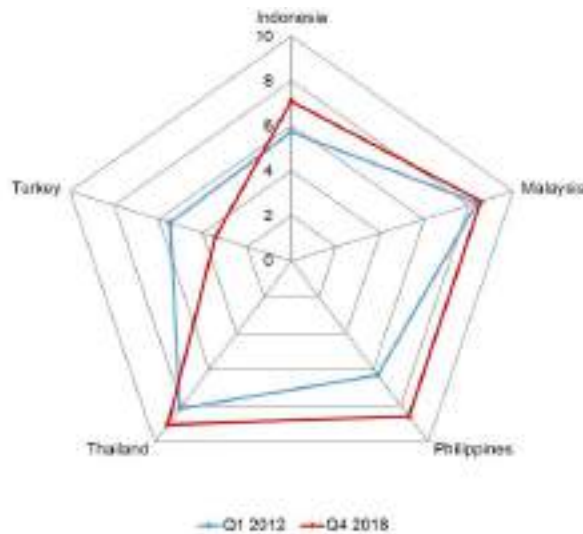
ເຖິງແມ່ນວ່າສະພາວະການເງິນໂລກຍັງມີຄວາມເອື້ອອຳນວຍ, ການປ່ຽນແປງຢ່າງທັນທີທັນໃດຂອງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຜັນແປດ້ານຄວາມສ່ຽງ ອາດເຮັດໃຫ້ເກີດການກຳນົດລາຄາຄວາມສ່ຽງຄືນໃໝ່ ໂດຍຜ່ານຄ່າຄວາມສ່ຽງຂອງພັນທະບັດລັດຖະບານ, ແມ້ວ່າສ່ວນໃຫຍ່ປັດໃຈພື້ນຖານທາງເສດຖະກິດອາດຈະຍັງບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ.

ຮູບພາບ 1.25. ອາຊຽນ-4 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ: ທັດສະນະຄະຕິ ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຕໍ່ກັບພັນທະບັດລັດຖະບານ (ຈຸດການປ່ຽນແປງ ເປັນສ່ວນຮ້ອຍ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການວິເຄາະຂອງ Haver.

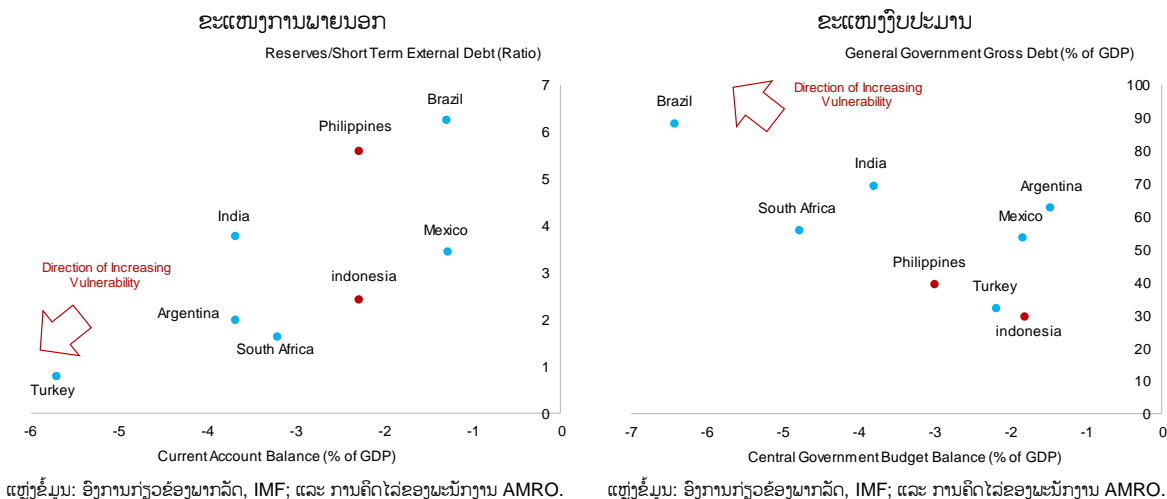
ຮູບພາບ 1.26. ກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ທີ່ຄັດເລືອກ: ມາດຖານໂຕຊີ້ບອກ ERPD ກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດການເຂົ້າເຖິງທີ່ຕໍ່ເນື່ອງຂອງລັດຖະບານໃນຕະຫຼາດທຶນ

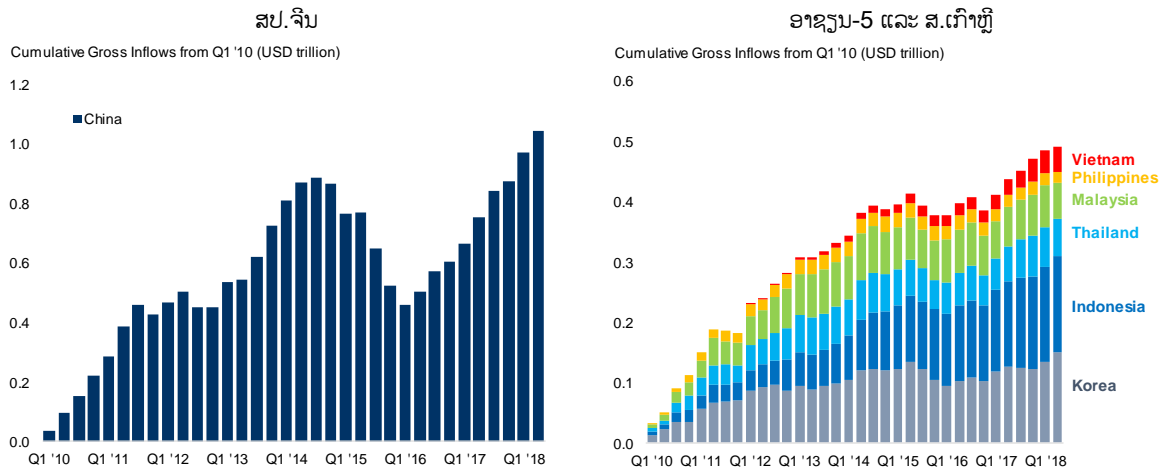
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ລະບົບການປະເມີນຂໍ້ມູນARTEMIS; ແລະ ການວິເຄາະຂອງ Haver.

ໝາຍເຫດ: ເສດຖະກິດແຕ່ລະປະເທດໄດ້ກຳນົດມາດຖານທຽບກັບຄ່າສະເລ່ຍໄລຍະຍາວຂອງກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ທີ່ກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າ. ຊ່ວງອັນດັບຢູ່ລະຫວ່າງ 0-10 ແລະ ຂຶ້ນກັບວິທີການແບບຄ່າ z-scores; ເຊິ່ງຫ່າງຈາກຈຸດໃຈກາງ (ຄ່າໂຕເລກ 0), ຄວາມສ່ຽງທີ່ນ້ອຍກວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈທາງການຕະຫຼາດຂອງກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດ

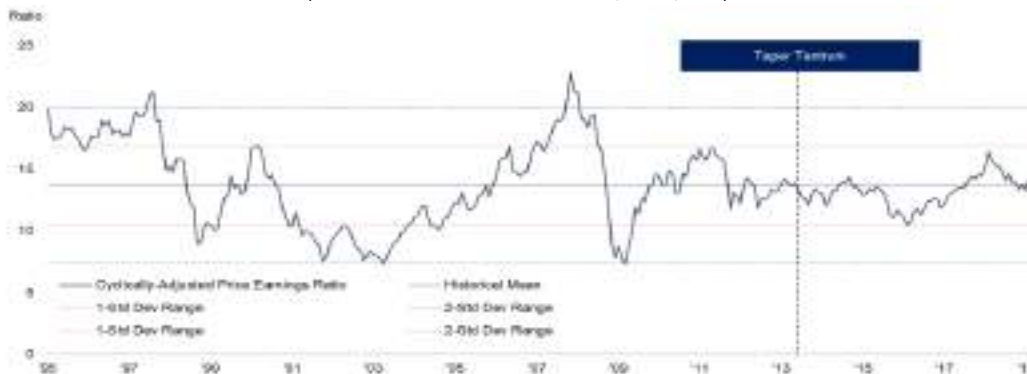
ຮູບພາບ 1.27. ກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່: ຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງຖານເສດຖະກິດພາຍນອກ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງງົບປະມານປີ 2018

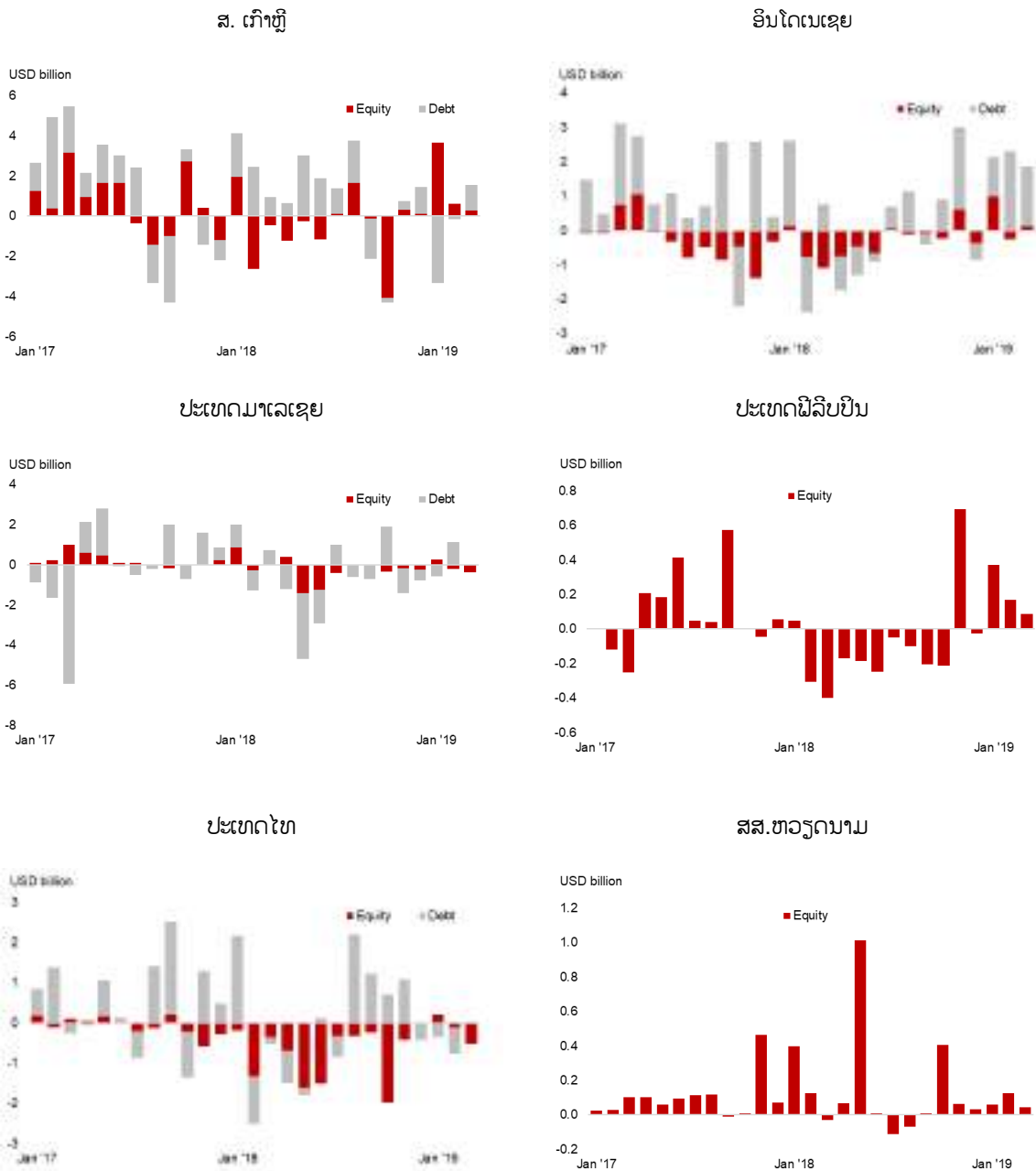
ຮູບພາບ 1.28. ກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ໃນພາກພື້ນ: ລວມຍອດກະແສທຶນໄຫຼເຂົ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດ (ລ້ານລ້ານໂດລາສະຫະລັດ)

ຮູບພາບ 1.29. ກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດໃໝ່: ການປະເມີນມູນຄ່າຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ (ອັດຕາສ່ວນລາຍໄດ້-ລາຄາທີ່ປັບໂຕຢ່າງເປັນວົງຈອນ)

ຮູບພາບ 1.30: ອາຊຽນ-5 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ: ອັດຕາການໄຫຼເຂົ້າເງິນສູ່ຕະຫຼາດຮຸ້ນ ແລະ ຕະຫຼາດພັນທະບັດໃນພາກພື້ນ (ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອັດຕາແລກປ່ຽນແຫ່ງຊາດ; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO.

ຂໍ້ສະເໜີທາງດ້ານນະໂຍບາຍ

ສັງລວມແລ້ວ, ການກຳນົດທ່າທິທາງດ້ານນະໂຍບາຍໃນປະຈຸບັນສໍາລັບເສດຖະກິດຕ່າງໆສ່ວນໃຫຍ່ໃນພາກພື້ນ ແມ່ນຈຳເປັນດັດ ບັບຄືນໃໝ່, ໂດຍສະເພາະໃນຂົງເຂດການເງິນ ແລະ ເງິນຕາ. ນະໂຍບາຍດ້ານຄວາມໝັ້ນຄົງມະຫາພາກ ປະກົດວ່າ ໂດຍສ່ວຍ ໃຫຍ່ແມ່ນເໝາະສົມ, ແຕ່ວ່ານະໂຍບາຍເງິນຕາໃນບາງປະເທດສາມາດດັດບັບເພື່ອສະໜັບສະໜູນຫຼາຍຂຶ້ນສໍາລັບການເຕີບໂຕ. ເຊັ່ນດຽວກັນນັ້ນ, ນະໂຍບາຍການເງິນ ໃນບາງປະເທດອາດມີການຂະຫຍາຍຕົວຫຼາຍຂຶ້ນ, ໂດຍຂຶ້ນຢູ່ກັບພື້ນທີ່ດ້ານການເງິນທີ່ມີ ຢູ່, ແຕ່ສໍາລັບບາງປະເທດກໍ່ຄວນຈຳກັດເຂົ້າ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມອ່ອນແອໃນທ່າມກາງຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໃນຂ້າງໜ້າ.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ບັນດາເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນໄດ້ເຮັດວຽກຢ່າງໜັກເພື່ອປັບປຸງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງພວກເຂົາກໍ່ຕາມ, ແຕ່ວ່າກໍ່ມີພື້ນ ທີ່ເລັກນ້ອຍສໍາລັບຄວາມຟັງຜິ່ໃຈໃນດ້ານນະໂຍບາຍ. ການຮຽນຮູ້ຈາກປະສົບການໃນອະດີດທີ່ຜ່ານມາ, ຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍໄດ້ ເນີນມາດຕະການນະໂຍບາຍແບບກຽມລ່ວງໜ້າ (Pre-emptive) ຫຼື ທຸ້ມແຕ່ຫົວທີ (frontloaded) ເພື່ອຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມກັງວົນຂອງຕະຫຼາດການເງິນ (ຮູບພາບ 1.31). ໃນບາງປະເທດ ໄດ້ມີການດຳເນີນນະໂຍບາຍເງິນຕາແບບຮັດກຸມ ເພື່ອ ຮັກສາສະເຫຼຍລະພາບທາງລາຄາທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ແລະ ສະກັດກັ້ນການສ້າງຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສະເຫຼຍລະພາບທາງການເງິນ ທີ່ມາຈາກການມີອັດຕາດອກເບ້ຍຕໍ່າເປັນເວລາດົນ. ການເງິນພາກລັດທີ່ເຂັ້ມແຂງ ມີສ່ວນຊ່ວຍໃຫ້ນະໂຍບາຍການເງິນມີບົດບາດ ຕ້ານກັບວົງຈອນເສດຖະກິດທີ່ສໍາຄັນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີພື້ນທີ່ຈຳກັດກໍ່ຕາມ, ແຕ່ວ່າໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ພື້ນທີ່ທີ່ມີດ້ານການເງິນ ແມ່ນໄດ້ຫລຸດລົງໃນທົ່ວພາກພື້ນ. ມາດຕະການດ້ານຄວາມໝັ້ນຄົງມະຫາພາກທີ່ຮັດກຸມໃນລະດັບພາກພື້ນກໍ່ລັງຜ່ອນຄ່າຍລົງໃນ ບາງເສດຖະກິດ.

ການວິເຄາະຂອງວົງຈອນການປະເມີນອະສັງຫາລິມະຊັບ, ສິນເຊື້ອ ແລະ ທຸລະກິດໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດໃນ ພາກພື້ນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນຖານະທີ່ດີ ເພື່ອປັບນະໂຍບາຍຂອງພວກເຂົາໃນການສົ່ງເສີມການເຕີບໂຕເພື່ອສູ້ຢັນກັບຜົນກະທົບ ຈາກພາຍນອກທີ່ບໍ່ອາດຄາດການໄດ້. ໃນປະຈຸບັນ, ເສດຖະກິດສ່ວນຫລາຍ ແມ່ນຢູ່ໃນໄລຍະກາງຂອງວົງຈອນທຸລະກິດ, ເຊິ່ງມີ ຊ່ອງຫວ່າງຂອງຜົນຜະລິດ ແມ່ນແຕະໃກ້ລະດັບສູນ, ແລະ ເງິນເຜີ້ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງຂອບເຂດເປົ້າໝາຍ ຫຼື ໃກ້ຄຽງກັບຄ່າ ສະເລ່ຍໄລຍະຍາວ. ຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍມີຄວາມຍືດຢູນລະດັບໃດໜຶ່ງ ເພື່ອຝຶຈາລະນາວາງມາດຕະການນະໂຍບາຍແບບກະກຽມ ລ່ວງໜ້າໄລຍະສັ້ນເພື່ອປົກປ້ອງການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ ພ້ອມທັງ ຮັກສາສະເຫຼຍລະພາບທາງດ້ານການເງິນໄປຄ່ຽງຄູ່ກັນ (ຮູບພາບ 1.2). ພ້ອມກັນນັ້ນ, ກໍ່ເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າຍຸດທະສາດທາງດ້ານນະໂຍບາຍແມ່ນຂຶ້ນກັບວ່າເສດຖະກິດນັ້ນຢູ່ໃນຈຸດ ວົງຈອນສິນເຊື້ອໃດ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບມູນຄ່າຊື້ຂາຍຊັບສິນ. ປະມານເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງເສດຖະກິດກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນ ອາຊຽນ+3 ແມ່ນຢູ່ໃນຊ່ວງໄລຍະການສະລົໂຕຂອງວົງຈອນສິນເຊື້ອ, ມູນຄ່າຊື້ຂາຍອາສັງຫາລິມະຊັບ ແມ່ນຖືກປະເມີນໃນ ລະດັບທີ່ຍັງຕໍ່າໃນປະຈຸບັນ ຫຼື ຂະຫຍາຍຕົວຊ້າໃນຂະນະທີ່ປະຈຸບັນການປະເມີນມູນຄ່າອະສັງຫາລິມະຊັບແມ່ນຖືກປະເມີນວ່າຢູ່ໃນ ລະດັບຕໍ່າຫຼືລະດັບປານກາງ, ຢ່າງນ້ອຍກໍ່ໃນຫຼາຍໆເສດຖະກິດ (ກ່ອງເອກະສານ 1.5).

ນອກເໜືອຈາກການຝຶຈາລະນາວົງຈອນ, ນະໂຍບາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດຈຳເປັນຕ້ອງມຸ່ງເນັ້ນທີ່ໂຄງສ້າງຂອງເສດຖະກິດ ເພື່ອສະ ໜັບສະໜູນຄາດໝາຍການເຕີບໂຕ ແລະ ສົ່ງເສີມການຂະຫຍາຍໂຕຕະຫຼອດໄລຍະກາງຫາໄລຍະຍາວ. ບັນດາຈຸດປະສົງຂອງເປົ້າ ໝາຍເຊັ່ນ: ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ສໍາລັບການເຊື່ອມຈອດ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດທີ່ມີໜ້າຜົນ, ແລະ ຂະຫຍາຍຕະຫຼາດ ທຶນພາຍໃນປະເທດ, ຄວນເປັນບຸລິມະສິດໃນໄລຍະຕໍ່ໄປຂອງທິດທາງການເຕີບໂຕຂອງພາກພື້ນ. ທັງໝົດຂອງພາກພື້ນມີການ

ເຕີບໂຕໃນຊ່ວງສອງທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ໂດຍມີຍຸດທະສາດການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໂດຍ “ການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ”, ເຊິ່ງເປັນເສົາຄໍ້າສໍາຄັນໃນຫຼາຍປະເທດ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການປ່ຽນແປງໄປສູ່ຍຸກເສດຖະກິດຂະແໜງບໍລິການ ແມ່ນຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ ແລະ ບັນຫາການລົງທຶນໃນຂົງເຂດທີ່ຕ້ອງການ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຮັກສາຂອງການຂະຫຍາຍໂຕທີ່ຍືນຍົງ, ເພື່ອປະເຊີນກັບບັນຫາການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງກຸ່ມປະຊາກອນອາຍຸສູງ ຍັງຈະຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ຮັບການແກ້ໄຂໃນຕໍ່ໜ້າ.

ນະໂຍບາຍທາງການເງິນ

ອາຊຽນ+3 ຍັງໄດ້ນໍາເອົາທັງ ນະໂຍບາຍການເງິນແບບຂະຫຍາຍຕົວມາໃຊ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ຫຼື ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຈຳກັດກໍໄດ້ມີການຈັດລຳດັບຄວາມສໍາຄັນຂອງລາຍຈ່າຍພາກລັດຄືນໃໝ່ ເພື່ອສູ້ຢັນກັບການສະລໍ່ໂຕຂອງຄວາມບໍ່ມີຊ່ອມສູງສຸດການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ. ບັນດາເສດຖະກິດສ່ວນໃຫຍ່ຄາດວ່າຈະຮັກສາການກຳນົດນະໂຍບາຍການເງິນແບບສະໜັບສະໜູນໃນປະຈຸບັນຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງແມ່ນວ່າຫຼາຍປະເທດກໍາລັງກ້າວໄປສູ່ການຫຼຸດລາຍຈ່າຍງົບປະມານເພື່ອຄວບຄຸມໜີ້ສິນ, ແລະ ຈະປ່ຽນແປງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໄປສູ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເງິນທຶນ. ໂດຍທົ່ວໄປ, ການຂາດດຸນງົບປະມານໃນບັນດາເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນຫຼຸດລົງໃນປີ 2018, ເມື່ອທຽບກັບປີ 2017, ແລະ ຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງອີກໃນປີ 2019-2020 (ຮູບພາບ 1.32).

ໂດຍທົ່ວໄປ, ຂະແໜງການເງິນພາກລັດໃນພາກພື້ນຍັງດຳເນີນໄປດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ. ເຖິງແມ່ນວ່າອັດຕາສ່ວນທາງດ້ານໜີ້ສິນຕໍ່ GDP ຂອງລັດຖະບານໂດຍທົ່ວໄປສໍາລັບເສດຖະກິດຂອງປະເທດພາກພື້ນ ສ່ວນໃຫຍ່ຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນຫຼາຍປີຜ່ານມາ, ລະດັບໜີ້ສິນຕໍ່ GDP ຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບປານກາງຕາມມາດຖານສາກົນ. ເມື່ອທຽບກັບມາດຕະຖານສະເພາະສໍາລັບກຸ່ມປະເທດກໍາລັງພັດທະນາທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ ແລະ ລາຍໄດ້ປານກາງ, ລະດັບໜີ້ສິນຕໍ່ GDP ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ສສ. ຫວຽດນາມ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຂ້ອນຂ້າງສູງ, ເຊິ່ງຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນໃນການຄວບຄຸມລາຍຈ່າຍ (ຮູບພາບ 1.33). ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ກຳປູເຈຍ, ອິນໂດເນເຊຍ, ສ.ເກົາຫຼີ, ຝີລິບປິນ ແລະ ໄທ ແມ່ນມີລະດັບໜີ້ສິນຕໍ່ GDP ຕໍ່າກວ່າປະເທດອື່ນໆທີ່ມາສືມທຽບກັບພວກເຂົາ, ເຊິ່ງບົ່ງບອກວ່າ ເສດຖະກິດເຫຼົ່ານີ້ຍັງມີພື້ນທີ່ການເງິນທີ່ສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້.

ດັ່ງທີ່ກ່າວມາແລ້ວ, ການນໍາໃຊ້ນະໂຍບາຍການເງິນ ອາດຈະຖືກຮັດແຄບເຂົ້າ ສໍາລັບບັນດາເສດຖະກິດທີ່ມີຄວາມອ່ອນແອໃນພາກບັນຊີພາຍນອກ. ຕົວຢ່າງ: ອິນໂດເນເຊຍແລະຝີລິບປິນ ທີ່ມີການຂາດດຸນໃນສອງບັນຊີ (ງົບປະມານ ແລະ ບັນຊີຈໍາລະປົກກະຕິ) ແລະ ອາດມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະປະເຊີນກັບແຮງກົດດັນຈາກຕະຫຼາດຫຼາຍຢັ້ງຢືນໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາມີຄວາມຜັນແປດ້ານຄວາມສ່ຽງທົ່ວໂລກ. ພ້ອມກັບແຮງລົມຕ້ານໃນການສົ່ງອອກ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຕ່າງໆໃນຖານະບັນຊີພາຍນອກ, ບາງທີ ບັນດາອົງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດທີ່ສາມາດກຳນົດນະໂຍບາຍ ຄວນພິຈາລະນານະໂຍບາຍທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ ແລະ ແບບຊົ່ວຄາວຫຼາຍຂຶ້ນ, ນະໂຍບາຍການເງິນ (ຕົວຢ່າງ: ນະໂຍບາຍລາຍໄດ້ ແລະ ອາກອນ) ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ.

ຮູບພາບ 1.31. ອົງປະກອບດ້ານນະໂຍບາຍຂອງ AMRO: ການປະເມີນທ່າທິຕໍາແນະນຳ ແລະ ນະໂຍບາຍໃນປະຈຸບັນ

Member	Fiscal Policy		Monetary Policy		Macroprudential Policy		
	Current Policy Stance	Recommended Policy	Current Policy Stance/Condition	Recommended Policy	Current Policy Stance	Recommended Policy	
China	Green	Up Arrow	Green	Up Arrow	Yellow	Double Yellow Arrow	China
Japan	Green	Down Arrow	Green	Double Green Arrow	Grey	Double Grey Arrow	Japan
Korea	Green	Up Arrow	Green	Double Green Arrow	Yellow	Double Yellow Arrow	Korea
Hong Kong	Green	Up Arrow	Green	-	Yellow	Double Yellow Arrow	Hong Kong
Singapore	Grey	Up Arrow	Grey	Double Grey Arrow	Yellow	Double Yellow Arrow	Singapore
Indonesia	Green	Double Green Arrow	Yellow	Down Arrow	Green	Double Green Arrow	Indonesia
Malaysia	Green	Down Arrow	Grey	Double Grey Arrow	Yellow	Double Yellow Arrow	Malaysia
Philippines	Green	Down Arrow (Fiscal rule)	Yellow	Down Arrow	Grey	Down Arrow	Philippines
Thailand	Green	Up Arrow	Green	Double Green Arrow	Yellow	Double Yellow Arrow	Thailand
Brunei	Green	Down Arrow	Grey	-	Green	Double Green Arrow	Brunei
Cambodia	Green	Double Green Arrow	Grey	-	Yellow	Double Yellow Arrow	Cambodia
Lao PDR	Green	Down Arrow	Grey	Double Grey Arrow	Grey	Double Grey Arrow	Lao PDR
Myanmar	Green	Double Green Arrow	Yellow	Down Arrow	Yellow	Double Yellow Arrow	Myanmar
Vietnam	Green	Double Green Arrow	Grey	Double Grey Arrow	Yellow	Double Yellow Arrow	Vietnam

Legend:

Authorities' current policy stance

- Green: Expansionary/ Accommodative
- Grey: Neutral
- Yellow: Contractionary / Tight

AMRO's recommendation

Expand

- Up Arrow: Expand more
- Down Arrow: Expand less
- Double Green Arrow: Maintain current expansion / accommodation

Neutral

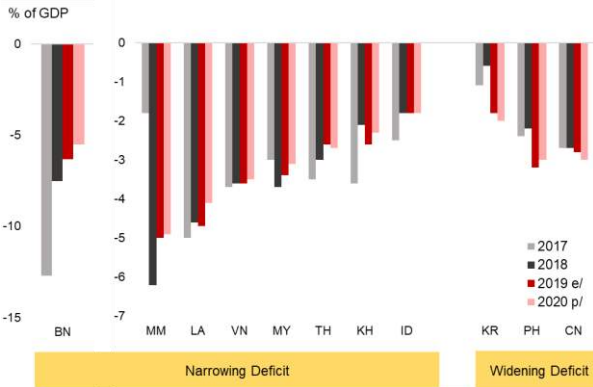
- Up Arrow: Easing bias
- Down Arrow: Tightening bias
- Double Grey Arrow: Maintain neutral

Tighten

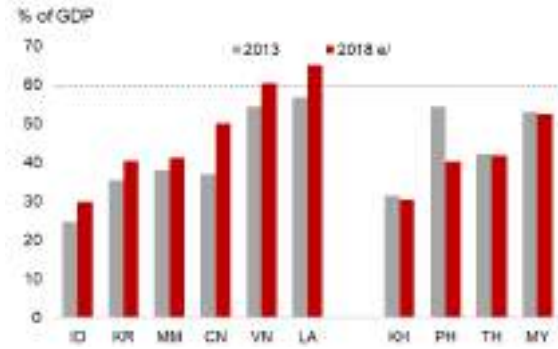
- Up Arrow: Tighten more
- Down Arrow: Tighten less
- Double Yellow Arrow: Maintain tightening

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO.

ຮູບພາບ 1.32. ເສດຖະກິດປະເທດອາຊຽນ+3 ທີ່ຖືກເລືອກເຜີ້ນ: ດຸນ
ງົບປະມານ
(ຄິດເປັນເປີເຊັນຂອງGDP)

ຮູບພາບ 1.33. ເສດຖະກິດປະເທດອາຊຽນ+3 ທີ່ຖືກເລືອກເຜີ້ນ:
ອັດຕາສ່ວນຂອງໜີ້ສາທາລະນະຕໍ່ GDP
(ຄິດເປັນເປີເຊັນຂອງGDP)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການແຫ່ງຊາດ; ແລະ ການຄາດການ ແລະ ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສະຖາບັນIMF; ອົງການແຫ່ງຊາດ; ແລະ ການຄາດການ ແລະ ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO

ເສດຖະກິດຂອງປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າເມື່ອທຽບກັບອັດຕາສ່ວນຂອງ GDP ແລະ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຄວບຄຸມລາຍຈ່າຍ ແມ່ນໄດ້ຖືກຈຳກັດໃນການນຳໃຊ້ ນະໂຍບາຍການເງິນ ສຳລັບການກະຕຸ້ນຮອບວຽນເສດຖະກິດ ແລະ ການປະຕິຮູບໂຄງສ້າງເສດຖະກິດ. ສິ່ງທ້າທາຍດັ່ງກ່າວໄດ້ເພີ່ມຄວາມສະຫຼັບຊັບຊ້ອນ ສຳລັບບັນດາເສດຖະກິດກຳລັງພັດທະນາໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ເຊິ່ງປະຈຸບັນຈຳຕ້ອງພັດທະນາກຸ້ມຄອງແບບຜ່ອນຜັນເປັນຈຳນວນຫຼາຍຈາກພາຍນອກ ເພື່ອລົງທຶນໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາ, ເນື່ອງຈາກພວກເຂົາອາດຈະສູນເສຍການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງເງິນທຶນທີ່ຜ່ອນຜັນ ໃນເມື່ອສະຖານະທາງເສດຖະກິດຂອງພວກເຂົາໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບເປັນລາຍໄດ້ປານກາງ. ສຳລັບບັນດາເສດຖະກິດເຫຼົ່ານີ້, ການປະຕິຮູບທາງການເງິນແມ່ນຈຳເປັນ ເພື່ອຂະຫຍາຍຕຸນລາຍຮັບ ແລະ ປັບປຸງການເກັບອາກອນ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍ່ຄວບຄຸມຄ່າໃຊ້ຈ່າຍບໍລິຫານ. ຄວາມພະຍາຍາມໃນການປະຕິຮູບຂອງປະເທດກຳປູເຈຍໃນການລະດົມລາຍຮັບ ແມ່ນໄດ້ຜົນຮັບຕາມທີ່ຕ້ອງການ, ໂດຍການເຕີບໂຕຂອງລາຍຮັບອາກອນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໂດຍຜ່ານການເພີ່ມໃນວົງກວ້າງໃນອາກອນທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອປັບປຸງປະສິດທິພາບການໃຊ້ຈ່າຍ.

ນະໂຍບາຍເງິນຕາ

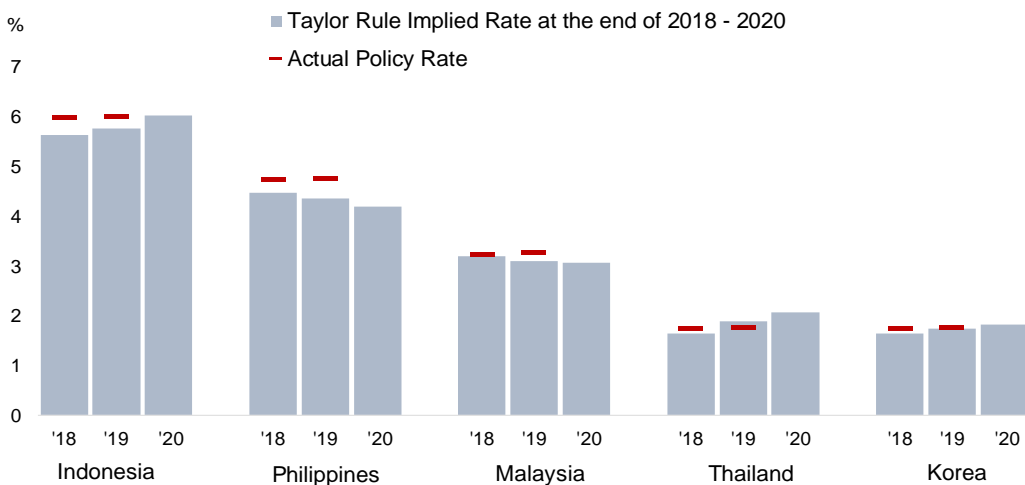
ບັນດາເສດຖະກິດໃນຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ພາກພື້ນທີ່ປະເຊີນກັບຄວາມກົດດັນຈາກພາຍນອກທີ່ຮຸນແຮງ ແລະ/ຫຼື ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງເງິນເຜີ້ພາຍໃນປະເທດ, ໄດ້ດຳເນີນການແບບກະກຽມລ່ວງໜ້ານະໂຍບາຍເງິນຕາທີ່ເຂັ້ມງວດ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານການເງິນ. ອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ຝີລິບປິນ ເປັນສອງຕົວຢ່າງທີ່ສຳຄັນ-ໃນເມື່ອກ່ອນໄດ້ເພີ່ມອັດຕາດອກເບ້ຍທາງນະໂຍບາຍ 6 ຄັ້ງ ນັບຕັ້ງແຕ່ເດືອນພຶດສະພາ 2018 ໂດຍການຂຶ້ນອັດຕາທັງໝົດເທົ່າກັບ 1.75% ແລະ 5 ຄັ້ງຫຼັງສຸດນັບຕັ້ງແຕ່ເດືອນມັງກອນ 2018 ກໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນອີກທັງໝົດ 1.75% ທີ່ໄດ້ສະສົມໄວ້. ການປະເມີນເບື້ອງຕົ້ນຕາມກົດເກນ Taylor ຂອງ AMRO (Taylor, 1993) ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນອັດຕາດອກເບ້ຍນະໂຍບາຍໃນປະຈຸບັນຂອງທັງສອງປະເທດຢູ່ສູງກວ່າອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ໄດ້ສະແດງອອກຈາກແບບຈຳລອງ (ຮູບພາບ 1.34 ແລະກ່ອງເອກະສານ1.6). ການຕອບສະໜອງທາງດ້ານນະໂຍບາຍເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຊ່ວຍສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ, ຕາມທີ່ເຫັນໄດ້ຈາກປະຕິກິລິຍາຂອງຕະຫຼາດ. ລະດັບເງິນເຜີ້ໃນທຸກປະເທດ ຍົກເວັ້ນຝີລິບປິນ ແມ່ນຢູ່ລະດັບທີ່ບໍ່ໜ້າ

ເປັນຫວ່ງ ເຊິ່ງຢູ່ໃກ້ຄຽງ ຫຼື ຕໍ່າກວ່າຈຸດໃຈກາງຂອງລະດັບການວາງເປົ້າໝາຍຂອງເງິນເຜີ້ຕາມລຳດັບຂອງພວກເຂົາ; ອັດຕາເງິນເຜີ້ໃນຊ່ວງໄລຍະຫຼັງ ແມ່ນຫຼຸດລົງຢ່າງໄວວາ ແລະ ໃນປັດຈຸບັນແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບເປົ້າໝາຍຂອງອັດຕາເງິນເຜີ້. ການຜ່ອນຄາຍເງື່ອນໄຂທາງດ້ານການເງິນພາຍນອກ ແລະຄວາມກົດດັນຂອງອັດຕາເງິນເຜີ້ພາຍໃນປະເທດ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍ ມີອິດສະຫຼະບາງສ່ວນໃນການນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍເງິນຕາ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ, ຖ້າຫາກວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ.

ສຳລັບເສດຖະກິດບາງປະເທດ, ລະດັບຂອງການດຳເນີນນະໂຍບາຍເງິນຕາ ແມ່ນໄດ້ຮັບການປັບປຸງເພື່ອສະກັດກັ້ນການສ້າງຄວາມອ່ອນແອ ທາງດ້ານການເງິນເກີດຈາກການມີອັດຕາດອກເບ້ຍຕໍ່າເປັນເວລາດົນ. ຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍໃນມາເລເຊຍໄດ້ປັບຂຶ້ນແບບກະກຽມລ່ວງໜ້າ ອັດຕາດອກເບ້ຍນະໂຍບາຍຂອງການຊື້ຂາຍຂ້າມຄືນ ຈາກລະດັບ 2.5% ເພີ່ມມາເປັນ 3.25% ໃນເດືອນມັງກອນປີ 2018 ເຊິ່ງເປັນຄັ້ງທຳອິດນັບຕັ້ງແຕ່ເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2014- ເຊິ່ງໄດ້ອ້າງເຖິງຄວາມກັງວົນຕໍ່ການສ້າງຄວາມບໍ່ສົມດຸນຈາກອັດຕາດອກເບ້ຍຕໍ່າທີ່ຕໍ່ເນື່ອງ. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ, ສ.ເກົາຫຼີ ໄດ້ເພີ່ມອັດຕາດອກເບ້ຍຈາກລະດັບ 0.25% ມາເປັນ 1.75% ໃນເດືອນພະຈິກປີ 2018 ເພື່ອຈຳກັດຄວາມບໍ່ສົມດຸນທາງດ້ານການເງິນ, ລວມທັງຈຳກັດການສະສົມໜີ້ພາກຄົວເຮືອນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ.

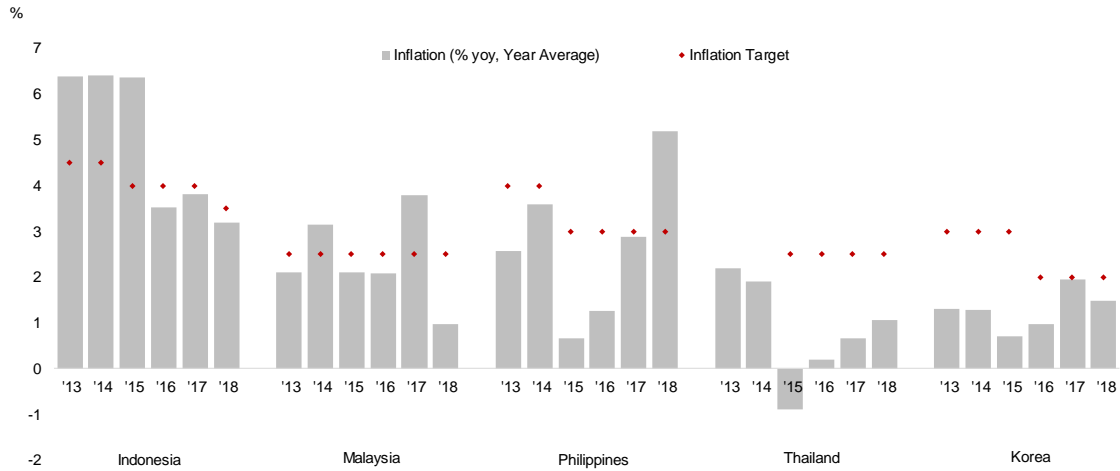
ເບິ່ງໄປໃນຕໍ່ໜ້າ, ບັນດາເສດຖະກິດຂອງປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນທີ່ຢູ່ໃນຄວາມອ່ອນແອຫຼາຍກວ່າເສດຖະກິດອື່ນໆຕໍ່ກັບຜົນກະທົບພາຍນອກ ຄວນຈະຮັກສາ ຫຼື ເຂັ້ມງວດດ້ານນະໂຍບາຍເງິນຕາ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງນັກລົງທຶນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ໂດຍທົ່ວໄປສະພາບການຂອງເງິນເຜີ້ຍັງຄົງຢູ່ລະດັບເອື້ອອໍານວຍ ແລະ ການຜ່ອນຄາຍເງື່ອນໄຂທາງດ້ານການເງິນໂລກເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້ໄດ້ຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າພວກເຂົາຈະມີຜື່ນທີ່ ເພື່ອຜ່ອນຄາຍດ້ານນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວລົງຖ້າຫາກວ່າມີຄວາມຈຳເປັນໃນເມື່ອເກີດເຫດການແຮງຕ້ານລົມຈາກພາຍນອກໄດ້ກໍ່ຕົວຂຶ້ນ (ຮູບພາບ 1.34 ແລະ ຮູບພາບ 1.35).

ຮູບພາບ 1.34. ອາຊຽນ-4 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ: ອັດຕາດອກເບ້ຍຕົວຈິງບທຽບກັບການປະເມີນຕາມກົດເກນ Taylor (ຄິດເປັນເປີເຊັນ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ແລະ ການຄາດການ ແລະ ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO
 ໝາຍເຫດ: ທ້າຍປີ 2018-2020 ກົດເກນ Taylor ໝາຍເຖິງອັດຕາດອກເບ້ຍໂດຍອີງຕາມການຄິດໄລ່ GDP ແລະ ການຄາດຄະເນອັດຕາເງິນເຜີ້ ຂອງ AMRO.
 ອັດຕາດອກເບ້ຍນະໂຍບາຍທີ່ແທ້ຈິງໃນປີ 2018 ໄດ້ອ້າງອີງໃສ່ອັດຕາດອກເບ້ຍນະໂຍບາຍລ່າສຸດ: ອິນໂດເນເຊຍ (ວັນທີ 20 ທັນວາ), ມາເລເຊຍ (ວັນທີ 25 ມັງກອນ), ສ. ເກົາຫຼີ (ວັນທີ 30 ພະຈິກ), ຝີລິບປິນ (ວັນທີ 13 ທັນວາ), ແລະ ໄທ (ວັນທີ 19 ທັນວາ). ອັດຕາດອກເບ້ຍນະໂຍບາຍທີ່ແທ້ຈິງໃນປີ 2019 ໄດ້ອ້າງອີງໃສ່ອັດຕາດອກເບ້ຍນະໂຍບາຍລ່າສຸດ ເຊິ່ງປະກາດໃນຕົ້ນປີ 2019: ຝີລິບປິນ (ວັນທີ 07 ກຸມພາ), ສ.ເກົາຫຼີ (ວັນທີ 28 ກຸມພາ), ມາເລເຊຍ (ວັນທີ 05 ມີນາ), ໄທ (ວັນທີ 20 ມີນາ) ແລະ ອິນໂດເນເຊຍ (ວັນທີ 21 ມີນາ).

ຮູບພາບ 1.35. ອາຊຽນ-4 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ: ອັດຕາເງິນເຜີ້ຕົວຈິງທຽບກັບເປົ້າໝາຍຂອງອັດຕາເງິນເຜີ້ (ຄິດເປັນເປີເຊັນ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ແລະ ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO
 ໝາຍເຫດ: ປະເທດມາເລເຊຍ ແມ່ນເສດຖະກິດທີ່ບໍ່ວາງເປົ້າໝາຍອັດຕາເງິນເຜີ້. ໝາຍວ່າເປົ້າໝາຍອັດຕາເງິນເຜີ້ທີ່ກຳນົດ ແມ່ນຖືກສົມມຸດຕິຖານເອົາເປົ້າໝາຍແບບບໍ່ເປີດແປນໂດຍຄາດອ້າອັດຕາເງິນເຜີ້ສະເລ່ຍໃນໄລຍະຍາວ.

ນະໂຍບາຍດ້ານຄວາມໝັ້ນຄົງມະຫາພາກ

ຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍໃນລະດັບພາກພື້ນໄດ້ຮັກສາມາດຕະການດ້ານຄວາມໝັ້ນຄົງມະຫາພາກທີ່ເຂັ້ມງວດເພື່ອຄວບຄຸມການສ້າງຄວາມອ່ອນແອທາງການເງິນ ແຕ່ວ່າຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງເພື່ອຮອງຮັບການເຕີບໂຕ. ໃນປະເທດອິນໂດເນເຊຍ, ບັນດາອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການວາງນະໂຍບາຍ ໄດ້ນຳໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດຂອງການຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນການຝຶນຕົວຂອງວົງຈອນສິນເຊື້ອເພື່ອຜ່ອນຄາຍອັດຕາສ່ວນມູນຄ່າຕໍ່ການກູ້ຢືມ (Loan-to-Value)/ອັດຕາສ່ວນສິນເຊື້ອຕໍ່ມູນຄ່າຂອງຊັບສິນ/ການປ່ອຍສິນເຊື້ອ ຕໍ່ມູນຄ່າຫຼັກຊັບຄ່າປະກັນ, ໃນຂະນະທີ່ການຮັກສາມາດຕະຖານທີ່ຮອບຄອບໂດຍລວມທັງໝົດ, ເພື່ອກະຕຸ້ນການເຕີບໂຕຂອງສິນເຊື້ອເພື່ອສິ່ງເສີມເສດຖະກິດ. ທັງ ສປ. ຈີນ (ເຊິ່ງຍັງຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນການຝຶນຕົວຂອງວົງເງິນສິນເຊື້ອ) ແລະ ອິນໂດເນເຊຍໄດ້ໃຊ້ອັດຕາສ່ວນຄວາມຕ້ອງການສຳຮອງ (RRRs) ເພື່ອເພີ່ມສະພາບຄ່ອງຂອງທະນາຄານ ແລະ ເພີ່ມການໃຫ້ກູ້ຢືມ; ໃນເມື່ອກ່ອນໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນ RRR ລົງ, ໃນຂະນະທີ່ພາຍຫຼັງໄດ້ປັບປຸງອົງປະກອບອັດຕາສ່ວນດັ່ງກ່າວ ແລະ ເພີ່ມຄ່າ RRR ທີ່ສະເລ່ຍໃຫ້ຫຼຸດຄ່າ RRR ຄົງທີ່ເພື່ອໃຫ້ທະນາຄານສາມາດຈັດການສະພາບຄ່ອງປະຈຳວັນຂອງພວກເຂົາໄດ້. ສຳລັບເສດຖະກິດທີ່ພາກຄົວເຮືອນ ຫຼື ພາກທຸລະກິດໄດ້ສະສົມໜີ້ເປັນຈຳນວນຫຼາຍເຊັ່ນ: ສປ.ຈີນ, ສ.ເກົາຫຼີ, ມາເລເຊຍ, ໄທ ແລະ ສິງກະໂປ, ບັນດາຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍຄວນສືບຕໍ່ຮັກສານະໂຍບາຍຄວາມໝັ້ນຄົງມະຫາພາກໃຫ້ເຂັ້ມງວດ ຫຼື ເຂັ້ມງວດເພີ່ມຂຶ້ນ.

ການດຳເນີນການເພື່ອຮັກສາຈັງຫວະຂອງລາຄາອະສັງຫາລິມະຊັບໃຫ້ຊຳລົງ ໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ສິນເຊື້ອໃນເສດຖະກິດຫຼາຍປະເທດມີການສະລົໂຕ. ໃນສິງກະໂປ, ມາດຕະການດ້ານຄວາມໝັ້ນຄົງມະຫາພາກເພື່ອຫຼຸດຄວາມອ່ອນແຮງຂອງຕະຫຼາດອະສັງຫາລິມະຊັບໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ມີການຫລຸດລົງໃນສິນເຊື້ອພາກອາສັງຫາລິມະຊັບ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ການເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມງວດແບບລ່ວງໜ້າໃນນະໂຍບາຍດ້ານຄວາມໝັ້ນຄົງມະຫາພາກໃນ ສ.ເກົາຫຼີ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງດ້ານສະເຖຍລະພາບທາງການເງິນຈາກລາຄາຂອງອະຫັງສາລິມະຊັບຂະໜາດໃຫຍ່ ໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ມີການສະລົໂຕຂອງການເຕີບໂຕຂອງສິນເຊື້ອ. ຄວາມພະຍາຍາມໃນການຄວບຄຸມການເຕີບໂຕຂອງສິນເຊື້ອໃນ ສປ.ຈີນ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຜົນໄດ້ຮັບໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ເນື່ອງຈາກການເຕີບໂຕຂອງສິນເຊື້ອພາກ

ອາຊັງຫາລິມະຊັບໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວຊໍາລິງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມູນຄ່າການຊື້ຂາຍອະສັງຫາລິມະຊັບຍັງຄົງຢູ່ລະດັບສູງ, ແລະ ລາຄາອະສັງຫາລິມະຊັບອາດເພີ່ມຂຶ້ນອີກຄັ້ງໃນບັນດາຕົວເມືອງໃຫຍ່ທີ່ມີການສະໜອງທີ່ບໍ່ພຽງພໍ.

ກ່ອງເອກະສານ 1.5: ການແນະນຳວົງຈອນການປະເມີນຊັບສິນສຳລັບເສດຖະກິດປະເທດອາຊຽນ+3

AREO ສະບັບນີ້ໄດ້ນຳສະເໜີວົງຈອນການປະເມີນມູນຄ່າຊັບສິນ ເປັນສ່ວນປະກອບໃຫ້ແກ່ບັນດາວົງຈອນສິນເຊື້ອ ແລະ ທຸລະກິດ, ເຊິ່ງໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນສະບັບ ປີ 2018. ລາຄາອະສັງຫາລິມະຊັບໄດ້ສົ່ງຜົນຕໍ່ເສດຖະກິດໃນວົງກວ້າງໂດຍຜ່ານມູນຄ່າສຸດທິຂອງກິດຈະການ, ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມສາມາດໃນການກູ້ຢືມເງິນ, ການລົງທຶນ ແລະ ການໃຊ້ຈ່າຍ (Claessens, Kose ແລະ Terrones 2011a). ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ເງິນກູ້ຢືມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອະສັງຫາລິມະຊັບ ແມ່ນເປັນໜຶ່ງໃນຄວາມສ່ຽງທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ຕໍ່ກັບງົບດຸນຂອງສະຖາບັນການເງິນ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ແຫຼ່ງທີ່ມາທີ່ສຳຄັນຂອງຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສະເຖຍລະພາບທາງດ້ານການເງິນ ຖືກພິສູດໂດຍການພັດທະນາທີ່ນຳໄປສູ່ວິກິດການເງິນໃນອາຊີ (Asian Financial Crisis) ແລະ ວິກິດການເງິນທົ່ວໂລກ (Global Financial Crisis).

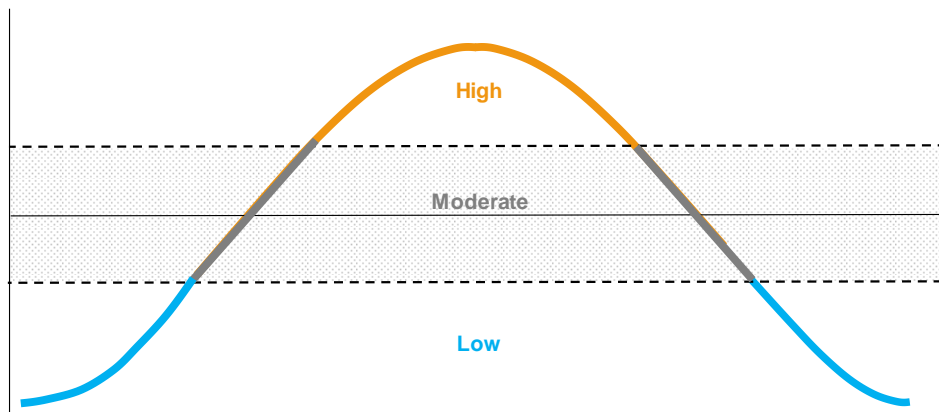
ການຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ຊິດຂອງວົງຈອນທາງທຸລະກິດ ແລະ ທາງດ້ານການເງິນຄວນເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ຈຳເປັນຂອງການຕິດຕາມເຝົ້າລະວັງທາງການເງິນມະຫາພາກ ແລະ ການອອກແບບນະໂຍບາຍ, ເນື່ອງຈາກການເຊື່ອມໂຍງທີ່ສຳຄັນ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ:

- ທ່ານ Claessens ແລະ ຄົນອື່ນໆ (2011a, b) ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພິດຕິກຳຂອງລາຄາຂອງສິນເຊື້ອ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສແມ່ນມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັນສູງ, ໃນຂະນະທີ່ ທ່ານ Drehmann, ທ່ານ Borio ແລະ ທ່ານ Tsatsaronis (2012) ພົບວ່າວົງຈອນທາງການເງິນອາດສາມາດສະແດງໂດຍການເຄື່ອນໄຫວຮ່ວມຂອງວົງຈອນໄລຍະກາງໃນລາຄາຂອງອະທັງສາລິມະຊັບ ແລະ ສິນເຊື້ອ. ທ່ານ Arregui ແລະ ຄົນອື່ນໆ (2013) ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການເຕີບໂຕຂອງລາຄາທີ່ຢູ່ອາໄສ ໄດ້ມີຜົນກະທົບທີ່ສຳຄັນຕໍ່ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງວິກິດການດ້ານທະນາຄານໃນຊ່ວງທີ່ມີເຫດການເຕີບໂຕຂອງສິນເຊື້ອທີ່ສູງ ກໍ່ຄືແນວໂນ້ມຂອງການເຕີບໂຕຂອງສິນເຊື້ອຢ່າງໄວວາ "ຈີບຢາງບໍ່ດີເລີຍ".
- ທ່ານ Helbling (2003) ພົບວ່າລາຄາທີ່ຢູ່ອາໄສໃນປະເທດເສດຖະກິດທີ່ຈະເລີນມີຄວາມກ່ຽວພັນກັບບັນດາປັດໄຈຊ່ອງຫວ່າງທາງຜົນຜະລິດທີ່ຫຼຸດລົງ ເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນຈາກການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕົວຈິງ, ເຊິ່ງເກີດຈາກພາວະຖີດຖອຍທາງເສດຖະກິດ. ໂດຍສອດຄ້ອງກັນ, ທ່ານ Claessens, ທ່ານ Kose ແລະ ທ່ານ Terrones (2011a) ຄາດການວ່າພາວະຖີດຖອຍທາງເສດຖະກິດທີ່ໄປພ້ອມກັບລາຄາທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະແກ່ຍາວແລະ ຍາວນານຫຼາຍກວ່າພາວະຖີດຖອຍທາງເສດຖະກິດອື່ນໆ, ໃນຂະນະທີ່ການຝື່ນຕົວທີ່ມາພ້ອມກັບການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ສິນເຊື້ອ ທີ່ມີແນວໂນ້ມຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ເກີດມີການເຕີບໂຕຂອງຜົນຜະລິດທີ່ສູງຂຶ້ນ.

ໜຶ່ງໃນບັນດາປັດໄຈທີ່ມີລັກສະນະສຳຄັນຂອງການເພື່ອງຜູກພາຍການເງິນ-ໄດ້ແກ່ການເຕີບໂຕຢ່າງໄວວາໃນລາຄາຂອງອະທັງສາລິມະຊັບທີ່ແທ້ຈິງ-ອາດຖືກປະເມີນໂດຍຜ່ານການປະເມີນມູນຄ່າຂອງລາຄາເຫຼົ່ານັ້ນ. ວົງຈອນການປະເມີນມູນຄ່າອະສັງຫາລິມະຊັບຂອງ AMRO ໃຊ້ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບທີ່ໄດ້ໃຊ້ໂດຍທົ່ວໄປສຳລັບການປະເມີນມູນຄ່າຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ, ອັດຕາສ່ວນລາຄາຕໍ່ກັບລາຍໄດ້. ຕົວຊີ້ວັດທີ່ສອດຄ້ອງກັນສຳລັບຕະຫຼາດອະສັງຫາລິມະຊັບແມ່ນອັດຕາສ່ວນລາຄາຕໍ່ກັບຄ່າເຊົ່າ^{1/}. ໃນກໍລະນີທີ່ຂໍ້ມູນໄລຍະຍາວທີ່ມີຢູ່, ຄວາມຜັນຜວນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ການປ່ຽນແປງວົງຈອນທຸລະກິດທີ່ລາບລື່ນໂດຍການປະເມີນທີ່ເທົ່າກັບອັດຕາສ່ວນຂອງລາຄາຕໍ່ກັບລາຍໄດ້ທີ່ປັບປຸງແລ້ວຢ່າງເປັນຮອບວຽນ ຂອງທ່ານ Campbell ແລະ ທ່ານ Shiller (1998), ເຊິ່ງໃນກໍລະນີນີ້ແມ່ນອັດຕາສ່ວນຂອງລາຄາຊັບສິນທີ່ແທ້ຈິງແບ່ງອອກໂດຍສະເລ່ຍຂອງຄ່າເຊົ່າທີ່ແທ້ຈິງໃນໄລຍະ 10 ປີຜ່ານມາ, ເຊິ່ງໃນກໍລະນີນີ້ຄືອັດຕາສ່ວນຂອງລາຄາອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ແທ້ຈິງຫານດ້ວຍຄ່າສະເລ່ຍຂອງການເຊົ່າຕົວຈິງໃນໄລຍະ 10 ປີຜ່ານມາ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ການກັ່ນຕອງໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ກັບຂໍ້ມູນເພື່ອກຳນົດມູນຄ່າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແນວໂນ້ມໄລຍະຍາວ. ພາບປະກອບທີ່ມີເອກະລັກຂອງວົງຈອນການປະເມີນມູນຄ່າອະສັງຫາລິມະຊັບໄດ້ຖືກສະແດງໃນຮູບພາບ 1.5.1.

ການເພີ່ມວົງຈອນການປະເມີນມູນຄ່າວົງຈອນມູນຄ່າອະສັງຫາລິມະຊັບຊ່ວຍເພີ່ມການວິເຄາະຂອງພະນັກງານຂອງ AMRO ຕໍ່ຄວາມສ່ຽງທາງການເງິນມະຫາພາກຂອງສະມາຊິກ ແລະ ຄຳແນະນຳທາງດ້ານນະໂຍບາຍໄປພ້ອມກັນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕ່າງໆ. ບັນດາຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍມີຫຼາຍເຄື່ອງມືທີ່ດຶງຄືນ ເພື່ອຈັດການຄຸ້ມຄອງຄວາມຕໍ່ກັບສະເຖຍລະພາບທາງການເງິນ, ໃນຮູບແບບນະໂຍບາຍເງິນຕາ, ການເງິນ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງເສດຖະກິດມະຫາພາກ, ແລະ ການປະສານງານທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ສາມາດປົກປ້ອງບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້ອນແຮງເກີນໄປ ຫຼື ເປັນຟອງສະບູ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບຕ່າງໆ ແລະ ແນວໂນ້ມຄວາມເສຍຫາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ກັບການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ.

ຮູບພາບ 1.5.1 ວົງຈອນການປະເມີນມູນຄ່າຊັບສິນທີ່ມີແບບແຜນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜະນິກງານ AMRO.

1/ ເບິ່ງ Mayer (2011) ສໍາລັບການອະທິບາຍຂອງເອກະສານທີ່ກ່ຽວກັບການໃຊ້ຕົວຊີ້ວັດລາຄາຕໍ່ການເຊົ່າສໍາລັບການປະເມີນເມັດການປະເມີນມູນຄ່າຊັບສິນ.

ກ່ອງເກະສານ 1.6: ການປະເມີນຕາມກົດເກນແບບ Taylor ຂອງ AMRO ສໍາລັບອາຊຽນ-4

ຈຸດປະສົງຂອງການປະເມີນກົດເກນ Taylor ຂອງ AMRO ມີສອງດ້ານ. ຈຸດປະສົງທໍາອິດ ແມ່ນເພື່ອວິເຄາະບັດໄຈຕົ້ນຕໍທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ກັບການກໍານົດທໍາທີ່ນະໂຍບາຍເງິນຕາໃນກຸ່ມອາຊຽນ-4 ໃນອະດີດ; ແລະ ຈຸດປະສົງທີ່ສອງແມ່ນກໍານົດຄໍາມາດຕຽນເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການປະເມີນການກໍານົດທໍາທີ່ນະໂຍບາຍໃນປະຈຸບັນ ແລະ ໃນອະນາຄົດ, ທີ່ໄດ້ວາງຄາດໝາຍໜ້າທີ່ທີ່ທະນາຄານກາງຈະຕ້ອງໄດ້ມີປະຕິກິລິຍາຕອບໂຕ້. ກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດເຫຼົ່ານີ້, ຍົກເວັ້ນມາເລເຊຍແມ່ນມີເປົ້າໝາຍຂອງອັດຕາເງິນເຜີ້ຢ່າງຊັດເຈນ, ແລະໃນຂະນະທີ່ມາເລເຊຍບໍ່ມີເປົ້າໝາຍອັດຕາເງິນເຜີ້ຢ່າງຊັດເຈນ, ແຕ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຮັກສາອັດຕາເງິນເຜີ້ໂດຍສະເລ່ຍໃນໄລຍະຍາວ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດທີ່ມີເງື່ອນໄຂທາງການເງິນໂລກທີ່ມີອາດຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການກໍານົດທໍາທີ່ທາງດ້ານນະໂຍບາຍທາງການເງິນຕາພາຍໃນປະເທດ.

ກົດເກນ Taylor Rule ທີ່ເປັນມາດຕະຖານ ໄດ້ຮັບການເພີ່ມເຕີມດ້ວຍຫຼາຍຕົວແປເພື່ອພິຈາລະນາບັນດາປັດໃຈພາຍໃນແລະພາຍນອກ. ເນື່ອງຈາກການເປີດກວ້າງຂອງເສດຖະກິດເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ກັບອັດຕາການໄຫຼຂອງເງິນທຶນ, ອັດຕາເງິນເຜີ້ຂອງ ສ.ເມລິກາ ແມ່ນຖືກໃຊ້ເປັນຄືກັບຕົວແທນສໍາລັບເງື່ອນໄຂທາງການເງິນທົ່ວໂລກ. ໃນດ້ານພາຍໃນປະເທດ, ບັນດາຕົວແປຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ການເຕີບໂຕຂອງສິນເຊື້ອ ແລະ ອັດຕາແລກປ່ຽນແມ່ນເພີ່ມເຂົ້າໃນສ່ວນຊ່ອງຫວ່າງຜົນຜະລິດ (ຄວາມແຕກຕ່າງຈາກແນວໂນ້ມທີ່ມີການກັ່ນຕອງດ້ວຍHP) ແລະ ການປ່ຽນແປງອັດຕາເງິນເຜີ້ຈາກເປົ້າໝາຍອັດຕາເງິນເຜີ້ (ຫຼືທ່າອ່ຽງ). ການໃຊ້ລັກສະນະສະເພາະຂອງຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານີ້, ຜົນໄດ້ຮັບຂອງ Taylor Rule ທີ່ໄດ້ຖືກປະເມີນ ໄດ້ສະແດງຄ່າ R-squared (R^2) ທີ່ໄດ້ປັບແກ້ຄ່າ 87% ສໍາລັບ ມາເລເຊຍ ແລະທີ່ມີຄ່າສູງ 90% ສໍາລັບອິນໂດເນເຊຍ, ຟິລິບປິນ, ແລະ ໄທ. (ຕາຕະລາງ 1.6.1).

ຕາຕະລາງ 1.6.1. ອາຊຽນ-4: ຂໍ້ກໍານົດກົດເກນຂອງ Taylor Rule

Countries	Adjusted R-squared	Domestic Variables						External Variables		
		Lagged policy rate	Inflation	Output	Credit growth	NEER	Exchange rate	U.S. treasury yield	Fed Fund rate	Measure of global uncertainty
Indonesia	0.925847	✓***	✓	✓**			✓	✓***		
Malaysia	0.867388	✓***	✓**	✓***				✓***		
Philippines	0.960827	✓**	✓**	✓**			✓***	✓		✓*
Thailand	0.918000	✓***	✓***	✓	✓***				✓	

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO.
ໝາຍເຫດ: ລະດັບຄວາມສໍາຄັນໂດຍການໃຊ້ຄ່າ P-value (*ຢູ່ທີ່ 10%, ** ຢູ່ທີ່ 5%, *** ຢູ່ທີ່ 1%). ຄ່າໂຕແປທັງໝົດແມ່ນຄ່າສ່ວນປ່ຽນແນວໂນ້ມ.

ການປະເມີນຕົວແປບໍາລອງໄດ້ຊື່ໃຫ້ເຫັນບັນດາຕົວແປທັງພາຍນອກ ແລະ ພາຍໃນປະເທດມີຄວາມສໍາຄັນສໍາລັບການຕັດສິນໃຈທາງດ້ານນະໂຍບາຍທາງການເງິນ. ອັດຕາເງິນເຜີ້, ສ່ວນຕ່າງຊ່ອງຫວ່າງຂອງຜົນຜະລິດ ແລະ ເງື່ອນໄຂທາງດ້ານການເງິນພາຍນອກ (ອັດຕາຜົນຕອບແທນພັນທະບັດຂອງ ສ.ອາເມລິກາ) ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນສໍາລັບເສດຖະກິດສ່ວນໃຫຍ່ (ຕາຕະລາງ 1.6.2). ຄ່າສໍາປະສິດຂອງອັດຕາຜົນຕອບແທນພັນທະບັດຂອງ ສ.ອາເມລິກາ, ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍສໍາລັບອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ມາເລເຊຍ, ເຊິ່ງການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຜົນຕອບແທນດ້ວຍຄະແນນພື້ນຖານ 100 ສາມາດສົ່ງຜົນໃຫ້ອັດຕາດອກເບ້ຍນະໂຍບາຍເພີ່ມຂຶ້ນຢູ່ລະຫວ່າງ 40-155. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ຕົວປ່ຽນແປງອັດຕາດອກເບ້ຍນະໂຍບາຍທີ່ຊັກຊ້າກໍ່ມີຄວາມສໍາຄັນເຊັ່ນກັນ, ເຊິ່ງຊື່ໃຫ້ເຫັນຫຼັກການຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປໃນການກໍານົດທໍາທີ່ທາງດ້ານນະໂຍບາຍທາງເງິນຕາ. ວົງຈອນທຸລະກິດຂອງເສດຖະກິດເຫຼົ່າໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ຢູ່ໃນລະດັບກາງ, ເຊິ່ງມີຊ່ອງຫວ່າງຂອງຜົນຜະລິດລະດັບນ້ອຍ ແລະ ອັດຕາເງິນເຜີ້ມີຄວາມສະເຫຼ່ຍລະພາບ ຫຼື ຄົງຕົວ, ເປັນໄປໄດ້ວ່າບັນດາເງື່ອນໄຂທາງການເງິນພາຍນອກອາດຈະມີບົດບາດສໍາຄັນສໍາລັບນະໂຍບາຍເງິນຕາໃນປັດຈຸບັນ.

ຕາຕະລາງ 1.6. 2. ກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນອາຊຽນ-4 ແລະ ສ.ເກົາຫລີ: ຜົນການປະເມີນຂອງ Taylor Rule

Countries	Independent Variables	Coefficients	Period of Coverage
Indonesia	Lagged policy rate (-1)	0.683889***	Q2 2010 – Q4 2020
	Inflation	0.250414	
	Output (-1)	2.666369*	
	U.S. treasury yield (10 years)	1.530564***	
	Exchange rate (IDRUSD)	-0.04292	
Malaysia	Lagged policy rate (-1)	0.682818***	Q4 2005 – Q4 2020
	Inflation	0.111786**	
	Output (-1)	0.276215***	
	U.S. treasury yield (5 years)	0.405197***	
	Exchange rate (USDPHP)	-0.119189***	
Philippines	Lagged policy rate (-1)	0.850447**	Q4 2005 – Q4 2020
	Inflation	0.900028**	
	Output (-1)	0.696839**	
	U.S. treasury yield (5 years)	1.123311	
	Measure of global uncertainty	-0.118705*	
	Exchange rate (USDPHP)	-0.119189***	
Thailand	Lagged policy rate (-1)	0.584203***	Q1 2008 – Q4 2020
	Inflation	0.226924***	
	Output (-1)	-0.016237	
	Credit growth	0.089217***	
	Fed fund rate	0.126593	

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO.
ໝາຍເຫດ: ລະດັບຄວາມສໍາຄັນໂດຍການໃຊ້ຄ່າ P-value (*ຢູ່ທີ່ 10%, ** ຢູ່ທີ່ 5%, *** ຢູ່ທີ່ 1%). ຄ່າໂຕແປໃນວົງເລັບຄືຈໍານວນໂຕເລກຂອງຄວາມຊັກຊ້າ. ໄລຍະເວລາພາຍຫຼັງປີ 2018 ຂຶ້ນຢູ່ກັບການຄາດການຂອງພະນັກງານ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ /: ຕົວຊີ້ວັດທາງການເງິນ ແລະ ເສດຖະກິດມະຫາພາກທີ່ສໍາຄັນທີ່ໄດ້ເລືອກເຝັນ

	2017	2018e/	2019p/	2020 p/
ປະເທດບຣູໄນ				
ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ຕາມລາຄາຄົງທີ່ (ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	1.3	0.1	2.1	2.0
ອັດຕາເງິນເຝີ (ຄ່າສະເລ່ຍໄລຍະເວລາ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	-0.2	0.1	0.4	0.5
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (ຄິດເປັນເປີເຊັນ ຂອງ GDP)	16.8	12.6	13.5	13.5
ດຸນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານສູນກາງ (ງົບປະມານ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ ຂອງ GDP)	-12.7	-7.5	-6.3	-5.5
ປະເທດກຳປູເຈຍ				
ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ຕາມລາຄາຄົງທີ່ (ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	7.1	7.2	7.1	7.0
ອັດຕາເງິນເຝີ (ຄ່າສະເລ່ຍໄລຍະເວລາ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	2.9	2.5	2.8	3.0
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ ຂອງ GDP)	-8.0	-9.1	-8.4	-7.7
ດຸນງົບປະມານແຫ່ງລັດ (ຍົກເວັ້ນເງິນຊ່ວຍເຫຼືອ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ ຂອງ GDP)	-2.7	-2.1	-2.6	-2.3
ສປ.ຈີນ				
ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ຕາມລາຄາຄົງທີ່ (ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	6.9	6.6	6.3	6.2
ອັດຕາເງິນເຝີ (ຄ່າສະເລ່ຍໄລຍະເວລາ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	1.6	2.1	2.2	1.8
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ ຂອງ GDP)	1.3	0.7	0.7	1.0
ຍອດດຸນການຄັງຂອງລັດຖະບານກາງ (ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ ຂອງ GDP)	-2.9	-2.7	-2.8	-3.0
ຮົງກົງ, ສປ.ຈີນ				
ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ຕາມລາຄາຄົງທີ່ (ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	3.8	3.0	2.7	2.7
ອັດຕາເງິນເຝີ (ຄ່າສະເລ່ຍໄລຍະເວລາ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	1.5	2.4	2.5	2.3
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ ຂອງ GDP)	4.7	4.3	2.8	2.8
ດຸນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານສູນກາງ (ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ ຂອງ GDP)	5.6	2.1	1.5	1.5
ປະເທດອິນໂດເນເຊຍ				
ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ຕາມລາຄາຄົງທີ່ (ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	5.1	5.2	5.1	5.1
ອັດຕາເງິນເຝີ (ໄລຍະເວລາສິ້ນສຸດ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	3.6	3.1	3.5	3.5
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ ຂອງ GDP)	-1.7	-3.0	-2.6	-2.3
ດຸນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານສູນກາງ (ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ ຂອງ GDP)	-2.5	-1.8	-1.8	-1.8
ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ				
ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ຕາມລາຄາຄົງທີ່ (ງົບປະມານ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	1.9	0.6	0.6	0.5
ອັດຕາເງິນເຝີ (ງົບປະມານ, ຄ່າສະເລ່ຍໄລຍະເວລາ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	0.7	0.8	0.8	0.7
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (ງົບປະມານ, ຄິດເປັນເປີເຊັນ ຂອງ GDP)	4.0	3.8	3.7	3.5
ດຸນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ (ງົບປະມານ, ຄິດເປັນເປີເຊັນ ຂອງ GDP)	-3.6	-4.3	-4.0	-3.8
ສ.ເກົາຫລີ				
ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ຕາມລາຄາຄົງທີ່ (ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	3.1	2.7	2.6	2.6
ອັດຕາເງິນເຝີ (ຄ່າສະເລ່ຍໄລຍະເວລາ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	1.9	1.5	1.0	1.4
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (ຄິດເປັນເປີເຊັນ ຂອງ GDP)	4.9	4.7	4.6	4.2
ດຸນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານສູນກາງ (ຍົກເວັ້ນເງິນທຶນ, ຄິດເປັນເປີເຊັນ ຂອງ GDP)	-1.1	-0.6	-1.8	-2.0
ສປປ.ລາວ				
ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ຕາມລາຄາຄົງທີ່ (ງົບປະມານ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	6.9	6.5	6.6	6.9
ອັດຕາເງິນເຝີ (ຄ່າສະເລ່ຍໄລຍະເວລາ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	0.8	2.0	2.2	2.5
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (ຄິດເປັນເປີເຊັນ ຂອງ GDP)	-7.0	-7.8	-7.0	-6.5
ດຸນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານສູນກາງ (ລວມທັງເງິນຊ່ວຍເຫຼືອຄິດເປັນເປີເຊັນ ຂອງ GDP)	-5.3	-4.6	-4.7	-3.6
ປະເທດມະເລເຊຍ				
ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ຕາມລາຄາຄົງທີ່ (ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	5.9	4.7	4.6	4.7
ອັດຕາເງິນເຝີ (ຄ່າສະເລ່ຍໄລຍະເວລາ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	3.8	1.0	1.6	2.2
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (ຄິດເປັນເປີເຊັນ ຂອງ GDP)	3.0	2.3	2.1	2.1
ດຸນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານສູນກາງ (ຍົກເວັ້ນເງິນທຶນ, ຄິດເປັນເປີເຊັນ ຂອງ GDP)	-3.0	-3.7	-3.4	-3.1
ປະເທດມຽນມາ				
ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ຕາມລາຄາຄົງທີ່ (ງົບປະມານ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	6.8	7.3	7.3	7.4
ອັດຕາເງິນເຝີ (ຄ່າສະເລ່ຍໄລຍະເວລາ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	4.0	5.0	4.5	4.5
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (ງົບປະມານ, ຄິດເປັນເປີເຊັນ ຂອງ GDP)	-4.3	-3.6	-3.9	-4.0
ດຸນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານສູນກາງ (ສະໜະນາບ) (ງົບປະມານ, ຄິດເປັນເປີເຊັນ ຂອງ GDP)	-2.6	-6.2	-5.0	-4.9
ປະເທດຟິລິບປິນ				
ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ຕາມລາຄາຄົງທີ່ (ງົບປະມານ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	6.7	6.2	6.4	6.6
ອັດຕາເງິນເຝີທົ່ວໄປ (ຄ່າສະເລ່ຍໄລຍະເວລາ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	2.9	5.2	3.0	3.0
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (ຄິດເປັນເປີເຊັນ ຂອງ GDP)	-0.7	-2.4	-2.3	-2.0
ດຸນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານແຫ່ງຊາດ (ຄິດເປັນເປີເຊັນ ຂອງ GDP)	-2.2	-3.2	-3.0	-3.0
ປະເທດສິງກະໂປ				
ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ຕາມລາຄາຄົງທີ່ (ປີປະຕິທິນ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	3.9	3.2	2.5	2.6
ອັດຕາເງິນເຝີທົ່ວໄປ (ຄ່າສະເລ່ຍໄລຍະເວລາ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	0.6	0.4	1.1	1.5
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (ຄິດເປັນເປີເຊັນ ຂອງ GDP)	16.0	17.7	18.0	18.5

ດຸນງົບປະມານທັງໝົດ (ຄິດເປັນເປີເຊັນ ຂອງ GDP)	2.1	0.7	-0.5	-0.7
ປະເທດໄທ				
ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ຕາມລາຄາຄົງທີ່ (ປີປະຕິທິນ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	4.0	4.1	3.8	3.7
ອັດຕາເງິນເຜີ້ທົ່ວໄປ (ຄ່າສະເລ່ຍໄລຍະເວລາ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	0.7	1.1	1.0	1.0
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ (ຄິດເປັນເປີເຊັນ ຂອງ GDP)	11.0	6.9	5.7	4.9
ດຸນງົບປະມານທົ່ວໄປຂອງລັດຖະບານ (ບັງຄັບປະມານ, ຄິດເປັນເປີເຊັນ ຂອງ GDP)	-3.6	-3.3	-2.6	-2.7
ສສ.ຫວຽດນາມ				
ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ຕາມລາຄາຄົງທີ່ (ປີປະຕິທິນ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	6.8	7.1	6.6	6.7
ອັດຕາເງິນເຜີ້ທົ່ວໄປ (ຄ່າສະເລ່ຍໄລຍະເວລາ, ຄິດເປັນເປີເຊັນປີຕໍ່ປີ)	3.5	3.5	3.8	3.7
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ ຫ (ຄິດເປັນເປີເຊັນ ຂອງ GDP)	2.7	4.2	3.1	2.0
ການກຸ້ມສຸດທິຂອງລັດຖະບານທົ່ວໄປ (ຄິດເປັນເປີເຊັນ ຂອງ GDP)	-3.5	-3.6	-3.6	-3.5

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ແລະ ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO

ໝາຍເຫດ: e/ ໝາຍເຖິງການປະເມີນ, p/ໝາຍເຖິງການວາງແຜນ. ຖ້າຂໍ້ມູນບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງປີຂອງປະຕິທິນ, ກໍ່ຕ້ອງລະບຸໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ. ຂໍ້ມູນສໍາລັບປີ 2018 ອ້າງອີງເຖິງການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO, ສໍາລັບຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ສາມາດໃຊ້ໄດ້.

ເອກະສານອ້າງອີງ

ASEAN+3 Macroeconomic Research Office (AMRO). 2018a. “Box B: The Winds of (a Trade) War.” *ASEAN+3 Regional Economic Outlook 2018*. Singapore.
<https://amro-asia.org/publications/regional-surveillance/amro-regional-surveillance-reports/asean3-regional-economic-outlook/>.

_____. 2018b. “Monthly Update of the AREO—Special Feature: Recent Market Turmoil in Argentina and Turkey and Spillovers to Regional Emerging Markets,” Singapore, September.
<https://amro-asia.org/publications/regional-surveillance/amro-regional-surveillance-reports/asean3-regional-economic-outlook/monthly-update-of-the-areo/>.

_____. 2019. “Monthly Update of the AREO,” Singapore, September.
<https://amro-asia.org/publications/regional-surveillance/amro-regional-surveillance-reports/asean3-regional-economic-outlook/monthly-update-of-the-areo/>.

Arregui, Nicolas, Jaromir Benes, Ivo Krznar, Srobona Mitra, and Andre Oliveira Santos. 2013. “Evaluating the Net Benefits of Macroprudential Policy: A Cookbook.” IMF Working Paper 13/167, International Monetary Fund, Washington, DC.
<https://www.imf.org/en/Publications/WP/Issues/2016/12/31/Evaluating-the-Net-Benefits-of-Macroprudential-Policy-A-Cookbook-40790>.

Campbell, John Y., and Robert J. Shiller. 1998. “Valuation Ratios and the Long-Run Stock Market Outlook.” *Journal of Portfolio Management* 24(2): 11–26.

Claessens, Stijn, Ayhan Kose, and Marco Terrones. 2011a. “How do Business and Financial Cycles Interact?” IMF Working Paper 11/88, International Monetary Fund, Washington, DC.
<https://www.imf.org/en/Publications/WP/Issues/2016/12/31/How-Do-Business-and-Financial-Cycles-Interact-24805>.

_____. 2011b. “Financial Cycles: What? How? When?” IMF Working Paper 11/76, International Monetary Fund, Washington, DC.
<https://www.imf.org/en/Publications/WP/Issues/2016/12/31/Financial-Cycles-What-How-When-24775>.

Drehmann, Mathias, Claudio Borio, and Kostas Tsatsaronis. 2012. “Characterizing the Financial Cycle: don’t Lose Sight of the Medium Term!” BIS Working Paper 380, Bank for International Settlements, Basel.
<https://www.bis.org/publ/work380.htm>.

Helbling, Thomas. 2003. “House Price Bubbles—A Tale Based on Housing Price Booms and Busts.” Real Estate Indicators and Financial Stability. Proceedings of IMF/BIS Conference on Real Estate Indicators and Financial Stability, International Monetary Fund, Washington, DC, 27–28 October.
<https://www.imf.org/external/pubs/ft/reif/2005/eng/index.htm>.

International Monetary Fund. 2018. “Global Prospects and Policies.” Chapter 1. *World Economic Outlook*. Washington, DC, April.
<https://www.imf.org/en/Publications/WEO/Issues/2018/03/20/world-economic-outlook-april-2018>.

Kranendonk, Henk, and Johan Verbruggen. 2008. "Decomposition of GDP Growth in Some European Countries and the United States." *De Economist* 156(3): 295–306.

Mayer, Christopher J. 2011. "Housing Bubbles: A Survey." *Annual Review of Economics* 3: 559–577.

Taylor, John B. 1993. "Discretion versus Policy Rules in Practice." *Carnegie-Rochester Conference Series on Public Policy* 29: 195–214.

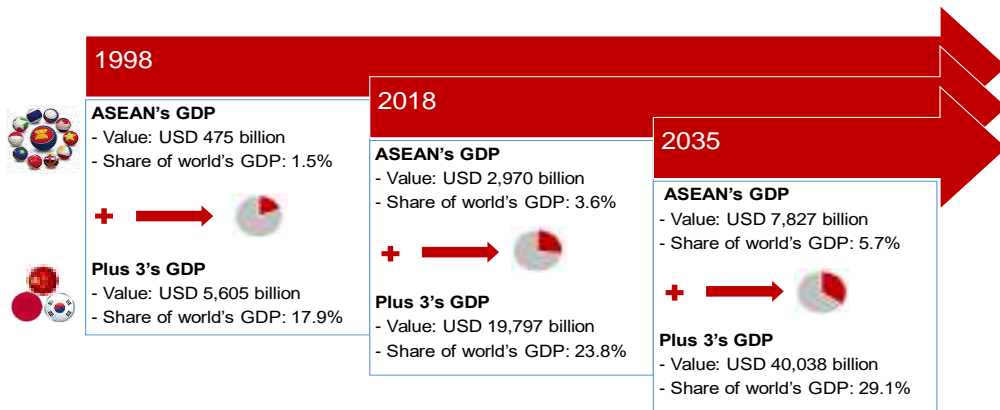
ພາກທີ 2. ຫົວຂໍ້: ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ສໍາລັບເສດຖະກິດໃໝ່

ປັດໄຈທີ່ສໍາຄັນໃນການຫັນປ່ຽນກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ໃຫ້ເປັນ "ເສດຖະກິດໃໝ່" ຄືການເພີ່ມທະວີຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່. ປັດໄຈຫຼັກ 3 ປະການທີ່ຈະເປັນຕົວຂັບເຄື່ອນບັນດາບຸລິມະສິດຂອງການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງພາກພື້ນໃນໄລຍະກາງຫາໄລຍະຍາວ ມີຄື ການປະຕິວັດອຸດສາຫະກຳຄັ້ງທີ 4 (4IR) ຫຼື ການປະຕິຮູບທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ, ການເຂົ້າສູ່ສັງຄົມຂອງຜູ້ສູງອາຍຸ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງຊົນຊັ້ນກາງຢ່າງໄວວາ, ແລະ ນະໂຍບາຍການປົກປ້ອງທາງການຄ້າຂອງໂລກຕາເວັນຕົກ, ຄວບຄູໄປກັບການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດພາກພື້ນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການສຸດທ້າຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພາກພື້ນດັ່ງກ່າວຍັງຄົງຕ້ອງປະເຊີນກັບຄວາມແຕກໂຕນກັນຂອງປັດໄຈຫຼັກ 3 ປະການ ເຊິ່ງກໍາລັງເປັນອຸປະສັກໃນການເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ການພັດທະນາຄື: ຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນ, ອັດຕາແລກປ່ຽນ ແລະ ປັດໄຈຕ່າງໆ. ເພື່ອຈັດການແກ້ໄຂບັນດາຄວາມແຕກໂຕນເຫຼົ່ານີ້, ພາກພື້ນຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3, ແລະ ເພິ່ງພາອາໄສເຄືອຂ່າຍປ້ອງກັນວິກິດການທາງການເງິນຂອງພາກພື້ນ, ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ກໍຕ້ອງພັດທະນາບັນດາສະຖາບັນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ບັນດາຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານວິຊາການຂອງກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ແລະ ຊຸກຍູ້ຂໍ້ລິເລີ່ມກ່ຽວກັບການເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ການຮ່ວມມືກັນໃນລະດັບພາກພື້ນ.

ການປັບຄືນຄວາມສົມດູນ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນພາຍຫຼັງວິກິດການທາງການເງິນອາຊີ: ສາມາດປັບໂຕສໍາລັບການຢຸດຕິດໍາເນີນງານໄລຍະໜຶ່ງ

ເສດຖະກິດຂອງບັນດາປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ໄດ້ມີການພັດທະນາມາພໍສົມຄວນນັບຕັ້ງແຕ່ເຫດການທີ່ສັບສົນໃນປີ 1997. ອັດຕາການຈະເລີນເຕີບໂຕຮວມກັນໂດຍລວມຂອງພາກພື້ນໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວຈາກ 6 ພັນຕື້ໂດລາສະຫະລັດ (19.4% ຂອງ GDP ໂລກ) ຫຼັງຈາກເກີດວິກິດການທາງການເງິນໃນອາຊີ (AFC) ເຖິງ 23 ພັນຕື້ໂດລາໃນປີ 2018 (27.4%) ແລະ ຄາດວ່າຈະຮອດ 48 ພັນຕື້ໂດລາສະຫະລັດ (34.8% ພາຍໃນປີ 2035 (ຮູບພາບ 2.1). ບົດລາຍງານສະບັບນີ້ສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານການຕໍ່ຍອດຈາກບົດລາຍງານ AREO 2017 (AMRO 2017) ເຊິ່ງມີເນື້ອໃນກ່າວເຖິງການຮວມໂຕທາງເສດຖະກິດ ແລະ ການປັບຄືນຄວາມສົມດູນຂອງເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນຫຼັງຈາກ AFC ແລະ ຕໍ່ຍອດເນື້ອໃນຂອງ AREO 2018 ທີ່ກ່າວເຖິງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ. ຈຸດສຸມດັ່ງກ່າວແມ່ນເພື່ອເພີ່ມທະວີຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ໃນບັນດາປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ເພື່ອກ້າວໄປສູ່ການເປັນ"ເສດຖະກິດໃໝ່" ແລະ ເລີ່ມດໍາເນີນການໃນຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປຂອງແນວທາງການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຂອງພວກເຂົາ.

ຮູບພາບ 2.1: ຄວາມສໍາຄັນທາງເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ: ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນເບື້ອງຕົ້ນ ໃນປີ 1998, 2018, 2035

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ອົງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ທະນາຄານໂລກ; ແລະ ການຄາດການ/ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO

ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ຈະເປັນບຸລິມະສິດຂອງການຂະຫຍາຍຕົວໃນພາກພື້ນໃນໄລຍະຕໍ່ໄປ. ໂດຍລວມແລ້ວ, ພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ໄດ້ມີຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນໄລຍະສອງທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາດ້ວຍຍຸດທະສາດ "ການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ" ເຊິ່ງຫຼາຍປະເທດສ່ວນໃຫຍ່ໃຊ້ເປັນເສົາຄໍ້າຫຼັກ. ເຖິງແມ່ນວ່າການພັດທະນາໃນຂອບເຕັກໂນໂລຊີຍັງບໍ່ທັນເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ຈະຍັງສືບຕໍ່ ແຕ່ການປ່ຽນແປງໄປສູ່ຍຸກການໃຫ້ບໍລິການເປັນສິ່ງທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້⁶, ຈຶ່ງຈໍາເປັນຈະໄດ້ພິຈາລະນາຄືນໃໝ່ວ່າ ຄວາມອາດສາມາດທີ່ຕ້ອງການພັດທະນາແມ່ນດ້ານໃດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ລັກສະນະໃດທີ່ຈໍາເປັນ. ປະເດັນໜຶ່ງທີ່ປະກົດຂຶ້ນເຊິ່ງຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນຄື ການລົງທຶນໃນລະດັບຕໍ່າກວ່າທີ່ຄວນຈະເປັນ (underinvestment) ເຊິ່ງຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ກໍ່ຈະສົ່ງຜົນຕໍ່ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ. ການລົງທຶນທີ່ຈໍາເປັນເພື່ອສ້າງ ແລະ ຮັກສາລະດັບການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດປະກອບມີ: ຮາດແວ ແລະ ຊອບແວໃໝ່ ເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິພາບການຈັດສົ່ງ ແລະ ການຜະລິດ, ການມີທຶນມະນຸດ ແລະ ບຸກຄະລາກອນທີ່ມີທັກສະຈໍານວນຫຼາຍ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດເຮັດວຽກກັບເຕັກໂນໂລຊີດິຈິ

⁶ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ເສດຖະກິດຂອງໂລກຕ້ອງປ່ຽນແປງຈາກການກະສິກໍາມາເປັນພາກການຜະລິດ, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຂະແໜງການໃຫ້ບໍລິການແມ່ນເກີດຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ-ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າແລະ ປານກາງ (Buckley ແລະ Majumdar 2018).

ຕອນ ແລະ ສະໜອງຄວາມຕ້ອງການສໍາລັບການບໍລິການທີ່ກໍານົດເອງ, ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ເຄືອຂ່າຍສໍາລັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໃໝ່ທີ່ມີຄວາມສັບຊ້ອນ ແລະ ມີການຄ້າຂ້າມຊາຍແດນຫຼາຍຂຶ້ນ.

ຫົວບົດນີ້ໄດ້ມີການຮຽບຮຽງຄັ້ງນີ້: ພາກທີ 2 ໄດ້ທົບທວນຄືນ 3 ປັດໄຈຫຼັກທີ່ເປັນຕົວຂັບເຄື່ອນບັນດາບູລິມະສິດຂອງການພັດທະນາ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດໃນລະດັບພາກພື້ນ: ການປະຕິວັດທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີທີ່ນໍາໄປສູ່ການຫຼຸດລົງຂອງຂະບວນການຜະລິດທາງດ້ານອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຂະແໜງບໍລິການໃນເສດຖະກິດໃໝ່; ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງປະຊາກອນ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງຊົນຊັ້ນກາງ; ແລະ ການຂະຫຍາຍ ແລະ ເພີ່ມທະວີຂອງການເຊື່ອມສານພາກພື້ນໃນທ່າມກາງສະພາບການກົດກັນທາງການຄ້າໂລກທີ່ຮຸນແຮງຂຶ້ນ. ພາກທີ 3 ກໍານົດແລະປະເມີນສິ່ງທ້າທາຍທີ່ສໍາຄັນ 3 ປະການເພື່ອບັນລຸການເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ການເຊື່ອມສານໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນຄື: ຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນ, ຄວາມແຕກໂຕນຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນ ແລະ ຄວາມແຕກໂຕນຂອງປັດໄຈຕ່າງໆ. ພາກທີ 4 ກວດສອບຂອບເຂດສໍາລັບຂໍ້ລິເລີ່ມທົ່ວທັງພາກພື້ນ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາບາງຂໍ້ຈໍາກັດເຫຼົ່ານີ້. ພາກທີ 5 ສະຫຼຸບດ້ວຍຄໍາແນະນໍາທາງດ້ານນະໂຍບາຍບາງດ້ານ. ໃນຕະຫຼອດບົດນີ້, ໄດ້ມີການຈັດປະເທດຕ່າງໆອອກເປັນໝວດດັ່ງນີ້:

- ເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ+3 ທີ່ມີລາຍໄດ້ສູງ (**High-Income ASEAN+3 (“HI-A”)**) ແມ່ນມີຂໍ້ຈໍາກັດໜ້ອຍທີ່ສຸດໃນສິ່ງທ້າທາຍທີ່ສໍາຄັນ 3 ປະການຄື: ສປ.ຈີນ, ຍີ່ປຸ່ນ, ສ.ເກົາຫຼີ, ບູໄນ, ຮິງກົງ ແລະ ສິງກະໂປ. ສໍາລັບເສດຖະກິດຂອງHI-A ທີ່ເຕີບໂຕແລ້ວ, ສິ່ງທ້າທາຍທັງ 3 ໄດ້ເອື້ອອິດທິພົນໃນການນໍາໃຊ້ສິ່ງທີ່ມີໃນພາກພື້ນເພື່ອການຂະຫຍາຍຕົວເນື່ອງຈາກພວກເຂົາໄດ້ມີການປັບຕົວແລະນໍາໃຊ້ເສດຖະກິດໃຫມ່. ສປ. ຈີນ ເປັນປະເທດເສດຖະກິດທີ່ມີລາຍໄດ້ປານກາງສູງ, ແຕ່ເປັນປະເທດເສດຖະກິດທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນໂລກໃນດ້ານຄວາມສະເໝີພາບຂອງການມີກໍາລັງຊື້, ມີອັດຕາການອອມສູງ ແລະ ມີຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ. ສະນັ້ນ, ສປ. ຈີນ ຈຶ່ງຢູ່ໃນຖານະພິເສດໃນການຊ່ວຍເຫຼືອເສດຖະກິດປະເທດກໍາລັງພັດທະນາອື່ນໆໃນການແກ້ໄຂກັບບັນດາຄວາມແຕກໂຕນທັງ 3 ຢ່າງ ແລະ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍແກ້ໄຂບັນດາສິ່ງທ້າທາຍຕໍ່ກັບການພັດທະນາຂອງຕົນເອງເຊັ່ນກັນ.
- ເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ-4 ທີ່ມີລາຍໄດ້ປານກາງ (**Middle-Income ASEAN (“ASEAN-4”)**) ທີ່ສາມາດແກ້ໄຂຂໍ້ຈໍາກັດທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ຂໍ້ຈໍາກັດທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງການເງິນ ຈົນມາຮອດຈຸດທີ່ພວກເຂົາຢູ່ໃນປະຈຸບັນ, ແຕ່ເຫັນວ່າຍັງມີ 3 ຄວາມແຕກໂຕນທີ່ມີຄວາມກ່ຽວພັນ (ໃນຂອບເຂດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ) ຕໍ່ກັບການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນອິນໂດເນເຊຍ, ມາເລເຊຍ, ຝິລິບປິນ ແລະ ໄທ. ການທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຫຼຸດພື້ນຈາກປະເທດເສດຖະກິດທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າມາເປັນເສດຖະກິດທີ່ມີລາຍໄດ້ປານກາງ ແລະ ການທີ່ມີປະສິບການຫຼາກຫຼາຍໃນການຮັບມືກັບບັນດາການປ່ຽນແປງຂອງໂລກາພິວັດທາງການເງິນໄດ້ພາໃຫ້ມີການສ້າງນະໂຍບາຍທີ່ໂອນອຽງເຊິ່ງບໍ່ວ່ານະໂຍບາຍນັ້ນຈະຖືກຫຼີຜິດກໍຕາມມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມແຕກໂຕນເຫຼົ່ານັ້ນສິ່ງຜົນກະທົບດ້ານລົບຫຼາຍກວ່າທີ່ຄວນຈະເປັນ.
- ເສດຖະກິດກຸ່ມປະເທດອາຊຽນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ (**Lower-Income ASEAN (“CLMV”)**) ກັບບັນຫາຂອງປະເທດກໍາລັງພັດທະນາແບບດັ້ງເດີມ: ຄວາມຕ້ອງການໃນການລົງທຶນມີຫຼາຍກວ່າທຶນທີ່ພວກເຂົາສາມາດອອມ ແລະ ບັນດາຂໍ້ຈໍາກັດຂອງຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດ (ລວມທັງແຮງງານ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ສະຖາບັນການສຶກສາຕ່າງໆ). ໃນນີ້, ໄດ້ແຕກຕ່າງຈາກບັນດາເສດຖະກິດເກີດໃໝ່ເຊັ່ນ: ກໍາປູເຈຍ, ສປປ ລາວ, ມຽນມາ ແລະ ສສ.ຫວຽດນາມ ທີ່ປະເຊີນກັບ

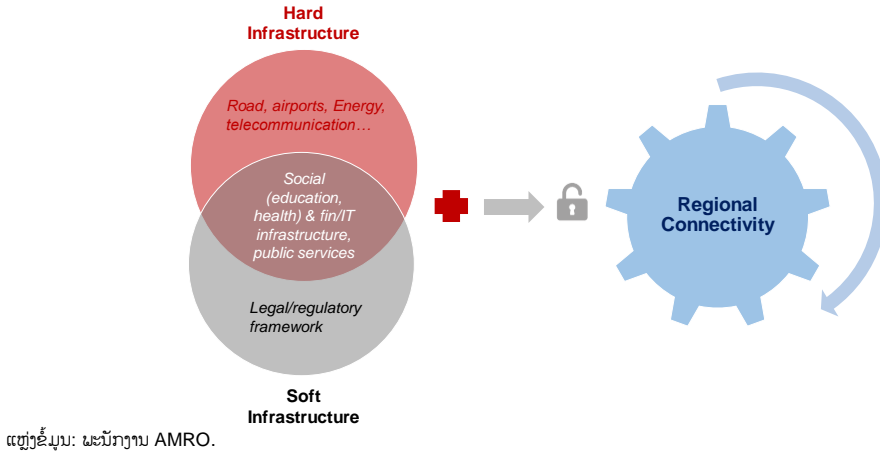
ບັນດາຂໍ້ຈຳກັດເຫຼົ່ານີ້ໃນໄລຍະທີ່ໂລກາຝັດ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນພາຍນອກສາມາດຊ່ວຍຫຼຸດຄວາມແຕກໂຕນ ຕ່າງໆ, ຫຼືເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດຫາກມີການສະໜອງທຶນຫຼາຍເກີນໄປ.

ການກ້າວສູ່ເສັ້ນທາງຂອງການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່: ຄວາມສ່ຽງທີ່ເປັນແຮງ ຕ້ານ (Headwinds) ແລະ ຄວາມສ່ຽງທີ່ເປັນແຮງຢູ່ (Tailwinds) ທາງເສດຖະກິດ

ປັດໄຈຫຼັກ 3 ປະການທີ່ຈະເປັນຕົວຂັບເຄື່ອນບັນດາບຸລິມະສິດຂອງການເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນພາກພື້ນສໍາລັບ ໄລຍະກາງຫາໄລຍະຍາວ. ປັດໄຈທີ 1 ແມ່ນ ການປະຕິວັດອຸດສາຫະກຳຄັ້ງທີ 4 (4IR) ຫຼື ການປະຕິຮູບທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ ນໍາໄປສູ່ການຜະລິດແບບອັດຕະໂນມັດ, ການຫຼຸດບົດບາດຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳໃນການຂັບເຄື່ອນເສດຖະກິດ ແລະ ການ ເພີ່ມບົດບາດຂອງຂະແໜງບໍລິການ. ການປັບໂຄງສ້າງລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງໂລກ (GVCs) ພາຍໃຕ້ "ເສດຖະກິດໃໝ່" ຈະ ກຳນົດຄືນຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງພາຍທັງໃນ ແລະ ພາຍນອກທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ການເຕີບໂຕໃນອະນາຄົດ. ປັດໄຈທີ 2 ແມ່ນ ການເຂົ້າສູ່ສັງຄົມຂອງຜູ້ສູງອາຍຸ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງຊົນຊັ້ນກາງຢ່າງໄວວາທີ່ຈະເນັ້ນການປ່ຽນແປງໄປສູ່ການປະຍັດ ແຮງງານ, ຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດບິນພື້ນຖານທາງທັກສະ ແລະ ຄວາມຮູ້, ແລະ ກະຕຸ້ນຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນພາກພື້ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນສິນຄ້າອຸປະໂພກບໍລິໂພກ ແລະ ການບໍລິການຕ່າງໆ ເຊິ່ງລວມມີ ການປັບປຸງທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ການບໍລິການທີ່ ຮອງຮັບ ຫຼື ໃຫ້ບໍລິການຮູບແບບໃໝ່, ແລະ ຄວາມຕ້ອງການການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ດີກວ່າ. ປັດໄຈທີ 3, ນະໂຍບາຍການປົກປ້ອງທາງ ການຄ້າຂອງໂລກຕາເວັນຕົກ, ຄວບຄູ່ໄປກັບການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດພາກພື້ນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການສຸດທ້າຍ, ເຊິ່ງຈະ ເປັນແຮງສະໜັບສະໜູນ ແລະ ແຮງດຶງຕໍ່ການຮວມກຸ່ມເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ. ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ, ແຮງດຶງຈາກຄວາມ ຕ້ອງການຂອງພາກພື້ນນີ້ເອງຈະສາມາດຕ້ານແຮງກົດດັນຈາກການກົດກັນທາງການຄ້າ ແລະ ຂັບເຄື່ອນຄວາມຕ້ອງການສໍາລັບ ການເຊື່ອມຕໍ່ພາຍໃນພາກພື້ນທີ່ຫຼາຍຂຶ້ນ.

ເສດຖະກິດຂອງບັນດາປະເທດອາຊຽນ+3 ຈະຕ້ອງໄດ້ເສີມຂະຫຍາຍລະບົບພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງກາຍະພາບ (Hard Infrastructure) ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານສະຖາບັນການຄຸ້ມຄອງ (Soft Infrastructure). ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ລວມມີ: ໂຄງ ສ້າງທາງດ້ານກາຍະພາບເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິພາບການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ, ການສື່ສານ ແລະ ການໃຫ້ບໍລິການສາທາລະນະປະ ໂພກ; ຂອບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍທີ່ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ; ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານດ້ານໄອທີ ແລະ ລະບົບການເງິນທີ່ໜັ້ນຄົງ (ຮູບພາບ 2.2 ແລະ ຕາຕະລາງ 2.1). ສະຖາບັນທາງສັງຄົມ-ການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ການບໍລິການທີ່ຜັກອາໄສສາທາລະນະ-ຮວບຮວມເອົາພື້ນຖານໂຄງລ່າງທັງໝົດຂອງປະເທດ. ການເຊື່ອມຕໍ່ໃນພາກພື້ນກວມ ເອົາທັງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງກາຍະພາບສໍາລັບການເຄື່ອນຍ້າຍທີ່ມີປະສິດທິພາບສູງຂອງສິນຄ້າ ແລະ ປະຊາຊົນ, ເຊັ່ນດຽວກັນ ກັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງດ້ານສະຖາບັນການຄຸ້ມຄອງເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການສົ່ງຕໍ່ຫຼືແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້, ການ ບໍລິການ ແລະ "ສິ່ງທີ່ຈັບຕ້ອງບໍ່ໄດ້" ອື່ນໆ ທັງພາຍໃນແລະຕ່າງປະເທດ. ການເຊື່ອມຕໍ່ໃນພາກພື້ນປະກອບມີສະຖາບັນເຊັ່ນ: ປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ (AEC), ສັນຍາການຄ້າເສລີລະຫວ່າງອາຊຽນ ແລະ ສປ.ຈີນ ແລະ ບັນດາຄູ່ຄ້າທີ່ສໍາຄັນອື່ນໆ; ອົງການຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດມະຫາພາກອາຊຽນ+3 (AMRO) ແລະ ຂໍ້ລິເລີ່ມຊຽງໃໝ່ແບບຫຼາຍຝ່າຍ (CMIM), ອັນເປັນ ຂອບວຽກໃຫ້ລັດຖະບານປະເທດຕ່າງໆເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອຮ່ວມມື ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍການເຊື່ອມສານໃນລະດັບພາກ ພື້ນ.

ຮູບພາບ 2.2. ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງກາຍະພາບແລະດ້ານສະຖາບັນຄຸ້ມຄອງແລະການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງພາກພື້ນ

ຕາຕະລາງ 2.1: ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຕ້ອງການຈັດຕາມບັນດາຂະແໜງການເສດຖະກິດ

ຂະແໜງ/ກິດຈະກຳທາງເສດຖະກິດ ແລະ ລັກສະນະທີ່ສຳຄັນ	ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳເປັນ
ການຜະລິດຂັ້ນສູງ: ລະບົບອັດຕະໂນມັດ, ການຫຼຸດປະລິມານອຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນ	ໂຮງງານການຜະລິດ, ເຂດອຸດສາຫະກຳ, ເຄື່ອງກຳລັງໄຟຟ້າ; ກອບສຳລັບການຮຽນຮູ້ທາງດ້ານທັກສະແລະ ສິດໃນຊັບສິນທາງປັນຍາ (IPR)
ການແຈກຢາຍ ແລະ ຂົນສົ່ງທີ່ທັນສະໄໝ: ການແປງ	ພື້ນທີ່ສຳລັບການຈັດລຽງອັດຕະໂນມັດ, ການຫຸ້ມຫໍ່ແລະການຈັດສົ່ງ; ການເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງບໍລິສັດຂົນສົ່ງ, ຜູ້ຜະລິດ, ຮູບແບບການຂາຍແລະຜູ້ໃຫ້ບໍລິການລະບົບການສົ່ງຈ່າຍເງິນ
ການບໍລິການຂົນສົ່ງທີ່ຍືດຢູ່ນຳເວລາ: ລະບົບດິຈິຕອນ	ພື້ນທີ່ສຳລັບຫ້ອງການ, ສະຖານທີ່ເພື່ອຮອງຮັບການດຳເນີນງານແບບດິຈິຕອນ; ກົດລະບຽບທີ່ຮັດກຸ້ມ, ແລະຄວາມອາດສາມາດດ້ານປັນຍາປະດິດ(AI)ທີ່ເຂັ້ມແຂງ
ການຄ້າທາງເອເລັກໂຕຼນິກ ແລະ ການບໍລິການອື່ນໆທາງອອນລາຍ ທີ່ໃຊ້ຂໍ້ມູນຂະໜາດໃຫຍ່ (Big Data): ການຕັດຜ່ຳຄຳຄົນກາງອອກໄປ, ລະບົບດິຈິຕອນ	ພື້ນທີ່ສຳລັບຫ້ອງການທີ່ມີລະບົບດິຈິຕອນ ແລະ ຕິດຕັ້ງລະບົບໃຫ້ຄວາມເຢັນ; ແລະ ການບໍລິການຂົນສົ່ງ
ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການຕ້ອນຮັບ: ປະສົບການທີ່ກຳນົດເອງ	ສະໜາມບິນ, ທ່າເຮືອ, ຖະໜົນຫົນທາງ, ທາງລົດໄຟ, ໂຮງແຮມ, ຮ້ານອາຫານ, ພັດທະຄານ, ສະຖານທີ່ບັນເທີງຕ່າງໆ
BPO/KPO: ການໃຊ້ AI, ຈຸດເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ສຳຄັນໃນບັນດາປະເທດທີ່ຕ່າງກັນ	ພື້ນທີ່ສຳລັບຫ້ອງການທີ່ມີລະບົບດິຈິຕອນ; ສູນຮຽນຮູ້ທາງດ້ານພາສາ; ສູນການຮຽນຮູ້ເນື້ອຫາລາຍວິຊາ; ອຸປະກອນໂທລະຄົມມະນາຄົມ
ການຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ+ການປ່ຽນແປງດ້ານປະຊາກອນ+ການເພີ່ມຄວາມໝັ້ນຄົງ	ລະບົບນິເວດ "ເມືອງອັດສະລິຍະ (Smart City)" ສຳລັບຜູ້ຊ່ຽວຊານແລະການຂະຫຍາຍຕົວຂອງປະຊາກອນລະດັບກາງສູ່ "ການເຮັດວຽກແລະ ການຫຼິ້ນຢ່າງສະບາຍ"; ສະຖານທີ່ສຳລັບການໃຫ້ບໍລິການຫຼາຍກວ່າການຊື້ສິນຄ້າ; ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານກາຍະພາບ ແລະຄວາມຮູ້ວິຊາຊີບເພື່ອສະໜອງການດູແລສຸຂະພາບສຳລັບຜູ້ອາຍຸສູງ ແລະ ການບຳບັດເພື່ອສຸຂະພາບສຳລັບຜູ້ມີຖານະດີ; ທີ່ພັກພາອາໄສທີ່ຫຼູຫຼາ

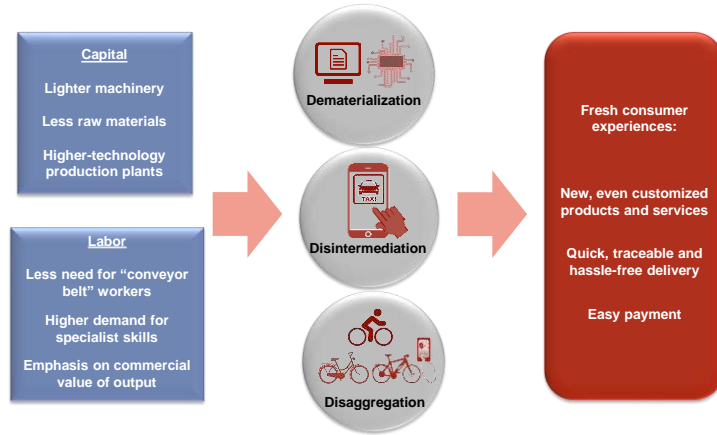
ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ພະນັກງານ AMRO.

ການຮັບເອົາເສດຖະກິດໃໝ່ ແລະ ການບໍລິການ

ການປັບປຸງໃນຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ຈະເປັນໂຕກຳນົດທີ່ສຳຄັນຂອງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດ ເມື່ອບັນດາປະເທດໄດ້ກ້າວຂ້າມຍຸດທະສາດການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ ແລະ ຫັນປ່ຽນໄປສູ່ "ເສດຖະກິດໃຫມ່".

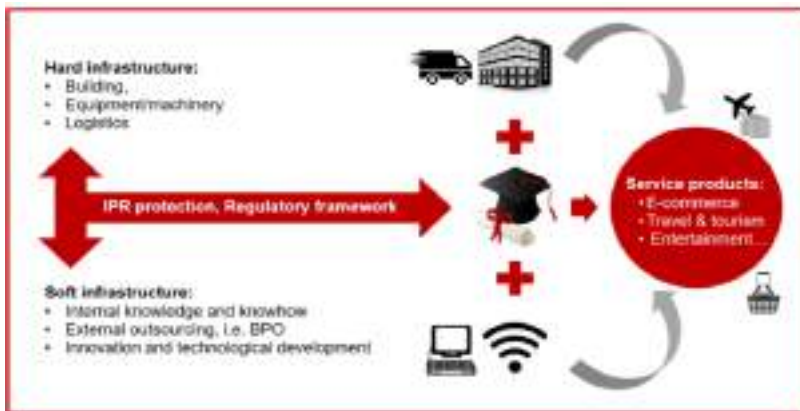
ເມື່ອຕ້ອງໂສ້ການສະໜອງໄດ້ມີວິວັດທະນາການ ຫຼື ການພັດທະນາ, ເຫັນວ່າຈຳເປັນຈະຕ້ອງມີເຄື່ອງມືດິຈິຕອນ ແລະ ທົນມະນຸດທີ່ມີຄວາມຊຳນານທາງເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອສະໜອງໃນການຜະລິດສິນຄ້າ ແລະ ບໍລິການໃຫມ່, ແລະ ການຈັດສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ບໍລິການເຫຼົ່ານີ້ໄປສູ່ຜູ້ບໍລິໂພກ ແລະ ຂະແໜງທຸລະກິດ (ຮູບພາບ 2.3 ແລະ 2.4).

ຮູບພາບ 2.3: ການສະແດງແຜນຜັງຂອງ“ເສດຖະກິດໃໝ່”: ການຜະລິດແລະການສົ່ງອອກສິນຄ້າແລະການບໍລິການທີ່ມີປະສິດທິພາບສູງຂຶ້ນ

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ພະນັກງານ AMRO

ຮູບພາບ 2.4: ຕ້ອງໂສ້ມູນຄ່າທາງດ້ານການບໍລິການ

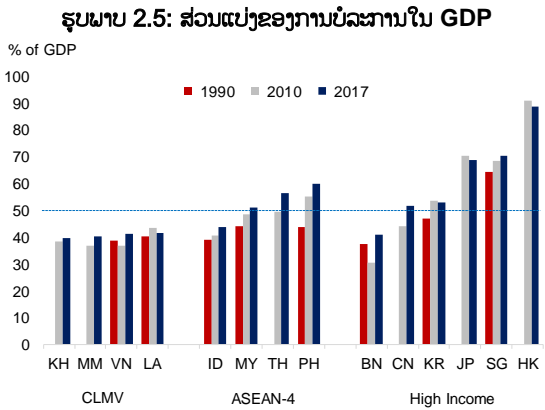

ແຫຼ່ງທີ່ມາ:ພະນັກງານ AMRO.

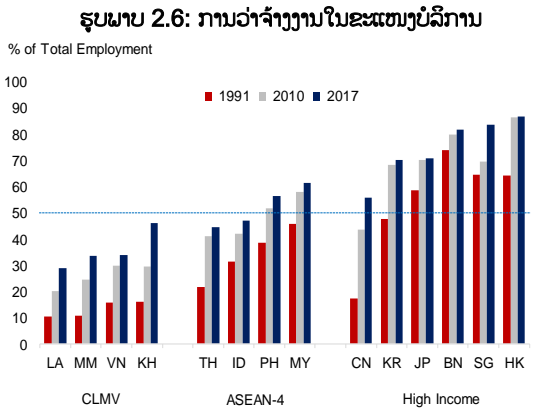
ການບໍລິການຈະມີລັກສະນະທີ່ໂດດເດັ່ນໃນເສດຖະກິດໃໝ່ ເນື່ອງຈາກພວກມັນມີຄວາມຊັບຊ້ອນຫຼາຍຂຶ້ນແຕ່ສາມາດຊື່ຂາຍໄດ້, ເຮັດໃຫ້ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການເປັນບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍ. ການຄ້າໃນຂະແໜງບໍລິການຈະຕ້ອງມີຊ່ອງທາງການເຊື່ອມຕໍ່ນອກເໜືອຈາກແບບຂົນສົ່ງທາງດ້ານການຍະພາບທີ່ມີຢູ່, ເນື່ອງຈາກວ່າໃນການສົ່ງອອກການບໍລິການນັ້ນ-ການສະໜອງແລະການຈັດສົ່ງການບໍລິການໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນປະເທດກໍ່ສາມາດຈັດສົ່ງໄດ້ໂດຍທີ່ຜູ້ສະໜອງການບໍລິການບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເດີນທາງອອກນອກປະເທດ. ອົງການການຄ້າໂລກ ໄດ້ກຳນົດ 4 ຮູບແບບຂອງການການຄ້າການໃຫ້ບໍລິການ (WTO 2015): ການຄ້າຂ້າມຊາຍແດນ (ເຊັ່ນ: ບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາຕ່າງປະເທດ); ການຊົມໃຊ້ການບໍລິການຢູ່ຕ່າງປະເທດ (ເຊັ່ນ: ການທ່ອງທ່ຽວແລະ ການເດີນທາງ, ການສຶກສາໃນມະຫາວິທະຍາໄລຕ່າງປະເທດ); ການສ້າງຕັ້ງມິຕິບຸກຄົນພາຍໃນຕ່າງປະເທດ (ເຊັ່ນ: ການສ້າງສາຂາທະນາຄານຕ່າງປະເທດໃນເຂດທ້ອງຖິ່ນເພື່ອໃຫ້ການບໍລິການທາງດ້ານການເງິນແກ່ຜູ້ຢູ່ອາໄສ); ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງບຸກຄົນທີ່ມີສິນເຊີງງານ (ເຊັ່ນ: ຊ່ຽວຊານຈາກຕ່າງປະເທດທີ່ເດີນທາງເພື່ອບໍລິການແກ່ຜູ້ຢູ່

ອາໄສ). ຕ່ອງໂສ້ທາງດ້ານມູນຄ່າຈະພັດທະນາເມື່ອຜົນຜະລິດບໍ່ສາມາດແຍກອອກຈາກ ຫຼື ຮວມຢູ່ກັບການໃຫ້ບໍລິການ, ເຊັ່ນ: ຄອມພິວເຕີ ແລະ ຊອບແວທີ່ຈຳເປັນຕໍ່ການໃຊ້ເຮັດວຽກ; ການໃຫ້ບໍລິການທາງດ້ານອາຫານ ແລະ ການຮັບປະທານອາຫານ; ການບໍລິການຊຳລະເງິນທີ່ມາຜ່ານທັງສິນຄ້າ ແລະ ບໍລິການ.

ການໃຫ້ບໍລິການຄິດເປັນສັດສ່ວນຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງທັງ GDP ແລະ ການຈ້າງງານໃນບາງປະເທດໃນພາກພື້ນນີ້ ແລະ ກຳລັງໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມຢ່າງໄວວາ, ກຸ່ມປະເທດ+3, ໄດ້ແກ່ ຣົງກົງ, ສປ.ຈີນ, ມາເລເຊຍ, ຝີລິບປິນ ແລະ ສິງກະໂປ (ຮູບພາບ 2.5 ແລະ 2.6)⁷. ສາຂາຍ່ອຍຫຼາຍແຫ່ງໃນການໃຫ້ບໍລິການແບບໃໝ່ຕ່ອງໂດ້ໃຊ້ທັກສະລະດັບສູງເພື່ອຮັກສານະວັດກຳ ແລະ ຮັກສາຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ໜ້າແປກໃຈທີ່ເສດຖະກິດທີ່ມີການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດທີ່ເຂັ້ມແຂງສາມາດມີຂະແໜງບໍລິການຂະໜາດໃຫຍ່ກວ່າ (ຮູບພາບ 2.7).

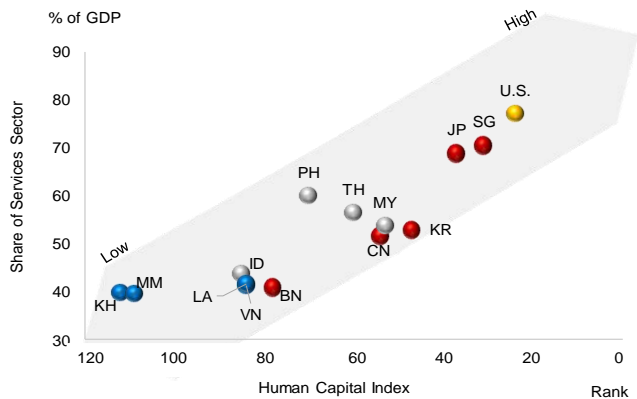

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ບັນດາອົງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ແລະ ທະນາຄານໂລກ.
ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນຂອງປະເທດຍີ່ປຸ່ນ ໃນປີ 2016.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ບັນດາອົງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ແລະ ທະນາຄານໂລກ.
ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນການວ່າຈ້າງງານ ແຕ່ປີ 1991. ຂໍ້ມູນຂອງປະເທດຍີ່ປຸ່ນຮອດປີ 2016

ຮູບພາບ 2.7: ສາຍພົວພັນລະຫວ່າງການພັດທະນາຂະແໜງບໍລິການ ແລະ ດັ່ງທຶນມະນຸດ, 2017

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງປະຊຸມເວທີເສດຖະກິດໂລກ

⁷ ພ້ອມກັນນັ້ນ, ສ່ວນແປງຂອງການໃຫ້ບໍລິການໃນເສດຖະກິດໃຫມ່ອາດຈະເພີ່ມຂຶ້ນເມື່ອມາດຕະການວັດແທກ ແລະ ວິທີການທາງສະຖິຕິຂອງ GDP ແລະ ການຄ້າ-ໜາະສົມທີ່ສຸດເພື່ອອະທິບາຍສິນຄ້າທີ່ຜະລິດ ແລະ ຂົນສົ່ງ-ໄດ້ຮັບການປັບປຸງເພື່ອສະທ້ອນມູນຄ່າເພີ່ມພາຍໃຕ້ເສດຖະກິດໃຫມ່.

ບັນດາບໍລິການຂອງເສດຖະກິດໃຫມ່ຈະຕ້ອງມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານສະຖາບັນຄຸ້ມຄອງທີ່ເປັນລະບົບສູງ ແລະ ມີການເຊື່ອມຕໍ່ຂ້າມປະເທດ. ກອບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນິຕິກຳທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ລະບົບການຊຳລະເງິນທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ປະສິດທິພາບທັງພາຍໃນປະເທດ ແລະ ນອກປະເທດ-ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ. ຈະຕ້ອງມີການກວດສອບທີ່ຮັດກຸ່ມຂຶ້ນກ່ຽວກັນສິດທິໃນຊັບສິນທາງປັນຍາ (IPR), ການປົກປ້ອງທາງລະບຽບກົດໝາຍຂອງສິດທິນັກລົງທຶນ ແລະ ເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ, ມາດຕະຖານການບໍລິການແບບມີອາຊີບ, ສັນຍາ ຫຼື ລະບຽບການຈ່າຍເງິນ ແລະ ການຄວາມປອດໄພທາງອິນເຕີເນັດ. ສັນຍາການຄ້າເສລີ, ສິນທິສັນຍາການລົງທຶນ ແລະ ການຍອມຮັບຮ່ວມກັນ (MRAs) ຈະຕ້ອງຖືກແກ້ໄຂເພື່ອຂະຫຍາຍຕ່ອງໂສ້ທາງມູນຄ່າຂ້າມປະເທດ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກການໄຫຼວຽນຂອງ FDI ທີ່ມີຄຸນະພາບ, ບຸກຄະລາກອນທີ່ມີທັກສະ ແລະ ຜູ້ຊຽວຊານດ້ານການຈັດການ. ຕົວຢ່າງກອບຂອງໂຄງການ IPR ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນສຳລັບອຸດສາຫະກຳທີ່ມີລິຂະສິດ (WIPO 2014)⁸. ອີງຕາມ WIPO (2014), ການບໍລິການໃໝ່ເຫຼົ່ານີ້ຄິດເປັນສັດສ່ວນ 9.9% ຂອງ GDP ແລະ 6.2% ຂອງການຈ້າງງານໃນ ສ.ເກົາຫຼີ, ຕາມມາດ້ວຍ ສປ.ຈີນ (6.4% ຂອງ GDP ແລະ 6.5% ຂອງການຈ້າງງານ), ສິງກະໂປ (6.2% ຂອງ GDP ແລະ 6.2% ຂອງການຈ້າງງານ), ແລະ ໂດຍສະເລ່ຍປະມານ 4.1% ຕໍ່ກັບ GDP ແລະ 5.7% ຕໍ່ກັບການເຮັດວຽກໃນ ບຣູໄນ, ອິນໂດເນເຊຍ, ມາເລເຊຍ, ຝີລິບປິນແລະໄທ.

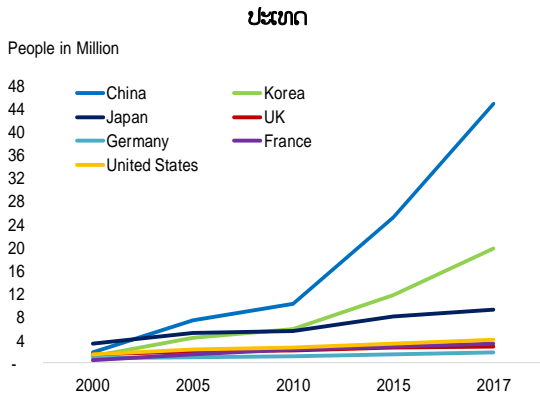
ຂະແໜງການບໍລິການໃນເສດຖະກິດໃໝ່ ລວມທັງການບໍລິການແບບດັ່ງເດີມ ແລະ ການບໍລິການທີ່ສາມາດສ້າງລາຍຮັບແບບໃໝ່. ບັນດາຕົວຢ່າງ ໄດ້ແກ່ການທ່ອງທ່ຽວ (ເຊິ່ງຢູ່ລະຫວ່າງການປ່ຽນແປງຄັ້ງໃຫຍ່), ເຊັ່ນດຽວກັບ ການບໍລິການໃໝ່ທີ່ມີຄວາມຍືນຍົງແລະເຕີບໂຕພາຍໃຕ້ເສດຖະກິດດິຈິຕອລເຊັ່ນ: ການຄ້າທາງເອເລັກໂຕຼນິກ ແລະ ການວ່າຈ້າງຜູ້ອື່ນໃຫ້ເຮັດໜ້າທີ່ແທນ ຫຼື ຂະບວນການທາງທຸລະກິດທິດແທນ (BPO).

ການເຕີບໂຕແບບທະວີຄຸນທາງດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ (ການທ່ອງທ່ຽວແບບປົກກະຕິແລະການທ່ອງທ່ຽວ 2.0) ຈະຊ່ວຍໃນການຂັບເຄື່ອນຄວາມຕ້ອງການສຳລັບການເຊື່ອມຕໍ່ທາງກາຍະພາບ (ດ້ານຄົມມະນາຄົມ) ແລະ ການບໍລິການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການທ່ອງທ່ຽວ. ເປົ້າຫມາຍແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ການເດີນທາງມີຄວາມສະດວກສະບາຍ ແລະ ຍົກລະດັບປະສົບການຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການທ່ອງທ່ຽວຍັງເຮັດໃຫ້ມີສາຍກ່ຽວພັນທາງມູນຄ່າຂ້າມສາຍແດນ, ເຊັ່ນ: ຜູ້ບໍລິໂພກທີ່ຢູ່ໃນສິງກະໂປສາມາດຊື້ປີ້ຍິນ ແລະ ຈອງໂຮງແຮມໂດຍນຳໃຊ້ເວບໄຊທ໌ຂອງຈີນເພື່ອໃຊ້ບໍລິການສາຍການບິນຂອງຍີ່ປຸ່ນໄປທ່ອງທ່ຽວໃນປະເທດໄທ, ໃນຂະນະທີ່ລາວຝັກຢູ່ໂຮງແຮມທີ່ຄົນອາເມລິກາເປັນເຈົ້າຂອງແຕ່ຊົມໃຊ້ສິນຄ້າແລະບໍລິການຈາກ ສ.ເກົາຫຼີ, ອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ສສ.ຫວຽດນາມ. ໃນທີ່ນີ້, ບໍ່ມີບໍລິສັດ (ກຸ່ມສະເພາະ) ດຽວທີ່ເປັນ "ເຈົ້າຂອງ" ຫຼື ຄອບຄອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າທັງໝົດ; ແຕ່ປັດໄຈທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງຄວາມສຳເລັດຄືການເຊື່ອມຕໍ່ພາຍໃນພາກພື້ນໃນໂລກຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ໂລກດິຈິຕອນ. ລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ, ແມ່ນບໍ່ແຕກຕ່າງຈາກອຸດສາຫະກຳການຜະລິດ ທີ່ປະກອບດ້ວຍອົງປະກອບຕ່າງໆເຊັ່ນ: ການຂົນສົ່ງທາງອາກາດແລະ ທາງບົກຢ່າງມີປະສິດທິພາບ; ລະບົບການຈ່າຍເງິນທີ່ສາມາດເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໄດ້; ລະບົບການຄ້າທີ່ມີອິດສະຫຼະ (ກວ່າເກົ່າ) ທີ່ສາມາດສະໜອງການໃຫ້ບໍລິການຜ່ານຫຼາຍວິທີແຕກຕ່າງກັນ ລວມທັງການສ້າງຕັ້ງນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນປະເທດ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງບຸກຄົນທີ່ມີສິນເຊີງງານ.

⁸ອີງຕາມ WIPO, ອຸດສາຫະກຳທີ່ມີລິຂະສິດ ໄດ້ແກ່ຊອບແວແລະຖານຂໍ້ມູນ, ຫນັງສືພິມແລະ ເອກະສານ, ດິນຕີ, ຜະລິດຕະພັນໜັງ, Opera, ພາບເຄື່ອນໄຫວ, ວິທະຍຸແລະໂທລະພາບ, ການຖ່າຍພາບ, ພາບແລະກາຟິກ, ບໍລິການໂຄສະນາ, ແລະ ການເກັບກຳສັງຄົມທີ່ມີລິຂະສິດ.

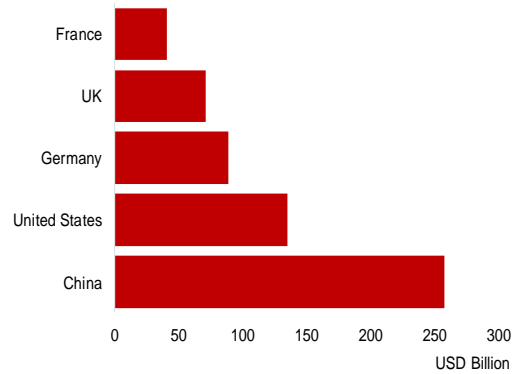
ກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3 ໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ປະກອບສ່ວນທີ່ສໍາຄັນໃນການທ່ອງທ່ຽວລະດັບພາກພື້ນແລະໃນໂລກ. ປະຈຸບັນ, ສປປ. ຈີນ ໄດ້ກາຍເປັນປະເທດທີ່ມີນັກທ່ອງທ່ຽວໃຊ້ຈ່າຍທີ່ສູງທີ່ສຸດຂອງໂລກ, ເຊິ່ງມີການໃຊ້ຈ່າຍຫຼາຍກວ່າ ສ.ອາເມລິກາ ແລະ ເຢຍລະມັນຮວມກັນ (ຮູບພາບ 2.9). ຈໍານວນນັກທ່ອງທ່ຽວຊາວຈີນທີ່ເດີນທາງເຂົ້າບັນດາປະເທດອາຊຽນເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 5 ເທົ່າໃນໄລຍະ 10 ປີທີ່ຜ່ານມາ, ຈາກ 8.3 ລ້ານຄົນໃນປີ 2008 ຫາ 44.8 ລ້ານຄົນໃນປີ 2017 ແລະ ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນອີກ 2.3 ເທົ່າໃນປີ 2035 (Poonpatpibul ແລະ ທ່ານອື່ນໆ 2018). ເຊັ່ນດຽວກັນ, ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ສ.ເກົາຫລີ ກໍ່ແມ່ນ ຫນຶ່ງໃນບັນດາກຸ່ມນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ມາທ່ຽວບັນດາປະເທດອາຊຽນ (ຮູບພາບ 2.8) ແລະ ຄາດວ່າຈະມີທ່າອ່ຽງສືບຕໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີທີ່ຈະມາເຖິງ. ອັນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ການທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດຂອງຄົນໃນອາຊຽນກໍ່ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ (ຮູບພາບ 2.10), ເຊິ່ງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນວ່າ ປະຊາກອນຊື່ນຊ້ານກາງໄດ້ເຕີບໂຕຢ່າງໄວວາໃນພາກພື້ນ ແລະ ມີຄວາມຕ້ອງການໃຊ້ຈ່າຍໃນການເດີນທາງທາງອາກາດ.

ຮູບພາບ 2.8: ການເດີນທາງຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວມາຍັງອາຊຽນອີງຕາມກຸ່ມປະເທດ

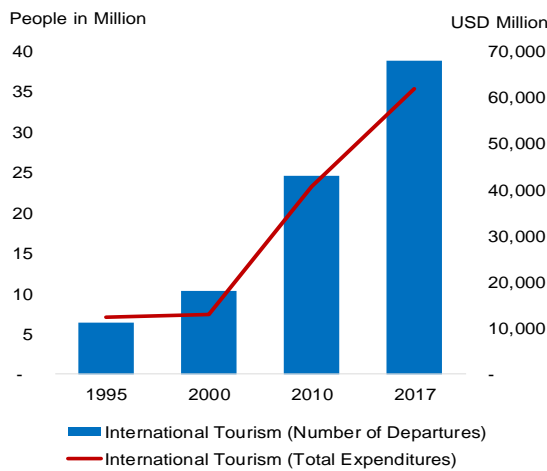
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO.
ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນຂອງປະເທດບຣູໄນຮອດປີ 2016. ຂໍ້ມູນນັກທ່ອງທ່ຽວຈີນເດີນທາງມາປະເທດມາເລເຊຍປະກອບມີອີງກົງ.

ຮູບພາບ 2.9: ກຸ່ມນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ໃຊ້ຈ່າຍສູງທີ່ສຸດຂອງໂລກ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການການທ່ອງທ່ຽວໂລກແຫ່ງສະຫະປາຊາຊາດ.

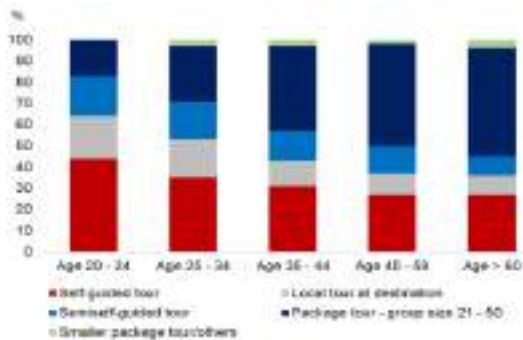
ຮູບພາບ 2.10: ການທ່ອງທ່ຽວຂາອອກກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານໂລກ; ອົງການທ່ອງທ່ຽວໂລກ; ບົມລາຍງານປະຈຳປີຂອງສະຖິຕິການທ່ອງທ່ຽວ; ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO.
ໝາຍເຫດ: ຈໍານວນການເດີນທາງ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດທີ່ກວມເອົາ ກໍາປູເຈຍ, ສປປ ລາວ, ອິນໂດເນເຊຍ, ຝີລິບປິນ, ໄທ ແລະ ສິງກະໂປ ເທົ່ານັ້ນ. ຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວກັບຈໍານວນຖ້ຽວບິນສໍາລັບ ບຣູໄນ (2010), ແລະ ຝີລິບປິນ (2010 ແລະ 2017) ທີ່ໄດ້ຖືກຄາດການ.

ເສດຖະກິດກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3 ກຳລັງຂະຫຍາຍພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງຄົມນະຄົມຂົນສົ່ງ ໄດ້ແກ່ ສະໜາມບິນ, ທ່າເຮືອ, ທາງຫຼວງ ແລະ ທາງລົດໄຟ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວສາມາດເຂົ້າເຖິງສະຖານທີ່ຂອງແຕ່ລະປ່ອນ, ແຕ່ກໍຍັງມີບັນຫາຄົງຄ້າງຢູ່. ໃນຫຼາຍໆພາກຂອງພາກພື້ນ, ຄວາມຕ້ອງການທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປັບປຸງຄວາມອາດສາມາດຂຶ້ນ. ໃນປະເທດ ອິນໂດເນເຊຍ, ຟີລິບປິນ ແລະ ໄທ, ຂໍ້ມູນການຊົມໃຊ້ສະໜາມບິນຢູ່ໃນຕົວເມືອງທີ່ສຳຄັນໄດ້ຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງການເຕີບໂຕຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວໃນອະນາຄົດທີ່ອາດສາມາດຫຼຸດລົງຫາກຄວາມສາມາດຂອງສະໜາມບິນ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງການໃຫ້ບໍລິການບໍ່ມີການປັບປຸງ. ອິນໂດເນເຊຍ ມີໂຄງການທີ່ຈະພັດທະນາສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຫຼາຍຂຶ້ນໃຫ້ຄືກັນກັບບາຫຼີ (Bali), ແລະ ພັດທະນາການຂົນສົ່ງທາງທະເລ ເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ບັນດາເກາະທັງຫມົດ. ກຳປູເຈຍ, ສປປ ລາວ ແລະ ສສ.ຫວຽດນາມ ມີແຜນທີ່ຈະກໍ່ສ້າງສະໜາມບິນໃໝ່ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການເດີນທາງລະຫວ່າງປະເທດ ແລະ ທາງດ່ວນເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ບັນດາຕົວເມືອງໃຫຍ່. ໃນນີ້, ສິງກະໂປ ໄດ້ກາຍເປັນປະເທດທີ່ມີເອກະລັກໃນກຸ່ມບັນດາປະເທດອາຊຽນ ເຊິ່ງມີອັດຕາການນຳໃຊ້ສະໜາມບິນທີ່ສະດວກສະບາຍ (ຕາຕະລາງ 2.2), ແຕ່ກໍຍັງໄດ້ມີການວາງແຜນລ່ວງໜ້າໃນການສ້າງອາຄານຜູ້ໂດຍສານທີ 5 (Terminal 5) ຢູ່ທີ່ ສະໜາມບິນ Changi (Changi Airport), ເຊິ່ງຈະສາມາດຮອງຮັບນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ເປັນສອງເທົ່າຂອງປະຈຸບັນ.

ຮູບພາບ 2.11: ນັກທ່ອງທ່ຽວຊາວຈີນທີ່ໜຸ່ມນ້ອຍທີ່ມັກທ່ອງທ່ຽວ ແບບເຄິ່ງທົວ ຫຼື ແບບດ້ວຍໂຕເອງ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Maybank Kim Eng (2019); ແລະສະຖາບັນMcKinsey ສາກົນ

ຕາຕະລາງ 2.2: ບັນດາສະໜາມບິນໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນທີ່ໃຫ້ບໍລິການເກີນຄວາມອາດສາມາດ

Airport	City	Passengers 2017		
		Actual (million)	Capacity (million)	Utilization (%)
Changi	Singapore	62.2	85.0	73.0
Kuala Lumpur	Kuala Lumpur	58.6	70.0	84.0
Soekarno-Hatta	Jakarta	63.0	60.0	105.0
Suvarnabhumi	Bangkok	62.8	45.0	140.0
Don Mueng	Bangkok	40.6	30.0	135.0
Ninoy Aquino	Manila	42.0	31.0	136.0
Tan Son Nhat	Ho Chi Minh	35.9	25.0	144.0
Noi Bai	Hanoi	23.1	25.0	92.0

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Maybank Kim Eng (2019);

ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນສະໜາມບິນສຸວັນນະພູມແລະສະໜາມບິນດອນເມືອງປີ2018.

ການເຕີບໂຕໃນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການພັດທະນາຫຼາຍກວ່າການປັບປຸງໃນການເຊື່ອມຕໍ່ທາງກາຍະພາບ. ສ່ວນແບ່ງຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ສປ.ຈີນ ທີ່ເດີນທາງເປັນກຸ່ມທ່ອງທ່ຽວຈະສືບຕໍ່ຫຼຸດລົງ ເນື່ອງຈາກຄົນລຸ້ນໃໝ່ທີ່ມີຄວາມຮູ້ທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີກາຍເປັນ “ນັກທ່ອງທ່ຽວອິດສະຫຼະ” ຄື ເລືອກໃຊ້ຄຸ້ມນຳທາງດ້ວຍຕົນເອງ, ວາງແຜນການເດີນທາງດ້ວຍຕົນເອງ (ຮູບພາບ 2.11). "ການທ່ອງທ່ຽວໃນເສດຖະກິດຍຸກໃໝ່" ຈະຂາຍແຍກ, ກຳນົດຄ່າ ແລະ ປັບແຕ່ງຕ່ອງໂສ້ອຸປະທານທີ່ເປັນມູນຄ່າເພື່ອຫັນປ່ຽນຈາກຮູບແບບທີ່ມີ ບໍລິສັດເປັນສູນກາງ ໃນການວາງແຜນຈຸດໝາຍປາຍທາງ, ແຜນທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ໂຮງແຮມເປັນຮູບແບບ ການເອົາຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ບໍລິໂພກເປັນຕົວຂັບເຄື່ອນ ເພື່ອສ້າງໂຄງສ້າງທາງລາຄາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ເໝາະສົມກັບປະສິບການ (Laesser ແລະ Jger 2019). ເຄື່ອງມືທາງການຕະຫຼາດແບບດັ່ງເດີມຈະຖືກແທນທີ່ດ້ວຍການບໍລິການທີ່ແນໃສ່ພື້ນຖານ ແລະ ຕຳແໜ່ງໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ບໍລິໂພກເປັນຫຼັກ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ອຸດສາຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວໃໝ່ຈະສົ່ງເສີມການເຕີບໂຕການບໍລິການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຊັ່ນ: ການບັນເທີງ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ການບໍລິການທາງການແພດ.

ເຕັກໂນໂລຊີກຳລັງເຮັດໃຫ້ການບໍລິການໃນຮູບແບບ BPO ສາມາດຊື້-ຂາຍ ຫຼື ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ, ແລະ ເພີ່ມທ່າແຮງໃນຂົດຄວາມສາມາດການຜະລິດຫຼາຍຂຶ້ນ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ການປະຕິວັດທາງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການສື່ສານ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ (ICT) ໃນສອງສາມທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາໄດ້ເຮັດໃຫ້ອຸດສາຫະກຳການໃຫ້ບໍລິການແບບ BPO ປະກົດຜົນເປັນຈິງ ແລະ ມີການເຕີບໂຕຂຶ້ນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດ້ານການສື່ສານໂທລະຄົມມະນາຄົມກໍ່ໄດ້ຫຼຸດລົງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ໂດຍການບໍລິການດັ່ງກ່າວໄດ້ມີການສະໜອງໃຫ້ດ້ວຍລາຄາທີ່ຖືກຈາກປະເທດຕ່າງໆທີ່ມີຄ່າແຮງງານຕໍ່າ, ເຊິ່ງເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ກັບປະເທດເສດຖະກິດໃໝ່ ແລະ ປະເທດທີ່ມີຊາຍແດນຮ່ວມກັນ ດ້ວຍກຳລັງແຮງຂອງທັກສະທີ່ຕ້ອງການ. ບັນດາການໃຫ້ບໍລິການໃນສູນບໍລິການ (Call Center), ການບັນຊີ ແລະ ປະເພດຂອງການບໍລິການທີ່ເຮັດເປັນອາຊີບອື່ນໆ, ເຊິ່ງກ່ອນໜ້ານີ້ສາມາດໃຫ້ບໍລິການພາຍໃນປະເທດເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ວ່າດ້ວຍເຫດຜົນດ້ານລາຄາ ຫຼື ເພາະການຕິດຕໍ່ແບບຊ່ອງໜ້າເປັນເລື່ອງທີ່ສຳຄັນ, ແຕ່ຕອນນີ້ແມ່ນສາມາດໃຫ້ບໍລິການຂ້າມປະເທດໄດ້ແລ້ວ ແລະ ກໍ່ມີການແຂ່ງຂັນລະຫວ່າງປະເທດເພີ່ມຂຶ້ນ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ຝີລິບປິນໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງຈາກການປະຕິວັດ ICT ດ້ວຍການໃຫ້ບໍລິການໃນປະຈຸບັນຄິດເປັນສັດສ່ວນປະມານ 40% ຂອງການສົ່ງອອກສິນຄ້າທັງໝົດ (ຄືກັບອິນເດຍ) ທີ່ໄດ້ແຮງຂັບເຄື່ອນໂດຍຂະແໜງການ BPO. ສຳລັບຂະແໜງການ BPO ໄດ້ຈ້າງແຮງງານຫຼາຍກວ່າ 1 ລ້ານຄົນ ໂດຍມີຄ່າແຮງສູງກວ່າຄ່າແຮງງານໃນປະເທດສະເລ່ຍປະມານ 3-5 ເທື່ອ; ໃນທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາມັນໄດ້ຂະຫຍາຍຂອບເຂດຈາກບັນດາສູນບໍລິການໄປສູ່ໜ້າທີ່ຕ່າງໆທີ່ມີຂອບເຂດກວ້າງກວ່າເກົ່າ ແລະ ການບໍລິການອື່ນໆທີ່ມີຄວາມສັບສົນຫຼາຍກວ່າເກົ່າ.

ຂະແໜງທຸລະກິດການໃຫ້ບໍລິການເຊັ່ນ BPO ໄດ້ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີສິ່ງກົດກັນທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ, ພ້ອມນັ້ນກໍ່ໄດ້ເພີ່ມໂອກາດຕ່າງໆເຊັ່ນດຽວກັນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຍັງຈະຕ້ອງການບຸກຄະລາກອນທີ່ມີທັກສະໃໝ່ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ການບໍລິການ VA ທີ່ສູງຂຶ້ນກໍ່ຕາມ. ໃນຂະນະທີ່ຂະແໜງການ BPO ຍັງເຕີບໂຕຂ້ອນຂ້າງດີໃນ ຝີລິບປິນ, ແຕ່ກໍ່ຍັງມີບັນດາສິ່ງທ້າທາຍໃນຂອບເຂດທາງດ້ານຄວາມຮູ້ປະສົບການ, ພ້ອມກັບເຕັກໂນໂລຊີທີ່ກຳລັງກັດເຊາະດ້ານລັກສະນະຂອງແຜນງານທີ່ສະເໜີມູນຄ່າໃນປະຈຸບັນ. ບັນດາຜູ້ໃຫ້ບໍລິການຂອງການຈ້າງບຸກຄົນພາຍນອກ (Outsourcing) ຄາດວ່າຈະໃຊ້ບັນດາການປະດິດສ້າງຂອງເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ ເພື່ອແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດຢ່າມີປະສິດທິພາບ, ປັບປຸງຜະລິດຕະພັນແລະການບໍລິການ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງຄວາມສາມາດໃນຂະນະການຈັດການຕົ້ນທຶນການດຳເນີນງານດ້ວຍການເນັ້ນທີ່ຂະບວນການແບບອັດຕະໂນມັດ ແລະ ບັນດາເຄື່ອງມືການຈັດການທາງສັງຄົມ. ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ໆ ໄດ້ປະກົດໂຕ ແລະ ລົບລ້າງວຽກງານສູນບໍລິການຈຳນວນຫຼາຍ ແລະ ປ່ຽນແປງຮູບແບບການບໍລິການອື່ນໆ. ບັນຍາປະດິດ (Artificial intelligence (AI)) ເຮັດໃຫ້ຊອບແວ ຫຼື ຫຸນຍົນສາມາດປະຕິບັດງານໄດ້ໄວກວ່າເກົ່າ, ເຮັດວຽກໄດ້ຕະຫຼອດເວລາ, ແລະ ຜະລິດບັນດາຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ. ເຕັກໂນໂລຊີດັ່ງກ່າວນີ້ສາມາດໃຊ້ງານໄດ້ ແລະ ສ້າງແຮງຈູງໃຈໃຫ້ບັນດາບໍລິສັດ ເພື່ອປ່ຽນຄວາມຄິດຈາກຕົວແບບ Outsourcing, ແລະ ນຳວິທີການເຫຼົ່ານີ້ກັບມານຳໃຊ້ຢູ່ບໍລິສັດຢ່າງມີປະສິດທິພາບຄຸ້ມລາຄາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຍັງຄົງມີບັນດາໂອກາດໃໝ່ໆທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີຢ່າງໄວວາ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ການປະກົດຕົວຂອງບັນດາເຕັກໂນໂລຊີລະບົບເກັບກຳຂໍ້ມູນ (Cloud) ເຊິ່ງສະໜັບສະໜູນຂະບວນການທຸລະກິດເປັນບໍລິການ (Business Process as a Service(BPaaS)) ແມ່ນໂອກາດຂອງການການເຕີບໂຕ, ເປີດຕະຫຼາດທຸລະກິດຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດນ້ອຍ (ເນື່ອງຈາກສາມາດໃຊ້ແນວທາງທີ່ປັບໂຕໃຫ້ເໝາະສົມຍິ່ງຂຶ້ນໃນການຊື້-ຂາຍບໍລິການຂະແໜງ BPO, ດ້ວຍການຫຼຸດລົງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄົງທີ່). ນອກຈາກນັ້ນ, ເຕັກໂນໂລຊີຍັງເຮັດໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ BPO ສະເໜີບັນດາການບໍລິການໃຫມ່ໆ ເພື່ອປ້ອງກັນການລົ້ມລະລາຍຂອງທຸລະກິດທີ່ມີຢູ່ຂອງພວກເຂົາ.

ການຄ້າທາງເອເລັກໂຕຼນິກ (E-commerce) ເປັນຕົວຢ່າງອີກອັນໜຶ່ງຂອງຄວາມຊຳນານໃນບັນດາການບໍລິການທີ່ນຳໄປສູ່ "ຜະລິດຕະພັນ" VA ທີ່ສູງຂຶ້ນ. ສູນກາງລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງ E-commerce ສາມາດສ້າງກອບແນວຄວາມຄິດ ກໍ່ຄືຜູ້ໃຫ້ບໍລິການທາງດ້ານແຜນການທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບຕ່ອງໂສ້ທາງດ້ານມູນຄ່າຫຼາຍຢ່າງ: ຜູ້ສະໜອງສິນຄ້າ, ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າ, ຜູ້ຈຳໜ່າຍ, ຜູ້ຂົນສົ່ງ, ຜູ້ຂາຍຍ່ອຍ ແລະ ລູກຄ້າ "ຄວາມຕ້ອງການສຸດທ້າຍ". ຄວາມສຳເລັດຂອງແຜນການທາງດ້ານການຄ້າເອເລັກໂຕຼນິກ ແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບການມີຈຸດກ່ຽວພັນທີ່ມີປະສິດຕິພາບ (ບໍ່ມີການເຊື່ອມໂຍງ) ພ້ອມກັບແຕ່ລະກຸ່ມຂອງບັນດາຜູ້ຖືສິດຜົນປະໂຫຍດ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາສາມາດຫຼຸດຕົ້ນທຶນທາງທຸລະກິດ ແລະ ຂາຍຜະລິດຕະພັນຂອງພວກເຂົາໃນລາຄາທີ່ຕໍ່າກວ່າຕະຫຼາດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ການຄ້າທາງເອເລັກໂຕຼນິກສາມາດເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງຜູ້ສະໜອງການບໍລິການ ແລະ ຜູ້ຜະລິດໂດຍຕົງຫຼາຍຂຶ້ນ; ເຮັດໃຫ້ຮ້ານຄ້າຜູ້ຂາຍຍ່ອຍສາມາດວາງຂາຍຜະລິດຕະພັນຂອງຕົນໂດຍບໍ່ຕ້ອງມີຮ້ານຄ້າ ແລະ ສາມາດດັດແກ້ລາຄາແບບຫຼາກຫຼາຍ; ແລະ ເຮັດໃຫ້ບັນດາຜູ້ບໍລິໂພກສາມາດຊອກຫາຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ການບໍລິການໃນຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາໃນຂອບເຂດທີ່ກວ້າງຂຶ້ນ, ແລະ ໃນລາຄາທີ່ພວກເຂົາພໍໃຈ. ອົງປະກອບສຳຄັນຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າການຄ້າທາງເອເລັກໂຕຼນິກທີ່ປະສິບຜົນສຳເລັດ ເກືອບວ່າແນ່ນອນຈະຕ້ອງມີ AI ແລະ ລະບົບດິຈິຕອນທີ່ໄວ, ເຊື່ອຖືໄດ້, ແລະ ໃຊ້ວຽກງານໄດ້; ການວິເຄາະຂໍ້ມູນເພື່ອປະມວນຜົນ ແລະ ເຜີຍແຜຂໍ້ມູນຈຳນວນທີ່ຫຼວງຫຼາຍ; ການກວດສອບ ແລະ ຂອບເຂດການເຮັດວຽກທີ່ເຂັ້ມແຂງສຳລັບ IPR ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຜູ້ບໍລິໂພກ; ແລະ ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຊຳນານສູງເພື່ອສາມາດນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໄດ້.

ການຄ້າແບບ E-commerce ໃນສາກົນ ແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນຊ່ວງທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ. ມັນໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 495 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດໃນປີ 2005 ມາເປັນ 1.915 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດໃນປີ 2016, ອີງຕາມການຄາດຄະເນຂອງ McKinsey Global Institute (MGI 2017). ພາຍໃນກຸ່ມອາຊຽນ+3, ການຄ້າແບບ E-commerce ແມ່ນມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໄວວາຄືກັບວ່າເປັນມາດຕະຖານການການຊື້ຂາຍສິນຄ້າ. ສປ.ຈີນ ໄດ້ກ້າວກະໂດດເປັນຜູ້ນຳຂອງໂລກໃນການຄ້າແບບ E-commerce ແລະ ການຊຳລະຜ່ານມືຖືເໝືອເສດຖະກິດອື່ນໆ, ເຊິ່ງກວມເອົາ 42.4% ຂອງການຄ້າແບບ E-commerce ໃນໂລກໃນປີ 2016 ຈາກ 0.6% ໃນປີ 2005. ມູນຄ່າຂອງການຊຳລະຜ່ານມືຖື ຢູ່ທີ່ 790 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດໃນປີ 2016 ເຊິ່ງສູງກວ່າມູນຄ່າຂອງການຊຳລະຜ່ານມືຖື ຂອງ ສ.ອາເມລິກາ 11 ເທົ່າ (MGI 2017). ສິງກະໂປ ສາມາດສ້າງລາຍຮັບຈາກການຄ້າແບບ E-commerce ໄດ້ 4.1 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2018, ຈາກ 3.0 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີກ່ອນນີ້ ແລະ ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 8.5 ຕື້ໂດລາໃນປີ 2023⁹.

ການທ່ອງທ່ຽວ, BPO, ການຄ້າແບບ E-commerce ແລະ ຂະແໜງການບໍລິການຮູບແບບໃໝ່ອື່ນໆ ຫຼື ບັນດາການບໍລິການທີ່ໄດ້ປັບໂຄງສ້າງຈະໄດ້ກຳນົດບັນທັດຖານໃໝ່ສຳລັບລະດັບຄວາມອາດສາມາດໃນຕົ້ນທຶນມະນຸດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ສະເໜືອນຈິງ "Virtual Conntectivity". ບັນດາປະເທດຕ່າງໆຈະຕ້ອງມີການຍົກລະດັບຄວາມອາດສາມາດເພື່ອໃຫ້ເຖິງບັນທັດຖານໃໝ່ເຫຼົ່ານີ້ຫຼືຫຼາຍກວ່າເກົ່າ, ຫາກພວກເຂົາຕ້ອງການຈະໃຊ້ໂອກາດນີ້ເພື່ອໃຫ້ການບໍລິການເປັນໂຕຂັບເຄື່ອນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດທີ່ສູງກວ່າເກົ່າ. ຈາກປະສົບການຂອງຝີລິບປິນຕໍ່ກັບ BPO ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເຕັກໂນໂລຊີສາມາດລົບລ້າງບັນດາການບໍລິການທີ່ມີຢູ່ຂອງປະເທດໄດ້. ແຕ່ວ່າມັນກໍ່ຍັງສາມາດສະເໜີຊ່ອງທາງໃໝ່ສຳລັບການບໍລິການ VA ທີ່ສູງກວ່າ ດ້ວຍຜືນຖານໂຄງລ່າງທີ່ເໝາະສົມຂອງຕົ້ນທຶນມະນຸດ (AMRO 2018a). ບັນດາການໃຫ້ບໍລິການແບບ BPO ໃນຝີລິບປິນ ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງສູງ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພັດທະນາຈາກບັນດາສູນບໍລິການແບບທຳມະດາ

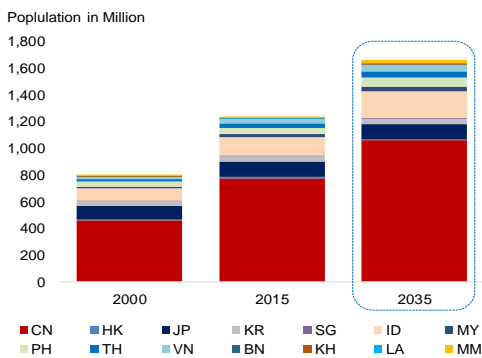
⁹ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຈາກ Statista (<https://www.statista.com/outlook/243/124/ecommerce/singapore>).

ຈົນເຖິງການໃຫ້ບໍລິການດ້ານການວິເຄາະຕ່າງໆສໍາລັບສາຂາວິຊາລັງສີວິທະຍາ (Radiology) ແລະ ການບັນຊີ, ການຜະລິດວິດີໂອ ແລະ ການໃຫ້ບໍລິການຂໍ້ມູນຂ່າວສານຫຼາຍຮູບແບບ (Multimedia Services), ແລະ ເກມອອນລາຍ ແລະ ບໍລິການໃນຮູບແບບອື່ນໆ.

ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງບັນດາຕົວເມືອງ, ການເຕີບໂຕຂອງຈໍານວນປະຊາກອນສູງອາຍຸ

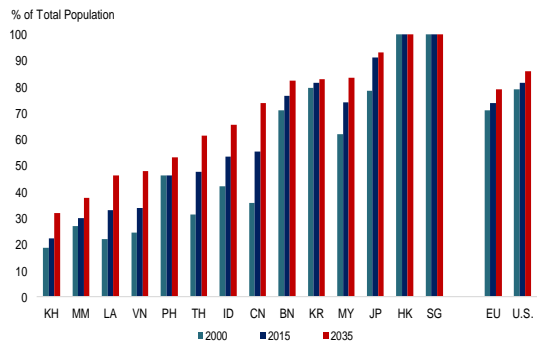
ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຕົວເມືອງ ແລະ ການປ່ຽນແປງທາງດ້ານໂຄງສ້າງຂອງປະຊາກອນ ແລະ ແຮງບັນດານໃຈທາງດ້ານສັງຄົມຈະຮຽກຮ້ອງຄວາມຕ້ອງການໃນຂະແໜງການບໍລິການທີ່ກວ້າງ ແລະ ຊັບຊ້ອນຫຼາຍຂຶ້ນ, ພ້ອມທັງອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ມີຄວາມສະດວກສະບາຍສູງ. ໃນນີ້, ມີການຄາດຄະເນວ່າໃນປີ 2035 ປະຊາກອນໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຈະອາໄສຢູ່ໃນຕົວເມືອງປະມານ 69%, ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 60.4% ໃນປີ 2015 (ຮູບພາບ 2.13); ສະເພາະແຕ່ຈໍານວນປະຊາກອນໃນຕົວເມືອງຂອງ ສປ.ຈີນ ໃນປີ 2035 ຈະມີ 63.9% ຂອງພາກພື້ນທີ່ທັງໝົດ (ຮູບພາບ 2.12).

ຮູບພາບ 2.12: ອາຊຽນ+3:ປະຊາກອນຕົວເມືອງ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ບົດລາຍງານໂອກາດຂອງການກາຍເປັນຕົວເມືອງໂລກ, ສປຊ
ໝາຍເຫດ: ປີ 2035 ໝາຍເຖິງການຄາດການ

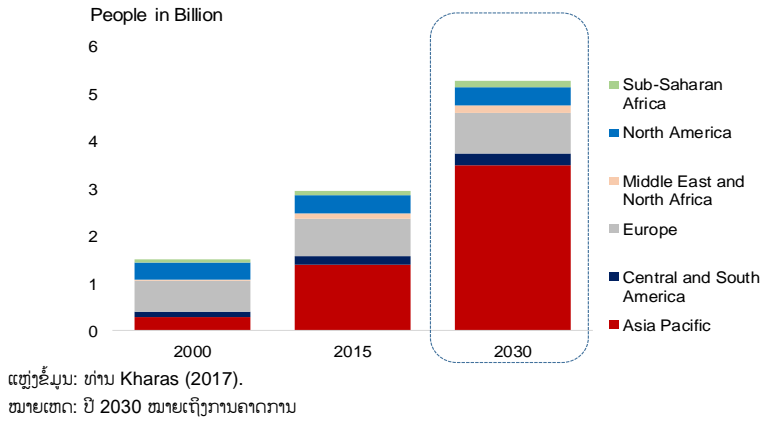
ຮູບພາບ 2.13: ອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ-ສ່ວນຮ້ອຍຂອງປະຊາກອນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຂດຊານເມືອງ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ບົດລາຍງານໂອກາດຂອງການກາຍເປັນຕົວເມືອງໂລກ, ສປຊ
ໝາຍເຫດ: ປີ 2035 ໝາຍເຖິງການຄາດການ.

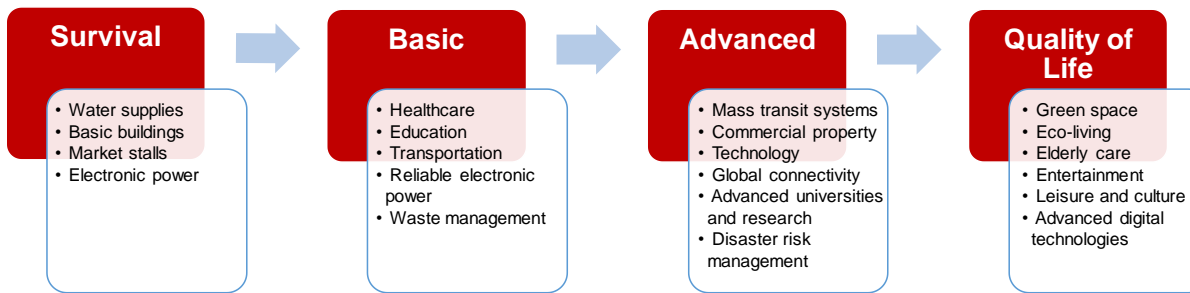
ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຕົວເມືອງໄດ້ບົ່ງບອກເຖິງຄວາມຕ້ອງການຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນການລົງທຶນຂະໜາດໃຫຍ່ໃນພື້ນຖານໂຄງລ່າງລະດັບພື້ນຖານ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ທີ່ພັກອາໄສ, ທໍ່ນໍ້າເສຍ, ການລະບາຍນໍ້າ, ການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ, ການຂົນສົ່ງທາງລົດໄຟ, ທາງຫລວງ, ແລະອື່ນໆ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການຂະຫຍາຍຕົວເມືອງໃນອາຊີ ຈະມາພ້ອມກັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງປະຊາກອນຊື່ນຊ້າກາງ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ການປະເມີນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງຊື່ນຊ້າກາງໃນອາຊີປາຊີຟິກຈະສູງກວ່າອາເມລິກາເໜືອ ແລະ ເອີຣົບໂຮມກັນພາຍໃນປີ 2030 (ຮູບພາບ 2.14). ເປັນທີ່ຮູ້ກັນແລ້ວວ່າ, ອາຊີຕາເວັນອອກແມ່ນຕະຫຼາດທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນໂລກສໍາລັບຕະຫຼາດລົດໃຫຍ່, ໂທລະສັບມືຖື ແລະ ສິນຄ້າອຸປະໂພກບໍລິໂພກອື່ນໆ, ຜະລິດຕະພັນທີ່ຫຼຸຫຼາ, ເຫຼົ້າ ແລະ ວາຍທີ່ມີລາຄາແພງ. ຜູ້ບໍລິໂພກຈະເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການທີ່ຈະເລີນເຕີບໂຕ: ຈາກອາຫານໄປສູ່ປະສົບການຮັບປະທານອາຫານ, ຈາກການປິ່ນປົວສຸຂະພາບທີ່ຈໍາເປັນໄປສູ່ການບໍາບັດເພື່ອມີສຸຂະພາບທີ່ດີ ແລະ ຈາກການເລືອກຊື້ສິນຄ້າອຸປະໂພກບໍລິໂພກທີ່ຮ້ານຄ້າທົ່ວໄປ ໄປສູ່ການຊື້ເຄື່ອງຫຼິ້ນທີ່ຫຼຸຫຼາຈາກການຄ້າທາງເອເລັກໂຕຼນິກ. ພວກເຂົາຈະຄົ້ນຫາປະສົບການໂດຍການສຶກສາຊື້ຂອງຍີ່ຫໍ້ສິນຄ້າ, ຈາກພາກພື້ນ ຫຼື ບ່ອນອື່ນໆ ແລະ ສາມາດເຂົ້າເຖິງການໃຫ້ບໍລິການທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ທະນາຄານທີ່ໄດ້ກໍານົດ ບໍ່ວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະຢູ່ໃສກໍ່ຕາມ.

ຮູບພາບ 2.14: ປະຊາກອນຊົນຊັ້ນກາງຂອງໂລກ

ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງດ້ານກາຍຍະພາບ ແລະ ທາງສັງຄົມໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3 ຈະສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຂໍ້ມູນທາງໂຄງສ້າງປະຊາກອນໃໝ່ ແລະ ການປ່ຽນແປງທາງດ້ານແຮງບັນດານໃຈຕ່າງໆ, ຕົວຢ່າງ ທຸລະກິດອະສັງຫາລິມະຊັບ. ປະເພດຂອງຄວາມຕ້ອງການດ້ານອະສັງຫາລິມະຊັບຈະປ່ຽນຈາກການອາໄສໂດຍໃຊ້ສອຍປະໂຫຍດຈາກສະຖານທີ່ພື້ນຖານ (ທີ່ຜັກອາໄສພື້ນຖານ, ລະບົບສາທາລະນຸປະໂພກ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ການສຶກສາແບບມາດຕະຖານ) ໄປສູ່ການອາໄສໃນຕົກອາຄານທີ່ຜັກອາໄສທີ່ທັນສະໄໝ (ມີພື້ນທີ່ສີຂຽວ, ເໝາະສົມກັບຜູ້ອາຍຸສູງ, ພຽບພ້ອມທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ, ແລະ ມີການເຊື່ອມຕໍ່ທົ່ວໂລກ), ແລະ ຈາກບັນດາກຸ່ມເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ຄືກັນ ໄປສູ່ທີ່ຢູ່ທີ່ມີລັກສະນະຄຸນສົມບັດທີ່ກຳນົດເອງໂດຍສະຖາປັດຕະຍາກຳ ແລະ ວິສະວະກຳທີ່ບໍ່ຊໍ້າກັນ (ຮູບພາບ 2.15).

ຮູບພາບ 2.15: ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຊົນຊັ້ນກາງ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີ: ປະເພດຄວາມຕ້ອງການທາງອະສັງຫາລິມະຊັບ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: PwC (2013); ແລະ ພະນັກງານ AMRO.

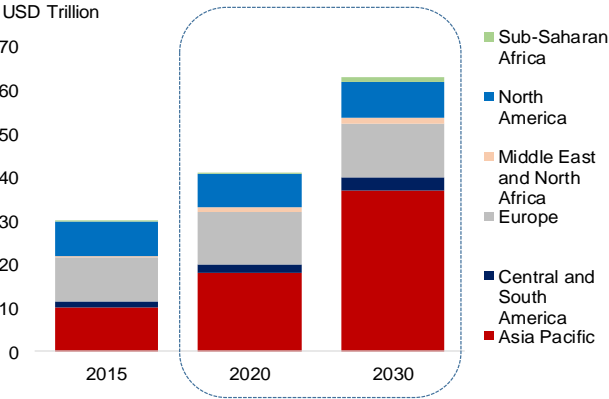
ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການເຊື່ອມສານໃນພາກພື້ນທ່າມກາງການກົດກັນທາງການຄ້າໂລກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ

ນະໂຍບາຍການກົດກັນທາງການຄ້າໄດ້ເກີດຂຶ້ນພາຍຫຼັງຈາກວິກິດການທາງດ້ານການເງິນໂລກ ແລະ ໄດ້ເພີ່ມທະວີຄວາມຮຸນແຮງໃນສອງປີຜ່ານມາເຊິ່ງສະທ້ອນເຖິງການຕໍ່ຕ້ານການຄ້າໂລກາພິວັດ ແລະ ການຄ້າເສລີໃນ ສ.ອາເມລິກາ ແລະ ເອີຣົບ. ການເພີ່ມຂຶ້ນທ່າອ່ຽງຂອງການກົດກັນທາງການຄ້າອາດຜັກດັນໃຫ້ເສດຖະກິດຂອງອາຊຽນ+3 ກຳນົດຄ່າ GVCs ແລະ ປັບປ່ຽນຄວາມຕ້ອງການພາກພື້ນຄືນໃໝ່. ອີງຕາມການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາພາສີໂດຍ

ສ. ອາເມລິກາ ອາດເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດຂອງອາຊຽນ+3 ເຕີບໂຕຂຶ້ນ 1% ຂອງ GDP ໃນໄລຍະສອງປີຂ້າງໜ້າ¹⁰. ເສດຖະກິດທີ່ມີການເຊື່ອມເຂົ້າກັບເສດຖະກິດໂລກ ເຊັ່ນ ສິງກະໂປ, ຮົງກົງ, ສ.ເກົາຫຼີ ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໃນລະດັບແຮງ, ແຕ່ວ່າຜົນກະທົບຕໍ່ກັບ ສປ.ຈີນ ແລະ ປະເທດອື່ນໆ ຈະບໍ່ຮຸນແຮງປານໃດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ ຜົນກະທົບໃນໄລຍະສັ້ນຈະຫຼຸດລົງເນື່ອງຈາກເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນໄດ້ປັບໂຄງສ້າງການຜະລິດ ແລະ ການຄ້າໃຫ້ເຂົ້າກັບສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການປົກປ້ອງຫຼາຍຂຶ້ນ. ບໍລິສັດການຜະລິດໃນ ສປ.ຈີນ ຈະເພີ່ມປະສິດທິພາບໂດຍການຍ້າຍຖານຜະລິດຂອງພວກເຂົາໄປຍັງບັນດາປະເທດທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກມາດຕະການທາງພາສີ ແລະ ລະບົບຕ່ອງໂສ້ອຸປະທານໃນພາກພື້ນຈະຖືກປັບປຸງຄືນໃໝ່. ປະເທດຕ່າງໆຈະຂະຫຍາຍຖານຕະຫຼາດຂອງພວກເຂົາ, ພາກພື້ນຈະມີການເຊື່ອມສານຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ຈະມີການເອື້ອອຸຸງດ້ານຄວາມຕ້ອງການຈາກພາຍນອກພາກພື້ນໜ້ອຍລົງໃນໄລຍະກາງຫາໄລຍະຍາວ.

ໃນເວລາດຽວກັນ, ການເຕີບໂຕຢ່າງໄວວາຂອງຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນສູດທ້າຍໂດຍເສດຖະກິດກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3 ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດມີແຮງດຶງດູດທີ່ແຂງແຮງຍິ່ງຂຶ້ນສໍາລັບການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນພາກພື້ນ. ໃນນີ້, ມີໃນຮູບແບບທີ່ເພີ່ມມູນຄ່າ, ການສົ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ກໍານົດໄວ້ສໍາລັບຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນສູດທ້າຍໃນພາກພື້ນ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເກືອບເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງການສົ່ງອອກສິນຄ້າພາຍໃນພາກພື້ນທັງໝົດ (ຮູບພາບ 2.18). ສູນກາງຂອງແຮງດຶງດູດສໍາລັບໂລກາຜິວັດ ຈະຍັງຄົງປ່ຽນໄປເປັນເສດຖະກິດຂອງອາຊີປາຊີຟິກ, ເນື່ອງຈາກຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການໃນການບໍລິໂພກສູງກວ່າພາກພື້ນອື່ນໆ (ຮູບພາບ 2.16). ຄາດຄະເນການໃຊ້ຈ່າຍຂອງປະຊາກອນຊົນຊັ້ນກາງໃນອາຊີປາຊີຟິກຈະສູງກວ່າອາເມລິກາເຫນືອແລະເອີຣົບໂຮມກັນ ໃນປີ 2030.

ຮູບພາບ 2.16: ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍການບໍລິໂພກຂອງຊົນຊັ້ນກາງ

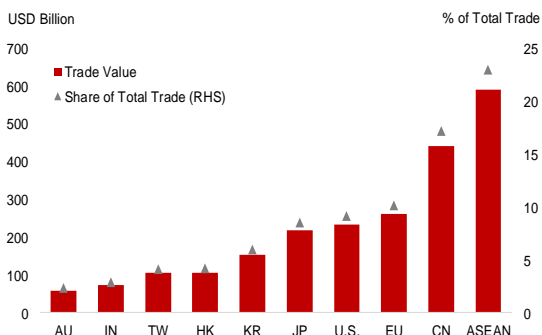
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທ່ານ Kharas (2017).
ໝາຍໝາຍ: ປີ 2020 ແລະ ປີ 2030ໝາຍເຖິງການຄາດການ.

ສປ.ຈີນໄດ້ກາຍເປັນປະເທດຄູ່ຄ້າລາຍໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພາກພື້ນອາຊຽນ (ຫຼັງຈາກການຄ້າພາຍໃນພາກພື້ນອາຊຽນ), ເອີຣົບ ແລະ ສ. ອາເມລິກາ ແມ່ນຢູ່ອັນດັບທີ່ສອງ ແລະ ທີສາມ ຕາມລຳດັບ (ຮູບພາບ 2.17). ໃນອິກດ້ານໜຶ່ງ, ສປ.ຈີນ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໂຕເອງເປັນຈຸດສູນກາງຂອງເຄືອຂ່າຍການຜະລິດໃນພາກພື້ນອັນເປັນຜົນມາຈາກການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໄວວາ, ແລະ ເສດຖະກິດຂອງປະເທດອາຊຽນກໍເຂົ້າສູ່ເຄືອຂ່າຍເຫຼົ່ານີ້ ເນື່ອງຈາກອາຊຽນມີຄວາມຊຳນານໃນຂະແໜງການສະເພາະທີ່ນອນໃນຕ່ອງໂສ້ທາງດ້ານມູນຄ່າທົ່ວໂລກ ແລະ ສາມາດພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຂອງເຂົາເຈົ້າເອງໄດ້. ເຖິງ

¹⁰ອີງໃສ່ຕົວແບບຈຳລອງເສດຖະກິດຂອງ Oxford

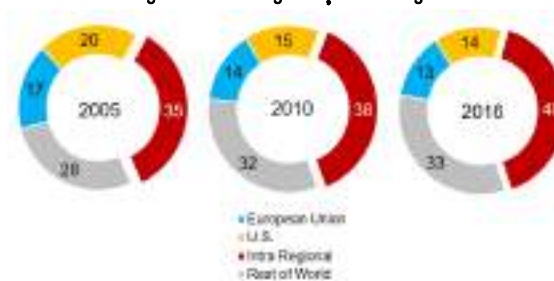
ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ດ້ວຍການເຕີບໂຕຂອງຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ປະຊາກອນຊື່ນຊ້າກາງທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ, ການສົ່ງອອກຂອງພາກພື້ນອາຊຽນໄປຍັງ ສປ.ຈີນ ແມ່ນຖືກຂັບເຄື່ອນໂດຍຄວາມຕ້ອງການສຸດທ້າຍຂອງ ສປ.ຈີນ ທີ່ມີສູງໃນຂະແໜງການບໍລິໂພກ ແລະ ການລົງທຶນ, ແລະ ສໍາລັບການສົ່ງອອກຄືນໄປ ສ. ອາເມລິກາ, ເອີຣົບ ແລະ ປະເທດອື່ນໆແມ່ນຫຼຸດລົງ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນອາຊຽນຈະຊ່ວຍສົ່ງເສີມໃຫ້ການສົ່ງອອກເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ເສດຖະກິດມີການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ຈະນໍາໄປສູ່ການເຊື່ອມໂຍງທາງເສດຖະກິດທີ່ເຂັ້ມແຂງ. ການປະສົມປະສານກັນຂອງປັດໄຈຊຸກຍູ້ ແລະ ດຶງລົງຕໍ່ການເຊື່ອມໂຍງອາຊຽນ+3 ຈະຊ່ວຍຂັບເຄື່ອນຄວາມຕ້ອງການເພື່ອສ້າງໃຫ້ພາກພື້ນມີຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ພາຍໃນພາກພື້ນທີ່ເຂັ້ມແຂງ. ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ, ແຮງດຶງດູດຈາກຄວາມຕ້ອງການສຸດທ້າຍຂອງພາກພື້ນນີ້ ຈະມີອິດທິພົນເໝືອກວ່າຄວາມຕ້ອງການໃນ ສ. ອາເມລິກາ ແລະ ເອີຣົບ ເນື່ອງຈາກມີຂະໜາດຄວາມຕ້ອງການຫຼຸດລົງ.

ຮູບພາບ 2.17: ຄູ່ການຄ້າ 10 ອັນດັບທໍາອິດຂອງອາຊຽນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິອາຊຽນ; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO.
ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນ ໃນ ປີ 2017.

ຮູບພາບ 2.18: ສ່ວນແບ່ງມູນຄ່າເພີ່ມການສົ່ງອອກຂອງອາຊຽນທີ່ຄິດໄລ່ໂດຍອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການສຸດທ້າຍຂອງພາກພື້ນ

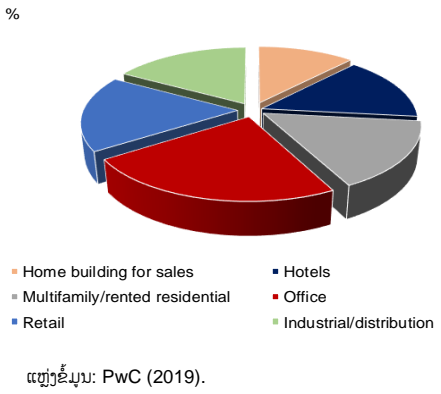
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຖານຂໍ້ມູນOECD's TiVA; ແລະ ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO.
ໝາຍເຫດ: ຈໍານວນໂຕເລກອາດບໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນເນື່ອງຈາກການປັດເສດ

ກ່ອງເອກະສານ 2.1: ການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງເສດຖະກິດໃໝ່, ໂຄງສ້າງທາງດ້ານປະຊາກອນໃໝ່, ແລະ ຂະແໜງການບໍລິການ

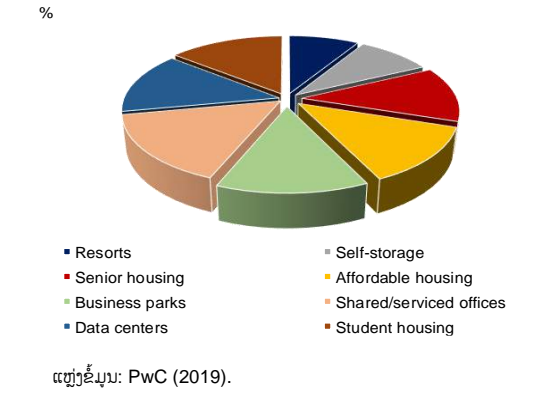
ການລົງທຶນດ້ານອະສັງຫາລິມະຊັບເປັນຂົງເຂດທີ່ໜ້າສົນໃຈ ແລະ ສໍາຄັນ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈຈາກນັກລົງທຶນ ແລະ ຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍ. ໃນນີ້, ມີການອະທິບາຍແບບງ່າຍໆ ແລະ ໃນແງ່ລົບເກີນຄວາມເປັນຈິງທີ່ວ່າ ຄົນຕ່າງປະເທດຜູ້ທີ່ຮັ່ງມີທີ່ເຮັດວຽກໃນບັນດາປະເທດຂອງພາກພື້ນ ແລະ ບັນດາຜູ້ປະກອບອາຊີບທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີລາຍຮັບສູງໄດ້ມີການເພີ່ມລາຄາຊື້-ຂາຍ ແລະ ຄ່າເຊົ່າຂອງທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ອະສັງຫາລິມະຊັບ; ແລະ ການກໍ່ສ້າງ "ພື້ນທີ່ສີຂຽວ" ຂອງລັດຖະບານນັ້ນ ມີເປົ້າໝາຍເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມໜ້າສົນໃຈຂອງປະເທດຕົນ ແລະ ສ້າງຕົ້ນໃຫ້ເປັນສູນກາງໃນການດຶງດູດບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສາມາດ.

ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ, ຄວາມຕ້ອງການເພື່ອຮອງຮັບ "ໂຄງສ້າງດ້ານປະຊາກອນໃໝ່" ແລະ "ເສດຖະກິດໃໝ່" ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອຸດສາຫະກຳການບໍລິການກຳລັງກຳນົດການປ່ຽນແປງລັກສະນະຂອງການລົງທຶນໃນອະສັງຫາລິມະຊັບໃນພາກພື້ນ. ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນກັບການນໍາໃຊ້ທີ່ໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ, ມີການອອກແບບ ແລະ ວາງຈຸດປະສົງໃຫ້ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ, ແລະ ສະໜັບສະໜູນເຖິງວິທີການຈາກລຸ່ມຂຶ້ນເທິງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນເພື່ອເສີມວິທີການຂັບເຄື່ອນມະຫາພາກຈາກເທິງຫາລຸ່ມແບບດັ່ງເດີມ. ຕົວຢ່າງ, ຜົນການສໍາຫຼວດຂອງ PWC (2019) ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນວ່າ: ເຖິງແມ່ນວ່າຂະແໜງສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ນັກລົງທຶນອະສັງຫາລິມະຊັບໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມດໍາເນີນງານຫຼືວາງແຜນຈະເຂົ້າຮ່ວມການດໍາເນີນງານໃນປີ 2019 ຂ້ອນຂ້າງຈະ "ປົກກະຕິ (Plain Vanilla)" (ຮູບພາບ 2.1.1), ບັນດາຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະສະໜອງຄວາມຕ້ອງການແບບພິເສດສູງທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນຢ່າງໄວວາໃນ "ເສດຖະກິດໃໝ່" ແລະ ອຸດສາຫະກຳການບໍລິການກຳລັງຂັບເຄື່ອນການຕັດສິນໃຈຂອງການລົງທຶນ. ຄວາມຕ້ອງການເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຈັດລຽງຈາກທ້ອງຖານ ແລະ ພື້ນທີ່ສາງສໍາລັບການບໍລິການ BPO ແລະ ການຄ້າທາງເອເລັກໂຕຼນິກ, ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານທີ່ຢູ່ອາໄສສໍາລັບຜູ້ອາຍຸສູງ ແລະ ນັກຮຽນ-ຮັກສິກສາ, ສູນຂໍ້ມູນສໍາລັບກິດຈະກຳທາງດ້ານເສດຖະກິດເຕັກໂນໂລຊີທີ່ສູງ ແລະ ບັນດາສະຖານທີ່ພັກທາງອາກາດໃໝ່ສໍາລັບຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການເດີນທາງທີ່ກຳລັງໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມ (ຮູບພາບ 2.1.2).

ຮູບພາບ 2.1.1: ຂະແໜງສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ນັກລົງທຶນອະສັງຫາລິມະຊັບໄດ້ຫຼືວາງແຜນຈະເຂົ້າຮ່ວມການດໍາເນີນງານໃນປີ 2019

ຮູບພາບ 2.1.2: ຂະແໜງສະເພາະທີ່ນັກລົງທຶນອະສັງຫາລິມະຊັບ ຫຼື ວາງແຜນຈະເຂົ້າຮ່ວມດໍາເນີນງານໃນ ປີ 2019

ມີຫຼາຍແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ຈະຖືກພົບໃນອະນາຄົດ, ເຊິ່ງລວມທັງຂະແໜງການບໍລິການທາງດ້ານການຄ້າ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີລະດັບສູງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ນອກຈາກຈະຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການສະເພາະຂອງເສດຖະກິດແລະປະຊາຊົນແລ້ວ, ອາດຈະໄດ້ສຸມໃສ່ໃນການສ້າງ "ຄວາມເໝາະສົມ" ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າກັບຄວາມພະຍາຍາມໃນການຂະຫຍາຍຂອງຕົວເມືອງຂອງປະເທດ ແລະ ມີການຜັກດັນໃນການພື້ນຟູຕົວເມືອງໃຫ້ຫຼາຍກວ່າໃນອະດີດ. ອະທິບາຍຢ່າງງ່າຍໆຄືການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການລົງທຶນໃນອະສັງຫາລິມະຊັບ ຈະໄດ້ຮັບການປັບແຕ່ງຫຼາຍກວ່າເມື່ອກ່ອນ.

- ແຜນການພັດທະນາ "ຕົວເມືອງອັດສະລິຍະ (Smart City)" ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ສໍາຄັນ. ໃນນີ້, ຫຼາຍໆປະເທດໄດ້ມີການວາງແຜນທາງຄວາມຄິດທີ່ດີໂດຍຜ່ານໂຄງການ "Smart City" ເຊັ່ນ: ສິງກະໂປ - ຫວັງທີ່ຈະນໍາຫຼາຍໆຈຸດປະສົງເຂົ້າມາເຊື່ອມໂຍງກັນ ເຊິ່ງຈະເປັນການເສີມສ້າງຫຼາຍກວ່າການຂັດແຍ່ງ ຕົວຢ່າງ: (i) ສົ່ງເສີມການສ້າງ ແລະ ການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີລະດັບສູງ, ແຕ່ໃຫ້ສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ງ່າຍ, ເພື່ອເພີ່ມມູນການເຮັດວຽກໃຫ້ມີໜ້າຜົນໃນຂະນະທີ່ຄວາມດຸ່ນດ່ຽງຂອງການນໍາໃຊ້ຊີວິດ ແລະ ການເຮັດວຽກກໍ່ມີການປັບປຸງໃນເວລາດຽວກັນ; (ii) ສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃນວຽກງານການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງກາຍະພາບ (ເຊັ່ນ: ເຄືອຂ່າຍເສັ້ນໄຍແກ້ວນໍາແສງຂັ້ນສູງ) ເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງດ້ານສະຖາບັນຄຸ້ມຄອງ (ເຊັ່ນ: ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃໝ່ໃນການຮຽນຮູ້ຜ່ານລະບົບເອເລັກໂຕຼນິກ ແລະ ຂະບວນການດໍາເນີນງານທາງທຸລະ

ກິດທີ່ບໍ່ມີສິ່ງກົດກັນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ) ແລະ (iii) ການເສີມຂະຫຍາຍການເຂົ້າເຖິງດ້ານເສດຖະກິດ-ສິງຄົມໂດຍຜ່ານມາດຕະການທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ (ຕົວຢ່າງ: ການແກ້ໄຂລະບົບດິຈິຕອນເພື່ອຕິດຕາມສຸຂະພາບຂອງຜູ້ສູງອາຍຸທີ່ອາໄສຢູ່ໃນບ້ານເຮືອນຂອງເຂົາເຈົ້າ). ໂຄງການທົດລອງຕົວເມືອງອັດສະລິຍະກຳລັງຂະຫຍາຍໂຕຢ່າງໄວວາໃນບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ແລະ ເສດຖະກິດເກີດໃໝ່ຂອງກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3. ບັນດາຕົວເມືອງອັດສະລິຍະກຳລອງຈຳນວນ 26 ແຫ່ງຂອງເຄືອຂ່າຍຕົວເມືອງອັດສະລິຍະກຳອາຊຽນ (ຕາຕະລາງ 2.1.1) ມີຈຸດປະສົງເພື່ອສົ່ງມອບຄຸນນະພາບຊີວິດທີ່ສູງໃຫ້ແກ່ 90 ລ້ານຄົນໃນປີ 2030 ແລະ ອີກຂົງເຂດໜຶ່ງທີ່ມຸ່ງເນັ້ນກໍ່ເພື່ອສ້າງເຕັກໂນໂລຊີລະດັບສູງ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ເພີ່ມກຳລັງການຜະລິດ, ASEAN 2018).

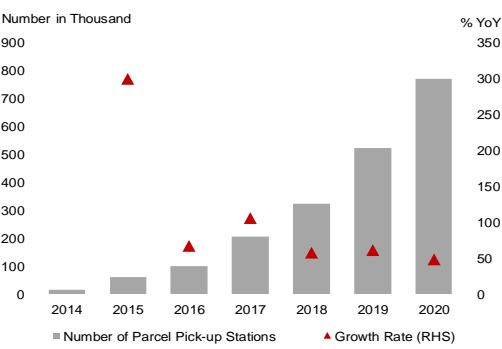
- ເຊັ່ນດຽວກັນກັບບັນດາຂໍ້ລິເລີ່ມຂະແໜງການສະເພາະ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ບັນດາປະເທດທີ່ຫວັງຈະມີບົດບາດສຳຄັນໃນຂະແໜງການຜະລິດ ຫຼື ການຄ້າເອເລັກໂຕຼນິກກຳລັງໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບການພັດທະນາການແກ້ໄຂບັນຫາການຈັດເກັບ (ສາງ), ລະບົບການຂົນສົ່ງ ແລະ ລະບົບອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຈັດສົ່ງແບບ "ປາຍທາງສຸດທ້າຍ (Last Mile)". ກ່ອນໜ້ານີ້ແມ່ນການລົງທຶນຫຼາຍທີ່ຕິດພັນກັບການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ມີເຕັກໂນໂລຊີລະດັບສູງ, ເຊິ່ງສາມາດເຊື່ອມໂຍງໄດ້ທັນເວລາ "just in time" ລະຫວ່າງຖານການຜະລິດ, ການເກັບຮັກສາ, ແລະ ການຂົນສົ່ງ. ຕໍ່ມາ, ນັກລົງທຶນໄດ້ສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະຄອບຄອງພື້ນທີ່ອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ມີທີ່ຕັ້ງດີ ແລະ ໃກ້ກັບເຂດສູນກາງທີ່ມີປະຊາກອນອາໄສຢ່າງໜາແໜ້ນແຕ່ຕ້ອງຢູ່ໃນລາຄາທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ມີລາຄາບໍ່ສູງຫຼາຍ ແລະ ຈາກນັ້ນກໍ່ປ່ຽນອະສັງຫາລິມະຊັບດັ່ງກ່າວເປັນສະຖານທີ່ສຳລັບການສົ່ງສິນຄ້າ. ໃນ 5 ປີທີ່ຜ່ານມາ, ຈຳນວນຂອງສະຖານີການຂົນສົ່ງສິນຄ້າໃນພາກພື້ນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ໃນນີ້ຫຼາຍທີ່ສຸດແມ່ນໃນສປ.ຈີນ (ຮູບພາບ2.1.3). ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ກໍ່ໄດ້ມີການເພີ່ມຄວາມເອົາໃຈໃສ່ໃນການພະຍາຍາມຄົ້ນຫາວິທີການແກ້ໄຂດ້ານຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງເພື່ອເພີ່ມລາຍຮັບຈາກການນຳໃຊ້ສະຖານີຂົນສົ່ງສິນຄ້າດັ່ງກ່າວໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ. ອີກຕົວຢ່າງໜຶ່ງແມ່ນການຮຸ່ງເຮືອງຂອງຂະແໜງການ BPO ໃນ ຟິລິບປິນ ແລະ ວິທີການທີ່ໄດ້ສ້າງການລົງທຶນດ້ານອະສັງຫາລິມະຊັບໃນປະເທດ.
- ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າໃນເຂດມະຫານະຄອນມະນິລາ (Metro Manila), ຂະແໜງການ BPO ໄດ້ກວມເອົາ 42% ຂອງພື້ນທີ່ທ້ອງຖານໃນຊ່ວງສາມໄຕມາດທຳອິດຂອງປີ 2018, ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ປະກອບການກາສິໂນນອກຊາຍຝັ່ງຟິລິບປິນ (POGO) ກວມເອົາ 25%. ສຳລັບຂະແໜງອະສັງຫາລິມະຊັບເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສ, ບັນຊີລາຍເລັກໆນ້ອຍຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ 20-40% ຂອງໜ່ວຍບໍລິການຄອນໂດມິນຽມ ໃນປະຈຸບັນແມ່ນຖືກຂາຍໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ກຳລັງເດີນທາງມາຟິລິບປິນຈຳນວນຫລາຍເພື່ອດຳລົງຊີວິດ, ເຮັດວຽກ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ຕາຕະລາງ 2.1.1: ເມືອງທີ່ຢູ່ໃນໂຄງການທົດລອງຂອງເຄືອຂ່າຍເມືອງອັດສະລິຍະກຳມາດຕະຖານ

Countries	Cities			
Brunei	Bandar Seri Begawan			
Singapore	Singapore			
Lao PDR	Luang Prabang	Vientiane		
Cambodia	Battambang	Phnom Perh	Siem Reap	
Indonesia	Banyuwangi	DKI Jakarta	Makassar	
Myanmar	Mandalay	Nay Pyi Taw	Yangon	
Philippines	Cebu	Davao	Manila	
Thailand	Bangkok	Phuket	Chonburi	
Vietnam	Danang	Hanoi	Ho Chi Minh	
Malaysia	Johor Bahru	Kota Kinabalu	Kuala Lumpur	Kuching

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງເລຂາທິການອາຊຽນ

ຮູບພາບ 2.1.3: ສະຖານີຮັບພັດສະດຸໃນສປ.ຈີນທີ່ຈັດສົ່ງແບບ "ປາຍທາງສຸດທ້າຍ" (Last Mile)

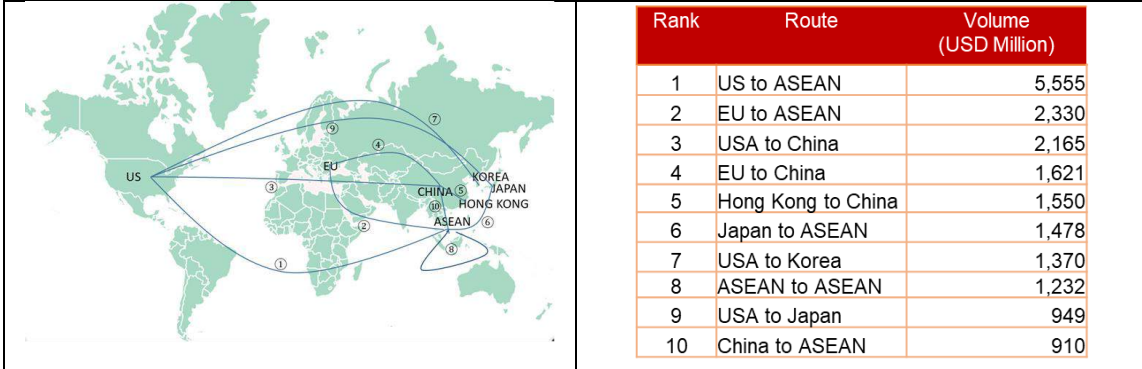

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: China Post and iResearch (2018).

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂອງການລົງທຶນ ກຳລັງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງສັນຍານຂອງຄວາມຫຼາກຫຼາຍທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງເໝາະສົມ ເຖິງແມ່ນກະແສທຶນຂ້າມຊາຍແດນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ. ໃນລະຫວ່າງປີ 2013 ແລະ 2018, ການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດ (FDI) ໄດ້ໄຫຼເຂົ້າສູ່ຂະແໜງອະສັງຫາລິມະຊັບຂອງພາກພື້ນເພີ່ມຂຶ້ນເປັນສາມເທົ່າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການລົງທຶນຂ້າມຊາຍແດນໃນປະຈຸບັນແມ່ນມີພຽງປະມານ 1/5 ຂອງການລົງທຶນທັງໝົດໃນອະສັງຫາລິມະຊັບໃນບັນດາສູນກາງທີ່ສຳຄັນຂອງພາກພື້ນອາຊຽນ+3. ພາຍໃນບັນດາຂະແໜງການລົງທຶນຂ້າມຊາຍແດນ, ການລົງທຶນພາຍໃນພາກ

ພື້ນຖານເປັນສ່ວນແບ່ງໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ສ. ອາເມລິກາ ແລະ ເອີຣົບ ກໍ່ມີຄວາມສໍາຄັນ, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງສໍາລັບ ສ.ເກົາຫຼີ ແລະ ຍີ່ປຸ່ນ (ຮູບພາບ 2.1.4-2.1.6).

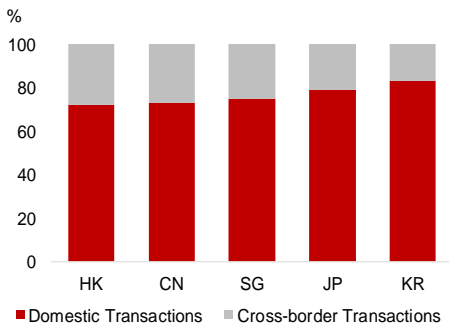
ຮູບພາບ 2.1.4: ການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດ (FDI) ໃນຂະແໜງອະສັງຫາລິມະຊັບໃນພາກພື້ນ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຖານຂໍ້ມູນການລົງທຶນຂ້າມຊາຍແດນOrbis; ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO

ໝາຍເຫດ: ອີງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ສາມາດເປີດເຜີຍ, ແລະ ນໍາສະເໜີພຽງແຕ່ອັດຕາການໄຫຼເຂົ້າຂອງກະແສທຶນໃນພາກພື້ນທີ່ຫຼາຍທີ່ສຸດ10 ແຫ່ງ ໃນປີ 2018.

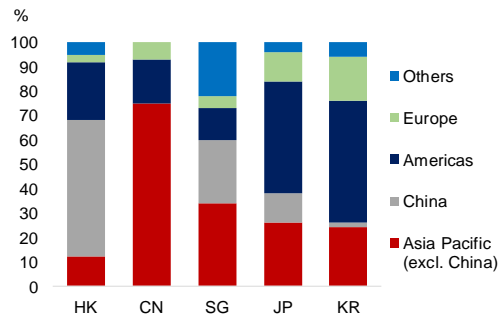
ຮູບພາບ 2.1.5: ປະລິມານການຊື້ຂາຍອີງຕາມປະຫວັດຜູ້ຊື້

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: PwC (2019); ແລະ ການວິເຄາະເງິນທຶນຕົວຈິງ.

ໝາຍເຫດ: ຄໍາສະເລ່ຍຂອງປີ 2012 ຫາ H1 2018.

ຮູບພາບ 2.1.6: ເງິນທຶນຂ້າມປະເທດໄປທີ່ກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ+3 ທີ່ຖືກຄັດເລືອກ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: PwC (2019); ແລະ ການວິເຄາະເງິນທຶນຕົວຈິງ.

ໝາຍເຫດ: ຄໍາສະເລ່ຍຂອງປີ 2012 ຫາ H1 2018.

1/ ສິ່ງກະໄປ, ຍີ່ປຸ່ນ, ຮົງກົງແລະ ສປ.ຈີນໄດ້ນໍາໄປສູ່ຄວາມພະຍາຍາມຂອງພາກພື້ນໃນການດຶງດູດທຶນຕ່າງປະເທດສໍາລັບການສ້າງສູນຂໍ້ມູນ, ເນື່ອງຈາກຄຸນນະພາບຂອງ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງພວກເຂົາ (ລວມທັງປັດໄຈທີ່ສໍາຄັນເຊັ່ນ: ການເຂົ້າເຖິງເສັ້ນໃຍແກ້ວແລະຄວາມເຊື່ອຫມັ້ນຂອງການສະໜອງພະລັງງານໄຟຟ້າ) ໃນຂະນະດຽວກັນ, ບັນດາເສດຖະກິດ "ຄົ້ນທີ່ສອງ" ແລະ "ຄົ້ນທີ່ສາມ" ເຊັ່ນ: ປະເທດມາເລເຊຍ, ປະເທດອິນໂດເນເຊຍແລະປະເທດກໍາປູເຈຍກໍາລັງປະຕິບັດຕາມຄວາມໝາະສົມໂດຍການສະເໜີສະຖານທີ່ທີ່ຖືກກວ່າໃຫ້ກັບນັກລົງທຶນ

ເສດຖະກິດໃຫມ່, ຂໍ້ຈຳກັດຕ່າງໆຍັງແມ່ນອັນເກົ່າ? ຄວາມແຕກໂຕນກັນ 3 ປະການຕໍ່ກັບຂີດຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່

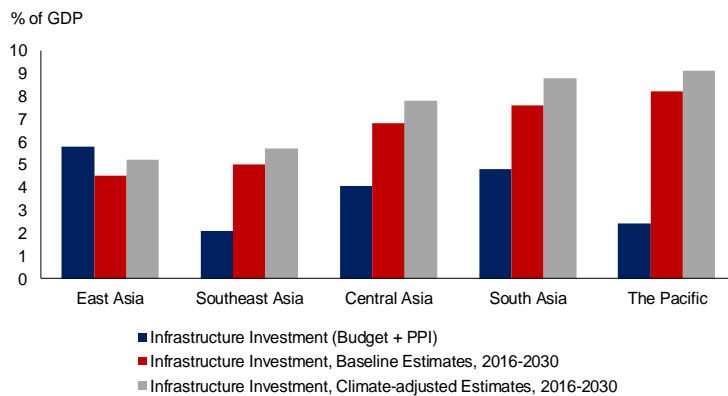
ເສດຖະກິດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນປະເທດເສດຖະກິດເກີດໃໝ່ (EMEs), ໄດ້ປະເຊີນກັບຄວາມທ້າທາຍທີ່ຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນສຳລັບການລົງທຶນໃນໄລຍະຍາວ. ໂຄງການລົງທຶນດັ່ງກ່າວແມ່ນຕິດພັນກັບໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງພາກລັດ, ການພັດທະນາຕົ້ນທຶນມະນຸດ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນຮູບປະທຳອື່ນໆທີ່ຊ່ວຍສົ່ງເສີມຜະລິດແຫ່ງຊາດແຕ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ທຶນຕົນເອງ.

ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງກາຍະພາບ ແລະ ດ້ານການຄຸ້ມຄອງແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງພາກພື້ນ

ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການລົງທຶນທາງດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ປັບປຸງໄປຕາມສະພາບແວດລ້ອມຂອງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB) ໃນການພັດທະນາອາຊີນັ້ນແມ່ນບໍ່ມີຫຼາຍ. ຈຳນວນທຶນທີ່ຄາດການໄວ້ປະມານ 26 ພັນຕື້ໂດລາສະຫະລັດໃນໄລຍະ 15 ປີ ຮອດປີ 2030, ຫຼື 1.7 ພັນຕື້ໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ປີ (ຮູບພາບ 2.19). ການປະເມີນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກວມເອົາພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງດ້ານກາຍະພາບໃນດ້ານການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ, ຜະລັງງານ, ການສື່ສານ, ນໍ້າ ແລະ ສຸຂາພິບານ (ADB 2017). ໃນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຄາດການໄວ້ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນຈະຢູ່ທີ່ 3.15 ພັນຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ຫຼື ເທົ່າກັບ 5.7%GDP ຕໍ່ປີ. ໃນປະຈຸບັນ, ພາກພື້ນພຽງແຕ່ລົງທຶນໃນເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນທີ່ຕ້ອງການຕົວຈິງເທົ່ານັ້ນ.

ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຢ່າງໄວວາໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຈະສ້າງຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃຫມ່ ແລະ ເພີ່ມຂະໜາດຄວາມບໍ່ພຽງພໍຂອງການລົງທຶນທີ່ຄາດຄະເນໄວ້. ບັນດາຫຼາຍເສດຖະກິດມີການເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນປະເທດ ທີ່ຍັງບໍ່ທັດທຽມກັບການເຕີບໂຕ, ແລະ ໄດ້ຫຼຸດຜ່ານມາດຖານໃນລະດັບການພັດທະນາຂອງພວກເຂົາ. ຕົວຢ່າງ, ໃນລະຫວ່າງປີ 2008 ແລະ 2018, ສສ.ຫວຽດນາມ ຖືກຈັດອັນດັບທີ່ 89 ລົງໄປຢູ່ອັນດັບ 103 ຂອງໂລກທາງດ້ານຄຸນນະພາບພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງດ້ານການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງທາງອາກາດ, ໃນຂະນະທີ່ ໄທ ຫຼຸດລົງຈາກອັນດັບທີ່ 31 ໄປຢູ່ທີ່ອັນດັບ 39 (ຮູບພາບ 2.20).

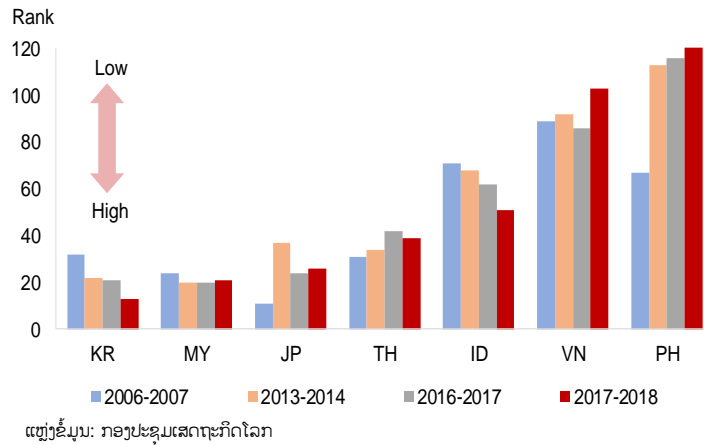
ຮູບພາບ 2.19: ຄວາມຕ້ອງການໃນການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນເສດຖະກິດພາກພື້ນອາຊຽນ+3

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ADB (2017).

ໝາຍເຫດ: ໃນກໍລະນີນີ້, ອາຊີຕາເວັນອອກປະກອບມີ: ສປປ.ຈີນ, ຣົງກົງ, ໄທເປ, ສ.ເກົາຫຼີ ແລະ ມົງໂກນ; ອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ປະກອບມີ: ອິນໂດເນເຊຍ, ມາເລເຊຍ, ໄທ, ຝິລິບປິນ, ສິງກະໂປ, ບຣູໄນ, ກຳປູເຈຍ, ສປປ ລາວ, ມຽນມາ ແລະ ສສ.ຫວຽດນາມ

ຮູບພາບ 2.20: ເສດຖະກິດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ທີ່ໄດ້ຖືກເລືອກເຜີນ: ຄຸນະພາບພື້ນຖານໂຄງລ່າງການຂົນສົ່ງທາງອາກາດ

ຜົນຂອງການປ່ຽນແປງສະພາບດິນຜ້າອາກາດເຮັດໃຫ້ຫຼາຍປະເທດມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງອ່ອນແອ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ກັບການເຕີບໂຕໃນລະດັບຕໍ່າກວ່າເກົ່າ. ປະເທດເຫຼົ່ານີ້ຈະມີຄວາມອ່ອນແອ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດຫຼາຍຂຶ້ນ, ດ້ວຍການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ບໍ່ຈຳກັດໃນການບັນເທົາໄພພິບັດ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ເຮັດໃຫ້ເກີດມີຄວາມກົດດັນຕໍ່ກັບສະຖານະພາບພາຍນອກ ແລະ ສະຖານະພາບທາງການເງິນທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຢູ່ແລ້ວ.

ການລົງທຶນພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານການຄຸ້ມຄອງແຕ່ລະຂະແໜງການ ກໍ່ມີຄວາມສຳຄັນເຊັ່ນກັນ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍທ່າແຮງດ້ານເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ. ການວັດແທກພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານການຄຸ້ມຄອງແຕ່ລະຂະແໜງການ, ແລະ ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານການລົງທຶນຈຳເປັນຕ້ອງຍົກລະດັບຄຸນນະພາບຂອງສິ່ງທີ່ຈັບຕ້ອງບໍ່ໄດ້ນັ້ນແມ່ນເປັນເລື່ອງຍາກທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ. ຜົນກະທົບຂອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານການຄຸ້ມຄອງແຕ່ລະຂະແໜງການ ແມ່ນເຫັນໄດ້ຊັດເຈນທີ່ສຸດເມື່ອມັນບໍ່ມີ. ອົງປະກອບຂອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານການຄຸ້ມຄອງແມ່ນມີການເຊື່ອມຕໍ່ຢ່າງໃກ້ຊິດ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງກັບປະສິດທິພາບຂອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງກາຍະພາບ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດໃນການຜະລິດ: ຕົວຢ່າງ, ການເຊື່ອມຕໍ່ທາງດ້ານການເງິນຕ້ອງມີຂອບນິຕິກຳເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຊຳລະຂ້າມຊາຍແດນ, ບັນດາໂຮງຮຽນ ແລະ ໂຮງໝໍ ທີ່ຕິດພັນກັບລະບົບການສຶກສາ ແລະ ສາທາລະນະສຸກຕາມລຳດັບ.

ລັກສະນະຂອງສິນຄ້າສາທາລະນະໃນລະດັບພາກພື້ນ (RPG) ຂອງໂຄງລ່າງພື້ນຖານຂ້າມຊາດ-ທັງແບບກາຍະພາບ ແລະ ດ້ານການຄຸ້ມຄອງແຕ່ລະຂະແໜງການ - ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການລົງທຶນຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າກວ່າທີ່ຄວນຈະເປັນ. ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB) ໄດ້ເນັ້ນໜັກວ່າພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂ້າມປະເທດ (ທາງກາຍະພາບ) ໄດ້ສ້າງການສົ່ງຕໍ່ຂອງຜົນກະທົບ ແລະ ສ້າງຜົນກະທົບພາຍນອກ, ແລະ ຍາກທີ່ຈະກໍ່ຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ປະເທດໃດໜຶ່ງສະເພາະ ແລະ ຈັດສັນຕົ້ນທຶນໃສ່ (ADB 2018a). ຖ້າຫາກບໍ່ມີການດຳເນີນການຮ່ວມກັນຈາກບັນດາປະເທດຕ່າງໆ, ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດທີ່ແຄບ ຫຼື ການມີຕົ້ນທຶນທີ່ສູງມາກຽວຂ້ອງ ຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ RPG ບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ. ໃນຂົງເຂດຂອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານການຄຸ້ມຄອງແຕ່ລະຂະແໜງການ, ລັດຖະບານຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຂ້າມຊາຍແດນ-ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການເຊື່ອມຕໍ່ການບໍລິການ ແລະ ລະບົບຕ່ອງໂສ້ທາງດ້ານມູນຄ່າ-ເຊິ່ງຈະມີຄວາມສຳຄັນຢູ່ຂຶ້ນໄປອີກ.

ກຸ່ມປະເທດ CLMV ທີ່ເລີ່ມຕົ້ນຈາກຂັ້ນພື້ນຖານໄດ້ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ເປັນຢ່າງດີໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດຂອງພວກເຂົາພາຍໃຕ້ຍຸດທະສາດການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກແບບດັ່ງເດີມ, ແຕ່ການກ້າວຂຶ້ນໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າການຜະລິດຈະເປັນ

ສິ່ງທ້າທາຍ. ການປະຕິຮູບທາງອຸດສາຫະກຳຄັ້ງທີ 4 (4IR) ໄດ້ຜັກດັນພວກເຂົາອອກໄປໄກຈາກຂອບເຂດທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ. ໃນບັນດາຂະແໜງການຍ່ອຍຂອງການຜະລິດ, ພະນັກງານມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຍົກລະດັບຕົນເອງເພື່ອໃຫ້ທັນກັບວິທີການທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຂັ້ນສູງ. ອີງຕາມຂໍ້ມູນຈາກທະນາຄານໂລກ, ປະສົບປະການຂອງ ປະເທດກຳປູເຈຍ ແລະ ມຽນມາໃນຂະແໜງຕັດຫຍິບ, ເສື້ອຜ້າ ແລະ ເກີບ (TCF) ແມ່ນໜຶ່ງຕົວຢ່າງທີ່ມີການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ທັກສະສູງ ເຂົ້າໃນການຜະລິດສິນຄ້າ ແຕ່ກວມເອົາສັດສ່ວນຂະໜາດນ້ອຍຫຼາຍຂອງການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນຂອງພວກເຂົາ (0.4% ສຳລັບ ກຳປູເຈຍ ໃນປີ 2016 ແລະ 6.1% ສຳລັບ ມຽນມາ ໃນປີ 2017).

ພ້ອມກັນນັ້ນ, ການລົງທຶນໃນພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນລະດັບຕໍ່າກວ່າທີ່ຄວນຈະເປັນ ໄດ້ເລີ່ມສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນອື່ນໆ. ໃນ ຝີລິບປິນ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບແຈ້ງການກຳນົດ ແລະ ການປະຕິບັດໂຄງການ "ສ້າງ ສ້າງ ສ້າງ (Build Build Build)", ເຊິ່ງເປັນໂຄງການທີ່ຫວັງຈະຍົກລະດັບການລົງທຶນໃນພື້ນຖານໂຄງລ່າງປະມານ 2% ຂອງ GDP ຕໍ່ປີລະຫວ່າງປີ 2017 ແລະ ປີ 2022. ອິນໂດນີເຊຍ ກໍກຳລັງດຳເນີນໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ (ໂຄງການຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ 222 ໂຄງການ ແລະ 3 ແຜນການ) ທີ່ມີມູນຄ່າປະມານ 303.1 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ຫຼື 29.1% ຂອງ GDP ໃນລະຫວ່າງປີ 2015-2019, ແລະ ສາມາດຂະຫຍາຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອອກໄປໃນປີ 2020 (AMRO2018b). ອັນທີ່ຈິງແລ້ວ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ຖືກຈຳກັດໂດຍເງື່ອນໄຂທາງຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ໄດ້ກົດດັນໃຫ້ລັດຖະບານລະດົມລາຍຮັບງົບປະມານໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອເປັນທຶນໃຫ້ແກ່ໂຄງການລົງທຶນພື້ນຖານໂຄງລ່າງ.

ຄວາມແຕກໂຕນກັນ 3 ປະການ, 3 ຊ່ອງຫວ່າງຂອງກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ+3

ເຫັນວ່າມີ 3 "ຄວາມແຕກໂຕນ" ທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມກ້າວໜ້າໃນການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຮັບປະກັນຄວາມພຽງພໍຂອງການລົງທຶນທາງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຖືກກ່າວເຖິງຫຼາຍທີ່ສຸດແມ່ນຂໍ້ຈຳກັດທາງການເງິນ ເຊິ່ງສະແດງອອກໂດຍ **ຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນ** ທີ່ມີມາແຕ່ເດີມ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ບົດນີ້ຈະໄດ້ກ່າວເຖິງ "**ຄວາມແຕກໂຕນຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ**". "**ຄວາມແຕກໂຕນຂອງປັດໄຈອື່ນໆ**" ຈະໄດ້ກ່າວເຖິງຂໍ້ຈຳກັດທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງດ້ານການເງິນ-ເຊິ່ງໝາຍເຖິງຄວາມສາມາດໃນການດຳເນີນໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ (ເມື່ອການສະໜອງທຶນມີຄວາມພ້ອມ ແລະ ຮັບປະກັນ) ທີ່ຕ້ອງການການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານໂຄງການທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ການຈັດການບຸກຄະລາກອນທີ່ຈຳເປັນ-ພຽງພໍ, ແລະ ມີຄວາມຊຳນິຊຳນານ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ນຳໃຊ້ໄດ້. ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານການຄຸ້ມຄອງແມ່ນຖືກເຊື່ອມຕໍ່ກັບການພັດທະນາຕົ້ນທຶນມະນຸດຢ່າງບໍ່ສາມາດຕັດແຍກອອກຈາກກັນໄດ້, ແລະ ສົ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມສາມາດຂອງປະເທດໃນການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນການຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ. ຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນ, ຄວາມແຕກໂຕນຂອງຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄວາມແຕກໂຕນຂອງປັດໄຈອື່ນໆໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3 ແຕກຕ່າງກັນ, ເຊິ່ງເປັນຜົນມາຈາກຈຸດເລີ່ມຕົ້ນທີ່ແຕກຕ່າງກັນແລະຄວາມຄືບໜ້າທີ່ບໍ່ສະໝີພາບໃນການແກ້ໄຂຄວາມແຕກໂຕນດັ່ງກ່າວ.

ຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນ

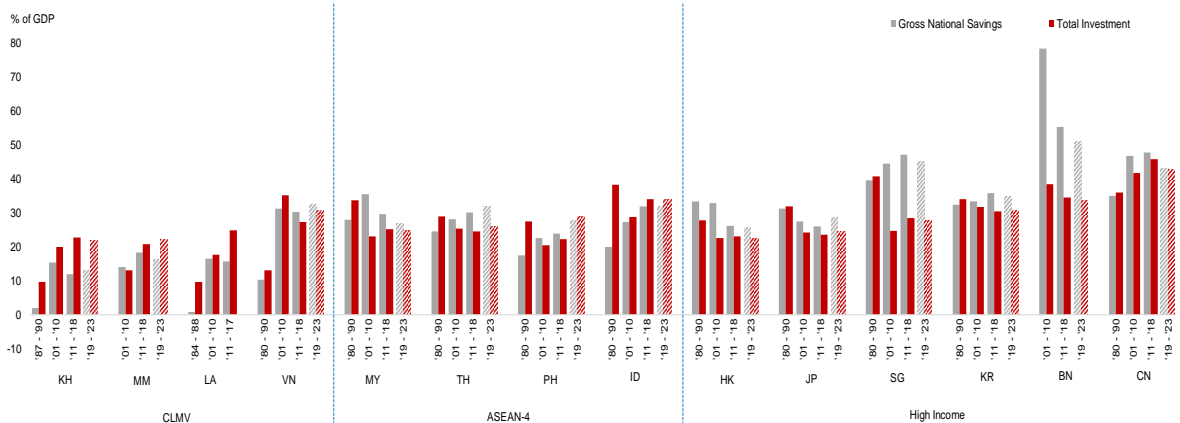
ຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນແມ່ນຄວາມຂາດແຄນລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການລົງທຶນພາຍໃນປະເທດ (ລວມມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງພາກລັດ) ມີຫຼາຍກວ່າເງິນອອມຂອງປະເທດ. ຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນສາມາດຫຼຸດຜ່ອນໄດ້ໂດຍການມີກະແສທຶນ

ໄຫຼເຂົ້າ-ໃນຮູບແບບຂອງການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຫຼື ເງິນກູ້ຢືມຈາກຕ່າງປະເທດ (ບໍ່ວ່າຈະເປັນເງື່ອນໄຂທາງການຄ້າ ຫຼື ເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ). ຄວາມສໍາຄັນຂອງມັນແຕກຕ່າງກັນໄປຕາມບັນດາປະເທດທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນພາກພື້ນ.

ຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນບໍ່ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງຫຼາຍໃນບັນດາປະເທດ HI-A ເນື່ອງຈາກພວກເຂົາໄດ້ລົງທຶນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນໄລຍະຜ່ານມາ-ທັງການໃຊ້ຈ່າຍຂອງພາກລັດຖະບານ ແລະ ພາກເອກະຊົນ-ເພື່ອສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນການຜະລິດ. ເສດຖະກິດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ປະສົບຜົນສໍາເລັດໃນລະດັບຂອງຕົ້ນທຶນມະນຸດ ແລະ ການພັດທະນາສັງຄົມທີ່ສອດຄ່ອງກັບສະພາບລາຍໄດ້ຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາໄດ້ຂາດດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິໃນໄລຍະຕົ້ນທໍາອິດຂອງການພັດທະນາ (ປີ 1960 ເຖິງປີ1980 ແລະ ຈົນເຖິງ ປີ1990 ໃນກໍລະນີຂອງ ສ.ເກົາຫຼີ), ແຕ່ວ່າການອອມລະດັບຊາດຂອງພວກເຂົາໃນປະຈຸບັນແມ່ນມີພຽງພໍເພື່ອຮອງຮັບຄວາມຕ້ອງການການລົງທຶນພາຍໃນປະເທດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ປະເທດເຫຼົ່ານີ້ກໍຍັງມີຄວາມຈໍາເປັນອັນຮີບດ່ວນໃນການສືບຕໍ່ລົງທຶນໃນເສດຖະກິດດິຈິຕອນໃໝ່ ແລະ ປັບຕົວເຂົ້າກັບສັງຄົມປະຊາກອນສູງອາຍຸ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ຜູ້ກໍານົດນະໂຍບາຍໃນບັນດາປະເທດເຫຼົ່ານີ້ຍັງຕ້ອງຕໍ່ສູ້ກັບການກ່ຽວພັນຂອງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໃໝ່ ສໍາລັບມາດຕະຖານການຈ້າງງານແລະ ບັນຫາຄວາມສະເໝີພາບທາງດ້ານສັງຄົມ, ແລະວິທີການກໍານົດພື້ນຖານໂຄງລ່າງພາກລັດ ແລະ ການບໍລິການ ໃຫ້ແກ່ປະຊາກອນຜູ້ສູງອາຍຸ.

ໃນເສດຖະກິດຂອງບັນດາປະເທດ CLMV, ການມີອັດຕາການອອມເງິນພາຍໃນປະເທດທີ່ຕໍ່າ ເຮັດໃຫ້ມີຂໍ້ຈໍາກັດທາງທຶນຢ່າງແທ້ຈິງໃນຂົງເຂດການລົງທຶນພື້ນຖານໂຄງລ່າງ (ຮູບພາບ 2.21 ແລະກ່ອງ 2.2). ບັນດາປະເທດເຫຼົ່ານີ້ມີການຂາດດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິທີ່ສູງ, ເຫັນໄດ້ຈາກການຜິ່ງຜາເງິນທຶນຈາກຕ່າງປະເທດ. ຫາກໂຄງການບໍ່ສາມາດຈັດການທຶນໄດ້, ໂຄງການດັ່ງກ່າວຈໍາເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກໂຈະ ຫຼື ເລື່ອນອອກໄປ, ສະນັ້ນຜົນກະທົບຂອງຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນກ່ຽວກັບການສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດ CLMV ອາດຈະທົ່ວກວ່າທີ່ໄດ້ລະບຸໃນແຜນວາດການສະແດງຄວາມແຕກໂຕນລະຫວ່າງການລົງທຶນ-ການອອມ.

ຮູບພາບ 2.21: ເສດຖະກິດພາກພື້ນອາຊຽນ: ຄວາມແຕກໂຕນໃນການລົງທຶນ-ການອອມ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: IMF; ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO.
 ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນການລົງທຶນຂອງ ມຽນໄນ ທີ່ມີຈາກປີ 1995. ຂໍ້ມູນການລົງທຶນ ແລະ ການອອມຂອງ ມຽນໄນ ແລະ ກໍາປູເຈຍ ທີ່ມີ ຈາກປີ 1986 ແລະ 1998 ຕາມລໍາດັບ. ຂໍ້ມູນຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນໄດ້ມາຈາກ ທະນາຄານໂລກ (ໂດຍບໍ່ມີການຄາດຄະເນ).

ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງເງິນທີ່ເສດຖະກິດ CLMV ໄດ້ຮັບຈາກບັນດາ MDBs (ທະນາຄານໂລກ, ADB) ຈະແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນພຽງແຕ່ສ່ວນນ້ອຍເທົ່ານັ້ນ. ຊັບພະຍາກອນທາງການເງິນຂອງ MDB ແມ່ນບໍ່ພຽງພໍຖ້າທຽບກັບຄວາມ

ຕ້ອງການທຶນຂະໜາດໃຫຍ່ໃນການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງບັນດາປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາເສດຖະກິດ, ແລະ ຫຼາຍໆປະເທດກໍ່ມີຄວາມລະມັດລະວັງໃນການສະໜັບສະໜູນທາງການເງິນຂອງຕົນເອງໃຫ້ແກ່ຫຼາຍສະຖາບັນເຖິງແມ່ນວ່າພື້ນຖານໂຄງລ່າງນັ້ນຈະສ້າງຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນກໍ່ຕາມ. ຕົວຢ່າງກອງທຶນລວມພື້ນຖານໂຄງລ່າງອາຊຽນ (AIF), ທີ່ສ້າງຕັ້ງໂດຍ ADB ແລະ ບັນດາສະມາຊິກປະເທດອາຊຽນໃນປີ 2011 ເພື່ອສະໜອງທຶນ 300 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ປີ ໃນການກູ້ຢືມເງິນເພື່ອພັດທະນາໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ແຕ່ກໍ່ຍັງບໍ່ພຽງພໍຕໍ່ກັບການພັດທະນາເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ທາງກາຍະພາບ ເຊິ່ງຄາດວ່າຕ້ອງການປະມານ 600 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ຮອດປີ 2030.

ລັກສະນະຂອງໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງພາກລັດ-ມີໄລຍະເວລາຂອງການພັດທະນາທີ່ຍາວນານ ແລະ ອັດຕາການໄຫລຂອງທຶນບໍ່ແນ່ນອນໃນອະນາຄົດ-ເຮັດໃຫ້ການຈັດການທຶນພາກເອກະຊົນມີຄວາມທ້າທາຍໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງໃນເສດຖະກິດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ. ການພິຈາລະນາດ້ານເຕັກນິກຂອງໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ໄດ້ເພີ່ມຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເຂົ້າໃນການຈັດສັນທຶນເຂົ້າໃນການວາງແຜນ, ການກໍ່ສ້າງແລະຂັ້ນຕອນການດຳເນີນງານ, ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວຜູ້ລົງທຶນດ້ານການເງິນທຶນຈະຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ຄວາມຊຳນານ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ໜັກແໜ້ນ (Ehlers 2014) (ຕາຕະລາງ 2.3). ບໍ່ໜ້າແປກໃຈ, ທີ່ໜີ້ມີຫຼາຍກວ່າທຶນອັນເປັນຮູບແບບທີ່ເດັ່ນຂອງການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ; ອັດຕາການເຂົ້າຮ່ວມທຶນໃນໂຄງການຮ່ວມມືຂອງພາກລັດ-ເອກະຊົນ ໂດຍປົກກະຕິກວມເອົາ 25% ຫາ 35% (ADB 2017, Ehlers 2014). ໂດຍທົ່ວໄປ, ທະນາຄານທີ່ພິຈາລະນາປ່ອຍເງິນກູ້ແມ່ນຕ້ອງໃຫ້ມີການຄ້ຳປະກັນຈາກລັດຖະບານ ຫຼື ແມ່ນແຕ່ໂຄງການທີ່ສະໜອງທຶນຈາກທະນາຄານໂລກ ຫຼື ADB ກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ຕາຕະລາງ 2.3: ການພິຈາລະນາທາງເຕັກນິກແລະການເງິນ: ຂັ້ນຕອນທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງບັນດາໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ

Phase	Economic and Contractual Issues	Financial Characteristics	Potential Investors
ການວາງແຜນ	<ul style="list-style-type: none"> ສັນຍາທີ່ຖືກຂຽນແບບເຂັ້ມງວດ ການວາງແຜນເປັນເວລາ 10 ຫາ 30 ເດືອນ ການຄ້ຳປະກັນ ແລະ ຈັດອັນດັບສິນເຊື່ອແມ່ນຈຳເປັນ. 	<ul style="list-style-type: none"> ຄວາມຕ້ອງການເພື່ອຫານັກລົງທຶນໃນຫຼັກຊັບປະເພດທຶນ ແລະ ນັກລົງທຶນໃນຫຼັກຊັບປະເພດໜີ້ ນັກລົງທຶນໃນຫຼັກຊັບປະເພດໜີ້ຕ້ອງການເລີ່ມຕົ້ນທີ່ລາຄາສູງ 	<ul style="list-style-type: none"> ນັກລົງທຶນໃນຫຼັກຊັບປະເພດທຶນຕ້ອງມີລະດັບຄວາມຊຳນານສູງ-ສ່ວນຫຼາຍເປັນຜູ້ສ້າງ ຫຼື ລັດຖະບານ. ນັກລົງທຶນໃນຫຼັກຊັບປະເພດໜີ້ມີແນວໂນ້ມຈະເປັນທະນາຄານ.
ການກໍ່ສ້າງ	<ul style="list-style-type: none"> ການຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ຊິດແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ. ກົນໄກການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີປະສິດຕິຜົນແມ່ນຈຳເປັນ 	<ul style="list-style-type: none"> ໄລຍະເວລາທີ່ມີຄວາມສຽງສູງ: ຄວາມສຽງໃນການຜິດນັດການຊຳລະ ແລະ ເຫດການທີ່ບໍ່ຝັງປະສົງອື່ນໆ 	<ul style="list-style-type: none"> ເປັນການຍາກທີ່ຈະໄດ້ຮັບເງິນກູ້ຢືມ ຫຼື ທຶນເພີ່ມເຕີມຖ້າຫາກພົບຊ່ອງຫວ່າງ
ການດຳເນີນງານ	<ul style="list-style-type: none"> ໂຄງສ້າງກຳມະສິດຈະຕ້ອງຊັດເຈນ. ການຄຸ້ມຄອງອັດຕາການໄຫຼເງິນສົດແມ່ນສຳຄັນ. 	<ul style="list-style-type: none"> ອັດຕາການໄຫຼເງິນສົດຕ້ອງຈຳເປັນກວ່າການຊຳລະໜີ້ 	<ul style="list-style-type: none"> ຜົນທະບັດເປັນທາງທາງເລືອກທົ່ວໄປສຳລັບຄວາມຕ້ອງການຂອງການຊຳລະເງິນກູ້

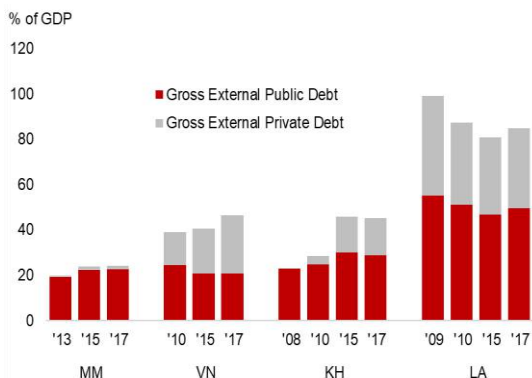
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Ehlers (2014); ແລະ ພະນັກງານ AMRO.

ອັດຕາການກິດກັ້ນ (ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວຂຶ້ນສູງກວ່າ 18% ຕໍ່ປີ) ສຳລັບການມີສ່ວນຮ່ວມການລົງທຶນຂອງບັນດານັກລົງທຶນເອກະຊົນ ຈະເຮັດໃຫ້ໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນບໍ່ສາມາດດຳເນີນການທາງການຄ້າໄດ້. ກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດຂອງ CLMV ສາມາດເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງເງິນທຶນໄລຍະຍາວຕາມເງື່ອນໄຂສຳປະທານ (ຫຼື ຮູບແບບການສຳປະທານບາງສ່ວນ) ຈາກບັນດາປະເທດ MDBs ແລະ ບັນດາປະເທດຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ແມ່ນ ສປ.ຈີນ ແລະ ຍີ່ປຸ່ນ-ລວມທັງໂຄງການໜຶ່ງແລວທາງ

ໜຶ່ງເສັ້ນທາງຂອງ ສປ. ຈີນ (China's Belt and Road Initiative-BRI) ແລະ ຄວາມຮ່ວມມືສໍາລັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານຄຸນະພາບຂອງ ຍີ່ປຸ່ນ (Japan's Partnership for Quality Infrastructure-PQI). ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ໃນຂະນະທີ່ MDBs ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນທາງດ້ານການເງິນມັກຈະມາພ້ອມກັບອັດຕາມີອັດຕາດອກເບ້ຍຕໍ່າກວ່າຕະຫຼາດ-ລວມທັງ 3-6% ທີ່ກ່ຽວພັນກັບໂຄງການ BRI ຫຼື ການສະໜັບສະໜູນຈາກ ຍີ່ປຸ່ນໃນ 0-3% - ບໍ່ມີຄວາມແນ່ນອນວ່າການຈ່າຍຄືນໜີ້ສິນຈະສາມາດກູ້ຄືນໄດ້ຈາກກະແສລາຍໄດ້, ເຖິງແມ່ນວ່າຜົນຕອບແທນທາງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ຄາດການໄວ້ຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງການລົງທຶນ. ລັດຖະບານ CLMV ຂອງບາງປະເທດໄດ້ມີຄວາມລະມັດລະວັງໃນການຮັບຜາລະໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດເພີ່ມ ເພື່ອລົງທຶນໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ເຂົາເຈົ້າຄິດເຖິງບັນດາຄວາມສ່ຽງ, ແລະ ຮັບຮູ້ເຖິງຂໍ້ຈໍາກັດທີ່ກໍານົດໄວ້ໂດຍຄວາມສາມາດທີ່ດຶງດູດບັນດາເສດຖະກິດຂອງຕົນເອງ (ອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມໃນ “ຄວາມແຕກໂຕນທາງປັດໄຈອື່ນໆ”) (ຮູບພາບ 2.22 ແລະ 2.23):

- **ປະເທດກໍາປູເຈຍ:** ລວມຍອດໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດໄລຍະຍາວທີ່ 45.3% ຂອງ GDP ໃນປີ 2017 (ເຊິ່ງໜີ້ສິນສາທາລະນະພາຍນອກຄິດເປັນ 28.9%¹¹); ປະຈຸບັນແມ່ນ "ປະເທດເປີດ" ຂອງການຈັດຫາເງິນລົງທຶນພື້ນຖານໂຄງລ່າງຕ່າງປະເທດ.
- **ສປປລາວ:** ລວມຍອດໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດ ທີ່ 84.9% ຂອງ GDP (ເຊິ່ງໜີ້ສິນສາທາລະນະພາຍນອກຄິດເປັນ 49.5%), ແລະ ບາງສ່ວນຂອງໜີ້ສິນນີ້ແມ່ນບັນດາຜົນທະບັດທີ່ອອກໃນຕະຫຼາດທຶນຂອງປະເທດໄທ; ເງິນທຶນສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກທີ່ມີໄລຍະເວລາ (10-20 ປີ) ທີ່ຈະໄດ້ລາຍຮັບຄືນມາ.
- **ປະເທດມຽນມາ:** ລວມຍອດໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດທີ່ 24.1% ຂອງ GDP ໃນປີ 2017 (ເຊິ່ງໜີ້ສິນສາທາລະນະພາຍນອກຄິດເປັນ 22.7%).
- **ສສ.ຫວຽດນາມ:** ໜີ້ສິນສາທາລະນະໃກ້ຄຽງກັບເພດານທີ່ 65% ຂອງ GDP ແລະ ລວມຍອດໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດທີ່ 46.6% ຂອງ GDP (ເຊິ່ງໜີ້ສິນສາທາລະນະພາຍນອກຄິດເປັນ 20.7%); ໄດ້ຫຼຸດຜົນເປັນປະເທດສະຖານະລາຍໄດ້ລະດັບປານກາງ ແລະ ສູນເສຍສິດໃນການເຂົ້າຫາບັນດາເງິນກູ້ຢືມສໍາປະທານ.

ຮູບພາບ 2.22: ລວມຍອດໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດຕາມມູນຄ່າຕົວຈິງໃນກຸ່ມປະເທດ CLMV

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການກ່ຽວຂອງພາກລັດ; ທະນາຄານໂລກ; AMRO ARTEMIS; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO
 ໝາຍເຫດ: ໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດ ຂອງ ກໍາປູເຈຍໃນແຖບສະແດງນີ້ໝາຍເຖິງໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດໄລຍະຍາວເທົ່ານັ້ນ ເນື່ອງຈາກໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດທັງໝົດບໍ່ມີລາຍລະອຽດ. ຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງກັນຂອງຊ່ວງໄລຍະເວລາຂອງແຕ່ລະປະເທດເກີດຈາກຂໍ້ຈໍາກັດຂອງຂໍ້ມູນ.

ຮູບພາບ 2.23: ໜີ້ສິນລັດຖະບານທັງໝົດໃນກຸ່ມປະເທດ CLMV

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການກ່ຽວຂອງພາກລັດ; ທະນາຄານໂລກ; AMRO ARTEMIS; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO
 ໝາຍເຫດ: ໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດ ຂອງ ກໍາປູເຈຍໃນແຖບສະແດງນີ້ໝາຍເຖິງໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດໄລຍະຍາວເທົ່ານັ້ນ ເນື່ອງຈາກໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດທັງໝົດບໍ່ມີລາຍລະອຽດ. ຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງກັນຂອງຊ່ວງໄລຍະເວລາຂອງແຕ່ລະປະເທດເກີດຈາກຂໍ້ຈໍາກັດຂອງຂໍ້ມູນ.

¹¹ ນີ້ແມ່ນຮູບແບບນ້ອຍ. ໃນຮູບແບບມູນຄ່າປະຈຸບັນ, ດ້ວຍສ່ວນແບ່ງ 21.4%.

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ-4 ຈະອອມເງິນໄດ້ຫຼາຍກວ່າການລົງທຶນ, ແລະເບື້ອງຕົ້ນ, ຈະບໍ່ມີຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນ. ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິໃນໄລຍະ 20 ປີທີ່ຜ່ານມາຢູ່ໃນປະເທດເຫຼົ່ານີ້ມີຍອດເກີນດຸນ 3.4% ຂອງ GDP. ລັກສະນະຂອງຂໍ້ຈຳກັດທາງການເງິນທີ່ກຸ່ມປະເທດເຫຼົ່ານີ້ປະເຊີນ ແມ່ນໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນບົດນີ້ຂອງພາກ "ຄວາມແຕກໂຕນຂອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ".

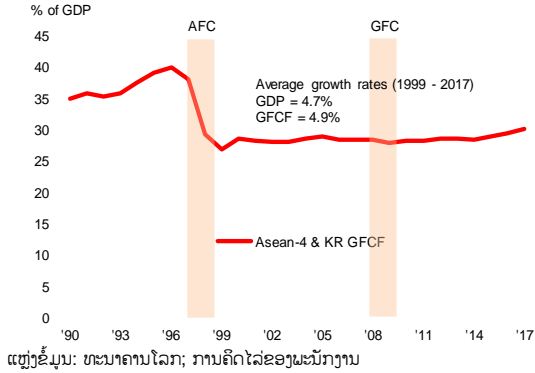
ຄວາມແຕກໂຕນຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ຄວາມແຕກໂຕນຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດໄດ້ອະທິບາຍເຖິງຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານການເງິນທີ່ປະເທດເສດຖະກິດໃໝ່ກຳລັງປະເຊີນຢູ່ ເນື່ອງຈາກມີຄວາມຕ້ອງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງການໄຫຼອອກຂອງທຶນຢ່າງກະທັນຫັນຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ສະສົມເງິນຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂະໜາດໃຫຍ່. ບັນດາເສດຖະກິດອາຊຽນ-4 ແມ່ນບໍ່ມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບເງິນອຸດໜູນ ແລະ ເງິນກູ້ຢືມແບບຜ່ອນຜັນຈາກ MDBs ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນທາງການອື່ນໆ, ແຕ່ວ່າພວກເຂົາສາມາດເຂົ້າເຖິງ FDI, ຕະຫຼາດທຶນ ແລະ ເງິນກູ້ຕ່າງປະເທດເພື່ອຈັດການກັບຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນພາຍໃນພວກເຂົາ. ບັນຊີເງິນທຶນເປີດ ແລະ ຕະຫຼາດການເງິນພາຍໃນທີ່ມີຂະໜາດນ້ອຍຂອງພວກເຂົາມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບຕະຫລາດການເງິນສາກົນໝາຍວ່າພວກເຂົາມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຖືກກະທົບທາງຕະຫຼາດການເງິນຫຼາຍກວ່າເສດຖະກິດຂອງປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວທີ່ມີຕະຫຼາດການເງິນທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຊັບຊ້ອນ. ອັນທີ່ຈົງແລ້ວ, ປະຫວັດສາດທີ່ຜ່ານມາຂອງພວກເຂົາໃນຊ່ວງໄລຍະ AFC, ຄວບຄູໄປກັບລັກສະນະຄວາມຜັນຜວນຂອງອັດຕາການໄຫຼເຂົ້າຂອງກະແສທຶນໃນປະຈຸບັນ, ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນວ່າ-ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ສິ່ງທີ່ຜິດຜາດ-ບັນດາເສດຖະກິດຂອງ MI-ASEAN ແມ່ນຖືກຈຳກັດທາງການເງິນໃນການໃຊ້ຈ່າຍໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງພາກລັດ ຫຼາຍກວ່າຄວາມແຕກໂຕນລະຫວ່າງການລົງທຶນ ແລະ ການອອມ.

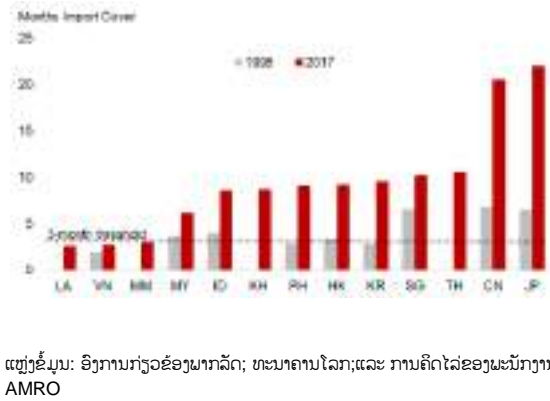
ການສືບທອດວິກິດການທາງດ້ານການເງິນອາຊີ: ປອດໄພໄວ້ກ່ອນ, ລົງທຶນພາຍຫຼັງ

ສິ່ງໜຶ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນຈາກ AFC ແມ່ນການລົ້ມລະລາຍຂອງການລົງທຶນພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນໃນຂະແໜງເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ-4 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ ທີ່ລັດຖະບານ, ທະນາຄານ ແລະ ບໍລິສັດເອກະຊົນໄດ້ມຸ່ງເນັ້ນໃສ່ການພື້ນຜູ້ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ໃບດຸ່ນດ່ຽງງົບປະມານຂອງພວກເຂົາ. ບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ-ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການສະໜອງທຶນຂອງ IMF ຫຼື ໂດຍທາງເລືອກ-ໄດ້ຮັບຮອງເອົາບັນດານະໂຍບາຍທີ່ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການອອມເງິນຕາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນ, ເຊິ່ງໝາຍເຖິງລັດຖະບານຈະຕ້ອງຊະລໍາຍຈ່າຍທີ່ຈຳເປັນຈຳນວນຫຼາຍໄວ້ກ່ອນ (ຮູບພາບ 2.24). ຈາກລະດັບການລົງທຶນທີ່ສູງຈົນເກີນໄປ, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ໃນທຸລະກິດອະສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ໃນຊ່ວງຫຼາຍປີກ່ອນເກີດວິກິດການ-ທຶນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໄດ້ມາຈາກການກູ້ຢືມເງິນຕາຕ່າງປະເທດຈາກທະນາຄານ-ພາກພື້ນໄດ້ມີ "ຄວາມຊົບເຊົາ (Undershot)" ເປັນເວລາສອງທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ. ດັ່ງຜົນໄດ້ທີ່ຮັບ, ບັນດາເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດອາຊຽນໄດ້ເລີ່ມຈາກການຂາດດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍກ່ອນວິກິດການ ແລະ ສ້າງການອອມຂະໜາດໃຫຍ່ພາຍຫຼັງວິກິດການ. ພວກເຂົາໄດ້ຊໍາລະໜີ້ສິນໃຫ້ IMF ແລະ ເຈົ້າໜີ້ອື່ນໆ ແລະ ໄດ້ວາງແຜນອອມທຶນສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເພື່ອເປັນການການຄ້າປະກັນຕົນເອງຕ້ານກັບວິກິດການການຊໍາລະຍອດເງິນຄົງເຫຼືອໜີ້ສິນໃນອະນາຄົດ (ຮູບພາບ 2.25). ຜົນໄດ້ຮັບໄດ້ໃຫ້ຮູ້ວ່າລາຍຈ່າຍທີ່ໃຊ້ໃນພື້ນຖານໂຄງລ່າງແມ່ນຫຼຸດຄາດໝາຍເຊິ່ງສົ່ງຜົນກະທົບທີ່ສຳຄັນຕໍ່ກັບການເຕີບໂຕໃນໄລຍະຍາວ.

ຮູບພາບ 2.24: ອາຊຽນ-4 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ: ການລົງທຶນຄິດເປັນສ່ວນ ຮ່ອຍລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ

ຮູບພາບ 2.25: ຄັງສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃນກຸ່ມເສດຖະກິດພາກພື້ນອາຊຽນ+3

ໃນຊ່ວງໄລຍະ AFC, ການກູ້ຢືມເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃນ ສ.ເກົາຫຼີ ແລະ ປະເທດອາຊຽນ-4 ໄດ້ທໍາລາຍເສດຖະກິດເມື່ອສະກຸນເງິນທ້ອງຖິ່ນອອນຄ່າລົງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເມື່ອທຽບກັບສະກຸນເງິນໂດລາສະຫະລັດ ແລະ ການຊໍາລະໜີ້ກາຍເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ຍືນຍົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ບົດຮຽນໜຶ່ງຈາກ AFC ແມ່ນບັນດາປະເທດຕ່າງໆຄວນຫຼຸດລົງ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ເກີດຈາກຄວາມບໍ່ສົມດຸນຂອງສະກຸນເງິນ ຫາກພວກເຂົາຕ້ອງການກູ້ຢືມ ແລະ ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ໂຄງການຕ່າງໆ. ສ. ເກົາຫຼີ, ອິນໂດເນເຊຍ, ມາເລເຊຍ ແລະ ໄທ ເປັນປະເທດທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດໃນການພັດທະນາຕະຫລາດທຶນພາຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ອອກຜ່ານທະບັດສະກຸນເງິນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດການກັບການຂາດດຸນງົບປະມານ ແລະ ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ໂຄງການພັດທະນາກອງທຶນ.

ຄວາມສ່ຽງພາຍນອກ

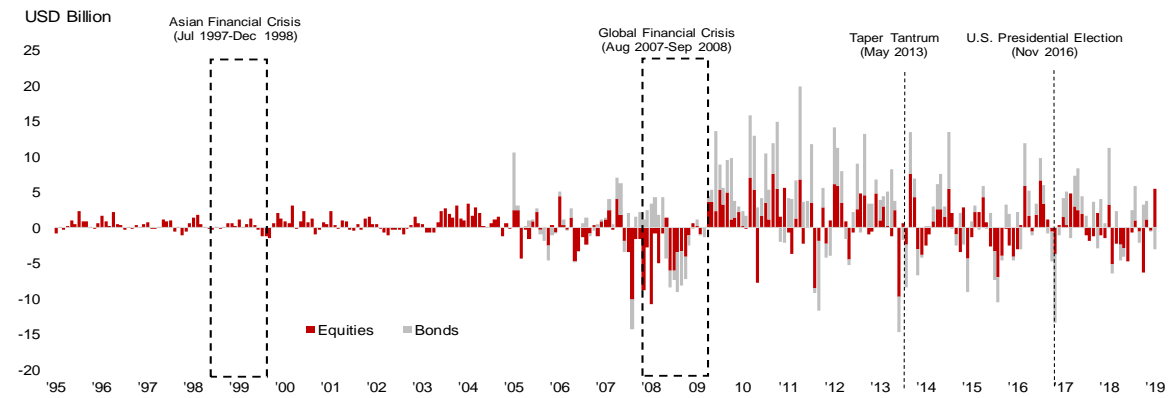
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມສ່ຽງດ້ານສະພາບຄ່ອງ, ອາຍຸໜີ້ທີ່ຕ່າງກັນ, ແລະ ການເລື່ອນຊໍາລະໜີ້ ທີ່ມີຢູ່ຈາກການທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂການສະໜອງທຶນໂຄງການໄດ້ຢ່າງເຕັມທີ່. ບັນດາຄວາມສ່ຽງຈະຄົງຢູ່ຈົນກວ່າເຈົ້າໜີ້ ແລະ ນັກລົງທຶນມີທາງເລືອກໃນການໄຖ່ຖອນ ຫຼື ບໍ່ປ່ຽນແປງສະຖານະ ກ່ອນທີ່ໂຄງການຈະສາມາດສືບຕໍ່ ແລະ ສາມາດຊໍາລະໜີ້ສິນໄດ້. ໃນຂະນະທີ່ຄວາມສ່ຽງເຫຼົ່ານີ້ມີຢູ່ໃນບັນດາທີ່ເປັນຕົວກາງຂອງການກູ້ຢືມສິນເຊື້ອໃດໜຶ່ງ, ລວມທັງການໃຫ້ກູ້ຢືມຂອງທະນາຄານພາຍໃນປະເທດ, ເຊິ່ງຄວາມສ່ຽງເຫຼົ່ານີ້ຈະໂດດເດັ່ນມາທັນທີ ຫາກບັນດານັກລົງທຶນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບຈາກຕ່າງປະເທດຖືຄອງຜ່ານທະບັດເຊິ່ງພວກເຂົາສາມາດປັບແກ້ຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານຜົນຕອບແທນ. ບໍ່ເປັນທີ່ໜ້າແປກໃຈ, ທີ່ເສດຖະກິດອາຊຽນ-4 ໄດ້ສຸມໃສ່ການອອມທຶນສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ເກີນກວ່າທີ່ຈໍາເປັນໃນການຄຸ້ມຄອງການນໍາເຂົ້າ. ຄໍາຖາມທີ່ຍັງຄົງຄ້າງຢູ່ຄື: ຕ້ອງອອມຫຼາຍປານໃດຈຶ່ງຈະພຽງພໍ? ຈົນກວ່າບັນດາປະເທດຕ່າງໆ ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມໝັ້ນຄົງທາງການເງິນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອັດຕາການໄຫຼເຂົ້າຂອງກະແສທຶນຕ່າງປະເທດ, ເຊິ່ງຄໍາຕອບອາດເປັນໄປໄດ້ວ່າມັນບໍ່ມີຍາມພໍ.

ຄວາມແຕກໂຕນຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມກົດດັນລະຫວ່າງການເຕີບໂຕ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທີ່ຍັງມີຢູ່ໃນປະເທດອາຊຽນ-4 ໃນຊ່ວງໄລຍະ 20 ປີຜ່ານມາຫຼັງຈາກ AFC. ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ບັນດາປະເທດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ອອມທຶນ ແລະ ສືບຕໍ່ອອມ ແລະ ດໍາເນີນການດຸນດ່ຽງງົບປະມານໃຫ້ເຂັ້ມແຂງເຊິ່ງອາດຈະເປັນທາງເລືອກທີ່ດີທີ່ສຸດເພື່ອກະຕຸ້ນການເຕີບໂຕ ແລະ ການລົງທຶນ. ຄວາມເຫັນກ່ຽວກັບແນວທາງດ້ານນະໂຍບາຍທີ່ໂອນອຽງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມັນມີຄວາມເທົ່າທຽມກັນລະຫວ່າງຄວາມໝັ້ນຄົງທາງເສດຖະກິດດ້ວຍການອອມເງິນທຶນ ແລະ ການເກີນດຸນບັນຊີຊໍາລະບົກກະຕິ ແລະ ລະບົບການສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ມີບັນຫາ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດຂອງປະເທດອາຊຽນບາງປະເທດໄດ້ສະແດງຄວາມບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ກັບ“ຄວາມບໍ່ຢຸດຕິທໍາ” ຂອງຕະຫຼາດທີ່ຕ້ອງການມາດຕະຖານມາດຕະການທາງການເງິນແບບຮັດກຸມທີ່ສູງ. ນອກນັ້ນ,

ປະເທດອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຫຼັງ AFC ໃນການສ້າງຄືນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໂດຍຜ່ານມາດຕະການທາງການເງິນແບບ ຮັດກຸມ ແລະ ສົ່ງເສີມການເພີ່ມຄັງສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດກໍ່ໄດ້ສະແດງທັດສະນະດຽວກັນ.

ໃນລະດັບວົງກວ້າງ, ສະພາບແວດລ້ອມດ້ານການເງິນທົ່ວໂລກໃນໄລຍະສອງທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ ແມ່ນບໍ່ເອື້ອອໍານວຍໃຫ້ການ ລົງທຶນໄລຍະຍາວ. ການເຕີບໂຕຢ່າງໄວວາຂອງການຄຸ້ມຄອງອຸດສາຫະກຳທາງດ້ານຊັບສິນ, ແລະ ຄວາມຜັນຜວນທີ່ຂອງທັດສະນະ ຄະຕິນກລົງທຶນທີ່ມີສູງ ແລະ ອັດຕາການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງກະແສທຶນສາກົນ, ໝາຍຄວາມວ່າ ປະເທດຕະຫຼາດໃໝ່ ແລະ ເສດຖະກິດ ຂະໜາດນ້ອຍແບບເປີດ ແມ່ນມີຄວາມອ່ອນແອສູງຕໍ່ກັບພຶດຕິກຳດ້ານຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ/ຄວາມສ່ຽງສູງ (Risk-on/Risk-off) ຂອງ ບັນດານັກລົງທຶນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ຜູ້ເຊິ່ງມີບົດບາດເຂົ້າ ແລະ ອອກຕະຫຼາດການເງິນ. ບັນດາຕະຫຼາດການເງິນທົ່ວໂລກໄດ້ດຳເນີນ ການຢ່າງໄວວາ ເພື່ອລົງໂທດປະເທດຕ່າງໆ ຫຼື ພາກພື້ນ (ຍ່ອຍ) ທັງໝົດ ທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍທາງການເງິນ ແລະ ເສດຖະກິດມະຫາພາກຢ່າງເຂັ້ມງວດ ໂດຍມີການໂຈະ ຫຼື ຖອນກະແສທຶນອອກຈາກລະບົບເສດຖະກິດ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ຄວາມບໍ່ ຝໍໃຈຕໍ່ກັບຄວາມສ່ຽງທົ່ວໂລກທີ່ມີເພີ່ມຂຶ້ນ ກໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະກະຕຸ້ນໃຫ້ມີການ "ຍຸດເຊົາຢ່າງທັນທີ" ໃນການປ່ອຍກະແສທຶນສູ່ ເສດຖະກິດຂອງປະເທດຕະຫຼາດໃໝ່, ລວມທັງພາກພື້ນອາຊຽນ. Tantic Taper ປີ 2013, ການເລືອກຕັ້ງປະທານາທິບໍດີ ສະຫະລັດໃນປີ 2016 ແລະ ການເຫຼາຍຂອງຕະຫຼາດໂລກໃນປີ 2018 ແມ່ນກໍລະນີທີ່ເກີດຂຶ້ນຈິງ. ໃນແຕ່ລະຄັ້ງ, ຕະຫຼາດເກີດ ໃໝ່ໃນພາກພື້ນ, ລວມທັງອາຊຽນ, ໄດ້ປະສົບກັບການປ່ຽນແປງທີ່ສໍາຄັນໃນການເຄື່ອນຍ້າຍທຶນຈໍານວນຫຼາຍ (ຮູບພາບ 2.26).

ຮູບພາບ 2.26: ອັດຕາການໄຫຼເຂົ້າຂອງເງິນທຶນໃນພາກພື້ນອາຊຽນ-5 ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO.

ໃນກຸ່ມເສດຖະກິດຂອງ CLMV, ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນຂອງໂຄງການໄລຍະຍາວ ແມ່ນພຽງພໍສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນບັນດາ ໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃນປະຈຸບັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ ຕາມ, ເນື່ອງຈາກພວກເຂົາໄດ້ຫຼຸດຜົນຈາກສະຖານະປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ ເປັນ ປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບປານກາງ, ບົດຮຽນທີ່ຖອດ ຖອນໄດ້ຈາກປະເທດເພື່ອນບ້ານເຊັ່ນ ອາຊຽນ-4 ເຖິງຄວາມຍາກລໍາບາກນັ້ນ ຈະບໍ່ຖືກມອງຂ້າມ, ແລະ ອາດອະທິບາຍໄດ້ວ່າ: ເປັນຫຍັງບັນດາປະເທດ CLMV ໄດ້ໃຊ້ວິທີການຢ່າງລະມັດລະວັງ ທີ່ຈະຮັບເອົາໜີ້ສິນເພີ່ມເຕີມ.

ບົດລາຍງານປີ 2018 ຂອງ G20 Eminent Persons Group (EPG) ໄດ້ເຂົ້າໃຈແຈ້ງເຖິງຄວາມຜັນຜວນທີ່ມີຫຼາຍເກີນ ໄປໃນຕະຫຼາດການເງິນ "ສາມາດນໍາໄປຮັບມືກັບຜົນກະທົບຕໍ່ການເຕີບໂຕທັງໃນລະດັບປະເທດ ແລະພາກພື້ນ" (Global

Governance Financial Governance 2018). ການປະຕິຮູບໂຄງສ້າງທາງການເງິນສາກົນຢ່າງຮີບດ່ວນແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນສຳລັບການພັດທະນາໂລກ ເພື່ອນຳໃຊ້ຕະຫຼາດການເງິນພາຍໃນ ແລະ ກະແສທຶນສາກົນຢ່າງເຕັມທີ່ ທັງນີ້ກໍເພື່ອສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນ ແລະ ກະຕຸ້ນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ. ຈົນກ່ວາ ແລະ ບໍ່ມີລະບົບເຄື່ອນຍ້າຍຄວາມປອດໄພທາງການເງິນສາກົນທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ແຕ່ແຮງຈູງໃຈ (incentive) ກໍຍັງມີຢູ່ສຳລັບບັນດາປະເທດທີ່ຫຼີກລ່ຽງ ຫຼື ຫຼຸດການຂາດດຸນທາງບັນຊີ ຫຼື ຈຳ ເປັນທີ່ຈະຕ້ອງລົງທຶນ ແລະ ຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ, ແລະ ເພື່ອ "ປະກັນໄພດ້ວຍຕົນເອງ" ໂດຍການສະສົມຄັງສຳຮອງຫຼາຍຂຶ້ນ.

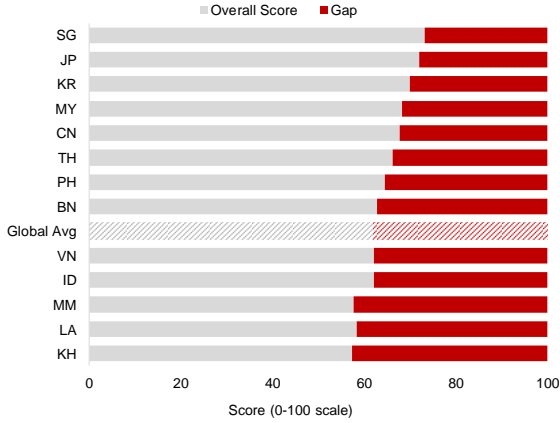
ຄວາມແຕກໂຕນຂອງປັດໄຈຕ່າງໆ

ການສະໜອງທຶນບໍ່ໄດ້ຝຽງແຕ່ຂໍ້ຈຳກັດໃນການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ເທົ່ານັ້ນ. "ຄວາມແຕກໂຕນຂອງປັດໄຈຕ່າງໆ" ຍັງເປັນອຸປະສັກໃນບັນດາເສດຖະກິດ CLMV ແລະ ອາຊຽນ-4 ໃນລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ກົດກັ້ນການລົງທຶນທາງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ແລະ ຂັດຂວາງປະສິດທິພາບ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃຫ້ທັນເວລາ.

ບົດລາຍງານ G20 EPG ໄດ້ຊີ້ວ່າ ຄວາມອາດສາມາດໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕົ້ນທຶນມະນຸດເປັນຂໍ້ຈຳກັດທີ່ສຳຄັນເຊິ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂເພື່ອໃຫ້ມີບັນຍາກາດການລົງທຶນທີ່ເຂັ້ມແຂງ. ການສູນເສຍໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໄດ້ທຳລາຍບັນດາຊັບພະຍາກອນພາຍໃນ ແລະ ທຶນຈາກຕ່າງປະເທດທີ່ສາມາດນຳໄປໃຊ້ໃນບັນດາໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ການຄຸ້ມຄອງໂຄງການໂດຍບໍ່ພິຈາລະນາກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານທັກສະ ແລະ ແຮງງານຈະພາໃຫ້ເກີດມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕາມມາ. ຄວາມແຕກໂຕນຂອງປັດໄຈຕ່າງໆອາດເຮັດຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນ ແລະ ອັດຕາແລກປ່ຽນຕ່າງປະເທດເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ເຊິ່ງລັດຖະບານທີ່ເປັນເຈົ້າບ້ານ ກຳລັງປະເຊີນກັບບັນຫາ, ຖ້າຫາກການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນງົບປະມານຕ້ອງໄປສຳຮອງໃສ່ການນຳເຂົ້າແຮງງານທີ່ມີສີມື ແລະ ຊ່ຽວຊານ, ຫຼື ເພື່ອໃຊ້ຈ່າຍໃນຄ່າອຸປະກອນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີຕ່າງປະເທດ.

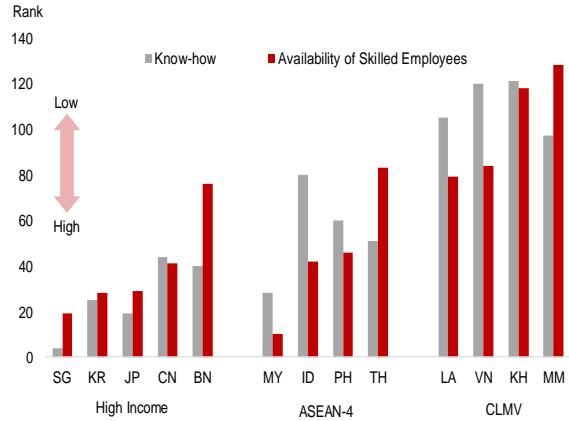
ຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສີມືແຮງງານທີ່ມີທັກສະໃນເສດຖະກິດ CLMV ແມ່ນເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ, ເຊິ່ງໄດ້ຖືກຈັດຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າກວ່າຄ່າສະເລ່ຍທົ່ວໂລກໃນດັດສະນີການພັດທະນາຕົ້ນທຶນມະນຸດຂອງ ກອງປະຊຸມເສດຖະກິດໂລກ (World Economic Forum) (ຮູບພາບ 2.27). ໂດຍສະເພາະໃນ ປະເທດກຳປູເຈຍ, ສປປ ລາວ ແລະ ມຽນມາ ທີ່ມີການສະໜອງງົບປະມານແກ່ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ການສຶກສາໃນລະດັບຕໍ່າ, ແລະ ມີຈຳນວນແຮງງານທີ່ມີທັກສະມີຈຳກັດ (ຮູບພາບ 2.28-2.30), ເຊິ່ງປະຈຸບັນກຳລັງສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດເພື່ອການພັດທະນາ ແລະ ການເຕີບໂຕ. ເພື່ອຮັບມືກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວ, ລັດຖະບານໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມເພີ່ມການລົງທຶນໃນຂົງເຂດດັ່ງກ່າວຢ່າງຕັ້ງໜ້າ. ຕົວຢ່າງ: ໃນປະເທດກຳປູເຈຍ, ລາຍຈ່າຍໃນຂະແໜງສັງຄົມທັງໝົດກວມ 7.0% ຂອງ GDP ໃນປີ 2018, ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 4.6% ໃນປີ 2013. ລາຍຈ່າຍໃນຂະແໜງການສຶກສາເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 1.6% ຂອງ GDP ໃນປີ 2013 ມາເປັນ 2.7% ຂອງ GDP ໃນປີ 2017 ແລະ ຫາກລວມລາຍຈ່າຍຕົ້ນທຶນແລ້ວ, ລາຍຈ່າຍຂອງພາກລັດໃນຂະແໜງການສຶກສາແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 3.1% ຂອງ GDP. ກົງກັນຂ້າມ, ຣົງກົງ, ສ.ເກົາຫຼີ, ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ສິງກະໂປ ໄດ້ຍົກລະດັບ ແລະ ຍົກສູງຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາຢ່າງເປັນລະບົບໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ.

ຮູບພາບ 2.27. ຄວາມແຕກໂຕນໃນການພັດທະນາຕົ້ນທຶນມະນຸດ, 2017

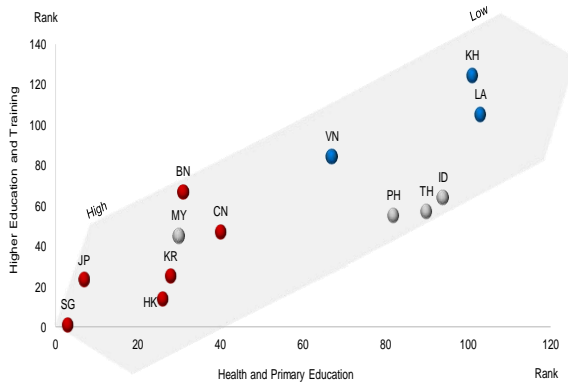
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງປະຊຸມເສດຖະກິດໂລກ (2017a).
 ໝາຍເຫດ: ແຖບສີເທົາແມ່ນຄະແນນລວມຂອງດັດຊະນີທຶນມະນຸດ. ແຖບສີແດງສະແດງຊ່ອງວ່າງໃນການພັດທະນາທຶນມະນຸດ, ຊຶ່ງເປັນ "Distance to the ideal state" ຫຼືພຽງແຕ່ເຮັດໃຫ້ເກີດມີຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄະແນນລວມແລະຄະແນນໃນຄວາມຄິດຄື100.

ຮູບພາບ 2.28. ຄວາມພ້ອມຂອງພະນັກງານທີ່ມີທັກສະ ແລະ ການຈັດລະດັບຄວາມຮູ້, 2017

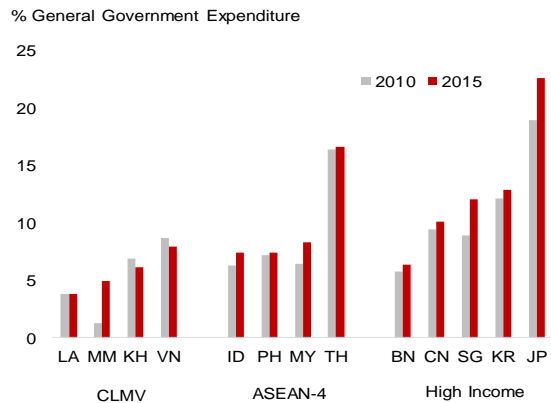
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງປະຊຸມເສດຖະກິດໂລກ (2017a).
 ໝາຍເຫດ: ຄວາມພ້ອມຂອງພະນັກງານທີ່ມີທັກສະແມ່ນການຮັບຮູ້ຂອງຜູ້ນຳທາງທຸລະກິດໃນລະດັບທີ່ໂດຍສະເລ່ຍແລ້ວໃນປະເທດຂອງບໍລິສັດທີ່ຢູ່ອາໄສສາມາດຫາພະນັກງານທີ່ມີທັກສະນະໄດ້. ວິທີການທາງດ້ານຄວາມຮູ້ ໝາຍເຖິງຄວາມກວ້າງຂວາງ ແລະຄວາມເລິກເຊິ່ງຂອງທັກສະພະແກນດ້ານທີ່ໃຊ້ໃນການເຮັດວຽກ.

ຮູບພາບ 2.29: ອາຊຽນ+3: ການຈັດອັນດັບໂລກໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ, ການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ກອງປະຊຸມເສດຖະກິດໂລກ (2017b).
 ໝາຍເຫດ: ບໍ່ມີຂໍ້ມູນສໍາລັບປະເທດມຽນມາ

ຮູບພາບ 2.30: ອາຊຽນ+3: ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງລັດຖະບານໂດຍລວມຕໍ່ກັບຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ

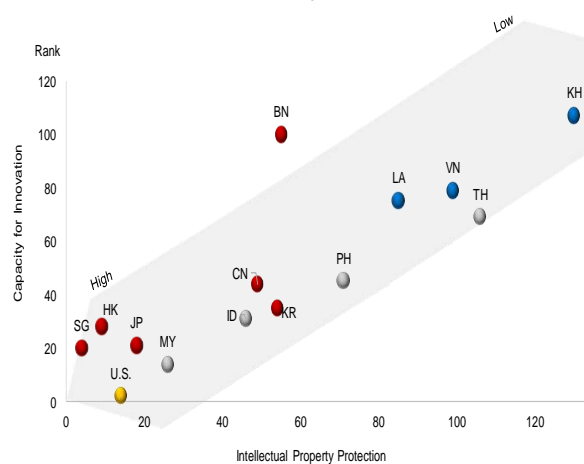
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການອະນາໄມໂລກ
 ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນຂອງປະເທດຍີ່ປຸ່ນ ຂອງປີ 2014, ບໍ່ມີຂໍ້ມູນສໍາລັບ ຣົງກົງ, ສປ.ຈີນ

ຂອບຕີນິກໍາຄຸ້ມຄອງທັງໝົດ ແລະ ການປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາ (Intellectual Property Right-IPR) ແລະ ສິດຂອງເຈົ້າຂອງ ແລະ ສິດຂອງນັກລົງທຶນ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງສໍາລັບໜີ້ສິນພາກເອກະຊົນ ຫຼື ການຈັດການເງິນທຶນທີ່ຈະຖື (ຮູບພາບ 2.31 ແລະ 2.32). ນີ້ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ກໍລະນີໃນກຸ່ມປະເທດຂອງ CLMV ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງລວມທັງອາຊຽນ-4 ເຊິ່ງຕ້ອງເບິ່ງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກເອກະຊົນໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນ ແລະ ອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ. ການເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງຊັບສິນທາງປັນຍາ (IPR), ບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນໄດ້ລົງມະຕິຮັບຮອງເອົາແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທາງດ້ານຊັບສິນທາງປັນຍາຂອງປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ (ASEAN IPR Action Plan) 2016-2025. ແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນບັນດາແຜນ IPR (ປີ

2004-2010 ແລະ ປີ2011-2015¹²) ແລະ ມີ 4 ເປົ້າໝາຍຍຸດທະສາດ: (1) ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຫ້ອງການ IPR ແລະ ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງ IPR ໃນລະດັບພາກພື້ນ; (2) ພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງ IPR ໃນລະດັບພາກພື້ນ; (3) ພັດທະນາລະບົບນິເວດ IPR ຂອງອາຊຽນທີ່ຄອບຄຸມ ແລະ ກວ້າງຂວາງ; ແລະ (4) ເສີມສ້າງກົນໄກລະດັບພາກພື້ນເພື່ອສົ່ງເສີມການຄ້າ ແລະ ການສ້າງຊັບສິນ, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງແມ່ນການຊື້ບອກທາງຜູ້ມສັນຖານ ແລະ ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານແບບດັ່ງເດີມ.

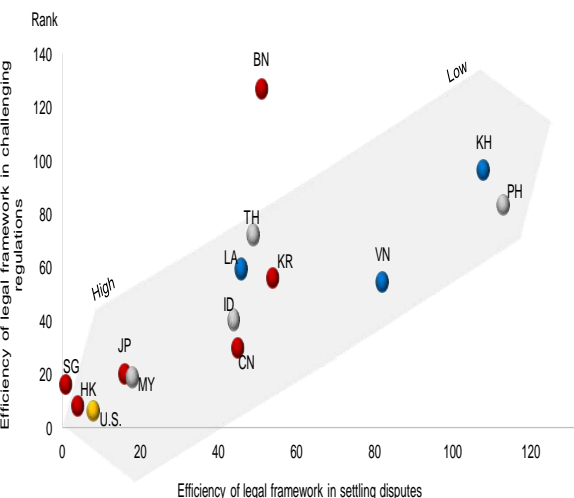
ເຖິງແມ່ນວ່າຫຼັງຈາກໂຄງການໄດ້ສໍາເລັດແລ້ວ, ການເຂົ້າໃຈເຖິງເງິນປັນຜົນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກພື້ນຖານໂຄງສ້າງໃຫມ່ຈະບໍ່ກົງກັນ ຖ້າຫາກບັນດາປັດໄຈຕ່າງໆຍັງຄົງບໍ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ. ແຮງງານ, ທຶນ ແລະ ຄວາມຊຳນານແມ່ນມີຄວາມຈໍາເປັນເພື່ອຮັກສາ ແລະ ດໍາເນີນສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ, ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ຂອບລະບຽບກົດໝາຍ ແມ່ນມີຄວາມຈໍາເປັນສໍາລັບການໃຫ້ບໍລິການແບບໃຫມ່ເຊັ່ນ: ເຕັກໂນໂລຊີທາງການເງິນ (Fintech) ແລະ ການຄ້າທາງເອເລັກໂຕຼນິກ (E-commerce) ເພື່ອດໍາເນີນການຢ່າງສະດວກ ແລະ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງແມ່ນ ຂະຫຍາຍຂ້າມປະເທດ. ຄວາມສໍາເລັດສູງສຸດຂອງການໃຊ້ຈ່າຍໃນພື້ນຖານໂຄງລ່າງແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມຕ້ອງການສໍາລັບຄວາມອາດສາມາດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການ, ຕົວຢ່າງ: ບໍ່ວ່າຈະເປັນການປະເມີນມູນຄ່າທີ່ໄດ້ປະຕິບັດ ແລະ ຄາດຄະເນລາຍໄດ້ທີ່ເປັນຈິງ.

ຮູບພາບ 2.31: ຄວາມອາດສາມາດສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ນະວັດຕະກຳ, ພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ແລະ ການປຽບທຽບກັບປະເທດຕ່າງໆ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງປະຊຸມເສດຖະກິດໂລກ (2017b).
ໝາຍເຫດ: ບໍ່ມີຂໍ້ມູນສໍາລັບ ມຽນມາ.

ຮູບພາບ 2.32 :ກອບທາງກົດໝາຍ, ພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ແລະ ຕົວປຽບທຽບທີ່ຖືກຄັດເລືອກ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງປະຊຸມເສດຖະກິດໂລກ (2017b).
ໝາຍເຫດ: ບໍ່ມີຂໍ້ມູນສໍາລັບ ມຽນມາ.

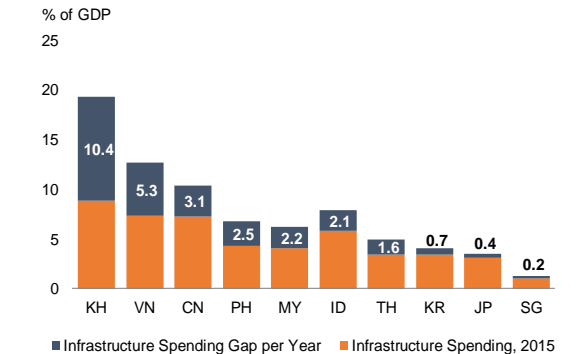
¹²ອີງຕາມການຖະແຫຼງການໂດຍທ່ານປະທານບໍລິຫານງານຂອງຫ້ອງການຊັບສິນທາງປັນຍາຂອງປະເທດສິງກະໂປໃນວັນທີ 21 ມີນາ 2016, ຫຼາຍກວ່າ 80% ຂອງ 108 ຜະລິດຕະພັນ (ຫຼື 28 ໂຄງການ) ໃນແຜນປະຕິບັດງານຂອງ IPR 2011-2015 ແມ່ນສໍາເລັດ.ການປັບປຸງເພີ່ມເຕີມຈາກກອງປະຊຸມສໍາມະນາກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ Trademarks and Madrid Protocolໄດ້ຈັດຂຶ້ນ ພຶດສະພາ 2015 ທີ່ຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ປະເທດກໍາປູເຈຍແລະປະເທດພິລິບປິນໄດ້ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກສິນທິສັນຍາຂອງMadrid Protocol, ຕາມດ້ວຍປະເທດສິງກະໂປແລະ ສສ.ຫວຽດນາມ-ສະເພາະປະເທດໃນກຸ່ມອາຊຽນເທົ່ານັ້ນ, ເຊິ່ງເປັນສະມາຊິກຂອງສິນທິສັນຍາກ່ອນປີ 2011.ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງສິນທິສັນຍາ Madrid ເປັນຫນຶ່ງໃນໂຄງການພາຍໃຕ້ແຜນປະຕິບັດງານຂອງ IPRປີ 2011-2015.

ກ່ອງເອກະສານ 2.2: ການລົງທຶນທາງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ຄວາມໝາຍຄວາມສໍາຄັນຂອງການຂະຫຍາຍຕົວໃນພາກພື້ນ

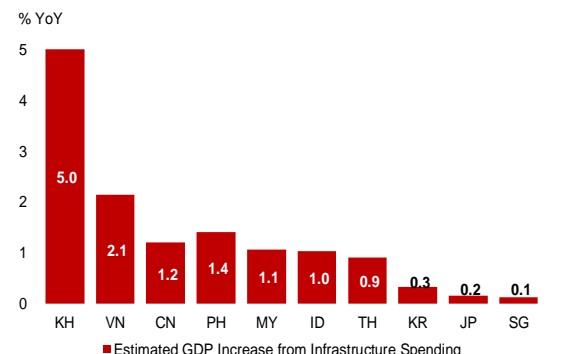
ການລົງທຶນພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ໄດ້ມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການຊ່ວຍໃຫ້ບັນດາປະເທດໃນລະດັບພາກພື້ນສາມາດເຕີບໂຕໄດ້ໃນລະດັບສູງ ໃນຊ່ວງຫຼາຍທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ. ການເພີ່ມຂຶ້ນໃນຂະແໜງການລົງທຶນພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງກາຍະພາບເຊັ່ນ: ເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມ, ເສັ້ນທາງລົດໄຟ ແລະ ສາທາລະນະພະໄພກຕ່າງໆ, ໄດ້ນໍາມາສູ່ການໃຊ້ຈ່າຍຂອງລັດຖະບານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ, ປັບປຸງການເຕີບໂຕຂອງ GDP ໂດຍກົງໃນໄລຍະສັ້ນ. ໃນໄລຍະຍາວ, ບັນດາໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງຈະຊ່ວຍສົ່ງເສີມກໍາລັງການຜະລິດທາງອ້ອມເຊັ່ນດຽວກັນ ໂດຍການຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຊື້ຂາຍ ແລະ ການເດີນທາງໃນຂະນະທີ່ເພີ່ມທ່າແຮງການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດທັງໝົດ. ໃນພາກພື້ນອາຊຽນ, ການລົງທຶນພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂະໜາດໃຫຍ່ ໃນຊຸມປີ 1970 ແລະ 1980-ຄວບຄູ່ໄປກັບການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດຂອງບັນດາບໍລິສັດຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ສ.ເມລິກາ ແລະ ເອີຣົບ-ໄດ້ຊ່ວຍກະຕຸ້ນຍຸດທະສາດການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ, ເຊິ່ງໄດ້ຊຸກຍູ້ການເຕີບໂຕ ແລະ ການພັດທະນາ (AMRO, 2019). ພ້ອມກັນນັ້ນ, ຜົນຂອງການສົ່ງຕໍ່ທາງດ້ານຄວາມຮູ້ ແລະ ການຜະລິດ ໄດ້ສົ່ງເສີມບັນດາລັກສະນະຂອງ FDI ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຂີດຄວາມສາມາດຂອງແຮງງານ ແລະ ບໍລິສັດພາຍໃນປະເທດ, ການຍົກລະດັບທ່າແຮງຂອງການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງປະເທດເຫຼົ່ານີ້ໃນຕໍ່ໜ້າ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບັນດາຄວາມແຕກໂຕນທີ່ສໍາຄັນໃນການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງຍັງຄົງຢູ່, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງໃນບັນດາຂະແໜງເສດຖະກິດຂອງປະເທດກໍາລັງພັດທະນາ. ເຮັດໃຫ້ມີການສະສົມທຶນສໍາຮອງລະຫວ່າງປະເທດພາຍຫຼັງວິກິດການທາງການເງິນອາຊີ (Asian Financial Crisis), ການລົງທຶນໃນຂະແໜງພື້ນຖານໂຄງລ່າງກໍ່ຖືກຕັດຮອນລົງ ແລະ ຜົນຂອງການລົງທຶນທີ່ບໍ່ພຽງພໍຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງໄດ້ກາຍເປັນຂໍ້ຈຳກັດຂອງທ່າແຮງການເຕີບໂຕຂອງພາກພື້ນ (AMRO, 2019). ການສຶກສາທີ່ຜ່ານມາຂອງ Oxford Economics (2017) ໃນ 7 ຂະແໜງການທີ່ກວມເອົາ 50 ປະເທດໃນປີ 2040, ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມຕ້ອງການໃຊ້ຈ່າຍໃນຂະແໜງພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນພາກພື້ນແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນແຕກຕ່າງກັນໄປໃນແຕ່ລະປະເທດ. ຄວາມແຕກໂຕນຂອງລາຍຈ່າຍໃນໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງຕໍ່ປີໃນສອງທົດສະວັດຕໍ່ໜ້າ ແມ່ນມີຂະໜາດໃຫຍ່ຫຼາຍສໍາລັບບັນດາປະເທດກໍາລັງພັດທະນາເຊັ່ນ: ກໍາປູເຈຍ ແລະ ສສ.ຫວຽດນາມ, ແຕ່ວ່າມີຂະໜາດນ້ອຍສໍາລັບປະເທດທີ່ມີລາຍໄດ້ສູງ, ເຊັ່ນ: ສ.ເກົາຫຼີ, ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ສິງກະໂປ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຍືນຍົງ (ພາບ 2.2.1). ໃນຂະນະດຽວກັນ, ຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງສໍາລັບບັນດາປະເທດເຊັ່ນ: ສປ.ຈີນ ແລະ ອາຊຽນ-4 ສະເລ່ຍແມ່ນ 2% ຂອງ GDP ຕໍ່ປີ, ເຊິ່ງສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມາຈາກຄວາມຕ້ອງການທຶນເຂົ້າໃນໂຄງການທາງດ່ວນ ແລະ ເສັ້ນທາງລົດໄຟໃໝ່ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ໃຈກາງຕົວເມືອງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ (AMRO, 2019).

ຮູບພາບ 2.2.1: ການໃຊ້ຈ່າຍພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນປີ 2015 ແລະສ່ວນຕ່າງລະຫວ່າງຄວາມຕ້ອງການແລະການສະໜອງຕໍ່ປີ

ຮູບພາບ 2.2.2: ການຈໍາລອງການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນທີ່ສູງກວ່າລະດັບພື້ນຖານ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Oxford Economics; ໂຄງການວິເຄາະການຄ້າໂລກ; ແລະ ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO.

ໃນໄລຍະຍາວ, ການຈໍາລອງຂອງພະນັກງານ AMRO ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ GDP ຂອງປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນຈະເພີ່ມຂຶ້ນຫາຄວາມແຕກໂຕນຂອງການໃຊ້ຈ່າຍໃນພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງປະເທດໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ. ການໃຊ້ຕົວແບບຈໍາລອງບົດໂຄງການການວິເຄາະການຄ້າໂລກ (Global Trade Analysis Project), AMRO ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການມີສ່ວນຮ່ວມໂດຍກົງ ແລະ ທາງອ້ອມຈາກການລົງທຶນພື້ນຖານໂຄງລ່າງເພີ່ມຂຶ້ນຕໍ່ GDP ຈະມີຄວາມສໍາຄັນ ເຮັດໃຫ້ແຕກໂຕນຂອງການໃຊ້ຈ່າຍໃນພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງປະເທດຕ່າງໆໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂຢ່າງເຕັມທີ່. ຍົກຕົວຢ່າງ, ການສົ່ງເສີມ GDP ສໍາລັບ ກໍາປູເຈຍ ແລະ ສສ.ຫວຽດນາມ ຈະໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ, ເຊິ່ງເພີ່ມສູງຂຶ້ນ 5.0 ແລະ 2.1 ສູງກວ່າລະດັບພື້ນຖານຂອງ GDP ໃນປະຈຸບັນ, ຕາມລຳດັບ, ໃນໄລຍະຍາວ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ການກະຕຸ້ນເພີ່ມເຕີມຂອງ ສປ.ຈີນ ແລະ ອາຊຽນ-

4 ຈະມີຂະໜາດນ້ອຍກວ່າທີ່0.9-1.2%. ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມພະຍາຍາມຮ່ວມກັນແມ່ນຈຳເປັນເພື່ອແກ້ໄຂບັນດາຄວາມແຕກໂຕນຂອງໂຄງການພື້ນຖານ ໂຄງລ່າງທີ່ມີຢູ່ເຫຼົ່ານີ້, ລວມທັງການນຳໃຊ້ທາງເລືອກທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ຄວາມຊຽວຊານທີ່ມີຢູ່ໃນພາກພື້ນ.

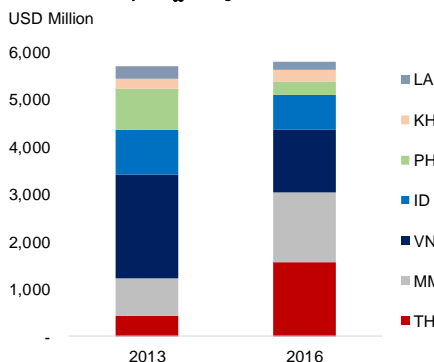
ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນຕ່າງໆ: ອາຊຽນ+3 ສຳລັບ ອາຊຽນ+3

ບົດລາຍງານຂອງ G20 EGG ໄດ້ນຳສະເໜີ 2 ແຜນຍຸດທະສາດທີ່ສຳຄັນເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນໃນໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນປະເທດເສດຖະກິດເກີດໃໝ່. ປະເດັນທຳອິດ, ການອອມພາຍໃນປະເທດເປັນພື້ນຖານທີ່ສຳຄັນສຳລັບການລົງທຶນໄລຍະຍາວ ແລະຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງການເງິນ, ປະເທດຕ່າງໆສາມາດປັບປຸງແກ້ໄຂການປ່ຽນແປງຂອງຊັບພະຍາກອນພາຍໃນປະເທດໂດຍການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານການເງິນພາກລັດ ແລະ ການເກັບພາສີ. ປະເດັນທີສອງ, ການລົງທຶນພາກເອກະຊົນໃນການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນຂອບເຂດທີ່ກວ້າງຂຶ້ນແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ. ຕິດພັນກັບຄວາມເປັນຫວັງຕໍ່ກັບຄວາມຍືນຍົງຂອງໜີ້ສິນ, ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຈັດຫາເງິນທຶນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າຍັງມີພື້ນທີ່ໃນປັບປຸງປະສິດທິພາບຂອງການເກັບກຳພາສີ ແລະ ເພີ່ມການອອມພາຍໃນຂອງບັນດາປະເທດອາຊຽນ+3, ສິ່ງທ້າທາຍທີ່ສຳຄັນແມ່ນຊອກຫາວິທີໃນການຈັດສັນທຶນຢ່າງມີປະສິດທິພາບເຂົ້າໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ໃນເສດຖະກິດ CLMV, ຄວາມແຕກໂຕນຂອງປັດໄຈຕ່າງໆໄດ້ສ້າງຂໍ້ຈຳກັດເຊັ່ນ ຄວາມສາມາດໃນການຈັດສັນທຶນ-ໃນເວລາທີ່ມີທຶນ-ເພື່ອຮອງຮັບຄວາມອາດສາມາດ-ເສີມສ້າງໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ແຕ່ລະເສດຖະກິດຂອງອາຊຽນ-4 ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນ, ເນື່ອງຈາກພວກເຂົາມີເງິນອອມເກີນດຸນ ຫຼື ສາມາດກູ້ຢືມເງິນທຶນອື່ນໄດ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ພວກເຂົາຖືກຈຳກັດຈາກການອອມເພື່ອການລົງທຶນໃນໄລຍະຍາວຫຼາຍກວ່າເນື່ອງຈາກມີຄວາມເປັນຫວັງກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງດ້ານຄວາມໝັ້ນຄົງທາງການເງິນທີ່ເກີດຈາກແນວໂນ້ມການໄຫຼເຂົ້າຂອງສະແສທຶນທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ.

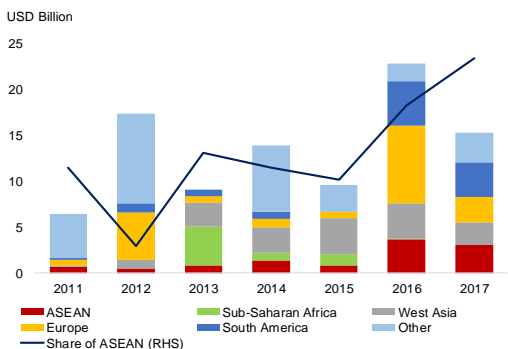
ການໃຊ້ປະໂຫຍດການລົງທຶນພາຍໃນປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ+3 ເພື່ອຈັດການຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນ
ເສດຖະກິດອາຊຽນ+3 ຍັງມີຂອບພື້ນທີ່ຫວ່າງສຳລັບການລົງທຶນໄລຍະຍາວຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອເພີ່ມທະວີຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ໃນພາກພື້ນ. ໃນຂະນະທີ່ມີຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນໃນພາກພື້ນ, ເສດຖະກິດອາຊຽນ+3 ຍັງເປັນກຸ່ມທີ່ມີອັດຕາສ່ວນເກີນດຸນກວມ 2.3% ຂອງ GDP ໃນຊ່ວງໄລຍະປີ 2011-2018. ໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ພາກພື້ນໄດ້ຖືກວິຈານຢ່າງໜັກໃນການໃຊ້ງົບເກີນດຸນຂອງພວກເຂົາເຂົ້າໃນການລົງທຶນຫຼາຍເກີນໄປ, ໃນຮູບແບບຂອງຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ໃນຊັບສິນທາງການເງິນທີ່ໃຫ້ຜົນຕອບແທນຕໍ່າໃນ ສ. ອາເມລິກາ ແລະ ເອີຣົບ, ເຊິ່ງຈາກນັ້ນກໍ່ໄດ້ຖືກສົ່ງຜ່ານກັບມາຂົງເຂດອາຊີໂດຍຜູ້ຈັດການຫຼັກຊັບຫຼືນັກລົງທຶນເພື່ອຊອກຫາຜົນຕອບແທນທີ່ສູງຂຶ້ນ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເສດຖະກິດຂອງ HI-A ໄດ້ນຳເງິນອອມສ່ວນເກີນຂອງພວກເຂົາໃນການລົງທຶນໃນຫຼັກຊັບໃນເສດຖະກິດທີ່ມີຄວາມກ້າວໜ້າ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍ່ຍັງໄດ້ລົງທຶນໃນພາກພື້ນເຊັ່ນດຽວກັນ. ໂຄງການ BRI ຂອງ ສປ.ຈີນ (ກ່ອງເອກະສານ2.3), ແລະ PQI ຂອງປະເທດຍີ່ປຸ່ນໄດ້ຊ່ວຍກະຈາຍທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ ແລະ ພາກລັດ ເຂົ້າໃນໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນພາກພື້ນ. ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ, ສະຖາບັນການພັດທະນາຍີ່ປຸ່ນໄດ້ສະໜອງທຶນໃນໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນອາຊຽນເປັນເວລາຫຼາຍປີ, ໂດຍສະເພາະໃນ ສສ.ຫວຽດນາມ, ແລະ ມຽນມາ ໄດ້ເປັນຜູ້ຮັບລາຍໃຫຍ່ໃນການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ (ODA) ຈາກ ຍີ່ປຸ່ນ (ຮູບພາບ 2.33). ສປ.ຈີນ ໄດ້ລົງທຶນໃນຂະແໜງອຸດສະຫະກຳຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ຜະລິດງານ, ແຕ່ກໍ່ໄດ້ເລີ່ມມີການລົງທຶນລົງທຶນໃນໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການຜະລິດເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້ (ຮູບພາບ 2.35).

ຮູບພາບ 2.33: ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາຂອງ ຍີ່ປຸ່ນ

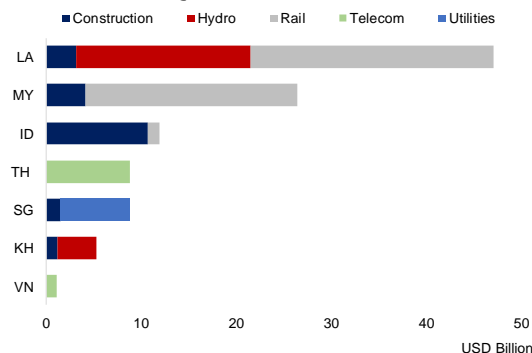
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO
 ໝາຍເຫດ: ODAລວມມີ ເງິນກູ້ຢືມ, ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະ ການຮ່ວມມືທາງດ້ານເຕັກນິກ. ຂໍ້ມູນຂອງປະເທດໄທ ໃນປີ 2015 ແລະ 2016; ຂໍ້ມູນ ສປປ ລາວ ປີ 2013 ແລະ 2015

ຮູບພາບ 2.34: ການລົງທຶນພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງ ສປ.ຈີນ ຈັດອີງຕາມ ພາກພື້ນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ພື້ນຖານມໍລະດົກອາເມລິກາ; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO
 ໝາຍເຫດ: ຄູ່ຄ້າໃນປະຈຸບັນ. ຂໍ້ມູນສໍາລັບການໄຫຼຂອງທຶນສະສົມ

ຮູບພາບ 2.35: ການລົງທຶນພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງ ສປ.ຈີນ ໃນພາກພື້ນ ອາຊຽນ ຈັດອີງຕາມຂະແໜງການ

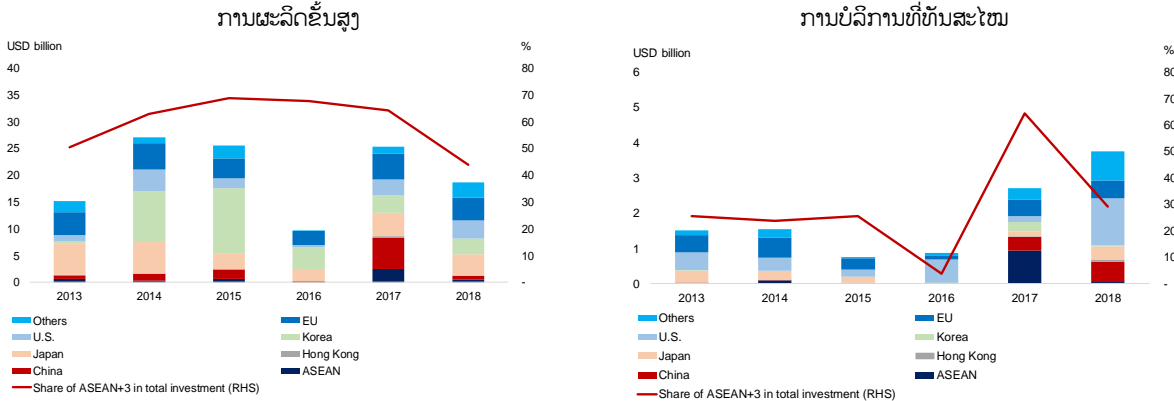

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ພື້ນຖານມໍລະດົກອາເມລິກາ; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO
 ໝາຍເຫດ: ຄູ່ຄ້າໃນປະຈຸບັນ. ຂໍ້ມູນສໍາລັບການໄຫຼຂອງທຶນສະສົມ ຈາກປີ 2011 ຫາ H1 2018.

ກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດໃໝ່ຂອງອາຊຽນ+3 ຄວນຍອມຮັບເອົາບັນດາປະເທດທີ່ກ້າວໜ້າເຊິ່ງໄດ້ຮັກສາການລົງທຶນໃນການຖ່າຍໂອນ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການຫັນປ່ຽນໄປສູ່ "ເສດຖະກິດໃໝ່" ສໍາລັບພາກພື້ນເປັນໂຕຂັບເຄື່ອນຫຼັກ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນເສດຖະກິດ ຂອງກຸ່ມອາຊຽນ-8. ການໂຕ້ຕອບການກົດກັ້ນທາງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການຄ້າ ເປັນການກະທໍາທີ່ບໍ່ສະຫຼາດ ເຊິ່ງຈະກາຍເປັນການ ກົດກັ້ນຕົນເອງຕໍ່ກັບກິດຈະກຳທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ເສດຖະກິດລະຫວ່າງປະເທດ. ໃນໄລຍະ 5 ປີຜ່ານມາ, ທີ່ 4IR ໄດ້ສະສົມ ແຮງຜັກດັນທົ່ວໂລກ ແລະ ກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3 ໄດ້ມີຄວາມກ້າວໜ້າທີ່ສໍາຄັນໃນການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ, ສ. ອາເມລິກາ ແລະ ເອີຣົບ ໄດ້ກວມເອົາສັດສ່ວນຂອງການລົງທຶນໂດຍກົງ ຂະໜາດໃຫຍ່ໃນຂະແໜງ "ເສດຖະກິດໃໝ່" ໃນອາຊຽນ-8 (ຮູບພາບ 2.36). ໂດຍລວມແລ້ວ ສ. ອາເມລິກາ ໄດ້ເພີ່ມການລົງທຶນໂດຍກົງໃນອາຊຽນໃນຊ່ວງທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ (ຮູບພາບ 2.37). ພາຍໃນພາກພື້ນດັ່ງກ່າວ, ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ ໄດ້ພະຍາຍາມເພີ່ມປະລິມານການລົງທຶນໂດຍກົງເຂົ້າໃນຂະແໜງການເຫຼົ່ານີ້, ໃນ ຂະນະທີ່ການລົງທຶນໂດຍກົງ ຂອງ ສປ.ຈີນ ໃນ ອາຊຽນ ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວແມ່ນຂະແໜງ "ເສດຖະກິດເກົ່າ" ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ເສດຖະກິດຂອງບັນດາປະເທດ CLMV (ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ກຳປູເຈຍ ແລະ ສປປ ລາວ) (ຮູບພາບ 2.38). ການລົງທຶນ ແບບ Greenfield ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງ ສ.ເກົາຫຼີ ໃນເສດຖະກິດອາຊຽນ-8 (ຮູບພາບ 2.39) ໄດ້ຍ້າຍໄປໃນໂຮງງານການຜະລິດຂັ້ນ ສູງໃນ ສສ.ຫວຽດນາມ, ໃນຂະນະທີ່ ສ.ອາເມລິກາ ກວມເອົາສ່ວນໜຶ່ງຂອງ FDI ທັງໝົດໃນຂະແໜງການບໍລິການທີ່ທັນສະໄໝ

ໃນອາຊຽນໃນປີ 2018 (ຮູບພາບ 2.36), ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວ ແມ່ນຈະຢູ່ທີ່ປະເທດສິງກະໂປ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມສົນໃຈໃນຂະແໜງການບໍລິການແບບດັ້ງເດີມໃນອາຊຽນແມ່ນມີໜ້ອຍທີ່ສຸດ (ຮູບພາບ 2.40).

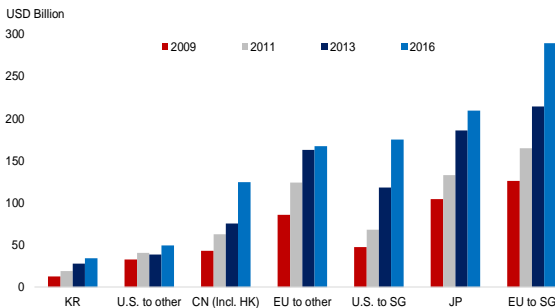
ຮູບພາບ 2.36: ການລົງທຶນໃນໂຄງການໃໝ່ພາຍໃນຂະແໜງ “ເສດຖະກິດໃໝ່” ໃນກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນອາຊຽນ-8 ຈັດອີງຕາມພາກພື້ນ ແລະ ປະເທດທີ່ເປັນແຫຼ່ງທຶນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການລົງທຶນແບບ OrbisCrossborder; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

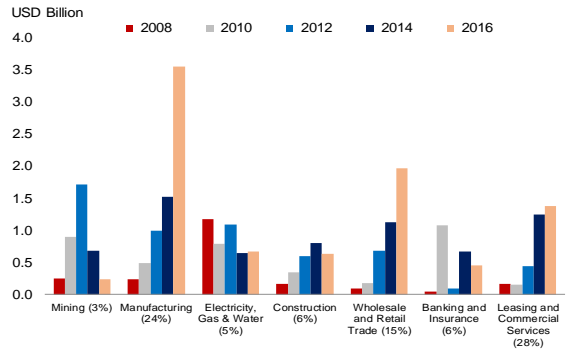
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການລົງທຶນແບບ OrbisCrossborder; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງ AMRO

ຮູບພາບ 2.37: ຈຳນວນ FDI ໃນພາກພື້ນອາຊຽນ: ພາກພື້ນ ແລະ ປະເທດທີ່ເປັນແຫຼ່ງທຶນທີ່ຖືກເລືອກເຝັ້ນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: IMF CDIS; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO

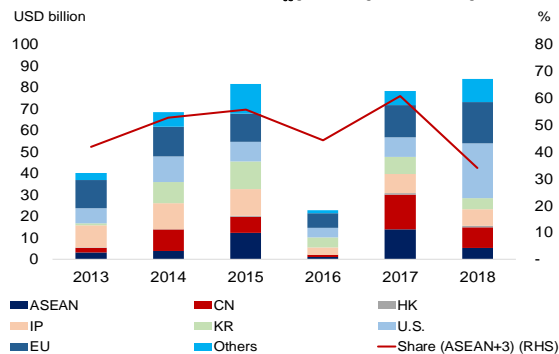
ຮູບພາບ 2.38: ການລົງທຶນໂດຍກົງພາຍນອກຂອງ ສປ.ຈີນ ໃນພາກພື້ນອາຊຽນ: 7 ຂະແໜງການທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອີງການກ່ຽວຂ້ອງພາກລັດ; ແລະ ການຄິດໄລ່ພະນັກງານ AMRO.

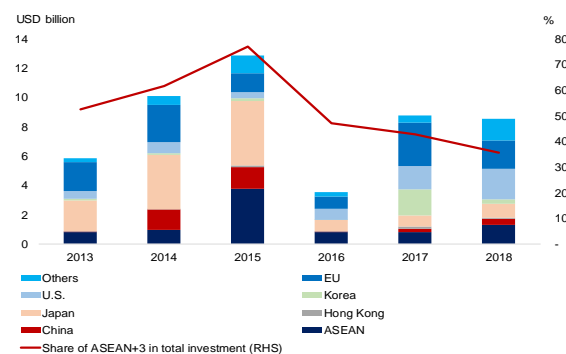
ໝາຍເຫດ: ຈຳນວນໂຕເລກໃນວົງເລັບສຳລັບແຕ່ລະຂະແໜງການ, ເຊິ່ງສະແດງເຖິງແກນນອນຂອງແຜນພາບ ແມ່ນສ່ວນແປງຂອງຂະແໜງສະເພາະນັ້ນໆ ໃນການລົງທຶນໂດຍກົງທັງໝົດຂອງ ສປ.ຈີນ ໃນພາກພື້ນອາຊຽນ ຊ່ວງໄລຍະເວລາ 2014-2016/7

ຮູບພາບ 2.39: ການລົງທຶນໃນໂຄງການໃໝ່ໃນກຸ່ມອາຊຽນ-8 ຈັດອີງຕາມພາກພື້ນ ແລະ ປະເທດທີ່ເປັນແຫຼ່ງທຶນ: ທັງໝົດຂະແໜງການ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຂໍ້ມູນການລົງທຶນຂອງOrbisCrossborder; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO.

ຮູບພາບ 2.40: ການລົງທຶນໃນໂຄງການໃໝ່ໃນຂະແໜງການບໍລິການແບບດັ້ງເດີມໃນກຸ່ມອາຊຽນ-8 ຈັດອີງຕາມພາກພື້ນ ແລະ ປະເທດທີ່ເປັນແຫຼ່ງທຶນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຂໍ້ມູນການລົງທຶນຂອງOrbisCrossborder; ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງພະນັກງານ AMRO.

ນອກຈາກການຕ້ອນຮັບ FDI ຈາກ ສ.ອາເມລິກາ ແລະ ເອີຣົບ ແລະ ການຫາວິທີທາງໃນການຮັກສາກະແສທຶນຈາກຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ສ.ເກົາຫຼີ ແລ້ວ, ເສດຖະກິດຂອງອາຊຽນ ຄວນໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກບົດບາດການເປັນສູນກາງທາງພາກພື້ນເຊັ່ນ: ສິງກະໂປ. ໂດຍພື້ນຖານໂດຍກົງແລ້ວ, ປະມານ 20% ຂອງການລົງທຶນຂອງ FDI ໄປຫາ ກຸ່ມເສດຖະກິດອາຊຽນແມ່ນມາ ຈາກສິງກະໂປ. ມັນໄດ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນວ່າ, ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວ, ບໍລິສັດ ອາເມລິກາ ແລະ ເອີຣົບ ມີຄວາມພໍໃຈທີ່ຈະຂະຫຍາຍ ຊ່ອງທາງການລົງທຶນຂອງພວກເຂົາ ໂດຍຜ່ານປະເທດສິງກະໂປ ຫາ ພາກພື້ນອາຊຽນ.

ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກົນໄກ CMIM ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມແຕກໂຕນຂອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ບົດລາຍງານ G20 EPG ໄດ້ເນັ້ນເຖິງຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ມີເຄືອຂ່າຍປ້ອງກັນວິກິດການເງິນສາກົນທີ່ມີປະສິດຕິພາບ, ຖ້າ ປະເທດກຳລັງພັດທະນາຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການກະແສທຶນໃນຂະນະທີ່ຕ້ອງຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສະເຫຼຍລະພາບທາງ ດ້ານການເງິນ. ເຄື່ອງມືແກ້ໄຂສະພາບຄ່ອງ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງບັນດາປະເທດໃນການຮັບມືກັບວິກິດການການ ຂາດສະພາບຄ່ອງສາກົນໄລຍະສັ້ນຈະຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນດາຂໍ້ຈຳກັດໃນການລົງທຶນພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3 ເນື່ອງ ຈາກຄວາມແຕກໂຕນຂອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ເຊິ່ງຫຼາຍກວ່າການມີດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິທີ່ເໝາະສົມ, ການສະສົມທຶນສຳຮອງ ກໍ່ຄື ລາຄາທີ່ຈະເປີດຮັບກະແສທຶນ.

ຂໍ້ລິເລີ່ມຊຽງໃໝ່ແບບຫຼາຍຝ່າຍ (Chiang Mai Initiative Multilateralization) ແມ່ນຜະລິດຕະພັນລວມຂອງພາກພື້ນ ທີ່ ສະໜອງກົນໄກການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເງິນສຳລັບກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ+3. ເຊິ່ງຜັນຂະຫຍາຍມາຈາກຂໍ້ລິເລີ່ມຊຽງໃໝ່ (CMI), ທີ່ເປັນເຄືອຂ່າຍການແລກປ່ຽນສອງຝ່າຍລະຫວ່າງບັນດາທະນາຄານກາງໃນພາກພື້ນ ໂດຍຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 2000 ຫລັງຈາກ AFC ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືເສີມໃຫ້ແກ່ເຄື່ອງມືການສະໜອງທຶນຂອງກອງທຶນການເງິນລະຫວ່າງປະເທດ (IMF), ແຕ່ຍັງ ບໍ່ທັນໄດ້ມີການກູ້ຢືມຕົວຈິງເທື່ອ. ໃນຊ່ວງປີ 2008-2009 GFC, ສ.ເກົາຫຼີ ແລະ ສິງກະໂປ ໄດ້ມີການຊື້-ຂາຍເງິນຕາ ຕ່າງປະເທດແບບສອງຝ່າຍ ກັບ ທະນາຄານກາງ ສ. ອາເມລິກາ, ໃນຂະນະທີ່ ອິນໂດເນເຊຍ ໄດ້ມີການລະດົມທຶນກັບກຸ່ມ ທະນາຄານໂລກ. ຂໍ້ລິເລີ່ມຊຽງໃໝ່ແບບຫຼາຍຝ່າຍ (CMIM) ໄດ້ພັດທະນາກາຍເປັນກອງທຶນທີ່ມາຈາກການປະກອບສ່ວນ ຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດຈາກບັນດາປະເທດສະມາຊິກໃນພາກພື້ນ ແລະ ພາກພື້ນເປັນຜູ້ບໍລິຫານເອງ. ການການຊື້-ຂາຍ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດແບບສອງຝ່າຍລະຫວ່າງບັນດາທະນາຄານກາງໄດ້ກາຍເປັນແບບຫຼາຍຝ່າຍ ພາຍໃຕ້ຂໍ້ຕົກລົງຮ່ວມກັນລະຫວ່າງ ທະນາຄານກາງຂອງບັນດາປະເທດອາຊຽນ+3 ແລະ ຂະໜາດຂອງກອງທຶນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 120 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດໃນປີ 2011. ເຄື່ອງມືແກ້ໄຂວິກິດການ (Stability Facility) (CMIM-SF) ໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 2011 ເພື່ອສະໜັບສະໜູນສະພາບ ຄ່ອງໄລຍະສັ້ນແກ່ເສດຖະກິດຂອງສະມາຊິກ, ທີ່ປະສົບບັນຫາການຂາດສະພາບຄ່ອງ ຫຼື ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນດຸນບັນຊີຊຳລະ ປົກກະຕິ. ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ CMIM, ອົງການ AMRO ໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ຕິດຕາມເຝົ້າລະວັງເສດຖະກິດມະຫາ ພາກຂອງບັນດາປະເທດເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ຄຳແນະນຳດ້ານການວິເຄາະ ແລະ ນະໂຍບາຍໃນກໍລະນີຂອງການ ຖອນເງິນອອກຈາກກອງທຶນ CMIM. ກອງທຶນ CMIM ໄດ້ເພີ່ມມູນຄ່າເປັນ 240 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ແລະ ເພີ່ມເຄື່ອງມືປ້ອງ ກັນວິກິດການຕ່າງໆ (CMIM-PL) ເຂົ້າໃນປີ 2014 ເພື່ອສະໜອງສິນເຊື່ອ ໃຫ້ແກ່ປະເທດທີ່ມີພື້ນຖານເສດຖະກິດມະຫາພາກທີ່ ເຂັ້ມແຂງແຕ່ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຖືກກະທົບຈາກສະພາວະຂາດສະພາບຄ່ອງ.

ເຄື່ອງມືແກ້ໄຂວິກິດການ ແລະ ເຄື່ອງມືປ້ອງກັນວິກິດການຂອງ CMIM ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງເພື່ອໃຫ້ເປັນເຄື່ອນຍ້າຍປ້ອງກັນວິກິດການທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ຂອງພາກພື້ນ. ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ, ເຄື່ອງມືຕ້ອງມີຄວາມພ້ອມ ແລະ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ທຸກເວລາເພື່ອໃຫ້ຕະຫຼາດໜັ້ນໃຈ ແລະ ຈະເປັນແຫຼ່ງສໍາຮອງເງິນທຶນທີ່ປະເທດສະມາຊິກສາມາດນໍາໃຊ້ເພື່ອເພີ່ມຄັງສໍາຮອງຂອງພວກເຂົາ ຖ້າຫາກມີຄວາມຈໍາເປັນ. ຈາກນັ້ນຈິ່ງຈະມີປະສິດທິພາບໃນການຈັດການແກ້ໄຂຂໍ້ຈໍາກັດທາງອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ກໍາລັງປະເຊີນຢູ່. ການທົບທວນສັນຍາ CMIM ໂດຍບັນດາສະມາຊິກອາຊຽນ+3 ຫາກໍ່ສໍາເລັດເຊິ່ງຈະເຮັດເຄື່ອງມືຂອງ CMIM ມີຄວາມພ້ອມໃນການປະຕິບັດງານຫຼາຍຂຶ້ນ ເມື່ອສັນຍາ CMIM ສະບັບປັບປຸງ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນປີນີ້.

ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງ AMRO ໃນວຽກງານການຕິດຕາມເຜົ້າລະວັງເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ການເງິນແມ່ນເປັນສິ່ງສໍາຄັນເຊັ່ນດຽວກັນ ໃນການປັບປຸງຄວາມພ້ອມຂອງ CMIM ເນື່ອງຈາກ AMRO ຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ປະເມີນປະສິດທິພາບທາງເສດຖະກິດມະຫາພາກຂອງສະມາຊິກທີ່ຮ້ອງຂໍ. ບົດບາດຂອງ AMRO ໃນການປະເມີນເສດຖະກິດມະຫາພາກຂອງເສດຖະກິດປະເທດສະມາຊິກຢ່າງອິດສະຫຼະ, ແບບມີອາຊີບ ແລະ ມີຄວາມນໍາເຊື່ອຖືນັ້ນ ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມວິຕົກກັງວິນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍແທ້ຈິງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ CMIM. ໃນທີ່ນີ້, ເຫັນວ່າເນື້ອໃນບົດລາຍງານຂອງ G-20 EPG ມີປະໂຫຍດຫຼາຍ ແລະ ຄວນໃສ່ໃຈຕໍ່ກັບຂໍ້ສັງເກດທີ່ກ່າວວ່າ "ເຖິງແມ່ນວ່າເສດຖະກິດດໍາເນີນໄປດ້ວຍດີ" ແຕ່ກໍ່ຍັງມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ກັບການຜັນຜວນ ແລະ ການສົ່ງຕໍ່ຜົນກະທົບໃນຕະຫຼາດການເງິນສາກົນທີ່ມີການເຊື່ອມໂຍງກັນສູງໃນທຸກມື້ນີ້.

ການພັດທະນາບັນດາສະຖາບັນຕ່າງໆ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຄວາມຊໍານານລະດັບມືອາຊີບຂອງກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນ+3

ຄວາມຫຼາກຫຼາຍໃນລະດັບການພັດທະນາຂອງຕົ້ນທຶນມະນຸດ, ຄວາມຊໍານານແລະເຕັກໂນໂລຊີໃນເສດຖະກິດຂອງອາຊຽນ+3 ເຮັດໃຫ້ຂອບການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການຮ່ວມມືໃກ້ຊິດກັນຫຼາຍຂຶ້ນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນຂອງປັດໄຈຕ່າງໆ ໃນຂະນະທີ່ຄວາມໝາະສົມກັບການໃຊ້ງານ ແລະ ກັບຄືນສູ່ຊັບພະຍາກອນທີ່ຂາດແຄນໃນລະດັບພາກພື້ນ. ການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງຊ່ຽວຊານ ແລະ ແຮງງານທີ່ມີທັກສະໃນພາກພື້ນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ, ໃນເສດຖະກິດ CLMV ແມ່ນໃຫ້ຖອດຖອນບົດຮຽນຈາກເສດຖະກິດຂອງບັນດາປະເທດອາຊຽນ+3 ອື່ນໆໃນການຈັດການກັບຄວາມແຕກໂຕນຂອງແຮງງານທີ່ມີທັກສະແລະຄວາມແຕກໂຕນຂອງການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ, ໃນຂະນະທີ່ໃຫ້ໂອກາດໃນການເຮັດວຽກ ແລະ ການຈ້າງງານໃໝ່ໃນສາຂາອາຊີບຢູ່ປະເທດເສດຖະກິດກ້າວໜ້າທີ່ມີການເຕີບໂຕຊັກຊ້າ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາປະເທດອາຊຽນເສີມສ້າງບັນດາສັນຍາທີ່ຮັບຮູ້ເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນທີ່ຕິດພັນກັບການເຄື່ອນຍ້າຍທາງອາຊີບ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ການເຕີບໂຕຂອງບັນດາການໃຫ້ການບໍລິການແບບອິດສະຫຼະໃນຂະແໜງເສດຖະກິດໂດຍຜ່ານລະບົບອິນເຕີເນັດໄດ້ສ້າງຄວາມໝາຍໃໝ່ຕໍ່ກັບການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງທັກສະ: ຜູ້ຊ່ຽວຊານ ແລະ ນັກວິຊາການໃນເສດຖະກິດອາຊຽນ+3 ອາດຈະ "ສອດຄ່ອງ" ກັບຄວາມຕ້ອງການໃນການໃຫ້ບໍລິການຂອງພວກເຂົາໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງເຄື່ອນຍ້າຍຕົວຈິງເພື່ອໃຫ້ບໍລິການ. ເຊັ່ນດຽວກັບການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານຂ້າມແດນ, ການໃຫ້ບໍລິການຜ່ານທາງອິນເຕີເນັດບໍ່ໄດ້ຂັດຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການສໍາລັບລັດຖະບານຂອງແຕ່ລະປະເທດທີ່ເຫັນດີໃນການວາງຂອບການຄຸ້ມຄອງທາງກົດໝາຍເພື່ອຊີ້ແຈງບັນຫາໃຫ້ແຈ້ງກ່ຽວກັບ: ມາດຕະຖານຂັ້ນຕໍ່າ, ເງື່ອນໄຂໃນການອອກໃບອະນຸຍາດ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງດ້ານວິຊາຊີບ, ແລະ ຜົນທະທາງດ້ານພາສີ.

ແຜນແມ່ບົດການຈັດຕັ້ງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ (AECBlueprint) ປີ 2025 ໄດ້ຖືກຮັບຮອງຈາກບັນດາຜູ້ນຳອາຊຽນໃນວັນທີ 22 ພະຈິກ 2015. ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອການສົ່ງເສີມການປົກຄອງທີ່ດີ, ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ລະບອບນິຕິກຳທີ່ໄດ້ຜົນ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສະຖາບັນ ແລະ ລະຫວ່າງປະຊາຊົນກັບປະຊາຊົນໃນພາກພື້ນອາຊຽນໃຫ້ກວ້າງຂຶ້ນ ຕື່ມ ໂດຍຜ່ານໂຄງການທີ່ອ່ານວຍຄວາມສະດວກໃນການເຄື່ອນຍ້າຍທຶນ, ແຮງງານທີ່ມີທັກສະ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສາມາດ ພິເສດ (ASEAN2015). ກອງປະຊຸມເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຜູກພັນພູດທີ່ 10 ພາຍໃຕ້ສັນຍາຂອບການບໍລິການອາຊຽນ (AFAS) ໄດ້ຖືກລົງນາມໃນວັນທີ 29 ສິງຫາ 2018, ຫຼັງຈາກໃຊ້ເວລາຫຼາຍກວ່າ 2 ທົດສະວັດໃນການພະຍາຍາມຢ່າງໜັກ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການເປີດເສລີການບໍລິການທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ເປີດບັນດາຂະແໜງການບໍລິການແບບໃໝ່ເພື່ອການເຂົ້າເຖິງ ຕະຫຼາດ. ສັນຍາການຄ້າບໍລິການອາຊຽນ (ATISA) (ຮູບພາບ 2.41) ສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານຂອງສັນຍາການບໍລິການອາຊຽນ (AFAS) ເພື່ອປັບປຸງການເຊື່ອມໂຍງທາງດ້ານການບໍລິການໃນພາກພື້ນ. ແລະ ເມື່ອໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແລ້ວຈະເຮັດໃຫ້ພາກສ່ວນ ທີ່ສາມ ແລະ ສຸດທ້າຍຂອງ "troika" ຂອງສັນຍາອາຊຽນປັບປຸງການເຊື່ອມໂຍງຂະແໜງການ ແລະ ເສດຖະກິດ-ລວມທັງສັນຍາ ການຄ້າດ້ານສິນຄ້າອາຊຽນ (ATIGA) ແລະ ສັນຍາການລົງທຶນແບບຄອບຄຸມຂອງອາຊຽນ (ACIA).

ຮູບພາບ 2.41: ຂອບສັນຍາການບໍລິການອາຊຽນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສັນຍາການບໍລິການອາຊຽນ (1995)

ໃນຂະນະທີ່ ສ.ອາເມລິກາ ຍັງສືບຕໍ່ມີຄວາມເປັນຜູ້ນຳທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຂະໜາດໃຫຍ່ໃນໂລກ, ສປ.ຈີນ, ຍີ່ປຸ່ນ, ສ.ເກົາຫຼີ ແລະ ບັນດາປະເທດອື່ນໆໃນພາກພື້ນ ກໍ່ໄດ້ມີການພັດທະນາໃນຂົງເຂດນີ້ຢ່າງໜ້າປະທັບໃຈ. ໃນບົດສຳຫຼວດ KPMG ປີ 2018 ເຫັນວ່າ ສ. ອາເມລິກາ ຍັງຄົງຮັກສາຄວາມເປັນຜູ້ນຳທາງດ້ານນະວັດຕະກຳເຕັກໂນໂລຊີລະດັບໂລກ, ແລະ ສປ. ຈີນ ມາເປັນລຳ ດັບທີສອງ; ອິນເດຍ ຢູ່ລຳດັບສາມ, ໃນຂະນະທີ່ ສະຫະລາດຊະອານາຈັກ ອັງກິດ ແລະ ຍີ່ປຸ່ນ ຢູ່ອັນດັບທີ່ສີ່ຮ່ວມກັນ (KPMG 2018). ພ້ອມກັນນັ້ນ, ຍີ່ຫໍ້ສິນຄ້າຂອງປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນກໍ່ໄດ້ມີຊື່ສຽງທົ່ວໂລກ (ຮູບພາບ 2.42).

ຮູບພາບ 2.42: ຍີ່ຫໍ້ສິນຄ້າຂອງກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3 ທີ່ຖືກຄັດເລືອກ

ASEAN+3	Manufacturing	Services
	  	
	    	
	    	
	   	

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: AT Kearney; Forbes; ແລະ ຜະນິກງານ AMRO.

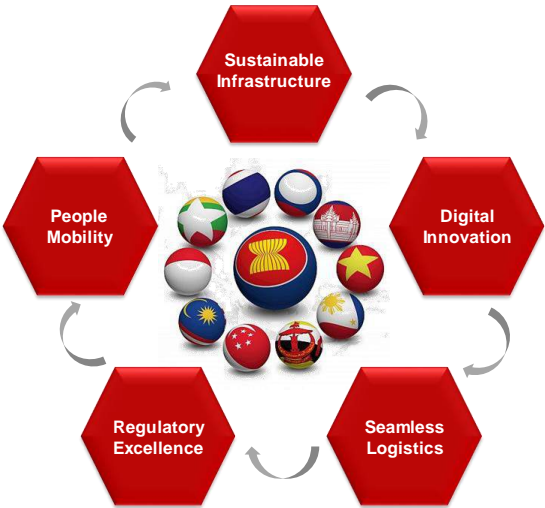
ກ່ອງເອກະສານ 2.3: ການເຊື່ອມຈອດອາຊຽນ ແລະ ຂໍ້ເລີ່ມໜຶ່ງແລວທາງ-ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ: ຈົ່ງໃຫ້ດອກໄມ້ຮ້ອຍດອກເບ້ຍບານ

ແຜນແມ່ບົດສໍາລັບການເຊື່ອມຈອດອາຊຽນ 2025 (MPAC), ໄດ້ຮັບຮອງເອົາໂດຍປະມຸກລັດ/ຫົວໜ້າລັດຖະບານ ທີ່ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນໃນ ປີ 2016, ແມ່ນເພື່ອເພີ່ມທະວີການເຊື່ອມຕໍ່ທາງກາຍະພາບ, ສາຍພົວພັນທາງດ້ານສະຖາບັນ ແລະ ການແລກປ່ຽນລະຫວ່າງປະຊາຊົນຕໍ່ປະຊາຊົນ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸປະຊາຄົມອາຊຽນທີ່ເຊື່ອມສານ. ຄວາມສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ໃນວິໄສທັດນີ້ແມ່ນສ້າງຂຶ້ນຈາກ 5 ອົງປະກອບທີ່ສໍາຄັນ: ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຍືນຍົງ, ນະວັດຕະກຳທາງດ້ານດິຈິຕອນ, ລະບົບການຂົນສົ່ງລໍາລຽງແບບບໍ່ມີຮອຍຕໍ່, ຄວາມດີເລີດດ້ານການຄຸ້ມຄອງລະບຽບກົດໝາຍ, ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງປະຊາຊົນ (ຮູບພາບ 2.3.1). ຄວາມຄົບຖ້ວນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຂົງເຂດທີ່ສໍາຄັນ, ໂດຍສະເພາະ:

- ຕາໜ່າງທາງດ່ວນອາຊຽນ (AHN) ເຊິ່ງມີຈຸດປະສົງເພື່ອສ້າງປະສິດທິພາບ, ການເຊອມສານ, ຄວາມປອດໄພ, ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ເສັ້ນທາງຄົມມະນາຂົນສົ່ງທາງບົກໃນລະດັບພາກພື້ນແບບຍືນຍົງ ແລະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍເຊື່ອມຕໍ່ກັບທຸກປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ (AMS) ແລະ ບັນດາປະເທດເພື່ອນບ້ານໃກ້ຄຽງ.
- ການເຊື່ອມຕໍ່ທາງລົດໄຟຂອງປະເທດສິງກະໂປ-ຄຸນມິງ (SKRL), ໂດຍມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມກຳນົດເວລາຂອງບັນດາເສັ້ນສາຍຄົມມາຄົມຈາກ ປະເທດສິງກະໂປ ໄປຫາ ພະນົມເປັນ (Phnom Penh).
- ລະບົບເຊື່ອມໂຍງສາຍສິ່ງໄຟຟ້າອາຊຽນ (APG), ເຊິ່ງມີ 9 ໂຄງການເຊື່ອມຕໍ່ພະລັງງານໄຟຟ້າທີ່ສໍາເລັດເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ.
- ໂຄງການເຊື່ອມໂຍງທີ່ສິ່ງກາຊທໍາມະຊາດອາຊຽນ (TAGP), ມີ 13 ທໍ່ອາຍແກັດແບບຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ.
- ຕະຫຼາດການບິນຮ່ວມອາຊຽນ (ASAM).
- ຕະຫລາດການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຮ່ວມອາຊຽນ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊັບພະຍາກອນດ້ານການເງິນ ແລະ ຄວາມຮູ້ທາງວິຊາການເພື່ອສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງພາກພື້ນອາຊຽນໃນຊ່ວງສອງທົດສະວັດຂ້າງໜ້າທີ່ຍັງຄົງເປັນບັນຫາ, ແລະ ຈະເກີນກວ່າຄວາມອາດສາມາດຂອງແຕ່ລະປະເທດ.

ຮູບພາບ 2.3.1: ແຜນແມ່ບົດການເຊື່ອມຈອດອາຊຽນ ປີ 2025

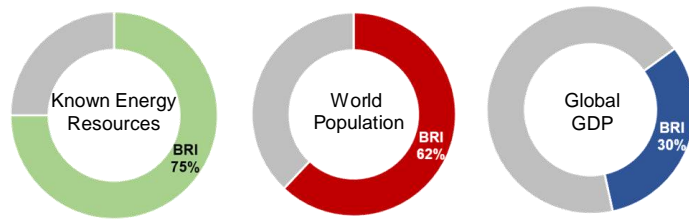
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ASEAN (2016).

ຂໍ້ເລີ່ມ BRI ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງກ້າຫານຂອງ ສປ.ຈີນ ເພື່ອສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບພາກພື້ນອາຊຽນ ແລະ ບັນດາປະເທດກໍາລັງພັດທະນາອື່ນໆ. ການເຂົ້າເຖິງທາງດ້ານພູມສາດຂອງໂຄງການ BRI, ໂດຍອີງຕາມການປະເມີນຂອງທະນາຄານໂລກ ແມ່ນກວມເອົາ ໜຶ່ງສ່ວນສາມຂອງ GDP ທົ່ວໂລກ, ສອງສ່ວນສາມຂອງປະຊາກອນໂລກ ແລະ ສາມສ່ວນສີ່ຂອງການສໍາຮອງດ້ານພະລັງງານ (ຮູບພາບ 2.3.2). ໂຄງການ BRI ເປັນການປິດຈຸດຊ່ອງຫວ່າງການລົງທຶນ-ການອອມເງິນໂດຍການຮ່ວມໂຕກັນ ຫຼື ການສ້າງເປັນຄູ່ຮ່ວມມືລະຫວ່າງສູນກາງ

ທາງການເງິນໃນພາກພື້ນ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນສາກົນ (IFIs) ເພື່ອສ້າງໂອກາດໃໝ່ສໍາລັບການຈັດຫາເງິນທຶນທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້. ນອກຈາກນີ້, ກໍ່ມີຫຼັກຖານວ່າໂຄງການ BRI ໄດ້ເຕີມເຕັມສ່ວນບໍ່ພໍຈາກ ການລົງທຶນພາກເອກະຊົນ.

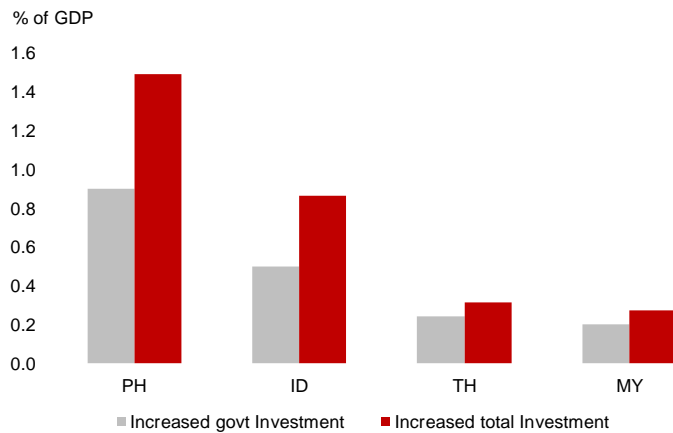
ການຈໍາລອງເຫດການສໍາລັບເສດຖະກິດຂອງບັນດາປະເທດອາຊຽນ-4 ໂດຍພະນັກງານ AMRO ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນວ່າການລົງທຶນຂອງ BRI ທີ່ໃກ້ຄຽງ 20% ເພື່ອປົດຊ່ອງຫວ່າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງປະເທດສາມາດເຕີມເຕັມສ່ວນທີ່ບໍ່ພໍຈາກການລົງທຶນພາກເອກະຊົນໄດ້ຫຼາຍຢູ່ເທົ່າກັບ 0.3% ຂອງ GDP ພາຍໃນສອງປີຂ້າງໜ້າ. ການອັດຊ່ອງຫວ່າງການລົງທຶນພາກເອກະຊົນແມ່ນສະແດງອອກຢ່າງຊັດເຈນຂຶ້ນ ຢູ່ ຝີລິບປິນ ແລະ ອິນໂດເນເຊຍ ຊຶ່ງມີຊ່ອງຫວ່າງຄວາມຕ້ອງການການລົງທຶນແມ່ນຫຼາຍທີ່ສຸດເຊັ່ນດຽວກັນ (ຮູບພາບ 2.3.3).

ຮູບພາບ 2.3.2: ການຄອບຄຸມຂອງຂໍ້ລິເລີ່ມໜຶ່ງແລວທາງ-ໜຶ່ງເສັ້ນທາງ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານໂລກ.

ຮູບພາບ 2.3.3: ຜົນກະທົບການລົງທຶນທັງໝົດ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຊ່ວຍໜູນການລົງທຶນພາກເອກະຊົນໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ-4, ການປ່ຽນແປງນັບແຕ່ປີ 2019–2020 (ການຈໍາລອງສະຖານະການ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການປະເມີນໂດຍແບບທົດລອງເສດຖະກິດຂອງ Oxford; ແລະ ການປະເມີນຂອງພະນັກງານ AMRO.

ໝາຍເຫດ: ພວກເຮົາສົມມຸດວ່າເນື່ອງຈາກມີ BRI, ການລົງທຶນຂອງລັດໃນປະເທດເຫຼົ່ານີ້ຈະເກີນຊ່ອງວ່າງການລົງທຶນທີ່ສະແດງໃນຮູບພາບ K5 ທີ່ 20% (ໜ້າ 74 ໃນ AREO 2018). ນີ້ແມ່ນຜົນກະທົບເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຊ່ອງຫວ່າງການລົງທຶນທັງໝົດແຄບລົງທີ່ 20%. ດັ່ງທີ່ແຖບສີແດງສະແດງ, ຝີລິບປິນ ແລະ ອິນໂດເນເຊຍ ມີຊ່ອງວ່າງໃນການລົງທຶນພາກລັດສູງ, ກໍ່ຄືຄິດເປັນສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ຈະເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍທີ່ສຸດ. ຈາກນັ້ນ ການລົງທຶນຂອງລັດຖະບານທີ່ສູງຂຶ້ນຈະຊຸກຍູ້ການລົງທຶນພາກເອກະຊົນ ແລະ GDP ໃນໄລຍະຕໍ່ໄປ. ແຖບສີຝ້າສະແດງຜົນກະທົບຕໍ່ການລົງທຶນທັງໝົດພາຍໃນສອງປີທໍາອິດ.

ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນກວ່ານັ້ນ, ການເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງສ້າງທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ໄດ້ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ເຄື່ອນຍ້າຍທາງບວກຕໍ່ກັບການຈ້າງງານ ແລະ ກິດຈະກຳທາງດ້ານເສດຖະກິດ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ເສັ້ນທາງທາງໃໝ່ໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ການເຄື່ອນຍ້າຍທີ່ສໍາຄັນຂອງແຮງງານໃນຊົນນະບົດຈາກການກະສິກໍາໄປສູ່ວຽກງານທີ່ມີຄ່າຈ້າງສູງຂຶ້ນ, ໂດຍມີຜົນກະທົບທີ່ຊຸດເຈນທີ່ສຸດສໍາລັບໜຸ່ງບ້ານທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງກັບບັນດາເມືອງອຸດສາຫະກໍາ. ການສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງຂ້າມແດນ ໄດ້ສ້າງຜົນກະທົບທີ່ຄ້າຍຄືກັນໂດຍອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານໃນລະດັບພາກພື້ນ (Agenor, Canuto ແລະ Jelenic 2012).

ໂຄງການ BRI ແມ່ນດຳເນີນໄປພ້ອມດ້ວຍຄວາມທ້າທາຍ, ເຊິ່ງເປັນຄວາມພະຍາຍາມສູງໃນການເພີ່ມຂີດຄວາມສາມາດແລະການເຊື່ອມຕໍ່ໃນບັນດາເສດຖະກິດຕະຫລາດເກີດໃໝ່ (EMEs) ໂດຍການເອົາຊະນະຂໍ້ຈຳກັດ ທາງການເງິນ ແລະ ປັດໄຈຕ່າງໆ. ບັນດາປະເທດທີ່ມີໂຄງການຜ່ານ ມີຄວາມກ້າວໜ້າກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຂອງຄວາມຍືນຍົງດ້ານໜີ້ສິນ ແລະ ຄວາມບໍ່ສະຫງົບທາງສັງຄົມທີ່ຕິດພັນກັບໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບທຶນຈາກຕ່າງປະເທດ ແລະ ການບໍລິຫານຈັດການຕ່າງປະເທດ, ໃນຂະນະທີ່ ສປ.ຈີນ ຍັງຕ້ອງຊື້ໃຫ້ເຫັນເຫດຜົນບັນດາໂຄງການຕ່າງໆໃນແງ່ມຸມຂອງນະໂຍບາຍຕ່າງປະເທດ ແລະ ຍຸດທະສາດການລົງທຶນພາຍນອກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ສປ.ຈີນ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານ BRI ຫຼາຍໆພາກສ່ວນກຳລັງຮຽນຮູ້ຢ່າງໄວວາ. ໃນການທົບທວນຄືນຂອງ BRI ໃນປີ 2018, ລັດຖະບານ ສປ. ຈີນ ໄດ້ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ໂດຍການຂະຫຍາຍຂອບເຂດ ແລະ ຂະໜາດຂອງບັນດາໂຄງການ BRI. ທະນາຄານພັດທະນາຈີນ ແລະ ທະນາຄານການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າແຫ່ງ ສປ. ຈີນ ໄດ້ໃຊ້ຄວາມລະມັດລະວັງໃນການປ່ອຍສິນເຊື້ອ, ແລະ ທະນາຄານການລົງທຶນພື້ນຖານໂຄງລ່າງອາຊີໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງລະດັບຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານທີ່ມີມາດຕະຖານສູງ ແລະ ຍືດໜັ້ນການປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ ເຊິ່ງປະກອບມີ 3 ຂອບເຂດທີ່ສຳຄັນ: ການກຳນົດສິ່ງທ້າທາຍ, ການສ້າງການຄຸ້ມຄອງທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ການໃຊ້ປະສິບການຂອງໂຄງການທີ່ປະສິບຜົນສຳເລັດເພື່ອກະຕຸ້ນການພັດທະນາໃຫ້ສູງຂຶ້ນ

ຂໍ້ສະຫຼຸບ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳທາງດ້ານນະໂຍບາຍ

ອີງຕາມພາກການຄົ້ນຄວ້າຫົວຂໍ້ສະເພາະ ຂອງ AMRO (2017) ແລະ AMRO (2018a), ໃນພາກນີ້ ເນັ້ນໃສ່ບັນດາຄວາມຕ້ອງການດ້ານໂຄງລ່າງພື້ນຖານພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ສຳລັບການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່. ມັນໄດ້ພິຈາລະນາຢ່າງທີ່ຖ້ວນ ເຖິງບຸລິມະສິດສຳລັບການເຊື່ອມສານໃນລະດັບພາກພື້ນແລະ ຄວາມຈຳເປັນສຳລັບກົນໄກການສະໜັບສະໜູນໃນທົ່ວພາກພື້ນທີ່ ທີ່ໄດ້ນຳໄປສູ່ການເຕີບໂຕ ແລະ ສະເຖຍລະພາບທາງດ້ານການເງິນ.

ບັນດາໂຕຂັບເຄື່ອນຫຼັກ 3 ປະການ ໄດ້ຍົກໃຫ້ເປັນຄວາມຮີບດ່ວນດັ່ງກ່າວນີ້. ປະການທີ່ໜຶ່ງ, ການປະຕິວັດດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການຫຼຸດຈຳນວນຄົນກາງລົງ (Disintermediation) ແລະ ການຫຼຸດລົງກິດຈະການທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳ (Deindustrialization) ໄປຜ່ອມໆກັນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດມີແຮງຜັກດັນຕໍ່ບັນດາປະເທດຕ່າງໆ, ລວມທັງບັນດາກິດຈະກຳທີ່ນອນຢູ່ໃນຍຸດທະສາດການເຕີບໂຕໂດຍການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ ເພື່ອປັບໂຄງສ້າງຄືນ ແລະ ເຄື່ອງມືອຸປະກອນຕົນເອງສຳລັບບັນດາຕ່ອງໂສ້ທາງດ້ານມູນຄ່າທີ່ຂັບເຄື່ອນດ້ວຍຂະແໜງບໍລິການໃໝ່, ຫຼື ຄວາມສ່ຽງຢ້ານຖືກປະຖິ້ມໄວ້ທາງເບື້ອງຫຼັງ. ປະການທີ່ສອງ, ຈຳນວນປະຊາກອນຂອງຕົນເອງໃນລະດັບພາກພື້ນ-ການຂະຫຍາຍໂຕຂອງຈຳນວນປະຊາກອນ, ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຊົນຊັ້ນກາງ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີ-ເຊິ່ງຈຳເປັນຕ້ອງຫັນປ່ຽນໄປສູ່ການປະຢັດຈຳນວນແຮງງານໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນ, ຄວາມອາດສາມາດໃນການຜະລິດບົນພື້ນຖານທັກສະ ແລະ ຄວາມຮູ້, ແລະ ຈະກະຕຸ້ນຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນພາກພື້ນສຳລັບຜູ້ບໍລິໂພກສິນຄ້າ ແລະ ການໃຫ້ບໍລິການ, ເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສໄດ້ຮັບການປັບປຸງດີຂຶ້ນ, ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ດີຂຶ້ນ. ປະການທີ່ສາມ, ຄວາມຕ້ອງການສຸດທ້າຍທີ່ຂະຫຍາຍຕົວ ຈາກພາຍໃນກຸ່ມພາກພື້ນອາຊຽນ+3, ບວກກັບການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຢາກໃຫ້ມີການປົກປ້ອງການຄ້າໃນ ສ. ອາເມລິກາ ແລະ ເອີຣົບ, ເຊິ່ງຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າໂລກາຜິວຈະປ່ຽນແປງວິວັດທະນາການເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆສິ່ງຕໍ່ບັນດາເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນ+3, ແລະ ຍຸດທະສາດເພື່ອຈັດລຳດັບບຸລິມະສິດ ການເຊື່ອມຈອດ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດໃນລະດັບພາກພື້ນນັ້ນແມ່ນເປັນສິ່ງຮອບຄອບ ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ຄວນດຳເນີນການ.

ການບໍລິການຈະສະແດງອອກທີ່ໂດດເດັ່ນໃນລະບົບເສດຖະກິດໃໝ່ ເນື່ອງຈາກພວກມັນກາຍເປັນສິ່ງທີ່ມີຄວາມຊັບຊ້ອນ ແລະ ສາມາດຊື້ຂາຍໄດ້, ແລະ ເສັ້ນແປງຂອບເຂດລະຫວ່າງການບໍລິການ ແລະ ສິນຄ້າ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນຊັດເຈນ. ການບໍລິການແບບດັ້ງເດີມເຊັ່ນ: ການທ່ອງທ່ຽວຈະເຕີບໂຕຢ່າງເປັນທະວີຄູນດ້ວຍແຮງຂັບເຄື່ອນຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຊົນຊັ້ນກາງ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ມັນຈະຖືກປ່ຽນແປງໂດຍເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ ແລະ ມີຄວາມແຕກຕ່າງຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ມີການດັດປັບເພີ່ມຕື່ມ. ການບໍລິການໃຫມ່ໆເຊັ່ນ BPO, E-Commerce, Uber ແລະ ການຫຼິ້ນເກມອອນລາຍຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ພັດທະນາໄປສູ່ອຸດສາຫະກຳທີ່ສຳຄັນ. ການບໍລິການແບບເກົ່າ ແລະ ໃໝ່ເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງມີທັງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງກະຍະພາບ ແລະ ດຸນຍະພາບ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ຄຳສັ່ງທີ່ສູງຂຶ້ນ.

ໃນພາກນີ້ໄດ້ລະບຸ “ຄວາມແຕກໂຕນ” ທັງ 3 ປະການ- ຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນ, ອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ປັດໄຈຕ່າງໆ-ເຊິ່ງເປັນສິ່ງທ້າທາຍຕໍ່ບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ໃຫ້ຄຳໝາຍໜັ້ນວ່າຈະປັບປຸງຄວາມອາດສາມາດທາງດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງພວກເຂົາ:

- "ຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນ" ເກີດຂຶ້ນຈາກອັດຕາການອອມທີ່ຕໍ່າຂອງບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາເມື່ອທຽບກັບຄວາມຕ້ອງການດ້ານການລົງທຶນຂອງພວກເຂົາ:
 - ສຳລັບບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາ, "ຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນ" ສຳລັບບັນດາໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ແມ່ນມີຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ເນື່ອງຈາກໄລຍະຂອງການພັດທະນາ, ລັກສະນະທາງດ້ານວິຊາການທີ່ສູງ, ແລະຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຕໍ່ກັບອັດຕາການໄຫຼຂອງກະແສເງິນສົດໃນອະນາຄົດ. ອັດຕາທີ່ຍັງເປັນບັນຫາ ສຳລັບການມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງພາກເອກະຊົນແມ່ນຢູ່ໃນຕົວເລກສອງຫຼັກ, ແລະ ໂດຍທົ່ວໄປທະນາຄານແມ່ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຄຳປະກັນຈາກລັດຖະບານສຳລັບສັດສ່ວນຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງການກູ້ຢືມທີ່ປ່ອຍໃຫ້ໂດຍຫຼາຍສະຖາບັນການເງິນ (Syndicated Loans) -ເຖິງແມ່ນວ່າຈະເປັນໂຄງການທີ່ນຳໂດຍທະນາຄານໂລກຫຼື ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ.
 - ຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນແມ່ນມີຫຼາຍທີ່ສຸດໃນເສດຖະກິດບັນດາປະເທດ CLMV, ເຊິ່ງການອອມເງິນພາຍໃນບໍ່ພຽງພໍເພື່ອຕອບສະໜອງກັບຄວາມຕ້ອງການໃນການລົງທຶນພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າ ພວກເຂົາມີຄວາມກັງວົນກັບການຮັບຜິດຊອບສິນຫຼາຍເກີນໄປ, ເຖິງແມ່ນວ່າການໄດ້ຮັບແຫຼ່ງທຶນໄລຍະຍາວໃນອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ຜ່ອນຜັນ ກໍ່ສາມາດຈະເປັນບັນຫາໄດ້ຖ້າຫາກໄລຍະຂອງການພັດທະນາຂອງໂຄງການແມ່ນຍາວເກີນໄປ ແລະ ກະແສໄຫລເຂົ້າຂອງລາຍໄດ້ທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ. ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ໄດ້ປະເມີນຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານການເງິນສຳລັບລົງທຶນໃນໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນພາກພື້ນອາຊຽນຢູ່ທີ່ 139 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ປີ ຈົນເຖິງປີ 2030.
- ເສດຖະກິດກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ-4 ມີສ່ວນເຫຼືອຂອງການອອມ ຫຼື ສາມາດຈັດຫາເງິນທຶນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຄວາມອ່ອນແອຂອງພວກເຂົາຕໍ່ກັບຄວາມສຽງຂອງອັດຕາການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນຢ່າງກະທັນຫັນ ແມ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີຂໍ້ຈຳກັດດ້ານການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ ຕ້ອງສະສົມເງິນທຶນສຳຮອງ ແລະ ມີການລົງທຶນໃນປະລິມານບໍ່ພຽງພໍ ໃນໂຄງການໃນພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການເຕີບໂຕໄລຍະຍາວ ຫຼື ທີ່ເອີ້ນວ່າ "ຄວາມແຕກໂຕນອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ".
- "ຄວາມແຕກໂຕນປັດໄຈຕ່າງໆ" ແມ່ນຮວບຮວມເອົາບັນດາສິ່ງທ້າທາຍທີ່ບໍ່ແມ່ນດ້ານການເງິນທີ່ເສດຖະກິດກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ+3 ປະຊຶມໜ້າເມື່ອດຳເນີນບັນດາໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳເປັນວ່າຈະເພີ່ມຄວາມອາດສາມາດ, ແລະ ຂອບການຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານລະບຽບກົດໝາຍ-ຫຼື ຖ້າບໍ່ມີສິ່ງດັ່ງກ່າວມານັ້ນ- ຄວາມພະຍາຍາມຕໍ່າທີ່ສຸດທີ່ຈະເຊື່ອມຕໍ່ເຂົ້າໃນຂະແໜງການບໍລິການເສດຖະກິດໃໝ່ ແລະ ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ (Value Chains). ການຄຸ້ມຄອງທີ່ອ່ອນແອ ແລະ ການຂາດປະລິມານແຮງງານທີ່ມີທັກສະ ແລະ ຄວາມຊຳນານທີ່ເໝາະສົມນັ້ນ ແມ່ນມີຢູ່ ແຕ່ມີບາງດ້ານທີ່ມັນກໍ່ເປັນເລື່ອງທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ.

ເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3 ສາມາດເພີ່ມກຳລັງເພື່ອບໍລິຫານແຫຼ່ງທຶນຕົນເອງທີ່ມີໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນທັງ 3 ປະການ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການລົງທຶນທີ່ບໍ່ພຽງພໍ ໃນການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຈອດໃນລະດັບພາກພື້ນ. ພາກພື້ນຄວນເປີດກວ້າງ, ແລະ ບໍ່ຕອບສະໜອງຕໍ່ການປົກປ້ອງການຄ້າທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ບ່ອນອື່ນໂດຍດັດແກ້ລະບຽບກົດໝາຍຂອງຕົນເອງ ທີ່ເປັນຂໍ້ກົດກັ້ນຕໍ່ກັບອັດຕາການໄຫຼທາງເສດຖະກິດ ແລະ ກິດຈະກຳທາງການເງິນຂ້າມປະເທດ.

ເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3 ເປັນກຸ່ມທີ່ມີການເກີນດຸນໃນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິ ເຊິ່ງມີພຽງພໍທີ່ຈະຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນໃນລະດັບພາກພື້ນ. ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ສປ.ຈີນ ໄດ້ຈັດຫາເງິນທຶນສຳລັບໂຄງການທີ່ມີອັດຕາດອກເບ້ຍຜ່ອນຜັນໂດຍຜ່ານໂຄງການຊ່ວຍເຫລືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ (ODA) ແລະ BRI ຕາມລຳດັບ, ແຕ່ວ່າມີຂອບເຂດເພື່ອການລະດົມແຫຼ່ງທຶນຈາກພາກເອກະຊົນຫຼາຍຂຶ້ນ-ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຈັດຫາເງິນຜ່ານຕະຫຼາດທຶນ-ສຳລັບບັນດາໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ໂດຍ

ສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ, ເງິນສ່ວນເກີນໃນພາກພື້ນສາມາດຈັດສັນເປັນຊ່ອງທາງໄປສູ່ການລົງທຶນໂດຍກົງເພື່ອສະໜອງຄວາມຕ້ອງການພັດທະນາພາຍໃນພາກພື້ນດັ່ງກ່າວ. ແຜນຍຸດທະສາດນີ້ອາດຈະມີຜົນປະໂຫຍດເພີ່ມເຕີມໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານສະເຖຍລະພາບທາງດ້ານການເງິນ ຈາກການລົງທຶນໃນຫຼັກຊັບທີ່ຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດໃນລະດັບພາກພື້ນຖ້າຫາກວ່າ ສ່ວນເກີນຂອງການອອມເງິນຂອງພາກພື້ນດັ່ງກ່າວ ໄດ້ນຳໃຊ້ລົງທຶນແທນທີ່ໃນຊັບສິນທີ່ໃຫ້ຜົນຕອບແທນຕໍ່າໃນ ສ. ອາເມລິກາ ແລະ ເອີຣົບ ແລະ ຈາກນັ້ນແຫຼ່ງທຶນດັ່ງກ່າວ ກໍ່ຖືກຈັດສັນຄືນໃໝ່ມາສູ່ພາກພື້ນໂດຍບັນດາຜູ້ບໍລິຫານທຶນ.

ເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3 ຈຳເປັນຕ້ອງກຳນົດ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມແຕກໂຕນໃນປັດໄຈສຳຄັນອື່ນໆທີ່ຈະຂັດຂວາງຄວາມພະຍາຍາມຂອງການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການສະໜອງທຶນໃນອະນາຄົດ. ລະດັບຂອງຕົ້ນທຶນມະນຸດ, ເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນລະດັບຕົ້ນໆໃນຜືນຖານໂຄງລ່າງດຸນຍະພາບ-ຂອບເຂດການຄຸ້ມຄອງດ້ານລະບຽບກົດໝາຍ, ຄວາມສະດວກຂອງການຈ່າຍ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ທາງດ້ານ IT- ແລະ ຄວາມຈຳເປັນໃຫ້ມີການຄຸ້ມຄອງທີ່ດີ, ແມ່ນຍິ່ງມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍຂຶ້ນໃນເມື່ອຍຸກໂລກາຝັວັດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຈາກຍຸກໂລກາຝັວັດ ຖືກຄອບງຳໂດຍຂະແໜງບໍລິການ. ຍັງມີພື້ນທີ່ຫວ່າງທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງຄວາມຊຳນານລະດັບມືອາຊີບ ແລະ ດ້ານການຈັດການພາຍໃນເສດຖະກິດກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ+3 ເພື່ອຕອບສະໜອງຊ່ອງວ່າງທັກສະໃນບາງເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ, ແລະ ເພື່ອຂະຫຍາຍກວ້າງອອກ ຫຼື ຂະຫຍາຍຂອບເຂດສຳລັບການແບ່ງປັນ ຫຼື ການຖ່າຍໂອນດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ພາຍໃນລະດັບພາກພື້ນ. ແຜນການຈັດຕັ້ງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ (AEC Blueprint) ໄດ້ສະໜອງຂອບເຂດການຮ່ວມມືລະຫວ່າງລັດຖະບານ ຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງສິນຄ້າ, ການບໍລິການ, ການລົງທຶນ, ທຶນ ແລະ ແຮງງານທີ່ມີທັກສະພາຍໃນພາກພື້ນອາຊຽນ.

ເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3 ຈຳເປັນຕ້ອງສືບຕໍ່ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງ ກົນໄກ CMIM ແລະ ຊຸກຍູ້ຄວາມອາດສາມາດໃນການຕິດຕາມເວົ້າລະວັງເສດຖະກິດມະຫາພາກ ຂອງ AMRO, ເພື່ອໃຫ້ຂອບເຄື່ອຂ່າຍຄວາມປອດໄພທາງດ້ານການເງິນລະດັບພາກພື້ນມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຊ່ອງວ່າງການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ. ທັງ AMRO ແລະ CMIM, ໄປຄຽງຄູ່ກັບ AEC ແລະ ບັນດາສະຖາບັນ ຫຼື ຂອບການຮ່ວມມືຕ່າງໆ ເພື່ອສົ່ງເສີມການການປະສານສົມທົບ ແລະ ການຮ່ວມມື ແມ່ນເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງ "ຜືນຖານໂຄງລ່າງດ້ານດຸນຍະພາບ" ແລະ ເປັນສິນຄ້າສາທາລະນະໃນພາກພື້ນທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການການເຕີບໂຕ ແລະ ຫັນປ່ຽນທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3.

ຕາຕະລາງ 2.3.1: ກຸ່ມເສດຖະກິດອາຊຽນທີ່ຖືກຄັດເລືອກ: ກໍລະນີສຶກສາຂໍ້ລິເລີ່ມ BRI

ປະເທດ	ລາຍລະອຽດໂຄງການ		ວິທີການຮ່ວມມື	ສະຖານະ/ການປະເມີນ
	ຈຸດ	ມູນຄ່າໂຄງການ		
ປະເທດກຳປູເຈຍ	ທາງດ່ວນຈາກ ພະນົມເບັນ ຫາ ສີຫານ: <ul style="list-style-type: none"> ໄລຍະທາງ: 190 ກມ ຈຸດປະສົງ: ເພື່ອປັບປຸງທັງການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ການຈາລະຈອນ ຕາມເສັ້ນທາງແຫ່ງ ຊາດ 4, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກນ້ຳຖ້ວມ ເລື້ອຍໆ ຈົນຈະຕ້ອງໄດ້ປິດເສັ້ນທາງການ ສັນຈອນ. 	2 ຕື້ໂດລາ: <ul style="list-style-type: none"> ໂຄງການລົງທຶນ BOT ໂດຍບໍລິສັດ Cambodia PPSHV Expressway Co., Ltd. 	ບໍລິສັດໄລຍະເວລາສຳປະທານ 54 ປີ	<ul style="list-style-type: none"> ໂຄງການດັ່ງກ່າວໄດ້ເປີດໂຕເປັນທາງການໃນວັນທີ 22 ມີນາ 2019 ແລະ ຄາດວ່າຈະສຳເລັດໃນປີ 2023.
	ເຂື່ອນ Sesan II ຕອນລຸ່ມ: <ul style="list-style-type: none"> ຄວາມສາມາດການຜະລິດໄຟຟ້າ: 400 mw. ຈຸດປະສົງ: ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການຂາດແຄນ ໄຟຟ້າ, ຄ່າໄຟຟ້າຫຼຸດລົງ ແລະ ສົ່ງເສີມການ ພັດທະນາສັງຄົມ 	800 ຕື້ໂດລາ: <ul style="list-style-type: none"> 51%: ບໍລິສັດ Hydro Lancang International Energy ຂອງ ສປ.ຈີນ 39%: ບໍລິສັດ Cambodian Firm Royal Group 10%: ບໍລິສັດ EVNI ຂອງຫວຽດນາມ. 	ກິດຈະການຮ່ວມທຶນ	<ul style="list-style-type: none"> ເປີດໂຕເປັນທາງການໃນວັນທີ 18 ທັນວາ 2018 ເຂື່ອນດັ່ງກ່າວຄາດວ່າຈະແບ່ງໃຫ້ປະມານ 20% ຂອງປະລິມານໄຟຟ້າ ທັງຫມົດຂອງປະເທດເຊິ່ງຄາດວ່າຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນການຂາດໄຟຟ້າ, ຄ່າໄຟຟ້າຫຼຸດລົງ, ແລະ ສົ່ງເສີມການພັດທະນາສັງຄົມຂອງປະເທດ ກຳປູເຈຍ.
ປະເທດອິນໂດເນເຊຍ	ເສັ້ນທາງລົດໄຟຈາກ ຈາກາຕ້າ ຫາ ບັນດູງ: <ul style="list-style-type: none"> ໄລຍະທາງ: 140 ກມ ຈຸດປະສົງ: ເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ ຈາກາຕ້າກັບ ບັນດູງ ໃນເຂດຊະວາຕາເວັນຕົກ, ຊຶ່ງຕໍ່ມາສາມາດ ຂະຫຍາຍໄປ ສະຣູບາຢາ ໃນເຂດ ຊະວາ ຕາເວັນອອກ. 	5.3-6 ຕື້ໂດລາ: <ul style="list-style-type: none"> 60%: ກຸ່ມບໍລິສັດ SOEsອິນໂດເນເຊຍ. 40%: ບໍລິສັດ China Railway International. 	ກິດເງິນກູ້ຢືມ ຈາກທະນາຄານພັດທະນາ ຈີນ (CDB): <ul style="list-style-type: none"> ຄົບກຳນົດ: 40 ປີ. ອັດຕາດອກເບ້ຍຄົງທີ່: 75% ຂອງມູນ ຄ່າຂອງໂຄງການ. ໄລຍະເວລາປົດໜີ້: 10 ປີ. ບໍ່ມີການຄ້ຳປະກັນໜີ້ພາກລັດ 	<ul style="list-style-type: none"> ການກໍ່ສ້າງໂຄງການເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 2016, ຄາດວ່າຈະເປີດດຳເນີນການ ໃນປີ 2019. ຄວາມຄືບໜ້າຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ: ຊັກຊ້າເນື່ອງຈາກບັນຫາກ່ຽວ ກັບທີ່ດິນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຊືດເຊີຍເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ກຳ ລັງເຮັດວຽກເພື່ອຜ່ານບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ຢ່າງເປັນລະບົບ ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ບັນຫາ ບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ, ວັນທີເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂຄງການອາດຈະຖືກ ດັດແກ້ຈາກປີ 2019 ຫາ 2021.
	ການຜະລິດໄຟຟ້າ Kayan(Kalimantan): <ul style="list-style-type: none"> ໄລຍະທາງ: 140 ກມ ຈຸດປະສົງ: ເພື່ອເພີ່ມຄວາມສາມາດການ ຜະລິດໄຟຟ້າຂອງ ປະເທດອິນໂດເນເຊຍ. 	17.8 ຕື້ໂດລາ	ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ: <ul style="list-style-type: none"> ບໍລິສັດ PT Indonesia Kayan Hydropower Energy. ບໍລິສັດກໍ່ສ້າງຜະລິດໄຟຟ້າຂອງຈີນ 	<ul style="list-style-type: none"> ອົງຕາມລັດຖະບານແຂວງພາກເໜືອຂອງ Kalimantan, ການກໍ່ສ້າງ ໂຄງການໄລຍະທຳອິດຂອງໂຄງການອາດຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນໄວງນີ້, ພາຍຫຼັງ ການເຊັນສັນຍາຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ PT Indonesia Kayan

ປະເທດ	ລາຍລະອຽດໂຄງການ		ວິທີການຮ່ວມມື	ສະຖານະ/ການປະເມີນ
	ໜ້າ	ມູນຄ່າໂຄງການ		
				Hydropower Energy ແລະ ຄູ່ຮ່ວມໂຄງການ ສປ.ຈີນ, Power Corporation Construction Corporation of China (PowerChina) ໃນເດືອນເມສາ 2018.
ສປປ ລາວ	ເສັ້ນທາງລົດໄຟລາວ-ຈີນ: <ul style="list-style-type: none"> ໄລຍະທາງ: 414 ກມ ຈຸດປະສົງ: ເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ຈີນກັບພາກພື້ນອາຊຽນ, ສຳລັບພາກສ່ວນທາງລົດໄຟຂອງສປປ ລາວ ຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນ ເມືອງຄຸນມິງ ແລະຜ່ານເມືອງໃຫຍ່ຕ່າງໆຢູ່ ສປປລາວ ເຊິ່ງມີທັງຫມົດ 32 ສະຖານີ. 	6 ຕື້ໂດລາ, ເຊິ່ງລວມມີ: <ul style="list-style-type: none"> 60% (36 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ): ຫນັ້ນສິນຈາກການກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານຈີນ ຕໍ່ກັບ ບໍລິສັດຮ່ວມທຶນທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍລັດຖະບານຈີນ ແລະ ສປປ ລາວ 40% (24 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ): ທຶນ, ເຊິ່ງລວມມີ: <ul style="list-style-type: none"> 70% (1.68 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ) ສະໜັບສະນູນໂດຍຜູ້ຖືຫຸ້ນຈາກຈີນ. 30% (0.72 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ) ໂດຍລັດຖະບານລາວ, ເຊິ່ງລວມມີ: ເງິນກູ້ 65% (0.47 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ) ຈາກທະນາຄານ EXIM ສປ. ຈີນ ແລະ 35% (0.25 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ) ໂດຍງົບປະມານຂອງລັດຖະບານ (0.05 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ປີໃນປີ 2017-2021). 	ບໍລິສັດຮ່ວມທຶນທີ່ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍລັດຖະບານ ສປປ ລາວ- ສປ.ຈີນ (ບໍ່ມີການຮັບປະກັນໜີ້ຈາກລັດຖະບານລາວ)	<ul style="list-style-type: none"> ການກໍ່ສ້າງໂຄງການ: ສຳເລັດ20%, ໄດ້ກຳນົດເປີດໂຕໃນເດືອນທັນວາ 2021. ໂຄງການຄາດວ່າຈະຢຸດເຊົາພຽງຫຼັງຈາກຜ່ານໄປປະມານ 20 ປີ, ດັ່ງນັ້ນຜົນກະທົບທາງດ້ານການເງິນໂດຍກົງ ແລະ ຫນັ້ນສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຈັດການຢ່າງຮອບຄອບດ້ວຍໄລຍະຍາວ.
	ທາງດ່ວນຈາກນະຄອນຫຼວງ ຫາ ເມືອງວັງວຽງ: <ul style="list-style-type: none"> ໄລຍະທາງ: 113.5 ກມ ຈຸດປະສົງອັນສຳຄັນ: ເພື່ອຫຼຸດເວລາການເດີນທາງຈາກ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ໄປຫາສະຖານທີ່ຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ສຳຄັນໃນເມືອງວັງວຽງ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງກັບການຝັກ 	1.3 ຕື້ໂດລາ: <ul style="list-style-type: none"> 95%: ສປ. ຈີນ 5%: ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ. 	ບໍລິສັດຮ່ວມທຶນຊື່: ບໍລິສັດ Laos-China Joint Expressway Development Company Limited.	<ul style="list-style-type: none"> ການກໍ່ສ້າງເສັ້ນທາງດ່ວນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນຊ່ວງຫຼັງກາງປີ 2018 ແລະ ຄາດວ່າຈະສຳເລັດໃນອີກ 3 ປີ. ຄ່າຜ່ານທາງຢູ່ລະຫວ່າງ 45,000 ຫາ 56,000 ກີບ (5.25-6.50 ໂດລາ) ກຳລັງຖືກສະເໜີສຳລັບການເດີນທາງເທິງທາງດ່ວນ.

ປະເທດ	ລາຍລະອຽດໂຄງການ		ວິທີການຮ່ວມມື	ສະຖານະ/ການປະເມີນ
	ໜ້າ	ມູນຄ່າໂຄງການ		
	ດັ່ງນັ້ນເພື່ອການພັດທະນາປະເທດຕໍ່ໄປໃນຖານະທີ່ເປັນສະຖານທີ່ທີ່ສໍາຄັນໃນພາກພື້ນອາຊຽນ.			
ປະເທດມາເລເຊຍ	ຂົວຂ້າມປີນັງແຫ່ງທີ່ 2: <ul style="list-style-type: none"> ຄວາມຍາວ: 24 ກມ (ໜຶ່ງໃນຂົວທີ່ຍາວທີ່ສຸດໃນມາເລເຊຍ ແລະ ອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້). ຈຸດປະສົງ: ສ້າງຂ້າມຊ່ອງທາງໃຕ້ຂອງປີນັງເຊິ່ງ, ເຊື່ອມຕໍ່ Batu Maung ກັບເກາະ Penang ພ້ອມກັບ Batu Kawan ເທິງແຜ່ນດິນໃຫຍ່. 	1.37 ຕື້ໂດລາ <ul style="list-style-type: none"> 60%: ເງິນກູ້ຢືມຈາກທະນາຄານ EXIM ຈີນ (China EXIM Bank) <ul style="list-style-type: none"> ກໍານົດເວລາ: 20 ປີ. ອັດຕາດອກເບ້ຍ: 3% ຕໍ່ປີ. 40%: ລັດຖະບານມາເລເຊຍ. 	ຈັດການໂດຍສະຖາບັນການອອກແບບ ແລະ ວາງແຜນທາງດ້ວນຂອງຈີນ (HPDI), AECOM (ທີ່ປຶກສາບໍລິສັດ ວິສະວະກໍາທໍາເຮືອຂອງຈີນ (CHEC)).	<ul style="list-style-type: none"> ເປີດດໍາເນີນງານ: 4 ມີນາ 2014. ຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດ: ເຂດພື້ນທີ່ ເຊິ່ງສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນການ ເພາະປູກ, ໄດ້ກາຍເປັນເມືອງພັດທະນາ ແລະ ເຂດພື້ນທີ່ທຸລະກິດການຄ້າຂອງຂົນນະບົດທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບເຂດອື່ນໆ ຂອງປະເທດ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍລ່ວງນ້ຳ ແລະ ໄລຍະຍາວແມ່ນຢູ່ເກນທີ່ດີທາງການເງິນຂອງປະເທດມາເລເຊຍ.
	ໂຄງການ ECRL: <ul style="list-style-type: none"> ຄວາມຍາວ: 688 ກມ. ຈຸດປະສົງ: ເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ທະເລຈີນໃຕ້ໃນຝັ່ງຕະເວັນອອກຂອງ ຄາບມະຫາສະໝຸດປະເທດມະເລເຊຍ ກັບເສັ້ນທາງເດີນເຮືອຍຸດທະສາດທາງທິດຕາເວັນຕົກ. 	1.3.1-20 ຕື້ໂດລາ (ໄດ້ຮັບການປະເມີນຄືນ).	ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ດໍາເນີນການໂດຍບໍລິສັດ Malaysia Rail Link Sdn Bhd (MRL), ຍານພາຫະນະສໍາລັບຈຸດປະສົງພິເສດ (SPV) ເປັນເຈົ້າຂອງທັງໝົດໂດຍ MMOF.	<ul style="list-style-type: none"> ການກໍ່ສ້າງເລີ່ມຕົ້ນໃນເດືອນສິງຫາ 2017 ແຕ່ຖືກຍົກເລີກໃນປີ 2018 ເມື່ອລັດຖະບານໃຫມ່ເຂົ້າມາມີອໍານາດ ແລະ ເຮັດການປະເມີນຄືນທີ່ສໍາຄັນຂອງຕົ້ນທຶນທີ່ນໍາຈະເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການ-ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການວິເຄາະທາງການເງິນ. ປະຈຸບັນໂຄງການກໍາລັງດໍາເນີນການທົບທວນໂດຍສອງລັດຖະບານ.
ປະເທດມຽນມາ	ສະຖານີຜະລິງໄຟຟ້າ ນໍ້າຕົກ Gong Hai: <ul style="list-style-type: none"> ຄວາມອາດສາມາດຜະລິດ: 25 MW. ຈຸດປະສົງ: ເພື່ອເພີ່ມການຜະລິດຜະລິງງານໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງຜະລິງງານຫຼາຍໃນການຊົມໃຊ້ (ລັດຖະບານຕັ້ງເປົ້ນໝາຍທີ່ຈະຜະລິດໄຟຟ້າໃຫ້ທົ່ວປະເທດໃນປີ 2030). 	ບໍ່ທັນລະບຸ.	ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງໂດຍບໍລິສັດກຸ່ມການກໍ່ສ້າງສະຖານີອະນາໄມນໍ້າແຊນດິງ.	<ul style="list-style-type: none"> ວັນທີ່ກໍ່ສ້າງໂຄງການ: ບໍ່ທັນລະບຸ. ໃນເດືອນກໍລະກົດ 2018, ບໍລິສັດ Shandong Water Conservancy Construction Group Co., Ltd. ໄດ້ຮັບແຈ້ງວ່າຊະນະການປະມຸນສໍາລັບໂຄງການ EPC ຂອງສະຖານີຜະລິງໄຟຟ້າ Gong Hai ຢູ່ມຽນມາ. ຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມສໍາລັບ ມຽນມາ ອາດຈະມີຂະໜາດໃຫຍ່ຫຼາຍ, ເນື່ອງຈາກປະເທດມີອັດຕາການໃຊ້ໄຟຟ້າພຽງ 31% ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງຄວາມຕ້ອງການປະຈໍາປີມີ 15%.

ປະເທດ	ລາຍລະອຽດໂຄງການ		ວິທີການຮ່ວມມື	ສະຖານະ/ການປະເມີນ
	ໜ້າ	ມູນຄ່າໂຄງການ		
	<p>ທ່າເຮືອ Kyaukpyut:</p> <ul style="list-style-type: none"> ຈຸດປະສົງ: ການເຊື່ອມຕໍ່ປະເທດຕ່າງໆຕາມເສັ້ນທາງທະເລ, ລວມທັງ ທະເລອິນເດຍ ແລະ ທະເລຈີນ. 	<p>9-10 ຕື້ໂດລາ (ໄລຍະເວລາຂອງໂຄງການແມ່ນ 50 ປີ)</p> <ul style="list-style-type: none"> 70%: ສປ. ຈີນ. 30%: ປະເທດມຽນມາ 	<p>ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງບໍລິສັດຈີນ (CITIC) ແລະ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ Kyaukpyu ຂອງມຽນມາ (SEZ).</p>	<ul style="list-style-type: none"> ວັນທີ່ກໍ່ສ້າງໂຄງການ: ບໍ່ທັນລະບຸ. ບໍລິສັດ CITIC ແລະ ບໍລິສັດ SEZ ໄດ້ເຊັນຂໍ້ຕົກລົງ ເມື່ອວັນທີ 18 ເດືອນພະຈິກປີ 2018 ໂຄງການດັ່ງກ່າວຄາດວ່າຈະສ້າງງານໄດ້ 100,000 ວຽກໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສ້າງລາຍໄດ້ຈາກພາສີ 15 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ໃຫ້ແກ່ປະເທດມຽນມາ (7.8 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດຈາກ SEZ ແລະ 6.5 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດຈາກທ່າເຮືອນ້ຳເລິກ). ເມື່ອໂຄງການດັ່ງກ່າວສຳເລັດ, ທ່າເຮືອຈະມີລາຍໄດ້ລວມປະມານ 3.2 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ.
ປະເທດໄທ	<p>ເສັ້ນທາງລົດໄຟ ໄທ-ຈີນ:</p> <ul style="list-style-type: none"> ຄວາມຍາວ: 873ກມ ຈຸດປະສົງ: ເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ກັບປະເທດໄທ, ສປປລາວແລະແຂວງຢຸນນານຂອງ ສປ. ຈີນ, ເພື່ອເຊື່ອມໂຍງເສັ້ນທາງລົດໄຟທີ່ບໍ່ທັນເຊື່ອມຕໍ່ຈາກ ປະເທດສິງກະໂປ ໄປຫາ ສປ. ຈີນ ແລະ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນໄລຍະເວລາການເດີນທາງລະຫວ່າງ ກຸງເທບ ແລະ ໜອງຄາຍ ທາງດ້ານຊາຍແດນ ສປປ ລາວ ແລະ ໄທ ຈາກ 14 ຊົ່ວໂມງເຫຼືອຝຽງແຕ່ 4 ຊົ່ວໂມງ, ແລະ ພ້ອມກັນນັ້ນ, ກໍ່ເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ກັບ ຄຸນໝິງໃນແຂວງຢຸນນານ, ສປ. ຈີນ 	<p>12 ຕື້ໂດລາ.</p>	<p>ບັນດາວິສາຫະກິດຂອງລັດຖະບານ ສປ. ຈີນ ທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການອອກແບບທາງດ້ານວິສະວະກຳຂອງໂຄງການ ແລະ ການຈ້າງຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາທາງວິຊາການຂອງຈີນ.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ການກໍ່ສ້າງໂຄງການ: ຫຼັງຈາກການຊັກຊ້າ, ເລີ່ມຕົ້ນໃນເດືອນທັນວາ 2017, ໄລຍະທຳອິດຂອງໂຄງການຄາດວ່າຈະດຳເນີນໃນປີ 2021. ໂຄງການນີ້ສອດຄ່ອງກັບການຮ່ວມມືຍ່ອຍໃນພາກພື້ນໃຫ້ເລິກເຊິ່ງຍິ່ງຂຶ້ນພາຍໃນພາກພື້ນລ້ານຊ້າງ-ແມ່ຂອງ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ຜູ້ປະກອບການພາຍໃນປະເທດຂອງ ໄທ ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ລາຍງານຈາກສື່; ອົງການແຫ່ງຊາດ; ແລະ ຜະນິກງານ AMRO

ເອກະສານອ້າງອີງ

Agenor, Pierre-Richard, Otaviano Canuto, and Michael Jelenic. 2012. "Avoiding Middle-income Growth Traps." Economic Premise No. 98, The World Bank, Washington, DC, November.

<http://documents.worldbank.org/curated/en/422121468155111398/Avoiding-middle-income-growth-traps>.

Asian Development Bank (ADB). 2017. *Meeting Asia's Infrastructure Needs*. Manila, February.

<https://www.adb.org/publications/asia-infrastructure-needs>.

_____. 2018b. *Asian Development Outlook 2018: How Technology Affects Jobs*. Manila, April. <https://www.adb.org/publications/asian-development-outlook-2018-how-technology-affects-jobs>.

_____. 2018a. *Asian Economic Integration Report (AEIR): Towards Optimal Provision of Regional Public Goods in Asia and the Pacific*. Manila, October.

<https://aric.adb.org/aeir>.

_____. 1995. *ASEAN Framework Agreement on Services*. Bangkok, December 15.

https://asean.org/?static_post=asean-framework-agreement-on-services.

_____. 2015. *ASEAN Economic Community Blueprint 2025*. Jakarta, November 2.

https://asean.org/?static_post=asean-economic-community-blueprint-2025.

_____. 2016. *Master Plan on ASEAN Connectivity 2025*. Jakarta, November.

https://asean.org/?static_post=master-plan-asean-connectivity-2025-2.

_____. 2018. "ASEAN Smart Cities Framework." Jakarta.

<https://www.asean2018.sg/Newsroom/ASCN>.

ASEAN+3 Macroeconomic Research Office (AMRO). 2017. *ASEAN+3 Regional Economic Outlook 2017*. Singapore, May.

<https://amro-asia.org/asean3-regional-economic-outlook-areo-2017/>.

_____. 2018a. *ASEAN+3 Regional Economic Outlook 2018*. Singapore, May.

<https://amro-asia.org/asean3-regional-economic-outlook-2018/>.

_____. 2018b. *AMRO Annual Consultation Report: Indonesia – 2018*. Singapore, August.

<https://amro-asia.org/amros-2018-annual-consultation-report-on-indonesia/>.

_____. Forthcoming. "Belt and Road Initiative: A Framework to Address Challenges and Unlock Potential for High-Quality and Inclusive Growth." *AMRO Working Paper (forthcoming)*, Singapore.

Buckley, Patricia, and Runki Majumdar. 2018. "The Services Powerhouse: Increasingly Vital to World Economic Growth." Deloitte Insights, July 12.

<https://www2.deloitte.com/insights/us/en/economy/issues-by-the-numbers/trade-in-services-economy-growth.html>.

China Post and iResearch. 2018. *2018 China Smart Express Cabinet Industry Case Study Report - China Post Express*.

Ehlers, Torsten. 2014. "Understanding the Challenges for Infrastructure Finance." BIS Working Paper 454, Bank for International Settlements, Basel.
<https://www.bis.org/publ/work454.htm>.

Global Financial Governance. 2018. *Making the Global Financial System Work for All*. Report of the G20 Eminent Persons Group on Global Financial Governance. Singapore, October.
<https://www.globalfinancialgovernance.org/>.

Kharas, Homi. 2017. *The Unprecedented Expansion of The Global Middle Class: An Update*. Global Economy and Development Working Paper 100, Brookings Institution, Washington, DC.
<https://www.brookings.edu/research/the-unprecedented-expansion-of-the-global-middle-class-2/>.

KPMG. 2018. *The Changing Landscape of Disruptive Technologies: Tech Hubs Forging New Paths to Outpace the Competition*. United States, March 25.
<https://home.kpmg/ca/en/home/insights/2018/03/the-changing-landscape-of-disruptive-technologies.html>.

Laesser, Christian, and Silvio Jäger. 2001. "Tourism in the New Economy." In *Tourism Growth and Global competition*, edited by Peter Keller and Thomas Bieger, 39–84. St. Gallen: AIEST.
<https://www.alexandria.unisg.ch/14021/>.

Li, Wenlong, and Simon Xinyi Liu. 2018. "China's Increasing Economic Linkages with ASEAN and the Potential Spillover Effects." AMRO Working Paper 18-03, ASEAN+3 Macroeconomic Research Office, Singapore.
<https://amro-asia.org/chinas-increasing-economic-linkages-with-asean-and-the-potential-spillover-effects/>.

Maybank Kim Eng. 2019. *China Tourists: Losing Altitude*. Singapore, January 14.

_____. 2017. *Digital China: Powering the Economy to Global Competitiveness*. McKinsey & Company, December.
<https://www.mckinsey.com/featured-insights/china/digital-china-powering-the-economy-to-global-competitiveness>.

Monetary Authority of Singapore. 2016. *Financial Stability Review 2016*. Singapore, November.
<http://www.mas.gov.sg/Regulations-and-Financial-Stability/Financial-Stability/2016/Financial-Stability-Review-2016.aspx>.

Oxford Economics. 2017. *Global Infrastructure Outlook: Infrastructure Investment Needs 50 Countries, 7 Sectors to 2040*. Oxford, July.
<https://www.oxfordeconomics.com/recent-releases/Global-Infrastructure-Outlook>.

Peña, Andreas Mendoza, Mike Hales, Erik R. Peterson, and Nicole Dessibourg. 2018. *2018 Global Cities Report - Learning from the East: Insights from China's Urban Success*. ATKearney.

<https://www.atkearney.com/2018-global-cities-report>.

Poonpatpibul, Chaipat, Wenlong Li, Suan Yong foo, Simon Xinyi Liu, Xinke Tang, and Tanyasorn Ekapirak. 2018. "China's Reform and Opening-Up: Experiences, Prospects, and Implications for ASEAN." AMRO Working Paper 18-05, ASEAN+3 Macroeconomic Research Office, Singapore.

<https://amro-asia.org/chinas-reform-and-opening-up-experiences-prospects-and-some-implications-for-asean/>.

_____. 2019. *Emerging Trends in Real Estate: Asia Pacific 2019*.

<https://www.pwc.com/sg/en/publications/aprealestemerging.html>.

World Economic Forum. 2017. *The Global Competitiveness Report 2017–2018*. Geneva, September.

<https://www.weforum.org/reports/the-global-competitiveness-report-2017-2018>.

_____. 2017. *The Global Human Capital Report 2017*. Geneva, September.

<https://www.weforum.org/reports/the-global-human-capital-report-2017>.

_____. 2017. *The Inclusive Growth and Development Report 2017*. Geneva, January.

<https://www.weforum.org/reports/the-inclusive-growth-and-development-report-2017>.

World Intellectual Property Organization (WIPO). 2014. *WIPO Studies on the Economic Contribution of the Copyright Industries*. Geneva.

World Trade Organization (WTO). 2015. *The Most Dynamic Segment of International Trade: Trade in Services*. Geneva.